

ஸ்ரீ

கவிச்சக்கரவர்த்தி

கம்பநாட்டாழ்வார்

அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ம தீ க ம் ப ரா மாய ணம்.

முன் று வது

ஆ ரணிய கா ண்டம்.

இது

காப்பங்காடு வித்வான்

கோபாலாசாரியர் மாணுக்கராகிய

தமிழ்ப்பண்டிதர்

T. C. பார்த்தசாரதி அய்யங்கார்

பரிசோதித்தது

அ. இரங்கசாமிமுதலியார் ஸன்ஸ்

அவர்களது

சென்னை:

புமகள்ளிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1927

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

கம்பநாட்டாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ ம த் த க ம் ப ரா மாயணம்.

மூ ன் ரு வ து,

* ஆரணியகாண்டம்.

முதலாவது † விராதன்வதைப்படலம்.

காப்பு.

பேதியாதுரிமீர்பேதவுருவம்பிறழ்கிலா
ஒதியோதியுணருந்தொறுமுணர்ச்சியுதவும்
வேதம்வேதியர்விரிஞ்சன்முதலோர்தெரிகிலா
ஆதிதேவரவரெம்மறிவினுக்கறிவரோ.

(க)

நூல்.

முத்திருத்தியவ்விருந்தனையமொய்நகையொடும்
சித்திரக்குனிசிலக்குமரர்சென்றணுகினார்
அத்திரிப்பெயரருந்தவனிருந்தவமைதி
பத்திரப்பமுமரப்பொழிதவன்ற ‡ பழுவம்.

(உ)

திக்குறுஞ்செறிபரந்தெரியநின்றதிரள்பொற்
கைக்குறுங்கண்மலைபோற்குமரர்காமமுதலாம்
முக்குறும்பறவெறிந்தவீனவான்முனிவீனப்
புக்கிறைஞ்சினரருந்தவனுவந்துபுகலும்.

(ங)

குமரர்நீரிவணடைந்துதவுகொள்கையெளிதோ
அமரர்யாவரொடுமெவ்வுலகும்வந்தவனவே
எமரின்யார்தவமுயன்றவர்களைன்றுருகின்
தமரெலாம்வரவுகந்தனையதானமுனிவன்.

(ச)

அன்னமாமுனியொடன்றவனுறைந்தவனரும்
பன்னிகர்டி § ன்ருகியைபணியாலணிகலன்
ஆன்னுதாசினொடுசந்திவைசுமந்தசனகன்
பொன்னொடேகியுயர்தண்டகவனம்புகுதலும்.

(ரு)

* ஆரணியம்-அரணியஸம்பந்தமானது, அரணியம்-காடு.

† விராதன்-ஓராக்கன்; பிக்குதியாம் அபராதஞ்செய்ப்பவன்.

‡ பழுவம்-ஆச்சிரமம்.

§ அருகியை-அழுக்காறில்லாதவன்.

எட்டொட்டெட்டிமதமாக நியிரட்டியரிமா
வட்டவெங்கண்வரையளிபதினாறுவகையில்
கிட்டலிட்டிடைகிடந்தனசெறிந்தவொருகை
தொட்டமுத்தலையிற்றொகைமிடற்கழுவுவோடே. (சு)

செஞ்சுடர்ச்செறிமயிர்ச்சுருள்செறிந்தசெனியன்
நஞ்சுதட்டுருவுபெற்றிடைநடந்ததெனமா
மஞ்சுசுற்றியவயங்குகிரிபாதவிசையில்
பஞ்சுபட்டதுபடப்படியின்மேன்முடுகியே. (எ)

புண்டுளங்கியனகண்கள்கனல்பொங்கமழைசூழ்
விண்டுளங்கிடலிலங்கல்குலுங்கவெயிலும்
கண்டுளங்கதிர்குறைந்திடநெடுங்கடல்சலாம்
மண்டுளங்கவய * வந்தகன்மனந்தளரவே. (அ)

புக்குவாளரிமுழங்குசெவியின்பொறியுறப்
பக்கமின்னுமணிமேருசிகரங்குழைபடச்
செக்கர்வான்மழைநிகர்த்தவெதிருற்றசெருவத்
துக்கவீரருதிரத்தினொளர்ச்செச்சையினோடே. (ஈ)

படையொடாடவர்கள்பாம்புரவிமால்களிறுதேர்
நடையவாளரிகள்கோளுழைவநண்ணியவெலாம்
அடையவாரியரவாலசையநேகவிதவந்
தொடையன்மாலையலவந்துலவுதோள்பொலியவே. (ஐ)

குன்றுதுன்றினைவெனக்குமுறுகோபமதமா
ஒன்றினொன்றிடையடுக்கினதடக்கையுதவப்
பின்றுகின்றபிலனிற்பெரியவாயினொருபால்
மென்றுதின்றுவிளியாதுவிரியும்பசியொடே. (ஊ)

பன்னகாரிபர்பணமணிபறித்தவைபகுத்
தென்னவிண்ணவர் † விமானமிடையிட்டரவிடைத்
துன்னுகோளினொடுதாரகைதொடுத்ததுழனிச்
சன்னவீரமிடைமின்னுதடமார்பினொடுமே. (கஉ)

பம்புசெக்கரெரியொக்குமயிர்பக்கமெரியக்
கும்பமுற்றவயர்நெற்றிபின்விசித்தொளிகுலா
உம்பருக்கரசன்மால்கரியினோடையெயிறின்
‡ கிம்புரிப்பெரியதோள்வளையொடுக்கிளரவே. (கங)

* அந்தகன்-எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் முடிவைச்செய்பவன்.

† விமானம்-தேவருந்தி.

‡ கிம்புரி-யானைக்கொம்பிற்பூண்.

தங்குதின்கரியகாளிமைதழந்துதவழப்
பொங்குவெங்கொடுமையென்பதுபுழுங்கியெழார்
மங்குபாதகம்விடங்கனல்வயங்கிரிமிரக்
கங்குபூசிவருகின்றகலிகாலமெனவே.

(கச)

செற்றவாளுழவைவன்செறியதட்டிருகுறச்
சுற்றிவாரணவுரித்தொகுதிநீவிதொடரக்
கொற்றமேவுதிசையானையின்மணிக்குலமுடைக்
கற்றைமாசுணம்விரித்துவரிகச்சொளிரவே.

(ககி)

செங்கணங்கவரவிற்பொருவில்செம்மணிவிராய்
வெங்கணங்கவலயங்களும்விலங்கவிரவிச்
சங்கணங்கிய * சலஞ்சலமலம்புதவளக்
கங்கணங்களுமிலங்கியகரம்பிறழவே.

(கக)

முந்துவெள்ளிமலைபொன்னின்மலையோடுமுரணப்
பந்துமுந்துகழல்பாடுபடவூடுபடர்வோன்
வந்துமண்ணினிடையோனென்னும்வானினிமையோர்
சிந்தையுள்ளும்விழியுள்ளுமுளனென்றதிறலோன்.

(ககி)

பூதமத்தனையுமோர்வடிவுகொண்டுதிதென்
றோதவொத்தவுருவத்தனுருமொத்தகுரலன்
காதலித்தயனளித்தகடையிட்டகணிதப்
பாதலக்கமதவெற்பிடைபடைத்தவலியான்.

(கக)

சாரவந்தயல்லிலங்கினன்மரங்கடறையில்
பேரவன்கிரிபிளந்துகவளர்ந்திகல்பெற
வீரவெஞ்சிலயினோரெதிர்விராதனெனுமக்
கோரவெங்கனுருமேறனகொடுந்தொழிலினான்.

(கக)

நில்லுநில்லுமெனவந்துநிணமுண்டநெடுவெண்
பல்லும் † வல்லெயிறுமின்னுபுகுவாய்முழைத்திற்
தல்லிபுல்லுமலரன்னமனையானையொருகைச்
சொல்லுமெல்லையின்முகந்துயர்விசம்புதொடர.

(உ௦)

காளிமைந்தரதுகண்டுகதம்வந்துகதுவத்
தோளில்வெஞ்சிலயிடங்கொடுதொடர்ந்துசுடர்வாய்
வாளிதங்கியவலங்கையவர்வஞ்சனையடா

‡ மீள்தியெங்ககறியென்பதுவிளம்பவவனும்.

(உ௧)

* சலஞ்சலம்-வலம்புரி ஆயிரம் குழந்தசங்கு.

† வல்லெயிறு-வக்கிரதந்தம்.

‡ மீடியென்பது மீள்தியென வதுகைநோக்கிவந்த வியல்புவனப்

ஆதிநான்முகன்வரத்தினெனதாவியகலேன்
ஏதியாவதுவுமின்றியுலகியாவுமிகலில்
சாதியாதனவுமில்லையுயிர் தந்தனனடா
போதிர்தாதிவனையுந்தியினிதென்றுபுகல. (௨௨)

வீரனுஞ்சிறிதுவெண்முறுவல்வெண்ணிலவுகப்
போரறிந்திலனிவன் நனதுபொற்புமுரணும்
தீருமெஞ்சியெனநெஞ்சினுறுசிந்தைதெரியாப்
பாரவெஞ்சிலையினொணைவிபடைத்தபொழுதே. (௨௩)

இலைகொள்வேலடலிராமனெழுமேகவுருவன்
சிலைகொணொண்டியகோதையொலியேறுதிருநீர்
மலைகண்டிதலநாகர்பிலம்வானமுதலாய்
உலகமேழுமுருமேறெனவொலித்தூரறவே. (௨௪)

வஞ்சக்கொடியபூசைநெடுவாயின்மறுகும்
பஞ்சரக்கிளியெனக்கதறுபாவையவிடா
நெஞ்சஞக்கினெனசசிறிதுநின்றுநினையா
அஞ்சனக்கிரியனெனதிரரக்கனழலா. (௨௫)

பேய்முகப்பிணியறப்பகைஞர்பெட்பினுதிரம்
தோய்முகத்ததுகனத்ததுசுடர்க்குதிரையின்
வாய்முகத்திடைநிமிர்ந்துவடவேலைபருகும்
தீய்முகத்திரிசிகைப்படைதிரித்தெறியவே. (௨௬)

திசையும்வானவருநின்றதிசைமாவுமுலகும்
அசையும்மாலமெனவன்னவயின்மின்னிவரலும்
வசையின்மேருமுதன்மால்வரைகளேழின்வலிசால்
விசையவார்சிலையிராமனொருவாளிவிடவே. (௨௭)

இற்றதின்னெழுமுவரக்கர்குலமென்றுபகலே
வெற்றவிண்ணினிடைநின்றுநெடுமீன்விழுவபோல்
சுற்றமைந்தசுடரெஃகமதிரண்துணியா
அற்றகண்டமவையாசையினத்தமுறவே. (௨௮)

குரோடுங்கயிறுணிந்திறுதல்கண்ணிசிறிதும்
போரோடுங்கிலன்மறங்கொடுமுங்கிருதன்
பாரோடுங்குறுகரங்கொடு * பருப்பதமெலாம்
வேரோடுங்கடிதெடுத்தெதிரிவிசைத்துவிடலும். (௨௯)

வட்டமிட்டகிரியற்றுகவயங்குவயிரக்
கட்டமைந்தகதிர்வாளியெதிரேகடவலான்

* பருப்பதம்-பர்வதமென்பதன் சிதைவு.

விட்டவிட்டமலைவவன்மெய்யின்விசையால்
பட்டபட்டவிடமெங்குமுடலூறுபடலும். (௩௦)

ஓமராமரையொருங்குமுணர்வோருணர்வுறும்
நாமராமவரைநல்லநரிறுத்தநணுகித்
தாமராவணைதுறந்துதரைநின்றவரையோர்
மா * மராமரமிறுத்ததுகொடெற்றவரலும். (௩௧)

ஏறுசேவகனிரண்டிஞெடிசுண்டுகணையால்
வேறுவேறுதுணிசெய்ததுவிழுத்துவிசையால்
மாறுமாறுமிரிதோளிடையுமார்பினிடையும்
ஆறுமாறுமயில்வெங்கணையழுத்தவவனும். (௩௨)

மொய்த்தமுட்டனதுடற்றலைதோளேப்பமுடுகிக்
கைத்தலத்தினிமிரக்கடிதுகன்றிவிசிறும்
மெய்த்தமெய்ப்பெரியகேழலெனவெங்கும்விசையில்
தைத்தவக்கணைதெறிப்பமெய்சிலிர்த்துதறவே. (௩௩)

எரியின்வார்கணையிராமன்விடவெங்குநிலையா
துருவியோடமறமோடுதல்செயாவுணர்வினான்
அருவிபாயும்வரைபோல்குருதியாறுபெருகிச்
சொரிய † வேகவலிகெட்டுணர்வுசொர்வுறுதலும். (௩௪)

மெய்வரத்தினன்மிடற்படைவிடப்படுகிலன்
செய்யும்ற்றுமிகலென்றுசினவாளுருவிவன்
கைதுணித்துமெனமுந்துகடுகிப்பட்டர்புயத்
தெய்வின்மற்பொருவுதோளிருவரேற்றிருதன். (௩௫)

உண்டெழுந்தவுணர்வவ்வயினுணர்ந்துமுடுகித்
தண்டெழுந்தனயதோள்கொடுசுமந்துதழுவிப்
பண்டெழுந்தனதுவன்கதிபதிற்றின்முடுகிக்
கொண்டெழுந்தனன்விழுந்தழிகொழங்குருதியான். (௩௬)

முந்துவான்முகடுறக்கடிதுமுட்டிமுடுகிச்
சிந்துசோரியொடு ‡ சாரிகைதிரிந்தனனரோ
வந்துமேருவினாடொறும்வலஞ்செய்துழல்வோர்
இந்துருரியரையொத்திருவரும்பொலியவே. (௩௭)

§ சுவணவண்ணஞெடுகண்ணனுறைதோளன்விசைதோய்
அவணவிண்ணிடைமிரிந்துபடர்கின்றவனறம்

* மராமரம்-ஆச்சாமரம்.

† வேகவலி-வேகமும் வலியுமென்றுமாம்.

‡ சாரிகை-மண்டலாகாரமானகதி.

§ சுவணவண்ணன்-ஸ்வர்ணவர்ணனென்பதன் சிதைவு.

சிவணதன்னசிறைமுன்னவரோடேகுசெலவத்

* துவண்ணென்னுநெடுமென்னவனுமொத்தனனரோ.

(நஅ)

மாதயாவுடையதன்கணவன்வஞ்சன்வினையில்

போதலோடுமலமந்தனன்புலர்ந்துபொடியில்

கோதையோடுமொசிகொம்பெனவிழுந்தனன்குலச்

சிறைசேவல்பிடியுண்டசிறையன்னமனையாள்.

(நக)

பின்னையேதுமுதவுந்துண்பெருளுரைபெருள்

மின்னையேயிடைநுடங்கிடவிரைந்துதொடர்வாள்

அன்னையேயினையவன்பினறேவார்கடமைவிட்

டென்னையேநுகர்தியென்றனளெழுந்துவிழுவாள்.

(ச௦)

அழுதுவாய்குழறியாருயிரமுங்கியலையா

எழுதுபாவையினையாணிலையுணர்ந்தினையவன்.

தொழுதுதேவிதுயர்கூரவினையாட்டுறழிலோ

பழுதுவாழியெனவழிமுதல்வன்பகர்வுறும்.

(சக)

ஏகநின்றநெறியெல்லகடிதேறியினிதிற்

போகனன்றெனநினைந்தனனிவன்பொருவிலோய்

சாகலின்றுபொருளன்றெனநகுந்தகைமையோன்

வேகவெங்கழலினுந்தலும்விராதன்விழவே.

(சஉ)

தோளிரண்டும்வடிவாள்கொடுதுணித்துவிசையால்

மீளிரமாய்ப்பினர்குதித்தலும்வெகுண்டுபுருவத்

தோளிரண்டுநெறியச்சினவுசெங்கணரவக்

கோளிரண்டுசுடருந்தொடர்வதிற்குறுகலும்.

(சங)

புண்ணிடைப்பொழியுயிர்ப்புனல்பொலிந்துவரவும்

விண்ணிடைப்படர்தல்விட்டெழுவிகற்பநினையா

எண்ணுடைக் குரிசிலெண்ணியினையோயிவனையிம்

மண்ணிடைக்கடிதுபொத்துதல்வழக்கெனலுமே.

(சச)

மதநல்யானையனையானிலம்வகிர்ந்தகுழிவாய்

† நதமுலாவுளரிநீர்வயினமுந்தநவைதீர்

‡ அதவமாய்நறுநெயுண்டில்கிலன்பர்கருதிற்

றுதவுசேவடியினுலமலனுந்துதலுமே.

(சடு)

* உவண்ண-ஸுபர்ணனென்பதன் சிறைவு; அழகிய சிறகுடையவனென்று பொருள்.

† குரிசில்-பெருமையிற்சிறந்தோன்; ஆண்பாற்சிறப்புப்பெயர்.

‡ நதம்-மேற்குநோக்கிச் செல்லும் ஆறு; ஈண்டு தபதி, நருமதை இரண்டிலொன்றைக் கொள்ளலாம்.

§ அதவம்-யாகாக்கினியில் நெய்யைச்சொரியும் அத்திக்கட்டையாற்செய்த அகப்பை. அதவு-அத்தி; அம்-சாரியை.

பட்டதன்மையுமுணர்ந்துபடர்சாபமிடமுன்
கட்டவன்பிறவிதந்தகடையானவுடமுன்
விட்டுவிண்ணிடைவிளங்கினன்விரிஞ்சனெனவோர்
முட்டைதந்ததனில்வந்தமுதன்முன்னவனினே. (சக)
பொறியினென்றியயல்சென்றுதிரிபுந்தியுணரான்
நெறியினென்றிலெனின்நனைவுண்டதனினும்
பிறிவிலன்புதனிபண்டிடையபெற்றிதனினும்
அறிவுவந்துதவநம்பனையறிந்துபகர்வான். (சஎ)

வேறு.

வேதங்களறையின்மவுல்கெங்கும்விரிந்தனவுன்
பாதங்களிவையென்னிற்படிவங்களுப்படியோ
ஒதங்கொள்கடலன்றி * யொன்றினோடொன்றெவ்வாப்
பூதங்கடொறுமுறைந்தாலவைபுண்ணிப்பொறுக்குமோ. (சஅ)
கடுத்தகராங்கதுவரிமீர்கையெடுத்துமெய்கலங்கி
உடுத்ததிசையனைத்தினுஞ்சென்றெரலிகொள்ளவுறுதுயரால்
அடுத்தபெருந்தனிமூலத்தரும்பரமேபரமேயென்
நெடுத்தொருவாரணமழைப்பரியோவன்றேறென்றாய். (சக)
புறங்காணவகங்காணப்பொதுமுத்தினருணைக்கம்
இறங்காததாமரைக்கணைம்பெருமாஅனியம்புதியால்
அறங்காத்தற்குணக்கொருவராருமொருதுணையின்றிக்
கறங்காருமெனத்திரியரியேயோகடவாய்தான். (இ௦)
துறப்பதேதொழிலாகத்தோன்றினோர்தோன்றியக்கால்
மறப்பரோதம்மையதுவன்றாகின்மற்றவர்போல்
பிறப்பரோவெவர்க்குந்தாம்பெற்றபதம்பெறுலரிதோ
இறப்பதேபிறப்பதெனும்வினையாட்டினிதுகந்தோய். (இ௧)
பனிரின்றபெரும்பிறவிக்கடல்கடக்கும்படிப்பற்றி
நனிரின்றசமயத்தோரெல்லாருநன்றென்னத்
தனிரின்றதத்துவத்தின்மகைமூர்த்திரியாகில்
இனிரின்றமுதந்தேறவரென்கொண்டென்செய்வாரே. (இ௨)
ஔயாதமலரயனேமுதலாகவுளராகி
மாயாதவானவர்க்கும்நெருழிந்தமன்னுயிர்க்கும்

* பூதங்கள்-பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்பன. நிலம்-
நிலையாயிருத்தலும், கந்தமுடையதாதலும்; நீர்-பாய்ந்தோடுதலும், குளிர்
ந்தபரிசுமுடையதாதலும்; தீ-மேல்நோக்கி எரிதலும், சுடும்பரிசுமுடைய
தாதலும்; விசம்பு-எங்கும் பரவியிருத்தலும், சப்தகுணமுடையதாதலும்
மாகிய தன்மை வேறுபாடுகளைப்பற்றி ஒன்றினோடொன்றெவ்வாப்
பூதங்கள் என்றார்.

நீயாகின்முதற்றதைநெறிமுறையாலீன்றெடுத்த
தாயாவார்யாவரேதருமத்தின் றனிமூர்த்தி. (௫௩)

நீயாதிபரம்பரமுநின்னவேயுலகங்கள்
ஆயாதசமயமுநின்னடியவேயயலில்லை
தீயாரினொளித்தியால்வெளினின்றூற்றீங்குண்டோ
வீயாதபெருமாயைவினையாட்டும்வேண்டுமோ. (௫௪)

தாய்தன்னையறியாதகன்றில்லைதன்கன்றை
யாயுமறியும்முலகின்றாயாகினைய
நீயறிதியெப்பொருளுமவைபுன்னேநிலையறியா
மாயையிதுவென்கொலோவாராதேவரவல்லாய். (௫௫)

பன்னலாமென்றுலகம்பலபலவுநினையுமால்
உன்னலாற்பெருந்தெய்வமுயர்ந்துளோரொழுக்கன்றே
அன்னவூர்தியைமுதலாமந்தனர்மாட்டருந்தெய்வம்
நின்னலாலில்லாமென்றெறின்றூர்நினையாரோ. (௫௬)

பொருவரியசமயங்கள்புகல்கின்றபுத்தேனீர்
இருவினையுமுடையார்போலருந்தவநின்றியற்றுவார்
திருவுறைபுமணிமார்பரினக்கென்னையெயற்பால
ஒருவினையுமில்லார்போலுறங்குதியாலுறங்காதாய். (௫௭)

அரவாகிச்சுமத்தியாலயிலெயிற்றினேந்துதியால்
ஒருவாயின்விழுங்குதியாலோரடியாலொளித்தியால்
திருவானநிலமகனையிஃதறிந்தாற்சீருளோ
மருவாருந் * துழாயலங்கன்மணிமார்பின்வைகுவாள். (௫௮)

மெய்யைத்தான்கிறிதுணர்ந்துநீவிதித்தமன்னுயிர்கள்
உய்யத்தானாகாதோவுனக்கென்னகூறையுண்டோ
வையத்தார்வானத்தார்மழுவாளிக்கன்றறித்த
† வையத்தாற்சிறிதையந்தவிர்ந்தாருமுளரையா. (௫௯)

அன்னமாயருமறைகளறைந்தாய்நீயவைபுன்னே
முன்னமாரோதுவித்தாரெல்லாருமுடிந்தாரோ
பின்னமாயொன்றாதல்பிரிந்தேயோபிரியாதோ
என்னமாமாயிவைவேனமாய்மண்ணிடந்தாய். (௬௦)

ஒப்பிறையும்பெறலரியவொருவாமுன்னுவந்துறையும்
அப்புறையுடுறந்தடியேனருந்தவத்தாலணுகுறலால்
இப்பிறவிக்கடல்கடந்தேனினிப்பிறவேனிருவினையும்
துப்புறமுநீர்த்தசுடர்த்திருவடியாற்றாடைத்தாய்நீ. (௬௧)

* துழாய்-துளவீ என்னும் வடமொழித்திரிபு.

† ஐயம்-பிச்சையுஞ் சந்தேகமுமாதல் “ஐயமே பிச்சையேற்கு மோடநு
மானம் பிச்சை” என்பதனாலறிக.

வேறு.

இற்றெலாமியம்பினுன் வலஞ்செய்திந்தவானெலாம்
 நின்றலோடுநீயிவ்வா நலிஞ்சுதின்னநாமவேல்
 றுற்றவா றுணர்த்தென பொலிஞ்சவென்றிபுணுமக்
 வெற்றியான்விளம்பினுன். (சுஉ) கிலிஞ்சன்மைந்தனாயினேன். (சுஅ)

கள்ளமாயவாழ்வெலாம் அன்றுமூலமாதியாய்
 விள்ளஞானம்வீசுதாள் இன்றுகாறுமேழையேன்
 வள்ளல்வாழிகேளென நன்றுதீதுநாடலேன்
 உள்ளவா றுணர்த்தினுன். (சுங்) தின்றுதீயதேடினேன். (சுக்)

இம்பருற்றிதெய்தினேன் † தூண்டரின்றதொன்மைதான்
 வெம்புவிற்றைவீரபேர் வேண்டரின்றவேததூல்
 தம்பருத் * தனதன்குழ் பூண்டரின்பொலங்கொடாள்
 அம்பரத்துனேனரோ. (சுச) தீண்டவின்றுதேறினேன். (எ௦)

ஆடரம்பைநீடரங் தெறுத்துவந்ததீதெலாம்
 கூடுநின்றுபாடலால் அறுத்தவுன்னையாதனேன்
 ஊடுவந்துகூடலிக் ஒறுத்ததன்மையுழியாய்
 கூடுவந்துகூடினேன். (சுரு) பொறுத்தியென்றுபோயினுன். ()

கரக்கவந்தகாமநோய் தேவுகாதல்சீரியோன்
 துரக்கவந்ததோமினல் ஆவிபோயினெனெனப்
 இரக்கமின்றியேவினல் பூவுலாவுபுவையோ
 அரக்கன்மைந்தனாயினேன். (சுசு) தேவலாருமேகினார். (எஉ)

அன்னயக்கனாதியாய் கைகொள்காலவேலினார்
 இன்னநீருமிகையான் மெய்கொள் ‡ வேதமெய்யர்வாழ்
 நின்னதாளினீங்குமென் மொய்கொள்சோலமுன்னினார்
 றுன்னுமெற்குணர்த்தினுன். (சுஎ) வைகறாணுமவைகினார். (எங்)

ச-வது விராதன்வதைப்படலம்-முற்றிற்று.

ஆவ திருவிருத்தம்-எங்.

* தனதன்-சம்பத்தைக் கொடுக்கின்றவன்.

† தூண்டுதல்-உண்டாக்கி வளர்த்தல்.

‡ வேதமெய்யர்-வேதவிதிப்படி நித்திய நைமித்திக கருமங்களிற்

சிறிதும் வருவாது ஒழுகுபவர்.

* ௨-வது, சரபங்கர் பிறப்புநீங்கு படலம்.

குரவங்குவிகோங்கலர்கொம்பினெடும்
இரவங்கணுறும்பொழுதெகினரால்
சரவங்கனிருந்துதவங்கருது
மரவங்கினர்கோங்கொளிர் ‡ வாசவனம். (க)

செவ்வேலவர்சென்றனர்சேரலுறும்
அவ்வேலையினெய்தினனொயிரமாம்
தவ்வாதிரவும்பொலிதாமரையின்
வெவ்வேறலர்கண்ணினன்விண்ணவர்கோன். (உ)

அன்னச்செலவிற்படிமேலயல்கூழ்
பொன்னிற்பொலிவாரணிபூனெனமேல்
மின்னிற்செறிகற்றைவிரிந்தனபோல்
பின்னிச்சுடரும்பிறழ்பேரொளியான். (ங)

வானிற்பொலிதோகையர்கண்மலர்வண்
கானிற்படர்கட்களிவண்டொடுகார்
மேனித்திரு § நாரதன்வீணையிசைத்
தேனிற்பொலியுஞ்செவ்வெண்ணிடையான். (ச)

அணையின்றறைமையம்பதொடைம்பதுதூல்
விணையின்றொகைவேள்விரம்பியமா
முனைவன்முதுதேவரின்மூவரலார்
புனையும்முதுதன்னுபொலங்கழலான். (ரு)

செம்மாமலராணிகர்தேவியொடும்
மும்மாமதவெண்ணிறமுன்னுயர்தாள்
வெம்மாமிசையான்விரிவெள்ளிவிளங்
கம்மாமலையண்ணலையேயினையான். (சு)

தானின்றயனின்றொளிர்தண்கதிரோன்
யானின்றதெனென்றொளியெஞ்சிடமா
வானின்றபெரும்பதம்வந்துருவாய்
மேனின்றெனநின்றொளிர்வெண்குடையான். (ஏ)

* சரபங்கர்-(மன்மத) பாணங்களைப் பங்கப்படுத்தினவர்; அதாவது காமத்தை ஒழித்தவர்.

‡ வாசவனம் - வாசனையையுடைய ஆச்சிரமம், வாசஸ்தானமாகிய சோலை எனினும் பொருந்தும்.

§ நாரதன் என்பதற்கு ஆத்மஞானத்தை உபதேசிப்பவனென்றும், நரர்களுக்கு உள்ள ஒற்றுமையைப் பிளப்பவனென்றும் இருவகையாகப் பொருள் கொள்ளலாம்.

திசைகட்டியமால்கரிதெட்டமதப்
பசைகட்டினகிட்டின்பற்பலபோர்
விசைகட்டிழிதானவர்விட்டவர்போர்
இசைகட்டியவொத்திவர் * சாமரையான்.

(அ)

தீர்விற்றிரிசெங்கதீர்தங்குவதோர்
ஊருற்றதெனப்பொலியொண்முடியான்
போர்வித்தகனெயிபொறுத்தவன்மா
மார்விற்றிருவிற்பொலிமாலையினுன்.

(க)

செற்றிக்கதிரிற்பொலிசெம்மணியின்
கற்றைச்சுடர்விட்டெரிகஞ்சுகியான்
வெற்றித்திருவின்குளிர்வெண்ணகைபோல்
சுற்றிக்கிளருஞ்சுடர்தோள்வளையான்.

(க௦)

பல்லாயிரமாமணிபாடமுறும்
தொல்லாரணிகால்சுடரின்றொகைதாம்
எல்லாமுடனாயெழலானயலே
வில்லாலொளிர்மேகமெனப்பொலிவான்.

(க௧)

மாளுவுலகந்தனின்மன்றல்பொரும்
தேளுறுநலஞ்செறிதொங்கலினுன்
மீனோடுகிடுத்துயர்வென்றியவாம்
வாளுடியர்கண்ணெனும்வாளுடையான்.

(க௨)

வெல்வானசையால்விசையால்விடுநாள்
எல்வான்சுடர்மாலையிராவணன்மேல்
நெல்வாலுமரூதரிற்றம்பிறழா
வல்வாய்மடியாவயிரப்படையான்.

(க௩)

நின்றனெதிரின்நெடுந்தவனும்
சென்றனெதிற்கொண்டிசிறப்பமையா
என்றனவிணைய்தியவாநெனலும்
பொன்றாதபொலங்கழலோன்புகலும்.

(க௪)

நின்னாலியனீநெடுந்தவயின்
நென்னுனும்விளம்பரிதென்றுணர்வான்
அந்நான்முகனின்னையழத்தனனால்
பொன்னாரசை: மாதவபோதுதியால்.

(க௫)

* சாமரை-சமரமென்னும் மானினது வாலின்மயிராற் செய்யப்
பட்டதொரு இராஜசிந்நம்.

எந்தாயுலகியாவையுமெவ்வுயிரும்
தந்தானுறையுந்நெறிதந்தனனூல்
நந்தாதபெருந்தவநாடதுநீ
வந்தாயெனினின்னென்திரேவருவான். (௧௬)

எல்லாவுலகிற்குமுயர்ந்தமையான்
சொல்லாவகைநீயுணர்தொன்மையையா
னல்லாயுடனேநடநீயெனலும்
அல்லேனென * வாலறிவானைறவான். (௧௭)

சொற்பொங்குபெரும்புகழாய்தொழின்மாய்
சிற்பங்களின்வீவனசேர்குவெனே
அற்பங்கருதேனெனருந்தவமோ
† கற்பம்பலசென்றதுகாணுதியால். (௧௮)

சொற்றுந்தரமன்றிதுகுழகழலாய்
பெற்றும்பெறுகில்லதொர்பெற்றியதே
மற்றென்பலசொல்லிவண்வந்துதவம்
முற்றும்பகருணுமுடித்தனனூல். (௧௯)

சிறுகாலையிலாநிலையோ திரியா
குறுகாநெடுகாருணம்வேறுபடா
உறுகால்கிளர்பூதமெலா முகினும்
மறுகாநெறியெய்துவென்வானுடையாய். (௨௦)

என்றின்னவிளம்பிடுமெல்லையின்வாய்
வன்றின்சிலைவீரரும்வந்தனுகா
ஒன்றுங்கிளரோதையினாலுணர்வார்
நின்றென்னைகொலின்னதெனினினைவார். (௨௧)

கொம்பொத்தனநாலொளிர்கோள்வயிரக்
ஶ் கம்பக்கரிநின்றதுகண்டனமால்
இம்பர்த்தலைமாதவர்பாலிவனும்
உம்பர்க்கரசெய்தினென்னுணரா. (௨௨)

மானேயனையாளொடுமைந்தனையும்
பூநேர்பொழிலின்புறமேநிறுவா
ஆனேநெனவாளரியேறிதெனத்
தானேயவ்வகன்பொழில்சாருதலும். (௨௩)

* வால்அறிவான்-தத்துவஞானத்தையுடையவர், வால்-தூய்மை.

† கற்பம்-யுகம்.

ஶ் கம்பக்கரி-மத்தாலே கம்பத்தினின்றும் விடவொண்ணாதபடி
நிற்கும்பாணை; கண்டாரெல்லாம் நடுங்கும்படி மதிப்பையுடைய ஆணை.
கம்பம்-நடுக்கம்.

கண்டாமவையாயிரமுங்க துவக்
கண்டாமரைபோல்கருஞாயிறெனக்
கண்டானிமையோரிறை * காசினியின்
கண்டானருநான்மறையின்கனியை.

(உச)

காணுமனநொந்துகவன் றனனூல்
ஆணைதனையந்தணர்நாயகனை
நாணனும்வணங்கியநன்முடியால்
நூணுகியதோள்கொடவற்றெழுமுவான்.

(உடு)

வேறு.

துவசமார்தொல்லமருட்டுன்னுரைச்செற்றுஞ்
சுருதிப்பெருங்கடலின்சொற்பொருள்கற்பித்தும்
திவசமானல்லறத்தின்செந்நெறியினுய்த்துந்
திருவளித்தும்வீடளித்துஞ் † சிங்காமைத்தங்கள்
கவசமாயாருயிராய்த்தவமாய்க்கண்ணாய்க்
கடையிலாநூனமாய்க்காப்பாணைக்காணு
அவசமாய்ச்சிந்தையழிந்தயலேநின்ற
னறியாதான்போலவறிந்தவெலாஞ்சொல்வான்.

(உசு)

தோய்ந்தும்பொருளனைத்துந்தோயாதானின்
சுடரேதொடக்கறுத்தோர்சுற்றமேபற்றி
நீந்தவரியநெடுங்கருணைக்கெல்லா
நிலயமேவேதநெறிமுறையினேடி
ஆய்ந்தவணர்வினுணர்வேபகையா
லலைப்புண்டடியேமடிபோற்றவந்நாள்
நந்தவரமுதவவெய்தினையெயந்தா
யிருநிலத்தவோரின் ‡ இணையடித்தாமரைதாம்.

(உஎ)

மேவாதவரில்லமேவினருமில்லை
வெளியோடிருளில்லைமேல்கீழுமில்லை
மூவாமையிலைமூத்தமையுமில்லை
முதலிடையோடறில்லமூன்றெடுபின்னில்லை
தேவாவிங்கிவ்வோசென்றநிலையென்ற
சிலையேந்திவந்தெம்மைச்சேவடிகளேவக்
காவாதொழியிற்பழிபெரிதோவன்றேற்
கருங்கடலிற்கண்வளராய்கைம்மாறுமுண்டோ?

(உஅ)

* காசினி-காஸ்யபீ என்னும் வடசொல்லின் சிதைவு; பரசுராம
ராற் கச்யபமுனிவருக்கு யஜ்ஞதக்பிணையாகக் கொடுக்கப்பட்டதனால்
பூமிக்கு இப்பெயர்.

† சிங்காமை-அழியாமை. ‡ இணையடி-உபயபாதம்.

நாழிநவைதீருலகெலாமாக

நளினத்துநீதந்தநான்முகனூர்தாமே

ஊழிபலபலவுநின்றளந்தாலொன்று

முலவாப்பெருங்குணத்தவுத்தமனேமேனூள்

தாழிதரையாகத்தண்டயிரீராகத்

தடவரையேமத்தாகத்தாமரைக்கைநோவ

ஆழிகடைந் * தமுதமெங்களுக்கேயீந்தா

யவுணர்கடாநின்னடிமையல்லாமைபுண்டோ?

(உக)

ஒன்றுகிழுவலத்துருவம்பலவாகி

புணர்வுமுய்ரும்பிநிதாகியுழி

சென்† ருசறுங்காலத்தந்நிலையதாகித்

திறத்துலகந்தானகிச்செஞ்செவேநின்ற

நன்றயநூனத்தனிக்கொழுந்தேநங்க

ணவைதீர்க்குநாயகமேநல்லினையேநாக்கி

நின்றாரைக்காத்தியயற்பேரைக்காய்தி

நிலையில்லாத்தீவினையுநீதந்ததன்றே.

(நூ)

வல்லவரம்பில்லாதமாயவினையுந்

மயங்கினரோடெய்திமதியங்கிமேனூள்

அல்லியிறைவனீயாதியெனப்பேதுற்

றலமருவேமுன்னையறப்பயனுண்டாக

எல்லவலயங்கணின்னுழையென்றநா

ளெரியோனத்தீண்டி ‡ யெழுவரெனநின்ற

தொல்லமுதன்முனிவர்கூளுற்றபோதே

தொகைநின்றவையந்துடைத்திலையோவெந்தாய்!

(நக)

வேறு.

இன்னபலநினைந்தேத்தினனியம்பாத்

துன்னுதலிடையுளதெனநனிதுணிவான்

தன்னிகர்முனிவனைத்தரவிடையென்றோப்

பொன்னொளிர்நெடுமுடிப்புரந்தரன்போனான்.

(நஉ)

போனவனகசிலபுலமையினுணர்வான்

வானவர்தலைவனைவரவெதிர்கொண்டான்

ஆனவனடிதொழுவருள்வரவழுதான்

தானடவிடவகைதழுவினனுழைவான்.

(நங)

* அமுதம்-அம்ருதம் என்பதன் விகாரம்; சாவாமருந்து.

† ஆசறுதல்-முடிதல்.

‡ எழுவர்-சப்தருஷிகள்.—அத்திரி, பிருகு, குத்ஸர், வசிஷ்டர், கௌதமர், காஸ்யபர், ஆங்கிரஸர்.

* ஏழையிளவலும்வருகெனவினிதா
வாழியவவரொடும்வந்தனன்மகிழ்வால்
ஊழியின்முதன்முனியுறையுளையணுகா
ஆழியில்விழிதுயிலவென்னமகிழ்வான்.

(௩௪)

அவ்வயின்முகனும்வைகின்னறிஞன்
செவ்வியவறவுரைசெவ்வயினுதவ
நவ்வியின்விழியவளொடுநனியிருளைக்
கவ்வியரிசியொருகடையுறுமளவில்.

(௩௫)

விலகிடுநிழலினன்வெயில்விரியில்வான்
இலகிடுசுடரவனியசையனதிசைதோய்
அலகிடலரியதனவிற்காரிரையால்
உலகிடுநிறையிருளுறையினையுரிவான்.

(௩௬)

ஆயிடையறிஞனுமவனெதிரழுவத்
தீயினைநுழைவதொர்தெளிவினையுடையான்
நீவிடைதருகெனநிறுவின்னெறியால்
காயெரிவரன்முறைகடிதின்னிடுவான்.

(௩௭)

வரிசிலையுழுவனுமறையுழுவனை
புரிதொழிலெனையதுபுகலுதியெனலும்
திருமகடலைவசெய்திருவினையுறையான்
எரிபுகநினைகுடுவெனருள்கெனவிறைவன்.

(௩௮)

யான்வருமமைதியினிதுசெயலெவளே
மான்வருதனியுரிமார்பினையெனலும்
மீன்வருகொடியவன்விறலெமறேவான்
ஊன்வருமுழுவகையினுரைநனியுரிவான்.

(௩௯)

ஆயிரமுகமுளதவமயர்குடுவெனான்
நீயிவண்வருதினொலெனநிலையுடையேன்
போயினவிருவினைபுகலுதுவிதியால்
மேயினையினியொருவினையிலெவிறேலாய்.

(௪௦)

இந்திரனருளினனிதுதிசெய்பகலா
வந்தனன்மருவுதிமலையனுலகம்
தந்தனெனவதுசாரலெனூரவேய்
அந்தமிலுயர்பதமடைதலைமுயல்வேன்.

(௪௧)

ஆதலினிதுபெறவருளெனவுரையாக்
காதுலியவளொடுகதெழரிமுழுதிப்

போதலைமருவினனெருநெறிபுகலா
வேதமுமறிவருமிகுபொருளுணர்வோன். (சஉ)

தேவருமுனிவருமுறுவதுதெரிவோர்
* மாவருநறுவிரைமலரயன்முதலோர்
ஏவருமறிவினிலிருவினையொருவிப்
போவதுகருதுமவ்வருநெறிபுக்கான். (சங்)

அண்டமுமகிலமுமறிவருநெறியால்
உண்டவனெருபெயருணர்குநருபே
நெண்டவநெடிதெனினிறுதியிலவனைக்
கண்டவருறுபொருள்கருதுவதெனினே. (சச)

உ-வது, சரபங்கர்பிறப்புநீங்குபடலம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-ககள.

† ஊ-வது, அகத்தியப் படலம்.

அனையவனிறுதியினைமவுநோக்கலின்
இனியவரின்னலினிரங்குநெஞ்சினர்
குனிவருதிண்சிலைக்குமரர்கொம்பொடும்
புனிதனதுறையுணின்றரிதிற்போயினார். (க)

மலைகளுமரங்களுமணிக்கற்பாறையும்
அலைபுனனதிகளுமருவிச்சாரலும்
இலைசெறிபழுவமுமினியசூழலும்
நிலைமிகுதடங்களுமினிதுநீங்கினார். (உ)

பண்டையவயன்றரு ‡ பாலகில்லரும்
முண்டருமோனருமுதலினோர்களத்
தண்டகவனத்துறைதவத்துளோர்கடாம்
கண்டனரிராமனைக்களிக்குஞ்சிந்தையார். (ங்)

கனைவருகடுஞ்சினத்தரக்கர்காயவோர்
வினைபிறிதினமையின்வெதும்புகின்றனர்
அனைவருகானகத்தமுதளாவிய
புனைவரவுயிர்வருமுலவைபோல்கின்றார். (ச)

* மா-அழகும் ஒளியுமாம்.

† அகத்தியர்-அகஸ்த்யர்; விந்தியபருவத்தை வளரவொட்டாமல்
தடுத்து அடக்கியவர்; அகம்-மலை; சலியாதது.

‡ பாலகில்லர் வடசொற்றிறிபு. வாலகில்லியர்-பகவானது மயிரி
னின்றித் தோன்றினவர்.

ஆய்வரும்பெருவலியரக்கர்நாமமே
வாய்வெநீஇயலமருமறுக்கநீங்கினார்
தீவருவனத்திடையிட்டத்தீர்ந்ததோர்
தாய்வரநோக்கியகன்றின்றன்மையார். (௩)

கரக்கருங்கடுந்தொழிலரக்கர்காய்தலில்
பொரற்கிடமின்மையிற்புழுங்கிச்சோருநர்
அரக்கரென்கடலிடையாழ்கின்றரொரு
மரக்கலம்பெற்றெனமறுக்கநீங்கினார். (௪)

தெரிஞ்சுறநோக்கினர்செய்தசெய்தவம்
அருஞ்சிறப்புதவநல்லறிவுகைதர
விரிஞ்சுறப்பற்றியபிறவெவந்துயர்ப்
பெருஞ்சிறைவீடுபெற்றனையபெற்றியார். (௫)

வேண்டினவேண்டினர்க்களிக்ருமெய்த்தவம்
பூண்டெளராயினும்பொறையினுற்றலால்
மூண்டெழுவுகுளியைமுதலினீக்கினார்
ஆண்டுகையரக்கராலுலப்புண்டாரரோ. (௬)

எழுந்தனரெய்தினரிருண்டமேகத்தின்
கொழுந்தெனநின்றவக்குரிசில்வீரனைப்
பொழிந்தெழுகாதலிற்பொருந்தினரவன்
தொழுந்தொறுந்தொழுந்தொறுமாசிசொல்லுவார். (௭)

இனியதோர்சாலகொண்டேகியிவ்வயின்
நனியுறையென்றவற்கமையநல்கித்தாம்
தனியிடஞ்சார்ந்தனர்தங்குமாதவர்
அனைவருமெய்தினரல்லல்சொல்லுவான். (௮)

எய்தியமுனிவரையிறைஞ்சியேத்துவந்
தையனுமிருந்தனனருளென்னென்றலும்
வையகங்காவலன்மைந்தவந்ததோர்
வெய்யவெங்கொடுந்தொழில்வினைவுகேளொ. (௯)

இரக்கமென்றொருபொருளிலாதெனஞ்சினர்
அரக்கரென்றுளர்சிலரத்தினீங்கினார்
நெருக்கவுமயாம்படர்நெறியலாநெறி
துரக்கவுமருந்தவத்துறையுணீங்கினேம். (௧௦)

வல்லியம்பலதிரிவனத்துமானென
எல்லியும்பகலுநொந்திரங்கியாற்றலெம்

சொல்லியவறநெறித்துறையுநீங்கினெம்
வில்லியன்மொய்ம்பினுய்விடுகாண் * குமோ. (கங்.)

மாதவத்தொழுகலெமறைகள்யாவையும்
ஒதலெமோ துவார்க்குதவலாற்றலெம்
† மூதெரிவளர்க்கிலெமுறையினீங்கினேம்
ஆதலி ‡ னந்தணரேபுமாகிலெம். (கச)

இந்திரனெனினவனரக்கரையின
சிறைதயிற்சென்னியிற்கொள்ளுஞ்செய்கையான்
எந்தைமற்றியாருளரிடுக்கண்க்குவார்
வந்தனையாஞ்செய்ததவத்தின்மாட்சியால். (கரு)

உருளுடைநேமியாலுல்கையோம்பிய
பொருளுடைமன்னவன்புதல்வபோக்கிலா
இருளுடைவைகலேமிரவிதோன்றினாய்
அருளுடைவீரநின்பயம்யாமென்றார். (கசு)

வேறு.

புகல்புகுந்திலரேற்புறத்தண்டத்தின்
அகல்வரேனுமென்னம்பொடும்வீழ்வரால்
தகவிறுன்பந்தவிருநிரீரெனப்
பகலவன்குலமைந்தன்பணிக்கின்றான். (கஎ)

வேந்தன்வீயவும்யாய்வரமேவவும்
எந்தலெம்பிவருந்தவுமென்னகர்
மாந்தர்வன்றுயர்கூர்வுமயான்வனம்
போந்ததென்னுடைப்புண்ணியத்தாலென்றான். (கஅ)

அறந்தவாரெறியந்தணர்தன்மையை
மறந்தபுல்லர்வலிதொலையெனெனின்
இறந்துபோகினுநன்றிதுவல்லது
பிறந்தியான்பெறும்பெறென்பதியாவதோ. (கக)

நிவந்தவேதியர்நீருந்தீயவர்
கவந்தபந்தக்களிடங்கண்டிட
அமைந்தவில்லுமருங்குண்தூணியும்
சுமந்ததோளும்பொறைத்துயர்தீருமால். (உ௦)

ஆவுக்காயினுமந்தணர்க்காயினும்
யாவர்க்கானுமெளியவர்க்காயினும்

* கும்-தன்மைப் பன்மை விசுதி; எதிர்காலம் காட்டிற்று.

† மூதெரி-காருகபத்தியம், ஆகவநீயம், தகதினுக்கினி என்பவை.

‡ அந்தணர்-ஈண்டு முனிவரை.

சாவப்பெற்றவரேதகவானுறை
தேவர்க்குந்தொழுந்தேவர்களாகுவார். (உக)

சூரறுத்தவனுஞ்சுடர்நேமியும்
ஊரறுத்தவொருவனுமோம்பினும்
ஆரறத்தினொடன்றின்ரூரவர்
வேரறுப்பென்வெருவன்மினீரென்றான். (உஉ)

உரைத்தவாசகங்கேட்டுவந்தோங்கிட
இரைத்தகாதலரேகியவின்னலர்
திரித்தகோலினர் * தேமறைபாடினர்
நிருத்தமாடினாரின் றுவிளம்புவார். (உங)

தோன்றனீமுனியிற்புவனத்தொகை
மூன்றுபோல்வனமுப்பதுகோடிவந்
தேன்றபோதுமெகிரலவென்றலிற்
சான்றுவேதந்தவம் † பெருஞானமே. (உச)

அன்னதாகலினையினவாண்டெலாம்
இன்னல்காத்திங்கினிதுறைவாயெனச்
சொன்னமாதவர்பாதந்தொழுதுயர்
மன்னர்மன்னவன்மைந்தனும்வைகினான். (உரு)

ஐந்துமைந்துமமைதியினாண்டவண்
மைந்தர்தீதிவல்வைகினர்மாதவர்
சின்தையெண்ணியகத்தியற்சேர்கென
இந்துநன்னுதறன்னெடுமேகினார். (உசு)

விடரகங்களும்வேய்செறிகானமும்
படருஞ்சின்னெறிபைப்பையநீங்கினார்
சுடருமேனிச்சுதிக்கணென்னும்
விடரிலாஹுறைசோலைசென்றெய்தினார். (உஎ)

அருக்கனன்னமுனிவனையவ்வழிச்
செருக்கில்சின்தையர்சேவடிதாழ்தனும்
இருக்கவீண்டென்றினியனகூறினான்
மருக்கொள்சோலையின்மைந்தரும்வைகினார். (உஅ)

வைகும்வைகலின்மாதவன்மைந்தன்பால்
செய்கையாவையுஞ்செய்திவடச் செல்வநீ

* தேமறை-இனிப்பான வேதங்கள், தெய்வத்தன்மையையுடைய
வேதம் என்றுமாம்.

† பெருஞானம்-ஐயந்திரிபில்லாத உண்மையுணர்வு.

§ செல்வன்-இம்மை மறுமை வீடுகளில் அடையும் பாக்கியங்களைத்
தன் அடியார்க்குத் தருபவன்.

எய்தயான்செய்ததெத்தவமென்றன்
ஐயனும்வற்கன்பினன்கூறுவான்.

(௨௯)

சொன்னநான்முகன் நன்வழித்தேதான் நினர்
முன்னையோருருயர் தவமுற்றினார்
உன்னின்யாருளருன்னருளெய்திய
என்னின்யாருளரிந்பிற்ந்தாரென்றான்.

(௩௦)

உவமைநீங்கியதோன் நலுரைக்கெதிர்
நவமைநீங்கியநற்றவன் சொல்லுவான்
அவமிலாவிருந்தாகியென்னுலமை
தவமெலாங்கொள்கதக்கிணையாவென்றான்.

(௩௧)

மறைவலானெதிர்வள்ளலுங்கூறுவான்
இறைவநின்னருளெத்தவத்திற்கெளி
தறைவநீண்டொன்றகத்தியற்காண்பதோர்
குறைகிடந்ததினியெனக்கூறினான்.

(௩௨)

நல்லதேநீனந்தாயதுநானுமுன்
சொல்லுவான் றுணிகின் துதேதான் நனி
செல்லுகாண்டவற்சேருதிசேர்ந்தபின்
இல்லெநின்வயினெய்தலில்லாதவே.

(௩௩)

அன்றியுநின்வரவினையாதரித்
தின்முகாறுநின்மேறமுறுமாலவற்
சென்றுசேருதிசேருதல்செவ்வியோய்
நன்றுதேவர்க்கும்யாவர்க்குநன்றெறா.

(௩௪)

வழியுங்கூறிவரம்பகலாசிகள்
மொழியுமாதவன்மொய்ம்மலர்த்தாடொழாப்
பிழியுந்தேனிற்பிறங்கருவித்திரன்
பொழியுஞ்சோலைவிரைவினிற்போயினார்.

(௩௫)

வேறு.

ஆண்டகையரவ்வயினடைந்தமையறிந்தான்
நாண்டுகைவேலுணையேழுலகமெய்த
மாண்டவரதன்சரண்வழங்கவெதிர்வந்தான்
நீண்ட * தமிழாலுலகைநெடியினளந்தான்.

(௩௬)

பண்டவுணர்முழ்கினர்படார்களுனவாளுர்
எண்டவவெமக்கருள்கெனக்குறையிரந்தார்

* தமிழால் உலகை அளத்தல்-தமிழ்ப்பாஷையை உலகமுழுவதும்
பரவச்செய்தல்.

கண்டொருகைவாரினன் முகந் துகடலெல்லாம்
உண்டவர்கள்பின் னுமிழ்கவென் றலுமுமிழ்ந்தான். (௩௭)

தூயகடனீரடிசிலுண்டது * துரந்தான்
ஆயவதலாலமருமெய்யுடையவன்னான்
மாயவினைவாளவுணன் மாயவவன்வன்மைக்
காயமினி துண்டிலகினூரிடர்களைந்தான். (௩௮)

யோகமுறுபேருயிர்கடாமுலைவுறமல்
ஏகுநெறியாதெனமிதித்தடியினேறி
மேகநெடுமாலேதவழ்விற்கையெனும்விண்டோய்
நாகமதுநாகமுநநாகமெனநின்றான். (௩௯)

மூசரவுகுமுதலோ னுரையின்மூவா
மாசிற்வவேகெனவடாது திசைமேனான்
நீசமுறவானினெடுமாமலயநேரா
ஈசனிகராயுலகுசீர்பெறவிருந்தான். (௪௦)

உழக்குமறைநரலினுமுயர்ந்துலகமோதும்
வழக்கினுமதிக்கவியினும்மரபினாடி
நிழற்பொலிகணிச்சிமணிநெற்றியுமிழ்செங்கண்
தழற்புரைசுடர்க்கடவுடந்ததமிழ்தந்தான். (௪௧)

விண்ணினினிலத்தினில்லிகற்பவுலகிற்பேர்
எண்ணினிலிருக்கினிலிருக்குமெனயாரும்
உண்ணினைகருத்தினையுறப்பெறுவெனாலென்
கண்ணினிலெனக்கொடுகளிப்புறுமனத்தான். (௪௨)

இரைத்தமறைநான்கினொ டு டியைந்தபிறயாவும்
நிரைத்தநெடுநானநிமிர்கல்லிநெடுநாளிட்
டரைத்துமயனாலுறியாதபொருணர்நின்
றுரைக்குதவுமாலெனுமுணர்ச்சியினுவப்பான். (௪௩)

உயந்தனரிமைப்பிலருயிர்த்தனர்தவத்தோர்
அந்தணரறத்தினெறிநின்றனர்களானா
வெந்திறலரக்கர்விடவேர்முதலறுப்பான்
வந்தனன் § மருத்துவனைத்தனிவலிப்பான். (௪௪)

எனையுயிராமுதலயாவுமிடைவேவித்
தானுகரர்க்கருருமைச்சுகினத்தின்

* துரத்தல்-வெளிப்படுத்துதல்.

† இயைந்த பிறயாவும் என்பது-அவ்வேதங்களின் பொருளை அறி
க் கருவியாகிய மீமாம்சை, புராணம், நியாயம், தருமசாத்திரம் முதலிய
பற்றை:

§ மருத்துவன்-மருந்தின் தன்மை யறிந்து கொடுப்பவன்.

ஆனவனலைக்கடிதவித்துலகளிப்பான்
வானமழைவந்ததெனமுந்துறுமனத்தான். (௪௫)

கண்டனனிராமனைவரக்கருணைகூரப்
புண்டரிகவாணயனரீர்பொழியநின்றான்
எண்டிசையுமேமூலகுமெவ்வுயிருமயக்
குண்டிகையினிற்பொருவில்காவினிகொணர்த்தான். (௪௬)

நின்றவனைவந்தநெடியோனடிபணிந்தான்
அன்றவனுன்பொடிதழீஇயமுதகண்ணான்
நன்றுவரவென்றுபலநல்லுரைபகர்ந்தான்
என்றுமுளதென்றமிழியம்பியிசைகொண்டான். (௪௭)

வேதியர்கள்வேதமொழிவேறுபலகடறிக்
காதன்மிகநின்றெழில்கமண்டலுவினன்னீர்
மாதவர்கள்வீசினெடுமாமலர்கடுவப்
போதுமணநாறுகுளர்சோலைகொடுபுக்கான். (௪௮)

பொருந்தவமலன்பொழிலகத்தினிதுபுக்கான்
விருந்தவனமைத்தபின்விரும்பினன்னவிரும்பி
இருந்தவயிழைத்தவெனதில்லிடையின்வந்தென்
அருந்தவமுடித்தனையருட்கரசவென்றான். (௪௯)

என்றமுனியைத்தொழுதிராமனியமையோரும்
நின்றதவமுற்றுநெடியோரினெடியோரும்
உன்றனருள்பெற்றிலர்களுன்னருள்கமந்தேன்
வென்றனனைத்துலகுமேலினிதெனென்றான். (௫௦)

தண்டகவனத்துறைதியென்றுரைதரக்கொண்
டுண்டிவரவித்திசையெனப்பெரிதுவந்தேன்
* எண்டகுணத்தினையெனக்கொடியர்சென்னி
துண்டமதிவைத்தவனையொத்தமுனிசொல்லும். (௫௧)

ஈண்டிதைதியையவினியிவ்வயினிருந்தால்
வேண்டியனமாதவம்விரும்பினமுடிப்பாய்
தூண்டினவாணிருதர்தோன்றியுளரென்றால்
மாண்டிகமேல்தெமர்மனத்துயர்துடைப்பாய். (௫௨)

வாமுமறைவாமுமனுரீதியறம்வாமும்
தாமுயிமையோருயர்வர்தானவர்கடாழ்வார்
ஆழியுழவன்புதல்வவையமிலைமய்யே
ஏமுலகும்வாமுயினியிங்குறைதியென்றான். (௫௩)

* எண்டகுணம்-அபஹதபாப் மத்வம், விஜரத்வம், விம்ருத்யுத்
வம், விசோகத்வம், விஜகத்சத்வம், அபிபாஸத்வம், ஸத்யகாமத்வம்,
ஸத்யஸங்கல்பத்வம்.

செருக்கடையர்க்கர்புரிதீமைசிறைவெய்தித்
தருக்கழிதரக்கடிதுகொல்வதுசமைந்தேன்
வருக்கமறையோயவர்வருந்திசையின்முந்தும்
நிருக்கைநலநிற்கருளெனென்றனனிர்ராமன். (௫௪)

விழுமியதுசொற்றனையிவ்வில்லிதிவண்மேனாள்
முழுமுதல்வன்வைத்துளதுமூவுலகும்யானும்
வழிபடவிருப்பதிதுதன்னைவடிவாளிக்
குழுவழுவில்புட்டிலொடுகோடியினநல்கி. (௫௫)

இப்புவனமுற்றுமொருதட்டினிடையிட்டால்
ஒப்புவரவிற்தெனவுரைப்பரியவாளும்
வெப்புருவுபெற்ற * வரன்மேருவரைவில்லா
முப்புரமெரித்ததனிமொய்கனைபுநல்கா. (௫௬)

ஓங்குமரேனெங்கிலையோங்கிமணலோங்கிப்
பூங்குலகுலாவுகுளிர்சோலைபுடைவிம்மித்
தூங்குதிரையாறுதவழ்குமுலதொர்குன்றின்
பாங்கருளதாலுறையுள் † பஞ்சவடிமஞ்ச. (௫௭)

கன்னியிளவாழைகளியீவகதிர்வாலின்
செந்நெலுளதேனெழுபுபோதுமுளதெய்வப்
பொன்னியெனலாயபுனலாறுமுள ‡ போதா
அன்னமுளபொன்னிவளொடன்பின்வினையாட. (௫௮)

எகியினியவ்வயினிருந்துறைமினென்றான்
மேகநிறவண்ணனும்வணங்கிவிடைகொண்டான்
பாகனையசொல்லியொடுதம்பிபரிவிற்பின்
போகமுனிசிறதைதொடரக்கடிதுபோனான். (௫௯)

நடவது, அகத்தியப்படலம்-முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-களங்.

* அரன்-ஹரன், பிரளயகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் ஹரிப்பவன்.
ஹரித்தல்-அழித்தல்.

† பஞ்சவடி-ஐந்து ஆலமரங்களின்தொகுதி; அது அகண்ட கோதா
வரிக்கரையில் நாகிகாத்திரியம்பகத்துக்குச் சமீபத்திலுள்ளது.

‡ போதா-பெருநாரை.

* ச-வது, சடாயுகாண் படலம்.

நடந்தனர்காவதம்பலவுநன்னதி
கிடந்தனநின் நனகிரிகள்கேண்மையின்
தொடர்ந்தன துவன்றினகுழல்யாவையும்
கடந்தனர்கண்டனர்கமுகின்வேந்தையே. (க)

உருக்கியசுவண்மொத்துதயத்துச்சிசேர்
அருக்கனிவ்வகலிடத்தலங்குதிக்கெலாம்
தெரிப்புறுசெறிசுடர்ச்சிகையிறுற்சிறை
விரித்திருந்தனனெனவிளங்குவான் றனை. (உ)

முந்தொருகருமலைமுகட்டுமுன்றிலின்
சந்திரனொளியொடுதழுவச்சார்த்திய
அந்தமில்கனைகடலமார்நாட்டிய
மந்தாகிரியெனவயங்குவான் றனை. (ங)

மானிறவிசும்பெழின்மறையத்தன்மணிக்
கானிறச்சேயொளிக துவக்கண்ணகல்
நீனிறவரையினிற்பவளநீள்கொடி
போனிறம்பொலிந்தெனப்பொலிகின்றான் றனை. (ச)

தூய்மையனிருங்கலை துணிந்தகேள்வியன்
வாய்மையன்மறுவிலன்மதியின்குடர்மையன்
ஆய்மையின்மந்திரத்தறிஞனெனச்
சேய்மையினோக்குறுகிறுகணுன் றனை. (ஐ)

வீட்டிவாளவுணரைவிருந்துகூற்றனை
ஊட்டிவீழ்மிச்சிருணுண்டொடொறும்
தீட்டிமேலிந்திரன்சிறுகண்யானையின்
தோட்டிபோற்றேய்ந்தொளிர் துண்டத்தான் றனை. (ஈ)

கோளிருநான்கினோடொன்றுகூடின
ஆளுறுதிகிரிபோலாரத்தான் றனை
நீளுறுமேருவினெற்றிமுற்றிய
வாளிரவியிற்பொலிமௌலியான் றனை. (ஏ)

சொற்பங்கமுறநிமிரிசையின்சும்மையை
அற்பங்கமுறவரு† மருணன்செம்மலைச்

* சடாயு-ஜடாயு; பலமயிர்கள் சேர்த்துத் திரித்த ஜடைபோன்ற ஆயுளுள்ளவர்; மிகுந்த ஆயுசுடையவர்; இறகில் உயிரையுடையவர்; ஜடையையுடையவர். இவருக்குப் பெரிய உடையார் என்றும் பெயர்.

† அருணன்-சூரியன் சாரதி.

சிற்பங்கொள்பகலெனக்கடிதுசென்றுதீர்
கற்பங்களேனைப்பலகண்டொன்றனை.

(அ)

ஓங்குயர்நெடுவரையொன்றினின்றது
தாங்கலதிருநிலந்தாழ்ந்துதாழ்வுற
வீங்கியவலியினிலிருந்தவீரனை
ஆங்கவரணுகினரயிர்க்குஞ்சிந்தையார்.

(க)

இறுதியைத்தன்வயினியற்றவெய்தினான்
அறிவிலியரக்கனாமல்லனாமெனின்
எழுவலிக்கலுழனேயென்னவுன்னியச்
செறிகழல்வீரருஞ்செயிர்ந்துநோக்கினார்.

(க௦)

வனைகழல்வரிசிசிலமதுகைமைந்தரை
அனையவன்றானுங்கண்டயிர்ந்துநோக்கினான்
வினையறுநோன்பினரல்லர்வில்லினர்
புனைசடைமுடியினர் * புலவரோவென.

(க௧)

புரந்தரன்முதலியபுலவரயாரையும்
நிரந்தரநோக்குவெனையினாமுமல்
வரந்தருமிறைவனுமழுவலாளனும்
கரந்திலரென்னையானென்றுங்காண்பெனல்.

(க௨)

காமனென்பவனையுங்கண்ணிகேளுக்கினென்
தாமரைச்செங்கணித்தடக்கைவீரர்கள்
பூமருபொலங்கழற்பொடியிகேளுமொப்
பாமெனவறிகிடுவனார்கொலாமிவர்.

(க௩)

உலகொருமூன்றுந்தம்முடைமையாக்குறும்
† அலகறுமில்க்கணம்மைந்தமெய்யினர்
மலர்மகட்டுவமையாளோடெவந்தவிச்
சிலவலிவீரரைத்தெரிகிலெனென.

(க௪)

கருமலைசெம்மலையினையகாட்சியர்
திருமகிழ்மார்பினர்செங்கண்வீரர்தாம்
அருமைசெய்குணத்தினென்றுணவனாழியான்
ஒருவனையிருவருமொத்துளாரசோ.

(க௫)

எனப்பல ‡ நினைப்பினமனத்துளெண்ணுவான்
சினப்படைவீரர்மேற்செல்லுமன்பினான்

* புலவர்-அறிவுடையவர்.

† அலகறும்-அளவில்லாத, குற்றமற்றவென்றுமாம்.

‡ நினைப்பின-நினைத்தலையுடையவை. நினைப்பு இனம் எனப்பிரி

த்து, நினைப்புக்களின் கூட்டமென்றுமாம்.

கனப்படவைவரிசிலக்காரீநீர்கன்யார்
மனப்படவெனக்குரைவழங்குவீரென்றான். (கசு)

வினவியகாலையின்மெய்மையல்லது
புனைமலர்த்தாரவர்புகல்கிலாமையால்
கனைகடனெடுநிலங்காவலாழியான்
வனைகழற்றயாதன்மைந்தர்யாமென்றார். (கசு)

உரைத்தலும்பொங்கியவுவகைவேலையன்
தரைத்தலையிழிந்தவர்த்தமுவுங்காதலன்
விரைத்தடந்தாரினிர்வேந்தர்வேந்தன்
வரைத்தடந்தேதாளிணைவலியவேவாவென்றான். (கஅ)

மறக்கமுற்றாதவாய்மைகாத்தவன்
துறக்கமுற்றனெனமுன்னஞ்சொல்லலும்
இறக்கமுற்றனெனவேக்கமெய்தினான்
உறக்கமுற்றனெனவுணர்வுநீங்கினான். (கக)

தழுவினரெடுத்தனர் * தடக்கையான்முகம்
கழுவினரிருவருங்கண்ணினீரினால்
வழுவியவின்னுயிர்வந்தமன்னனும்
அழிவுறுநெஞ்சினனரற்றினானரோ. (உ௦)

வேறு.

பரவலருங்கொடைக்குநின்றன்பனிக்குடைக்கும் பொறைக்குநெடும்பண்
கரவலருங்கற்பகமுமுடுபதியுங்கடலிடமுங்களித்துவாழப் [புதோற்ற
புரவலர்தம்புரவலனென்பாய்ப்பகையேமெய்க்கணியேபுகழின்வாழ்வே
இரவலருநல்லறமும்யானுமினியென்படநீத்தேதகினையே. (உசு)

அலங்காரமெனவுலகுக் † கமுதளிக்குந்தனிக்குடையாழிசூழ்ந்த
நிலங்காவலதுகிடக்கநிலையாதநிலையுடையேனெனநெஞ்சின்
நலங்காணநடந்தனையோநாயகனேதீவினையெனப்பினின்றும்
விலங்கானேனாகலினால்விலங்கினேனின்னுமுயிர்விட்டிலைனல். (உஉ)

தயிருடைக்கும்த்தென்னவுகைநலிசம்பரனைத்தடிந்தவந்தான்
‡ அயிர்கிடக்குங்கடல்வலயத்தயலறியநீயுடனாவியென்று
செயிர்கிடத்தலசெய்யாததிருமனத்தாய்செப்பினுயிற்றம்பாநின்சொல்
உயிர்கிடக்கவுடலவிசம்பேற்றிருணர்விறந்தகூற்றினாரே. (உ௩)

* தடக்கை-முழந்தாளாவும் நீண்ட கை.

† அமுதளித்தல்-எண்டு அருள்வைத்துக் காத்தல்.

‡ அயிர்-நுண்மணல்.

எழுவதோரிசைபெருகவிப்பொழுதேதெயொப்பரியவெரியுந்தியின்
விழுவதேநிற்கமட * மெல்லியலார் தம்மைப்போனிலத்தின்மேல்வீழ்ந்
தழுவதேதயானென்னாவறிவுற்றொனெனவெழுந்தாங்கவரைநோக்கி
முழுவதேதழுலகுடையமைந்தன்மீர்கேண்மினெனமுறையிற்சொல்வான்.
தக்கன்னியயிற்றுதித்தாரைம்பதின்மர் தடங்கொங்கைத்தையலாருள்
தொக்கபதின்முவரையக்காசிபனும்புணர்ந்தனனத்தோகைமாருள்
மிக்கவதிதிப்பெயராண்முப்பத்துமுக்கோடிவிண்ணோரீந்தாள்
மைக்கருங்கட்டியென்பாள்தினிரட்டியசுரர்தமையயிறுவாய்த்தாள். ()
தானவரேமுதலோரைத்தனுப்பயந்தாண்மதியென்பாண்மனிதர்தம்மு
டானவருணங்களவயவத்தடைவேபயந்தனளால்சுரபியென்பாள்
தேனுவுடன்கந்தருவமற்றுள்ளபிற்பயந்தாடெரிக்குங்காலு
மானமுடைக்குரோதவசைசமுதைமரையொட்டைபிறவயிறுவாய்த்தாள்
மழைபுரையூங்குழல்விநதைவானிடிமிருணனுடன் † வயிநதேயன்
தழைபுரையுஞ்சிறைக்கூகைபாறுமுதற்பெரும்பறவைதம்மையின்ருள்
இழைபுரையுந்தாம்பிரையூர்க்குருவிசிலக்காடைபலபிறவுயின்ருள் [லாம்.
கழையெனும்கொடியந்தாள் கொடியுடனேசெடிமுதலாக்கண்டவெல்

வெருட்டியெழுங்கணபணப்பைவியாளமெலாங்கத்தருவாயின்னு
மீன்றாள், மருட்டிகழுமொருதலையபுயங்கமெலாஞ் சுதையென்னுமாதுத
ந்தாள், அருட்டையெனும் வல்லிதந்தாளோந்தியுடும்பணில்கண் முதலா
யவெல்லாம், தெருட்டிமொதியேயீந்தாள் செலசரமாகியபலவுந்தெரிக்கு
ங்காலு. (உஅ)

அதிதிதிதிதனுவருட்டைசுதைகழையேசுரபியணிவிநதையான்ற
மதிஇளைகத்தருவுடனேகுரோதவசைதாம்பிரையாமடலார்க்கள் [ரோள்
விதிமுறையேயிவையனைத்தும் பயந்தனர்க்கள்விநதைசுதனருணன்மென்
புதுமதிசேர்ந்துதலரம்பைதனைப்புணரவுதித்தனம்யாம்புவனியீதே. (உக)

அருணன்நன்புதல்வனியானவன்படருமுல்கெல்லாம்படர்வேனாழி,
இருண்மொய்ப்புகெடத்தூரந்ததயரதற்கின்னுயிர்த்துணைவனிமையோ
ரோடும்,வருணங்களவகுத்திட்டகாலத்தேவந்துதித்தேதேன் கழுகின்மன்ன
ன்,தருணங்கொள்பேரொளியீர் ி சம்பாதிபின்னர்வருசடாயுவென்றன்.
ஆண்டவனீதுரைசெய்ய † வஞ்சலித்தமலர்க்கையாரன்பிடுனோடும் [ராள்
மூண்டபெருந்துன்பத்தான்முறைமுறையினிறைமலர்க்கண்மொய்த்தநீ
பூண்டபெரும்புகழ்நிறுவித்தம்பொருட்டான்மேலுலகம்புக்கதாதை
மீண்டனன்வந்தானவனைக்கண்டனரேயொத்தனரவ்விலங்கற்றோளார்.

* மெல்லியலார்-மெல்லிய இயற்கையையுடையவர், அன்பர் இற
ந்தகாலத்து மண்ணில் விழுந்து புரண்டு அழுதல் பெண்களுக்கு இயற்
கை; “புனையிழை மகளிர்போலப் புலம்பல்” என்றார் சிந்தாமணியாரும்.

† வயிநதேயன்-விநதையின்மகன்.

§ சம்பாதி-நன்றாய்விழுதலுடையவன். ‡ அஞ்சலித்தல்-கூட்புதல்.

மருவீனியகுணத்தவரையிருசி நகாலுறத்தழுவிமக்காணீரே
உரியகடன்வினையேற்குமுதவவீருடலிரண்டுக்குயிரொன்றானான்
பிரியவுந்தான்பிரியாதேயினிதிருக்குமுடற்பொறையாம்பிழைபாரா
தெரியதனினின்றேற்புக்கிறவேனேலித்துயரமறவேனென்றான். (௩௨)

வேறு.

என்றுரைத்தவெருவையரசனைத்
துன்றுதாரவரீநாக்கித்தொழுதுகண்
ஒன்றுமுத்தமுறைமுறையாயுக
நின்றமற்றின்னநீர்மைநிகழ்த்தினார். (௩௩)

உய்விடத்துதவற்குரியானுந்தன்
மெய்விடக்கருதாதுவிண்ணேறினான்
இவ்விடத்தினிலெம்பெருமாஅனெமைக்
கைவிடிற்பிணையார்களைகண்ணுளார். (௩௪)

தாயினீங்கருந்தந்தையிற்றண்ணகர்
வாயினீங்கிவனம்புகுந்தெய்திய
நோயினீங்கினெதுன்னினெனெனங்களை
நீயுநீங்குதியோநெறிநீங்கலாய். (௩௫)

என்றசொல்லரிசந்தழிநெஞ்சினர்
நின்றவீரரைநோக்கிரினைந்தவன்
அன்றதென்னி * னயோத்தியினையன்மீர்
சென்றபின்னவற்சேர்குவென்யானென்றான். (௩௬)

வேந்தன்விண்ணடைந்தானெனின்வீரர்நீர்
எந்துஞாலமினிதளியாதிவட்
போந்ததென்னைபுகுந்தவென்புந்திபோய்க்
காந்துகின்றதுகட்டுரையீரென்றான். (௩௭)

தேவர்தானவர்திண்டிறனாகர்வே
தேவராகவிடரிழைத்தாரெனின்
பூவராவுபொலங்கறைவேலினீர்
சாவராக்கித்தருவெனரசென்றான். (௩௮)

தாதைகூறுலுந்தம்பியைநோக்கினான்
சீதைகேள்வனவனுந்தன் † சிற்றவை
மாதரால்வந்தசெய்கைவரம்பிலா
ஒதவேலயொழிவின்னுணர்த்தினான். (௩௯)

* அயோத்தி-சண்டையிடுதற்குக் கூடாதென்பதுபொருள்.

† சிற்றவை = சிறு + அவ்வை, அவ்வை-ஒளவை; தாய்.

உந்தையுண்மையனாக்கியுன்சிற்றவை
தந்தசொல்லைத்தலைக்கொண்டுதாரணி
வந்ததம்பிக்குதவியவள்ளலே
எந்தைவல்லதுயாவர்வல்லாரொன.

(ச௦)

அல்லித்தாமரைக்கண்ணையன்புறப்
புல்லிமோந்துபொழிந்தகண்ணீரினன்
வல்லலைமந்தவம்மன்னையுமென்னையும்
எல்லையில்புகழெய்துவித்தாயென்றான்.

(ச௧)

பின்னரும்பெரியவன்பெய்வளை
அன்னமன்னவணங்கினைநாக்கினான்
மன்னர்மன்னவன்மைந்தவிவ்வாணுதல்
இன்னளென்னவியம்புதியாவென்றான்.

(ச௨)

அல்லிறுத்தன * தாடகையாதியா
வில்லிறுத்ததையெனமேலைநாள்
புல்லிறுத்ததியாவும்புகன்றுதன்
சொல்லிறுத்தனன்றேரன்றல்பின்றேரன்றினான்.

(ச௩)

கேட்டுவந்தனன்கேழ்க்கிளர்மௌலியான்
தோட்டலங்கலினீர்துறந்தீர்வளம்
நாட்டினீலிருநன்னுதருனுமிக்
காட்டிலைவகுதிர்காக்குவென்யாவென்றான்.

(ச௪)

இறைவவெண்ணியகத்தியனீந்துள
தறையுநன்மணியாற்றினகன்கரைத்
துறையுநுண்டொருகுழலச்சுழல்புக்
குறைதுமென்றனனுள்ளத்துறைறகுவான்.

(ச௫)

பெரிதுநன்றப்பெருந்துறைவைகிரீர்
புரிதிர்மாதவம்போதுமின்யானது
தெரிவுறுத்துவெனென்றவர்தின்கினை
விரியுநீழலிற்செல்லவிண்ணசென்றனன்.

(ச௬)

ஆயகுழலறியவுணர்த்தியத்
தூயசின்கையதோமில்குணத்தினான்
போயபின்னைப்பொருசிலவீரரும்
ஏயசொலையினிதுசென்றெய்தினான்.

(ச௭)

* தாடகை-மலைகளில் திரிபவள்.

வார்ப்பொற்கொங்கைமருகியைமக்களை

ஏற்பச்சிந்தனையிட்டவவரக்கர்தம்

சீர்ப்பைச்சிக்கறத்தேறினன்சேக்கையில்

* பார்ப்பைப்பார்க்கும்பறவையிற்பார்க்கின்றான்.

(சஅ)

ச-வது, சடாயுகாண்டபடலம்-முற்றிற்று.

அக. திருவிருத்தம்-௨௨ச.

நிவது, சூர்ப்பணகைப்படலம்.

புவியினுக்கணியாயான்றபொருடந்தபுலத்திற்குகி

அவியகத்துறைகடாங்கியைந்திணைநெறியளாவிச்

சவியுறத்தெளிந்துதண்ணென்றொழுக்கமுந்தழவிச்சான்றோர்

கவியெனக்கிடந்தகோதாவரியினைவீரர்கண்டார்.

(க)

வண்டுகைறகமலச்செவ்வீவாண்முகம்பொலியவாசம்

உண்டுகைறகுவளையொண்கனெருங்குறநோக்கியுழியின்

தெண்டுகைக்கரத்தின்வாரித்திருமலர் தூவிச்செல்வர்க்

கண்டடிபணிவதென்னப்பொலிந்ததுகடவுளயாறு.

(௨)

எழுவுறுகாதலாலிங்குகைத்திரைத்தேங்கியேங்கிப்

பழுவநாட்குவளைச்செவ்வீக்கண்பணிபரந்துசோர

வழுவிலாவாய்மைமைந்தர்வனத்துறைவருத்தேநாக்கி

அழுவதுமொத்ததாலவ்வலங்கூராமுமன்றோ.

(௩)

நாளங்கொண்களினப்பள்ளியனங்களுளையேநேமி

வாளங்களுறைவகண்டமங்கைதன்கொங்கைநோக்கும்

நீளங்கொள்கிலையோன்மற்றைநேரிழைநெடியநம்பி

தோளின்கண்மனம்வைத்தன்னசுடர்மணித்தடங்களுக்கண்டாள்.

(ச)

ஒதிமமொதுங்கக்கண்டவுத்தமனுழையளாகும்

சீதைதன்னடையேநாக்கிச்சிறியதோர்முறுவல்செய்தான்

மாதவடானுமாண்டுவந்துநீருண்டுமீளும்

போதகநடப்பேநாக்கிப்புதியதோர்முறுவல்பூத்தான்.

(௪)

வில்லியறடக்கைவீரன்வீங்குநீராற்றின்பாங்கர்

வல்லிகனுடங்கக்கண்டான்மங்கைதன்மருங்குளுக்க

எல்லியங்குவளைக்கானத்திடையிடைமலர்ந்துகின்ற

அல்லியங்கமலங்கண்டாளண்ணறன்வடிவுக்கண்டாள்.

(சு)

* பார்ப்பு-இளமைப்பெயர், “பார்ப்பும் பின்னையும் பரப்பவற்றிளமை” என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்.

† சூர்ப்பணகை-சூர்ப்பணகா என்ற வடசொல் ஈறு திரிந்தது; சூர்ப்பம் + நகம் = முறம்போன்ற (வடிவமுடைய) நகமுள்ளவன்; சிலர் சூர்ப்பநகி என்பர். வித்யஜ்ஜிஹ்வனென்னும் அசுரன் மனைவி.

அனையதோர்தன்மையாலவ்வருவிநீராற்றின்பாங்கர்ப்
பனிதருபடிவப் * பஞ்சவடியெனும்பருவச்சோலைத்
தனியிடமதனைநண்ணித்தம்பியாற்சமைக்கப்பட்ட
இனியபூஞ்சாலையெய்தியிருந்தனனிராமணிப்பால்.

(எ)

வேறு.

நீலமாமணிநிறநிருதர்வேந்தனை

மூலநாசம்பெறமுடிக்குமொய்ம்பினான்.

மேலேநாளுயிரொடும்பிறந்துதான்வினை

காலமோர்ந்துடனுறைகடியநோயுஞ்.

(அ)

செம்பராகம்படச்செறிந்தகூந்தலாள்

வெம்பராகுத்தனிவினைந்தமெய்யினான்

உம்பரானவர்க்குமொண்டவர்க்குமோதநீர்

இம்பரானவர்க்குமோரிறுதியீட்டுவாள்.

(க)

வெய்யதோர்காரணமுண்மைமேயினன்

வைகலுந்தமியளவ்வனத்துவைகுவள்

நொய்தினிவ்வுலகெலாநுழையுநான்மையள்

எய்தினளிராகவனிநுந்தகுழல்வாய்.

(க௦)

எண்டகுமிமையவரக்கரெங்கண்மேல்

விண்டனர்விலக்குதியென்னமேலேநாள்

அண்டசத்தருந்துயிறுநந்தவையனைக்

கண்டனடன்கிளைக்கிறுதிகாட்டுவாள்.

(க௧)

† சிந்தையினுறைபவற்குருவந்தீர்த்ததால்

இந்திரற்காயிரநயனமீசற்கு

முந்தியமலர்க்கேணுர்மூன்றுநான்குதோள்

உந்தியினுலகளித்தாற்கென்றுன்னுவாள்.

(க௨)

கற்றையஞ்சடையவன்கண்ணிற்காய்தலால்

இற்றவனன்றுதொட்டின்றுகாறுந்தான்

நற்றவமியற்றியவ்வநங்கனல்லுருப்

பெற்றனனொமெனப்பெயர்த்துமெண்ணுவாள்.

(க௩)

தரங்களினமைந்துதாழ்ந்தழகின்சார்பின

மரங்களுநிர்க்கலமலையும்புல்லிய

உரங்களினுயர்திசையோம்புமானையின்

கரங்களையிவன்மணிக்காமென்றுன்னுவாள்.

(க௪)

* பஞ்சவடி-ஐந்தலம்; பஞ்ச-ஐந்து, வடம்-ஆலமரம்.

† சிந்தையினுறைபவற்குருவந்தீர்த்தது-மனத்தினுறையும் மன்மத
னுக்கு உருவம்போயிற்று.

வின்மலைவல்லவன்வீரத்தோளொடும்
கன்மலைநிக்கலகனிந்தநிலத்தின்
நன்மலையல்லதுநாம்மேருவும்
பொன்மலையாதலாற்பொருவலாதென்பாள். (௧௫)

தானுயர்தாமரைத்தளங்கடம்மொடும்
கேளுயர்நாட்டத்துக்கிரியின்றேற்றத்தான்
தோளொடுதோள்செலத்தொடர்ந்துநோக்குநின்
நீரியவல்லகணெழுமார்பென்றாள். (௧௬)

அதிகநின்றொளிநுமிவ்வழகஞ்ஞமுகம்
பொதியவிழ்தாமரைப்பூவையொப்பதோ
கதிர்மதியாமெனிற்சுலகடேயும்
மதியெனின்மதிக்குமோர்மறுவுண்டென்பரால். (௧௭)

எவன்செயவினியவிவ்வழகையெய்தினான்
அவன்செயத்திருவுடம் * பலசநோற்கின்றான்
நவன்செயத்தகையவிந்நளினநாட்டத்தான்
தவன்செயத்தவன்செய்ததவனெனென்கின்றான். (௧௮)

உடுத்தநீரடையளுருவச்செவ்வியள்
பிடித்தருநடையினள்பெண்மைநன்றிவன்
அடித்தலந்தீண்டலினவனிக்கம்மயிர்
பொடித்தனநிக்கக்குமாற்புல்லென்றுன்னுவாள். (௧௯)

வாணிலைமருங்குலான்வயங்குசோதியைக்
காணலேனெகொலோகதிரினாயகன்
சேனெலாம்புல்லொளிசெலுத்திச்சிந்தையின்
நாணலன்மீமிசைநடக்கின்றனென்றாள். (௨௦)

குப்புறற்கரியமாக்குன்றைவென்றுயர்
இப்பெருந்தோளவனிதழக்கேற்பதோர்
ஒப்பெனவுலகமேலுரைக்கினுள்ளமே
துப்பெனிற்றுப்புடையதைச்சொல்லுகேன். (௨௧)

நற்கலைமதியுறவயங்குநம்பிதன்
எற்கலைதிருவரையெய்தியேழுற
வற்கலைநோற்றனமாசிலாமணிப்
பொற்கலைநோற்றிலபோலுமாவென்றாள். (௨௨)

தொடையமைநெடுமழைத்தொங்கலாமெனக்
கடைகுழன்றிடைநெறிகரியகுஞ்சியைச்

* அலசநோற்கின்றான்-வாடத்தவஞ்செய்கின்றான்.

சடையெனப்பினந்திலென்னிற்றையலார்
உடையுயிர்யாவையுமுடையுமாவென்றான். (௨௩)

நாறியநகையணிநல்லபுல்லினால்
ஏறியசெவ்வியினியற்றுமோவென
மாறகன்முழுமணிக்கரசின்மாட்சிதான்
வேறெருமணியினால்விளங்குமோவென்பான். (௨௪)

கரந்திலனிலக்கணமெடுத்துக்காட்டிய
பரந்தருநான்முகன்பழிப்புற்றானரோ
இரந்திவனிணையடிப்பொடியுமேற்கலாப்
புரந்தரனுலகெலாம்புரக்கின்றனென்றான். (௨௫)

நீத்தமும்பரவையுங்குறுகநெஞ்சிடைக்
கோத்தவன்புணர்விடைக்குளிப்பயிர்க்கொள
* ஏத்தவம்புரியவொன்றிகலான்பொருள்
காத்தவன்புகழெனத்தேயுங்கற்பினான். (௨௬)

வான்றனில்வரைந்ததோர்மாதரோவியம்
போன்றனள்புலர்ந்தனள்புழுங்குநெஞ்சினள்
தோன்றலசுடர்மணித்தோளிழுட்டங்கள்
ஊன்றினள்பறிக்கவோளுற்றம்பெற்றிலள். (௨௭)

நின்றனளிநுந்தவனெழியமார்பகம்
ஒன்றுவென்னெறனினமுதமுண்கினும்
பொன்றுவென்போக்கினியரிதுபோன்மெனச்
சென்றெதிர்திற்பதோர்செய்கைதேடிவாள். (௨௮)

எயிறுடையரக்கியெவ்வயிருமிட்டதோர்
வயிறுடையாளெனமறுக்குமாதலால்
சூயிரெட்டர்குதலையோர்கொவ்வைச்செவ்வியாய்
மயிரெட்டரியலியாய்மருவனன்றென. (௨௯)

பங்கயச்செவ்வியைமனத்துப்பாலியா
அங்கையினையமந்திரத்தையாய்ந்தனள்
திங்களிற்சிறந்தொலிர்முத்தன்செவ்வியள்
பொங்கொளிலிசம்பினிற்பொலியத்தோன்றினான். (௩௦)

வேறு.

பஞ்சியொளிர்விஞ்சு † குளிர்பல்லவமனுங்கச்
செஞ்செவியகஞ்சகிமிர்சீறடியளாகி

* ஏத்தவம்புரிய-எல்லாரும்துதிக்கின்ற தருமத்தைச்செய்ய.

† குளிர்பல்லவமனுங்க-குளிர்ந்த தளிர்களும் ஒப்பாகாமையால் வருந்த.

அஞ்சொலிளமஞ்ஞையெனவன்னமெனமின்னும்
வஞ்சியெனநஞ்சமெனவஞ்சமகள்வந்தாள். (15க)

பொன்னொழுதுவி லுறையெழில்பூவை
பின்னெழில்கொள் * வாளிணைபிறழ்ந்தொளிர்முகத்தாள்
கன்னியெழில்கொண்டதுகலைத்தடமணித் த தேர்
மின்னிழிவதன்மையி துவிண்ணிழிவதென்ன. (15உ)

காணிநுயர்கற்பகமுயிர்த்தகதிர்வல்லி
மேனிநனிபெற்றுவிளகாமநெறிவாசத்
தேனின்மொழியுற்றினியசெவ்விநனிபெற்றேர்
மாளின்விழிபெற்றுமயில்வந்ததெனவந்தாள். (15ங)

தூபுரமுமேகலையுதா லுமறலோதிப்
பூமு லும்வண்டிமிகைபூசலிடுமோசை
தாமுரைசெய்கின்றதொருதையல்வருமென்றாக்
கோமகனுமத்திசைகுறித்தனன்விழித்தான். (15ச)

விண்ணருளவந்ததொருமெல்லமுதமென்ன
வண்ணமுலைகொண்டிடைவணங்கவருபோழ்த்துத்
தெண்ணருளியேழமைதுடைத்தெழுமெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணருள்செய்கண்ணனிருகண்ணினெதிர்கண்டான். (15சி)

பேருழையநாகருலகிற்பிறிதின்வானிற்
பாருழையினில்லதொருமெல்லுருவுபாரா
ஆருழையடங்குமழகிற்கவதியுண்டோ
நேரிழையர்யாவரிவநேரெனநினைந்தான். (15ஈ)

அவ்வயினவ்வாசைதனகத்துடையவன்றாள்
செவ்விமுகமுன்னியடிசெங்கையினிறஞ்சா
வெவ்வியநெடுங்கணயில்வீசியயல்பாரா
நவ்வியினொதுங்கியிறநராணியயனின்றாள். (15ஐ)

தீதில்வரவாகதிருநின்வரவுசேயோய்
போதவுளதெம்முழையொர்புண்ணியமதன்றோ
ஏதுபதியேதுபெயர்யாவருநென்றான்
‡ வேதமுதல்வேதையவடன்னிலைவிரிப்பாள். (15அ)

வேறு.

பூவிலோன்புதல்வன்மைந்தன்புதல்விழுப்புரங்கள்செற்ற
சேவலோன்றுணைவனானசெங்கையோன்றங்கைதிக்கின்

* கணைவாள்-ஈண்டு கண்கள்.

† தேர்-அல்குலுக்கு ஒப்பு.

‡ வேதமுதல்-வேதங்களால் துதிக்கப்படுமாதிரிகவன்.

மாவெலாந்தொலைத்துவெள்ளிமலையெடுத்துலகமூன்றும்
காவலான்பின்னைகாமவல்லியாங்கன்னியென்றாள்.

(௩௬)

அவ்வுரைகேட்டவீரனையுறுமனத்தான்செய்கை
செவ்வீதன்றறிதலாகுஞ்சிறிதினென்றுணர்ச்செங்கண்
வெவ்வுருவமைந்தோன்றங்கையென்றதுமெய்மையாயின்
இவ்வுருவியைந்ததன்மையியம்புதியியல்பினென்றாள்.

(௪௦)

தாயவன்பணியாமுன்னஞ்சொல்லுவாள்சோர்விலாளம்
மாயவல்லரக்கேரோடுவாழ்வீனைமதிக்கலாதேன்
ஆய்வுறுமனத்தேதனாகியறந்தலைநிற்பதானேன்
தீவினையேநோற்றுத்தேவரிற்பெற்றதென்றாள்.

(௪௧)

இமையவர்தலைவனையுமெனினமையினேவல்செய்யும்
அமைதியினுலகமூன்றுமாள்பவன்றங்கையாயின்
சுமையுறுசெல்வத்தோடுந்தோன்றலைதுணையுமின்றித்
தமியைநீவருதற்கொத்ததன்மையென்றையலென்றாள்.

(௪௨)

வீரனஃதுரைத்தலோடுமெய்யிலாள்விலயானசு
சீறியரல்லார்மாட்டுச்சேர்கிலென்றேறவர்பாலும்
ஆரியமுனிவர்பாலுமடைந்தனெனிறவவீண்டோர்
காரியமுண்மைநின்னைக்காணியவந்தேனென்றாள்.

(௪௩)

அன்னவஞரைத்தலோடுமையனுமறிதற்கொவ்வா
நன்னுதன்மகளிர்சிறந்தநன்னெறிப்பாலவல்ல
பின்னிதுதெரியுமென்றாப்பெய்வளைத்தோளியென்பால்
என்னைகாரியத்தைசொல்லலஃதியையுமேலிழைப்பலென்றாள்.

(௪௪)

தாமுறுகாமத்தன்மைதாங்களையுரைப்பதென்ப
தாமெனலாவதன்றலருங்குலமகளிர்க்கம்மா
எழுறுமுயிர்க்குநோவேனென்செய்கேனயாருமில்லென்
காமென்றெருருவன்செய்யும்வன்மையைக்காத்தியென்றாள்.

(௪௫)

சேணுறநீண்டுமீண்டுசெவ்வரிசிதறிவெவ்வே
தேறணுறமிளிர்ந்துநாளுவிதம்புரண்டிருண்டவாட்கட்
பூணியல்கொங்கையன்னுளம்மொழிபுகறலோடும்
நாணிலளையனொய்யனல்லளமல்லளென்றாள்.

(௪௬)

பேசலனிருந்தவள்ளலுள்ளத்தின் * பெற்றியோராள்
பூசல்வண்டாற்றுங்கூந்தற்பொய்மகள்புகன்றவென்கண்
ஆசைகண்டருளிற்றுண்டோவன்றெனலுண்டோவென்னும்
ஊசலஃலுலாவுகின்றாண்மீட்டுமோருரையைச்சொல்வாள்.

(௪௭)

எழுதருமேனியாயீண்டெய்தியதறிந்திலாதேன்
முழுதணர்முனிவரேவல்செய்தொழின்முறையின்முற்றிப்
பழுதுபெண்மையோடுமிளமையும்பயனின்நேகப்
பொழுதொடுநாளும்வாளாகழிந்தனபோலுமென்றான். (௪௮)

நிந்தனையரக்கிந்திலையிலாள்வினைமற்றெண்ணி
வந்தனளாகுமென்றேறவள்ளலுமனத்துட்கொண்டான்
சந்தரிமரபிற்கொத்ததொன்மையின்முனிவிற்பன்றால்
* அந்தணர்பாவையானரசரில்வந்தேனென்றான். (௪௯)

ஆரணமறையோனெந்தையருந்ததிக்கற்பினெம்மோய்
தாரணிபுரந்தசாலகடங்கர்தமரபின்மையல்
போரணிபொலவ்கொள்வேலாய்பொருந்தலையிகழ்த்தகொத்த
காரணமிதுவையாயினென்னுயிர்காண்பெனென்றான். (௫௦)

அருத்தியளையகூறவகத்துறுகையின்வெள்ளைக்
குருத்தெழுகின்நீலக்கொண்டலுண்டாட்டங்கொண்டான்
வருத்தநீங்கரக்கர்த்தம்பின்மானுயர்மணத்தனங்கை
பொருத்தமன்றென்றுசாலப் புலமையோர்புகல்வரென்றான். (௫௧)

பராவருஞ்சிரத்தையாரும்பத்தியின்பயத்தையோரா
திராவணன் தங்கையென்றேதழைமைப்பாலதென்னு
அராவணையமலன்னையறிவித்தேன்முன்னந்தேவர்ப்
பராவினினைக்கினெனப்பழிபடுபிறவியென்றான். (௫௨)

ஒருவனோலகமூன்றிற்கோங்கொருதலைவனுங்கில்
ஒருவனோகுபேரனின்னோடுன்பிறந்தவர்களுள்ளார்
தருவரேற்கோடுமென்றேற்றமியையேறிடத்துச்சார
வேருவெவனங்கையென்றான்வேதத்தினறிவைவென்றான். (௫௩)

காந்தர்ப்பமென்பதுண்டாற்காதலிற்சுலந்தசுந்தை
மாந்தர்க்குமடந்தைமார்த்துமறகனேவகுத்தகூட்டம்
எந்தற்பொற்றேரளினாயித்தியைந்தபினெனக்குழத்த
வேந்தர்க்குமவிரூப்பிறுக்கும்வேறுமோருரையுண்டென்றான். (௫௪)

முனிவரோடுடையர்முன்னேமுதிர்பகைமுறைமைநோக்கார்
தனியையையாதலான்மற்றவரொடுத்தழுவற்கொத்த
வினையிதல்லதில்லவிண்ணுநின்னாட்சியாக்கி
இனியராயன்னர்வந்துன்னேவலினிற்பென்றான். (௫௫)

நிருந்தமருளும்பெற்றேறனின்னலம்பெற்றேறனின்னோ
டொருவருஞ்செல்வத்தியாண்டுமுறையடிம்பெற்றேறனென்றோ

* அந்தணர்-அம் தண் அர் எனப் பிரிந்து, அழகிய தண்மையை (குளிர்ந்த அருளை) உடையவரென்றும், அந்த அணவு அர் எனப்பிரிந்து, வேதாந்தத்தையே பொருளென்று மேற்கொண்டு பார்ப்பவரென்றும் பொருள்படும். † புலமையோர்-கணிதவல்லோர்.

திருநகர்தீர்த்தபின்னர்ச்செய்தவம்பயந்ததென்றோ
வரிசிலைவடித்ததோளான்வாளெயிறிலங்கநக்கான்.

(௫௬)

விண்ணிடையிம்பர்நாகர்விரிஞ்சனே முதலோர்க்கெல்லாம்
* கண்ணிடையொளியின்பாங்கர்க்கடிகமழ்சாலேநின்றும்
பெண்ணிடையரசிதேவர்பெற்றநல்வரத்தாற்பின்னர்
மண்ணிடையினின்வந்தவஞ்சியேபோல்வாள்வந்தாள்.

(௫௭)

ஊன்சுடவுணங்குபேழ்வாயுணர்விலியுருவநாறும்
வான்சுடர்ச்சோதிவெள்ளம்வந்திடையவங்குளேக்கி
மீன்சுடர்விண்ணுமண்ணும்விரிந்தபோரர்க்கென்னும்
கான்சுடமுளைத்தகற்பின்கனலியைக்கண்ணிற்கண்டாள்.

(௫௮)

மருவொன்றுகூந்தலானைவனத்திவன்கொண்டுவாரான்
உருவிங்கிதுடையராகமற்றையோர்யாருமில்லை
அரவிந்தமலருணங்கியடியிணைபடியிற்றேயுயத்
திருவிங்குவருவார்கொல்லோவென்றகந்திகைத்துநின்றாள்.

(௫௯)

பண்புறநெடிதுநோக்கிப்படைக்குநர்சிறுமையல்லால்
எண்பிறங்கழகிற்கெல்லையிலையாமென்றுநின்றாள்
கண்பிறபொருளிற்செல்லாகருத்தெனினஃதேகண்ட
பெண்பிறந்தேனுக்கென்றொலென்பும்பிறருக்கென்றாள்.

(௬௦)

பொருதிற்றத்தானேநோக்கிப்பூவையையோக்கினின்றாள்
கருதமற்றினிலேவறில்லைகமலத்துக்கடவுடானே
ஒருதிற்றத்துணரோக்கியுருவினுக்குலகமூன்றின்
இருதிற்றத்தார்க்குஞ்செய்தவரம்பிவரிருவரென்றாள்.

(௬௧)

பொன்னைப்போற்பொருவின்மேனிப்பூவைப்பூவண்ணத்தானிம்
மின்னைப்போலிடையாளோடுமேவுமெய்யுடையனல்லன்
தன்னைப்போற்றகையோரில்லாத்தளிரைப்போலடியினொரு
என்னைப்போலிடையேவந்தாளிகழ்விப்பெனவளையென்னா.

(௬௨)

வருமிவண்மாயம்வல்லள்வஞ்சனையரக்கிரஞ்சம்
தெரிவிலடேறுந்தன்மைசீரியோய்செயலிற்றன்றால்
உருவிதுமெய்யதன்றாலுணுகர்வாழ்க்கையானே
வெருவினெனெய்திடாமல்விலக்குதிவீரவென்றாள்.

(௬௩)

ஒள்ளிதன்னுணர்வுமின்னையுன்னையாரொளிக்குமீட்டார்
தெள்ளியநலத்தினுணர்சிந்தனைதெரிந்ததம்மா
கள்ளவல்லரக்கிபோலாமிவளைநீகாண்டியென்னா
வெள்ளியமுறுவன்முத்தம்வெளிப்படவீரனக்கான்.

(௬௪)

* கண்ணிடையொளியின்பாங்கர் - கண்ணிலுள்ள சோதியாகிய
சூரியரம்பிரான்பக்கலில்.

ஆயிதையமுதின்வந்தவருந்ததிக்கற்பினஞ்சொல்
வேயிதடேதாளினுளும்வீரணச்சேரும்வேலை
நீயிதடவந்ததென்னேநிருதர்தம்பாவையென்னாக்
காயெரியினையகள்ளவுள்ளத்தாள்ததித்தேலாடும்.

(சு0)

அஞ்சினளஞ்சியன்னமின்னிடையலசுவோடிப்
பஞ்சின்மெல்லடிக்கேனாவப்பதைத்தனள்பருவக்கால
மஞ்சிடையவங்கித்தேதான் றும்பவளத்தின்வல்லியென்னக்
குஞ்சரமனையவீரன் * குவவுத்தேடமுவிக்கொண்டாள்.

(சு1)

வளையெயிற்றவர்களோடுவரும்விளையாட்டென்றாலும்
விளைவனதீமையையாமென்பதைபுணர்ந்துவீரன்
உளைவனவியற்றலொல்லையுன்னிலையுணருமாயின்
இளையவன்முனியுநங்கையேகுதிவிரைவினென்றான்.

(சு2)

பொற்புடையரக்கிபூவிற்புனலினிற்பொருப்பில்வாமும்
† அற்புடையுள்ளத்தாருநங்கனுமமரர்மற்றும்
எற்பெறத்தவஞ்செய்கின்றரென்னேநீயிகழ்வதென்னே
நற்பொறைநெஞ்சினில்லாக்கள்வியைநச்சியென்றான்.

(சு3)

தன்னெடுந்தொடர்விலாதேமென்னவந்தவிராடானிக்
கன்னெடுமனத்திசொல்லுங்கள்வாசகங்கனென்றோ
மின்னெடுதொடர்ந்துசெல்லுமேகம்போன்மிதிலேவேந்தன்
பொன்னெடும்புனிதன்போயப்பூம்பொழிற்சாலையுக்கான்.

(சு4)

புக்கபின்போயதென்னுமுணர்வினள்பொறையுணீங்கி
உக்கதாமுயிரொளொன்றுமுயிர்த்திலொடுங்கினின்றள்
தக்கிலண்மனத்துளயாதுந்தழுவிலன்சலமுங்கொண்டாள்
மைக்கருங்குழலினுண்மாட்டன்பினில்வலியென்பான்.

(சு5)

நின்நிலளவனைச்சேருநெறியினேநினைந்துபோனாள்
இன்றிவனாகம்புல்லேனென்னுயிரிழப்பெனென்றாப்
பொன்றிணிசரளச்சோலைப்பளிக்கறைப்பொதும்பர்புக்காள்
சென்றதுபரிதிமேல்பாற்செக்கர்வந்திதுத்ததன்றே.

(சு6)

வேறு.

அழிந்தசிந்தையளாயயர்வாள் ‡ வயின்
மொழிந்தகாமக்கடுங்கனன்முண்டதால்
வழிந்தநாகத்தின்வன்றொளைவாளெயிற்
றிழிந்தகார்விடமேறுவதென்னவே.

(சு7)

* குவவுத்தேதாள்-திரண்டியர்ந்தேதாள்.

† அன்பு-அற்பெனத்திரிந்தது.

‡ வயின்-இடம்.

* தாடகைக்கொடியாட்டமார்பிடை
ஆடவர்க்கரசன்னயிலம்புபோல்
பாடவத்தொழின்மன்மதன்பாய்கணை
ஒடவுட்கியுயிருநோந்தாளரோ. (எஃ)

கலையுவாமதியேகறியாகவன்
சிலையின்மாரணத்தின்னுநினைப்பினுள்
மலையமாருதமாநெடுங்காலவேல்
உலையமார்பிண்டயூன் றிடவோயுமால். (எசு)

அலைக்குமாழியடங்கிடவங்கையால்
மலைக்குலங்களிற் றூர்க்குமனத்தினுள்
நிலைக்கும்வானினெடுமதிநீணிலா
மலைக்கநீங்குமிடுக்கினண்மாந்துவாள். (எஃ)

பூவெலாம்பொடியாகவிப்பூமியுள்
காவெலாமொடிப்பென்னெனக்காந்துவாள்
சேவலோடுநெறசெந்தலையன்றிலின்
நாவினாவுவலியெஞ்சநடுங்குவாள். (எசு)

அணவிநிற்களை நுங்கவராவினைக்
கொணர்வெனோடியெனக்கொதித்துன்னுவாள்
† பணையின்மென்முலைமேற்பனிமாருதம்
புணரவாருயிர்வெந்துபுழுங்குமால். (எஎ)

கைகளாற்றன்கதிரிளங்கொங்கைமேல்
ஐயதண்பனியள்ளினளப்பினள்
மொய்கொடியிடைவெந்துமுருங்கிய
வெய்யபாறையில்வெண்ணெய்நிகர்க்குமால். (எஅ)

அளிக்குமெய்யுயிர்கான் ‡ நழலஞ்சினள்
குளிக்குநீருங்கொதித்தெழக்கூசுமால்
விளிக்கும்வேலையைவெங்கணநங்களை
ஒளிக்கலாமிடம்யாதெனவுன்னுமால். (எக)

* தாடகை-மலைகளில் சஞ்சரிப்பவள்; சுகேதுவெனும் யக்ஷன்மகள்; இவள்கணவன் சுந்தன்; ஆயிரம்யானை வலிமைகொண்டவள்; அகஸ்திய ரதுகோபாக்கினியினால் சுந்தன் சாம்பராயினன்; இவள் தன்மக்களோடு அவரை எதிர்த்தகாலத்தில் அவரது சாபத்தால் இராக்கதத்தன்மையடைந்தார்கள்.

† பணையின்மென்முலை-பெரிய மெல்லியதனங்கள் அல்லது முரசு போன்ற முலையெனினும் பொருந்தும்.

‡ ‘அழலஞ்சினள் குளிக்குநீருங் கொதித்தெழக்கூசும்’ என்ற இடத்து “என்னுந்முந்த வருகெழுசெந்தீக்கு, நீருட்குளித்து முயலாகும்-நீருட், குளிப்பினுங் காமஞ்சுடுமே” என்றது அறியத்தக்கது.

வந்துகார்மழைதோன்றினுமாமணிக்

கந்துகாணினுங்கைத்தலங்கூப்புமால்

* இந்துகார்த்தத்தினீரநெடுங்கலும்

வெந்துகார்தவெதுப்புறுமேனியாள்.

(அ0)

வாமமாமதியும்பனிவாடையும்

காமனுந்தனைக்கண்ணெராவகை

நாமவாளெயிற்றேரூர்கதநாகம்வாழ்

சேமமால்வரையின்முழைசேருமால்.

(அக)

அன்னகாலையழன்மிகுதென்றலும்

முன்னின்மும்மடியாய்முல்வெந்துக

இன்னவாசெய்வதென்றறியாதிலம்

பொன்னின்வார்தளிரிந்புரண்டாளரோ.

(அஉ)

வீரன்மேனியெவளிப்படவெய்யவள்

கார்கொண்மேனியைக்கண்டனளாமெனச்

சோரும்வெள்குந்துணுக்கெனும்வ்வுருப்

பேருங்கால்வெழ்பிணியிடைப்பேருமால்.

(அங)

ஆகக்கொங்கையினையென்றஞ்சன

மேகத்தைத்தழுவும்மவைவெந்தன

போகக்கண்டிபுலம்புமப்புன்மையாள்

மோகத்துக்கொர்முடிவுமுண்டாங்கொலோ.

(அச)

ஊழிவெங்கனலுற்றனளொத்துமவ்

வேழையாவியிறந்திலளென்பரால்

ஆழியானையடைந்தனள்பின்னையும்

வாழலாமெனுமாசைமருந்தினே.

(அரு)

வஞ்சனைக்கொடுமாயைவளர்க்குமென்

நெஞ்சுபுக்கெனதாவத்தைநீக்கெனும்

அஞ்சனக்கிரியையருளாயெனும்

நஞ்சநக்கினள்போலநடுங்குவாள்.

(அசு)

† காவியோகயலோவெனுங்கண்ணிணைத்

தேவியோதிருமங்கையிற்செவ்வியாள்

பாவியேனையும்பார்க்குங்கொலோவெனும்

ஆவியோயினுமாசையினெய்விலாள்.

(அஎ)

மாண்டகற்புடையாண்மலர்மாமகள்

ஈண்டிருக்குநல்லாண்மகனென்னுமால்

* இந்துகார்த்தம்-சந்திரனது பிரகாசம். இந்தபிரகாசத்தினாலே நீர் காலும் கல்லுக்குச் சந்திரகார்த்தக்கல் என்றுபெயர்.

† காவியோகயலோ-ஓகாரமிரண்டும் ஐயவினுப்பொருளான.

வேண்டுகிற்பினல்லான்வரமெய்யிடைத்
தீண்டுகிற்பதன்றோதெறுங்காமமே.

(அஅ)

ஆன் * காதலித் துறவெய்துழி
மூன்றுலோகமுமூடுமரக்கராம்
ஏன்றகாரிருணீக்கவிராகவன்
தோன்றினுனெனவெய்யவன்றோன்றினன்.

(அக)

உ ள லு.

விடியல்காண்டலினீண்டுதன்னுயிர்கண்டவெய்யாள்
படியிலாண்மருங்குள்ளவெனையவன்பாரான்
கடிதிகேளடினெனெடுத்தொல்லுக்கரந்தவள்காதல்
வடிவினுடனவாழ்வதேவாழ்வெனமதியா.

(கஉ)

வந்துநோக்கினள்வள்ளல்பொயொருமணித்தடத்தான்
சந்திநோக்கினினிருந்ததுகண்டனடம்பி
இந்துநோக்கியதுதலியைக்காததயலிருண்ட
கந்தநோக்கியசோலயிலிருந்ததுகாணாள்.

(கக)

தனியிருந்தனள்சமைந்ததென்சிந்தனைதாழ்வுற்
றினியிருந்தெனக்கெண்ணுவதில்லெனவெண்ணத்
துனியிருந்தவன்மனத்தினடோகையைத்தொடர்ந்தான்
கனியிரும்பொழில்காததயலிருந்தவன்கண்டான்.

(கஉ)

நில்லடிஇயெனக்கடுகினன்பெண்ணெனநீனந்தான்
வில்லெடாதவள்வயங்கெரியாமெனவிரிந்த
சில்லலோதியைச்செங்கையிற்றிருகுறப்பற்றி
ஒல்வயிற்றுதைத்தொளிகளர்சுற்றுவாளுருவி.

(கங)

ஊக்கித்தாங்கிவின்படர்வெமென்றுருத்தெழுவானே
நூக்கிரொய்தினின்வெய்திழையேலெனநுவலா
மூக்குங்காதும்வெம்முரண்மூலக்கன்களுமுறையால்
போக்கிப்போக்கியசினத்தொடும்புரிசுழல்விட்டான்.

(கச)

அக்கணத்தவள்வாய்திறந்தரற்றியவமலை
திக்கனைத்தினுஞ்சென்றதுதேவர்தஞ்செவியும்
புக்கதுற்றதுபுல்லவெதன்மூக்கெனுப்புழைபூ
டுக்கசோரியினீரமுற்றிருகியதுலகம்.

(கரு)

கொலைதுமித்துயர்கொடுங்கதிர்வாளினக்கொடியாள்
முலைதுமித்துயர்மூக்கினீக்கியமுறைமை

* காதல்-எல்லாப்பொருளையும் நுகர்த்தகுச் செல்லும் வேட்கை.

† மூத்தம் எனப்பாடமுமுண்டு. முகூர்த்தம் மூத்தம் எனவடசொற்
சிறைதவு.

மலைதுமித்தெனவிராவணன்மணியுடைமகுடத்
தலைதுமித்தற்குநாட்கொண்டதொத்தேதார்தன்மை. (கூசு)

அதிரமாளிலத்தடிபதைத்தரற்றியவர்க்கி
கதிற்கொள்காலவேற்கரன்முதனிருதர்வெங்கதப்போர்
எதிரிலாதவரிறுதியினிமித்தமாவெழுந்தாண்
இதிரமாரிபெய்காரநிறமேகமொத்துயர்ந்தாள். (கூஎ)

உயரும்விண்ணிடைமண்ணிடைவிழுங்கிடந் துழைக்கும்
அயருங்கைகுலைத்தலமருமாருயிர்சோரும்
பெயரும்பென்பிற்ந்தேன்பட்டபிழையெனப்பிதற்றும்
துயரும்ஞ்சிமுன்றொடர்ந்திலாத்தொல்குடிப்பிற்ந்தாள். (கூஅ)

ஒற்றுழக்கினையுலையுறுதியெனவுயிர்க்கும்
எற்றுங்கையினிலத்தினிலிணைத்தடங்கொங்கை
பற்றும்பார்க்குமெய்வெயர்க்குந்தன்பருவலிக்காலால்
சுற்றுமோடும்போய்ச்சோரிநீர்சொரிதரச்சோரும். (கூக)

ஊற்றுமிக்கநீரருவியினொழுகியகுருதிச்
சேற்றுவெள்ளத்துட்டிரிபவடேவருமிரியக்
கூற்றுமுட்குந்தன்குலத்தினோர்பெயரெலாங்கூறி
ஆற்றுக்கிலன்ப்பலபன்னிநின்றழைத்தாள். (கூஓ)

வேறு.

நிலையெடுத்துநெடுகிலத்துநீயிருக்கத் * தாபதர்கள்
சிலையெடுத்துத்திரியுமிதுசிறிதன்றோதேவரெதிர்
தலையெடுத்துவிழியாமைச்சமைப்பதேதழுவெடுத்தான்
மலையெடுத்ததனிமலையேயிவைகாணவாராயோ. (கூக)

புலிதானேபுறத்தாகக்குட்டிகோட்படாதென்ன
ஒலியாழியுலகுரைக்குமுரைபொய்யோவூழியினும்
சலியாதழுவருக்கும்வானவர்க்குந்தானவர்க்கும்
வலியானேயான்பட்டவலிகாணவாராயோ. (கூஉ)

ஆர்த் தாணைக்கரசந்தியமரர்கணத்தொடுமடர்ந்த
போர்த்தானையிந்திரனைப்பொருதவனைப்போர்தொலைத்து
வேர்த்தானையுயிர்கொண்டிண்டானவெனின்பண்டு
பார்த்தானையான்பட்டபழிவந்துபாராயோ. (கூஓ)

காற்றினையும்புனலினையுங்கனலினையுங்கடுங்காலக்
கூற்றினையும்விண்ணினையுங்கொளினையும்பணிகொண்டற்

* தாபதர்-தாபஸரென்ற வடசொல்லின் திரிபு; தவஞ்செய்பவ
ரென்று பொருள்.

† ஆனைக்கரசு-ஐராவதம்.

காற்றினையீண்டிருவர்மானுடவர்க்காற்றாது
மாற்றினையோவுன்வலத்தைச்சிவன் நடக்கை * வாள்கொண்டாய். ()

உருப்படிவமன்மதனையொத்துளரேயாயினுமுன்
† செருப்படியிற் பொடியொவ்வாமானிடரைச்சீறுதியோ
நெருப்படியிற் பொடிசிதறநிறைந்தமத்திசையானே
மருப்பொடியப்பொருப்பிடயத்தோணிமிர்த்தவலியோனே. (க0௫)

தேனுடையநறுந்தெரியந்தேறவரையுந்தேறுமாற்றல்
தானுடையவிராவணற்குந்தம்பியர்க்குந்தவிர்ந்ததோ
ஊனுடையவுடம்பினராயெங்குலத்தோர்க்குணவாய
மானுடவர்க்குடக்கொடுக்கினதோவலியம்மா. (க0௬)

மரனையுநெடுங்கானின்மறைந்துறையுந்தாபதர்கள்
உரனையோவடலரக்கரோய்வேயோவுற்றெதிர்த்தார்
அரனையோவயனையோவரியேயோவெனுமாற்றற்
கரனையோயான்பட்ட ‡ கையறவுகாணையோ. (க0௭)

இந்திரனுமரனயனுமிமையவரும்பணிகேட்பச்
சந்தரிபல்லாண்டிசைப்பவுலகேழுந்தொழுதேத்தச்
சந்திரன்போறனிக்குடைக்கீழ்சீயிருக்குஞ்சைவநடுவே
வந்தடியெனானதுமுகங்காட்டவல்லேனோ. (க0௮)

உரநெரிந்துவிழுவென்னையுதைத்துருட்டிழக்கரிந்த
நரனிருந்துதோள்பார்க்கநான்கிடந்துபுலம்புவதோ
கரனிருந்தவனமன்றோவிலைபடவுங்கடவேனோ
அரனிருந்தமலையெடுத்தவண்ணவோவண்ணவோ. (க0௯)

நசையாலேழக்கிழந்துநாணமிலாநான்பட்ட
வசையாலேநினதுபுகழ்மாசண்டதாகாதோ
திசையானேவிசைகலங்கச்செருச்செய்துமருப்பொசித்த
இசையாலேநிறைந்தபுயத்திராவணவோவிராவணவோ. (க௧0)

கானமதினிடையிருவர்காதொழுக்குடனரிய
மானமதாற்பாவினேனிவண்மடியக்கடவேனோ
தானவரைக்கருவறுத்துச்சதமகனைத்தனையிலிட்டு
வானவரைப்பணிகொண்ட § மருகாவோமருகாவோ. (க௧௧)

ஒருகாலத்துலகேழுமுருத்தெரியத்தனுவொன்றால்
திருகாதசினந்திருகித்திசையனைத்துஞ்செலநாறி

* சிவபிரானிட மிராவணன்பெற்றவாளுக்குச் சந்திரஹாஸமெனப் பெயர். † செருப்படி-புத்தபூமி. செருப்பினடியிலுள்ள எனச் சிலேடை.
‡ கையறவு-துன்பம். § மருகன்-மருமகன்; இங்கே உடன்பிறந்தான்மகன்.

இருகாலிற் புரந்தரணையிருஞ்சிறையினிவித்த
மருகாவோமானிடவர்வலிகாணவாராயோ.

(ககஉ)

கல்லீரும்படைத்தடக்கையடற்கா தூடணர்முதலா
அல்லீருஞ்சுடர்மணிப்பூணரக்கர் குலத்தவதரித்தீர்
கொல்லீரும்படைக் * கும்பகருணைப்போற்குவலயத்துள்
எல்லீருமுறங்குதிரோயானழைத்தல்கேளீரோ.

(ககங)

என்றின்னபலபன்னியிகலரக்கியமுதிருங்கிப்
† பொன்றுன்னும்படியகத்துப்புரள்கின்றபொழுதகத்து
நின்றந்தரதியகத்துநிறைதவத்தின்குறைமுடித்து
வன்றிண்கைச்சிலநெடுந்தோண்மரகத்தின்மலைவந்தான்.

(ககச)

வந்தானையிடைநோக்கியயிறலைத்துமழைக்கண்ணீர்
செந்தாரைக்குருதியொடுசெழுநிலத்தைச்சேருக்கி
அந்தோவுன்றிருமேனிக்கன்பிழைத்தவன்பிழையால்
எந்தாயான்பட்டபடியிதுகாணென்றெதிர்விழுந்தாள்.

(ககரு)

விரிந்தாயகூந்தலாள்வெய்யவினையாதானும்
புரிந்தாளென்பதுதனதுபொருவரியதிருமனத்தால்
தெரிந்தானின்றினையானையிவளைநெடுஞ்செவியொடுமுகம்
கரிந்தானென்பதுமுணர்ந்தானவளைநீயாரென்றான்.

(ககசு)

அவ்வுரைகேட்டலரக்கியறியாயோநீயென்னைத்
தெவ்வுரையென்றேருருலகுமில்லாதசீற்றத்தான்
வெவ்விலைவலிராவணனும்வின்னுலகமுதலாக
எவ்வுலகுமுடையானுக்குடன்பிறந்தேன்யானென்றான்.

(ககௌ)

தாமிருந்ததகையரக்கர்புகலொழியத்தவமியற்ற
யாமிருந்தநெடுஞ்சூழற்கென்செயவந்தீரெனலும்
வேமிருந்தினெனக்கனலும்வெங்காமவெம்பிணிக்கு
மாமருந்தேநெருநலினும்வந்திலேனோயானென்றான்.

(ககஅ)

செங்கயல்போற்கருநெடுங்கட்டேமருதாமரையுறையும்
நங்கையிவரெனநெருநடைந்தவரோநாமென்னக்
கொங்கைகளுங்குழைக்காதுங்கொடிமுகக்குங்குறைத்தழித்தால்
அங்கணரசேயொருவர்க்கழியாதேவாழ்கென்றான்.

(ககக)

மூரன்முறுவலனினையமொய்ம்பினேன்முகநோக்கி
வீரவிரைந்தனையிவடன்விகொதுங்கொடிமுக்கும்

* கும்பகருணை-குடம்போன்றகாதினையுடையான்.

† பொன்றுன்னும்படி-அழகுவிளங்கும்பூமி, இலக்குமியாகிய பிரா
ட்டியிருக்குமிடமென்று கூறலுமமையும்.

ஈரநினைந்திவளிழைத்தபிழையென்னென்றிறைவின்வச்
சூரநெடுந்தகையவனையடிவணங்கிச்சொல்லுவான். (கஉ௦)

* தேட்டந்தான்வாளெயிற்றிற்றின்னவோதீவினையோர்
கூட்டந்தான்புறத்துளதோகுறித்தபொருளறிந்திலமால்
நூட்டந்தானையுமிழநல்லாண்மேற்பொல்லாதான்
† ஒட்டந்தாளரிதினிவளுடன்மெழுந்தாளெனவுரைத்தான். (கஉ௧)

ஏற்றவளை ‡ வரிசிலையோனியம்பாமுனிகலரக்கி
சேற்றவளைதன்கணவனருகிருப்பச்சினந்திருகிச்
சூற்றவளைநீருழக்குந்துறைகெழுநீர்வளநாடா
§ மாற்றவளைக்கண்டக்காலழலாதோமனமென்றான். (கஉ௨)

பேடிப்போர்வல்லரக்கர்பெருங்குலத்தையொருங்கவிப்பான்
தேடிப்போந்தனமின்றுதீமாற்றஞ்சிலவிளம்பி
வீடிப்போகாதேயிம்மெய்வனத்தைவிட்டகல
ஒடிப்போவென்றுரைத்தவுரைகடந்தாற்கவளுரைப்பான். (கஉ௩)

நரைதிரையென்றில்லாதநான்முகனேமுதலமார்
கரையிறந்தோரிராவணற்குக்கரனிமுக்குங்குடியென்றால்
விரையுமிதுநன்றன்றுவெருகயானுரைக்கும்
உரையுளதுநமக்குறுதிபுணர்வுளதேவென்றுரைப்பான். (கஉ௪)

ஆக்கரியமுக்குங்கையரியுண்டாளென்றாரை
நாக்கரியுந்தயமுகளுர் § நாகரிகரல்லாமை
மூக்கரிந்துங்குலத்தைமுதலரிந்தீரினியும்க்குப்
போக்கரிதிவ்வழகையெல்லாம்புல்லிடையேயுத்தீரே. (கஉ௫)

வான்காப்போர்மண்காப்போர்மாநாகர்வாழலகந்
தான்காப்போரினித்தங்கடலைகாத்துநின்னுங்கள்
ஊன்காக்கவுரியார்யாரென்னையுயிர்நீர்காக்கின்
யான்காப்பெனல்லாலவிராவணனொருளென்றான். (கஉ௬)

காவற்றின்கற்பமைந்தார்தம்பெருமைதாங்கமுறார்
ஆவற்பேரன்பினாலைகின்றேறொமன்றே
தேவர்க்கும்வலியான்நன்றிருத்தங்கையாளிவளீண்
டேவர்க்கும்வலியாளென்றினையானுக்கியம்பீரோ. (கஉ௭)

* தேட்டந்தான்-தேடிவந்ததுதான்.

† ஒட்டந்தான்-ஒடிவந்தான்.

‡ வரிசிலையோன்-ஈண்டு இலக்குமணன்.

§ மாற்றவள்-சுக்களத்தியை.

§ நாகரிகம்-கண்ணோட்டம் “பெயக்கண்டு நஞ்சுண்டமைவர் நயத்
தக்க, நாகரிகம்வேண்டுபவர்” என்புழி நாகரிகம்-கண்ணோட்டம்என்றார்
பரிமேலழகரும்.

மாப்போரிந்புறங்காப்பென்வான்சுமந்துசெவவல்லேன்

* தூப்போலக்கனிபலவுஞ்சுவையுடையதரவல்லேன்
காப்போரைக்கைத்தென்னீர்கருதியதுதருவேணிப்
பூப்போலுமெல்லியலாற்பொருளென்னோபுகலீரால். (கஉஅ)

குலத்தாலுநலத்தாலுங்குறித்தனவேகொணர்த்தக்க
வலத்தாலுமதியாலுமவடிவாலுமடத்தாலும
நிலத்தாரும்விசம்பாருநேரிழையாரென்னைப்போல்
சொலத்தானிங்குரியாரைச்சொல்லீரோவல்லீரேல். (கஉக)

† போக்கினீரென்னாசி ‡ போய்த்தென்னீர்பொறுக்குவிரேல்
ஆக்குவெனோர்நொடிவரையினழகமைவெனருள்கடும்
பாக்கியமுண்டெனினதனாற்பெண்மைக்கோர்பழுதுண்டோ
மேக்குயருநெடுமுக்குமடந்தையர்க்குமிகையன்றோ. (கஉ௦)

விண்டாரேயல்லாரோவேண்டாதார்நான்வேண்டின்
உண்டாயகாதலினைன்னுயிரென்பதுமதன்றோ
கண்டாரேகாதலிக்குங்கட்டழகும்விடமன்றோ
கொண்டாரேகொண்டாடுமுருப்பெற்றற்றுகொள்ளீரோ. (கஉ௧)

சிவனுமலர்த்திசைமுகனுந்திருமாலுந்தெறுகுலிசத்
தவனுமடுத்தொன்றுகிரின்றன்னவருவோனே
புலனமுனைத்தையுமொருதன்பூங்கணையாலுயிர்வாங்கும்
அவனுமுனக்கிளையானோவிவனேபோலருளிலனல். (கஉ௨)

வேறு.

பொன்னுருவப்பொருகழலீர்புழைகாணமுக்கரிவான்பொருள்வேறுண்
டோ, இன்னுருவமிதுகொண்டிங்கிருந்தொழிபுநம்மருங்கேயேகாளப்பா
ல், பின்னிவளையலொருவர்பாராடென்றேயரிந்தீர்பிழைசெய்தீரோ
அன்னதனையறிந்தன்றோவன்பிரட்டிபூண்டதுநானறிவிலேனோ. (கஉ௩)

வெப்பழியாநெடுவெகுளிலேவலரக்கீதறிந்துவெகுண்டுநாக்கின்
அப்பழியாலுலகனைத்துநும்பொருட்டாலழிந்தனவாமறத்தைநோக்கி
ஒப்பழியச்செய்கிலாருயர்குலத்துத்தோன்றினோருணர்ந்துநோக்கி [றள்.
இப்பழியைத்துடைத்துதவியினிதிருத்திரென்னெடுமென் நிறைஞ்சிறின்
நாடறியாத்துயரிழைத்தநவையரக்கிரின்னன்னைதன்னோட்கும், தாடகை
யையுயிர்கவர்ந்தசாமிருந்ததன்நியுநான்றவமெற்கொண்ட; தோடகைய
துறுமலர்த்தாரிகலரக்கர்குலந்தொலைப்பான்றோன்றிகின்றேன், போடக
லப்புல்லொழுக்கைவல்லரக்கியென்றிறைவன்புகலும்பின்னும். (கஉ௪)

* தூ-தசை “தூயதூற்றைம்பகைதசையுந்தாவே” என்பது பிங்
கலந்தை.

† போக்கினீர்-அரிந்தீர்.

‡ போய்த்தென்-அதனாற்போயதென்னை. தவமெற்கொண்டு என்
றும் பாடம்.

தரையளித்ததனினேமித்தயாதன்றன்புதல்வரியாந்தாய்சொற்றாங்கி
விரையளித்தகான்புகுந்தேதம்வேதியருமாதவரும்வேண்டீண்டு [டை
கரையளித்தற்கரியபடைக் கடலரக்கர்குலந் தொலைத்துக்கண்டாய்ப்பண்
* வரையளித்தகுலமாடநகர்புகுவேமிவைதெரியமனக்கொள்ளென்றான்.()

நெறித்தாரைசெல்லாதநிருதரெதிர்நில்லாதேநெடியதேவர்
மறித்தாரீண்டிவரிருவர்மானிடவரென்னுதவல்லையாகின்
† வெறித்தாராவேலரக்கர்விறலியக்கர்முதலினர்நீமிடலோரென்று
குறித்தாரையாவரையுங்கொணருதியேனின்னெதிரேகோறுமென்றான்.

கொல்லலாமாயங்க்குறித்தனவேகொள்ளலாங்கொற்றமுற்ற
வெல்லலாமற்றியற்றும்வினையெல்லாங்கடக்கலாமெல்லாய்நீங்கிப்
பல்லெலாமுறத்தோன்றும்புகுவாயாளென்னுதுபார்த்தியாயின்
நெல்லெலாஞ்சுரந்தளிக்குநீர்நாடகேளென்றுநிருதிசுடும். (கநஅ)

காம்பறியுந்தோளானைக்கைவிடெரெனினும்பான்பிமையோகள்வர்
ஆம்பொறியிலடலரக்கரவரோடேசெருச்செய்வானமைந்தீராயின்
தாம்பொறியிற்பலமாயந்தரும்பொறிகளறிந்தவற்றைத்தடுப்பெனன்றே
பாம்பறியும்பாம்பின்காலெனமொழியும்பழமொழியும்பார்க்கிலீரோ. ()

உளங்கோடலுனையிழைத்தா ஞ்ளளொருத்தி யென்னுதியேனிருத
ரோடும், களங்கோடற்றுகரிய செருக்கண்ணியக்கா லொருமேவங்கலந்த
காலக், ‡ குளங்கோடுமென்றிதுவுமுறுகோளேயென்றுணருங்குறிக்கோ
ளில்லா, இளங்கோவோ டெனையிருத்தினிருகோளுஞ்சிறைவைத்தாற்
§ கிளையேனென்றான். (கச௦)

பெருங்குலாவுறுநகர்க்கேயேகுநாள்வேண்டிமுருப்பிடிப்பேனன்றேல்
அருங்கலாமுற்றிருந்தானென்னினுமீங்கினையவன்றானரிந்தநாசி
ஒருங்கிலாவிவளோடுமுறைவேலேனென்பாணெலிறைவவொன்றும்
மருங்கிலாதவளோடுமென்றோநெடுங்காலம்வாழ்ந்ததென்பாய். (கசக)

என்றவண்மேலினையவன்றானிலங்கிலவேல்கடைக்கணியாவிலினையீண்டு
கொன்றுகினையெமென்றெனடிதலைக்குமருளென்கொல்கோவேயென்ன
நன்றதுவேயாமன்றோபோகாளேலாகவெனநாதன்கூற
ஒன்றுமிவரெனக்கிரங்காருயிரிழப்பெனிற்கினெனவார்க்கியுன்றோ. (கசஉ)

எற்றநெடுங்கொடியும்குமிருகாதுமுலையிரண்டுமீழ்ந்தும்வாழ
ஆற்றுவனெவஞ்சினையாலுமையுள்ளபரிசறிவானமைந்ததன்றோ
காற்றினிலுங்கனலினிலுங்கடியானைக்கொடியானைக்கரணையுங்கள் [ஞள்.
கூற்றுவனையிப்பொழுதே கொணர்கின்னெனென்று சலங்கொண்டுபோ

டுவது, சூர்ப்பணகைப்படலம்-முற்றிற்று.

சிவ. கிருவிருத்தம்-நடன.

* வரைதல்-எழுதுதல். இனி வரை-மலையெனக்கொண்டு மலை
போன்ற குலமாடலுமென்னலுமையும்.

† வெறிதாராவேல் அரக்கர்-கோபாவேசத்தையும் கூர்மைபொருந்
திய வேலாயுதத்தையுமுடைய அரக்கருள்ளும் வெறிதார் ஐவேலரக்கர்
என்பபிரித்து வாசனைபொருந்திய வெற்றிமாலையையணிந்த அழகிய
வேலினையுடையரெனப் பொருள் கோடலுமாம்.

‡ குளங்கோடும் - குளம்பறித்துவிடுவோம்: அதாவது, அவ்வரக்க
ரது தலைகொள்ளுவோம் என்றபடி. § இளைத்தல்-தளர்த்தல்.

* கூ-வது, கரன் வதைப்படலம்.

இருந்தமாக்கரன்றாணிணையின்மிசைச்
† சொரிந்தசோரியன்கூந்தலும்பெனத்
தெரிந்தழக்கினள்வாயினள்செக்கர்மேல்
விரிந்தமேகமெனவிழுந்தாளரோ. (க)

அழுங்குநாளிதென் றந்தகணையால்
தழங்குபேரியெனத்தனித்தேங்குவாள்
முழங்குமேகமுடித்தவெந்தீயினால்
புழுங்குநாகமெனப்புரண்டாளரோ. (உ)

வாக்கிற்கொக்கப்புகைமுந்துவாயினான்
நோக்கிக்கூசலர் நுன்னையித்தன்மையை
ஆக்கிப்போனவாரர்கொலென்றானவன்
மூக்கிற்சோரிமுழீஇக்கொண்டகண்ணினான். (ங)

இருவர்மானிடர்தாபதரேந்திய
வரிவில்வாட்கையர்மன்மதன்மேனியர்
தருமநீர்த்தயரதன்காதலர்
‡ செருவினேருநிருதரைத்தேடுவார். (ச)

ஒன்றுநோக்கலருள்வலியோங்கறன்
நின்றுநோக்கிநிறுத்துநினைப்பினர்
வென்றிவேற்கைநிருதரைவேரறக்
கொன்றுநீக்குதுமென்றுணர்கொள்கையார். (ஞ)

மண்ணினோக்கருவானினின்மற்றினில்
எண்ணினோக்குறியாவர்க்குநோக்கலாப்
பெண்ணினோக்குடையாளொருபேதையென்
கண்ணினோக்கியுரைப்பருங்காட்சியாள். (கூ)

கண்டுநோக்கருங்காரிகையாடனைக்
கொண்டுபோவலங்கையர்கோக்கென
விண்டுமேல்விழுந்தேனவெருண்டவர்
துண்டமாக்கினர்மூக்கெனச்சொல்லினான். (எ)

* கரன்-கொடியவன்; வதை-கொலை; இராவணனுக்கு சிறியதாயாகிய கும்பீரசியின் மகன்.

† அரக்கியின் செம்பட்டமயிர்க்கும் அரத்தத்துக்கும் செவ்வானமும், அவன் கரியமேனிக்கு மேகமும் உவமை. சொரிந்த என்பதைக் கூந்தலொடும், தும்பெனத்திரிந்த என்பதை வாயொடுங்கூட்டிக.

‡ செருவில்-போரில். செருவில் என்றும் பிரிக்கலாம்.

கேட்டனன்னுரைகண்டிலன்கேடினர்
தோட்டநுங்கிற்றொளையுறுமுக்கினைக்
காட்டெனுவெழுந்தானெதிர்கண்டவர்
நாட்டந்தீயவுலகைநடுக்குவான். (அ)

எழுந்துநின் றுலகேழுமெரிந்துகப்
பொழிந்தகோபக்கனலுகப்பொங்குவான்
கழிந்துபோயினர்மானிடரென்னுங்கால்
அழிந்ததோவிவ்வரும்பழியென்னுமால். (க)

வருகதேரெனுமாத்திரைமாடுளோர்
இருகைமால்வரையேழினெடேழினார்
ஒருகையாலுலகேந்துமுரத்தினார்
தருகவிப்பணியெம்வயிற்றொனன்றார். (க௦)

சூலம்வாண்மழுத்தோமரஞ்சக்கரம்
காலபாசங்கதைபொருங்கையினார்
வேலைஞாலம்வெருவுறுமார்ப்பினார்
* ஆலகாலந்திரண்டன்னவாக்கையார். (க௧)

வெம்புகோபக்கனலர்விலக்கினார்
நம்பியெம்மடிமைத்தொழினன்றென
உம்பர்மேலின் றுருத்தனைபோதியோ
இம்பர்மேலினியாமுனெமோவென்றார். (க௨)

நன்றுசொல்லினிர்நானிச்சிறுர்கண்மேல்
சென்றுபோர்செயிற்றேவற்சிறிப்பரால்
கொன்றுசோரிகுடித்தவர்கொள்கையை
வென்றுமீளுதிர் † மெல்லியலோடென்றான். (க௩)

என்னலோடும்விரும்பியிறைஞ்சினார்
சொன்னநாணிலி ‡ யந்தகன்றுதென
அன்னன்பிற்படர்வாரெனவாயினார்
மன்னன்காதலர்வைகிடநண்ணினார். (க௪)

துமிலப்போர்வல்லரக்கர்க்குச்சுட்டினான்
அமலத்தொல்பெயராயிரத்தாழியான்
நிமலப்பாதனைவினிருந்தவக்
கமலக்கண்ணனைக்கையினிற்காட்டினான். (க௫)

* ஆலகாலம்-நிறத்துக்கும் கொடிய செயலுக்கும் உவமை.

† மெல்லியல் - பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

‡ அர்க்கர் சூலமுழுதும் அழிதற்கு இச்சூர்ப்பண்கையே காரணமாக விருத்தல்பற்றி 'அந்தகன்றுதெனவன்னன்' என்றார்.

- எற்றுவாம் * பிடித்தே தந்துதுமென்குநர்
பற்றுவாநெடும்பாசத்தினென்குநர்
முற்றுவாயிறைசொன்முறையாவெனாச்
சுற்றினர்வரைகுழந்தன்னதோற்றத்தார். (கசு)
- ஏத்துவாய்மையிராமனிளவிலக்
காத்திதையிலயென்றுதன்கற்பகம்
பூத்ததன்னபொருவிநடக்கையால்
ஆத்தநாணினருவரைவாங்கினான். (க௭)
- வாங்கிவாளொடுவாளிபெய்ப்புட்டிலும்
தாங்கித்தாமரைக்கண்ணன்சூலையை
நீங்கியிவ்வழிநேர்மினடாவெனா
வீங்குதோளன்மலைதலைமேயினான். (கஅ)
- மழுவும்வாளும்வயங்கொளிமுச்சிகைக்
கழுவங்காலவெந்தியன்னகாட்சியார்
எழுவினீட்டக்கையெழுநான்கையும்
தழுவும்வாளிகளாற்றலஞ்சார்த்தினான். (கக)
- மரங்கள்போனெடுவாளொடுதோள்விழ
† உரங்களானடர்ந்தார்க்குரவோன்விடும்
சரங்களோடினதைக்கவவர்தடம்
சிரங்களோடினதியவளோடினான். (உ௦)
- ஒளிநுவேற்கரற்குற்றதுணர்த்தினான்
குளிநுகோபவெங்கோளரிமாவடக்
களிறெலாம்படக்கைதலைமேலுறப்
பிளிநியோடும்பிடியன்னபெற்றியான். (உ௧)
- அங்கரக்கரவிந்தழிந்தாரெனப்
பொங்கரத்தம்விழிவழிபோந்துக
வெங்கரப்பெயரோன்வெகுண்டான்விடைச்
சங்கரற்குந்தெப்பருந்தன்மையான். (உ௨)
- அழையென்றேறெனக்காக்கு ‡ வென்போர்ப்படை
உழையரோடியொருநொடியோங்கன்மேல்
மழையென்மாமுரசெற்றுதிர்வல்லென்றான்
முழையின்வாளரியஞ்சமுழங்குவான். (உ௩)

* பிடித்து-இடைநிலத்தீவகம்.

† உரம்-ஊக்கம். மார்பு, வலி எனப் பலபொருள் குறிக்கும் ஒரு சொல். உரவோன்-வலிமையையுடையோன் “ஒருதாமாகிய வுரவோர்” என்னும் புறப்பாட்டினும் இப்பொருட்டாதல் காண்க.

‡ வென்-வெற்றி.

பேரியோசைபிறத்தலும்பெட்டறு
மாரிமேகம்வரம்பிலவந்தெனத்
தேரின்சேனைதிரண்டனதேவர்தம்
ஊருநாகருலகுமூலந்தவே. (௨௪)

போர்ப்பெரும்பண்பொம்மென்முழக்கமா
நீர்த்தரங்கநெடுத்தென்தோள்களா
ஆர்த்தெழுந்ததிருதியினார்கலிக்
கார்க்கருங்கடல்கால்கிளர்ந்தென்னவே. (௨௫)

காடுதன்றிவிசம்புகரந்தென
நீடியெங்குநிமிர்ந்தநெடுங்கொடி
ஓடுமெங்கள்பசியென்றுவந்தெழுந்
தாடுகின்றவலகையினுடவே. (௨௬)

தறியினீங்கியதாழ்த்தடக்கைத்துணைக்
குறிகொளாமதவேழக்குழுவனார்
செறியும்வாளொடுவாளிடைதேய்த்துகும்
பொறியிற்கானெங்கும்வெங்கனல்பொங்கவே. (௨௭)

* முருடிரண்டுமுழங்குறத்தாக்கொலி
உருடிரண்டெழுந்தேரொலியுட்டிக
அருடிரண்டவருக்கன்றன்மேல்வழங்
கிருடிரண்டுவந்தீண்டியதென்னவே. (௨௮)

தலையின்மூசுணந்தாங்கியதாரணி
நிலைநிலாதுமுதுகைநெளிப்புற
உலைவிலேழுலகத்தினுமோங்கிய
மலையெல்லாமொருமாடுதொக்கென்னவே. (௨௯)

உவநு.

வல்லியக்குழாங்களோமழையினீட்டமோ
ஒல்லிபத்தொகுதியோவோங்குமோங்கலோ
அல்லமற்றறிகளினனிகமேயெனப்
பல்தினுயிரம்படைக்கைவீரரே. (௩௦)

|| ஆளிகள்பூண்டனவரிகள்பூண்டன
மீளிகள்பூண்டனவேங்கைபூண்டன
ஞாளிகள்பூண்டனநரிகள்பூண்டன
கூளிகள்பூண்டனகுதிரைபூண்டன. (௩௧)

|| ஏற்றினமார்த்தனவேனமார்த்தன
காற்றினமார்த்தனகமூதையார்த்தன
தோற்றினமாத் திரத்துலகுழுவரும்
பாற்றினமார்த்தனபணிமார்த்தன. (நஉ)

|| தேரினந்துவன்றினசிறுகட்செம்முகக்
காரினநெருங்கினகாலிற்கால்வரு
தாரினங்குழமினதடையில்குற்றன்ன
பேரினங்கடலென்பபெயருங்காலையே. (நந)

மமூக்களுமயில்களும்வயிரவாள்களும்
எமூக்களுந்தோமரத்தொகையுமீட்டியும்
முமூக்களுமுசுண்டியுந்தண்டுமுத்தலைக்
கமூக்களுமுலக்கையுங்காலபாசமும். (நச)

குந்தமுங்குலிசமுங்கோலும்பாலமும்
அந்தமில்சாபமுஞ்சரமுமாழியும்
வெந்தொழில்வலயமும்விளங்குசங்கனு
பந்தமுங்கப்பணப்படையும்பாசமும். (நரு)

ஆதியினருக்கனுமனலுமஞ்சுறும்
சோதியசோரியுந்துவுந்துன்னிய
ஏதிகண்மிடைந்தனவிமையவர்க்கெலாம்
வேதனைகொடுத்தனவாகைவேயந்தன. (நசு)

ஆயிரமாயிரங்களிற்றினற்றலர்
மாயிருஞாலத்தைவிழுங்கும்வாயினர்
தீயெரிவிழியினர்நிருதர்சேனையின்
நாயகர்பதின்மரோடடுத்தநால்வரே. (நது)

ஆறினொடாயிரமமைந்தவாயிரம்
கூறினவொருபடைகுறித்தவப்படை
ஏறினவேழினதிரட்டியென்பரால்
ஊறினசேனையின்றொகுதியுன்னுவார். (நது)

உரத்தினருருமெனவுறும்வாயினர்
கரத்தெறிபடையினர்கமலத்தோன்றரும்
வரத்தினர்மலையெனமழையுயின்றெழு
சிரத்தினர்தருக்கினர்செருக்குஞ்சிந்தையார். (நசு)

|| (நசு-நஉ-நந) கருத்து, — இரதகஜதூரகபதாதிகளாகிய நால்
வகைப்படையும் ஒன்றுசேர்ந்தனவென்பதாம்.

விண்ணளவிடநிமிர்ந்துயர்ந்தமேனியர்
கண்ணளவிடவருமார்பர்காலினால்
மண்ணளவிடுவெவலத்தர்வானவர்
எண்ணளவிடவருஞ்செருவென்றேறினார். (௪௦)

இந்திரன்முதலினோரெறிந்தமாப்படை
சிந்தினதெறித்துகச் * செறிந்ததோளினார்
ஆந்தகனடிதொழுதடங்குமாணையார்
வெந்தழலுருவகொண்டனையமேனியார். (௪௧)

சூலமும்பாசமுந்தொடர்ந்தசெம்மயிர்ச்
சாலமுந்தறுகனுமெயிறுந்தாங்கினார்
ஆலமும்வெளிதெனுகிறத்தராத்றலால்
காலனுங்காலனென்றயிர்க்குங்காட்சியார். (௪௨)

கழலினர்தாரினர் † கவசமார்பினர்
நிழலுறுபூணினர்நெறித்தநெற்றியர்
அழலுறுகுஞ்சியரமரையேட்டுவந்
தெழலுறுமனத்தினரொருமையெய்தினார். (௪௩)

மருப்பிரமதக்களிற்றமரர்மன்னனும்
விருப்புருமுகத்தெதிர்விழிக்கின்வென்னிடம்
உருப்பொருவுலைவுறுமலகமூன்றினும்
செருப்பெருத்தினவுறுசிகரத்தோளினார். (௪௪)

குஞ்சரங்குதிரைபேய்குரங்குகோளரி
வெஞ்சினக்கரடிநாய்வெங்கையாளியென்
றஞ்சுறக்கனல்புரைமுகத்தரர்கலி
நஞ்சுதொக்கெனப்புரைநயனத்தார்களும். (௪௫)

எண்கையரெழுகையரேழுமெட்டுமாய்க்
கண்கனல்சொரிதருமுகத்தர் ‡ காலினர்
வண்கையின்வளைத்துயிர்வாரிவாயினிட்
டுண்கையினுவகையருலப்பிலார்களும். (௪௬)

இயக்கரிற்பறித்தனவவணரிட்டன
§ மயக்குறுத்தமரரைவலியின்வாங்கின
துயக்கில்கந்தர்ப்பரைத்துரந்துவாரின
நயப்புறுசித்தரைநலிந்துவவ்வின. (௪௭)

* செறிந்த எனற்கு வன்மைபொருந்திய எனவும் மிகுந்த எனலும் பொருந்தும்.

† கவசம்-இருப்புச்சட்டை.

‡ காலினர்-கால்களையுமுடையவர்; காற்றின்தன்மையுடையவர்கள் என்றும் பொருள்கோடலாம்.

§ மயக்குறுத்தல்-மாயைப்போர்புரிந்து மயங்கச்செய்தல்,

கொடிதழைக்கவிகைவான் ரெங்கல்குஞ்சரம்
படியுறுபதாகைமீவிதானம்பல்வகை
இடையிலாதெங்கணுமிசையமீமிசை
மிடைதலினுலகெலாம்வெயிலிழப்பவே. (சஅ)

எழுவரொடெழுவராமுலகமேழோடேழ்
தழுவியவென்றியர்தலைவர்தானையர்
மழுவினர்வாளினர்வயங்குசூலத்தர்
உழுவையொடரியெனவுடற்றுஞ்சீற்றத்தார். (சக)

வில்லினர்வாளினரிதழின்மீதீழ்
பல்லினர்மேருவைப்பறிக்குமாற்றலர்
புல்லினர்திசைதொறும்புரவித்தேரினர்
சொல்லினமுடிக்குறுந்துணிவினெஞ்சினர். (௫௦)

* தூடணன்றிரிசிராத்தேதான்றலாதியர்
கோடணைமுரசினங்குளிறுசேனையர்
ஆடவருயிர்கவரலங்கல்வேலினர்
பாடவநிலையினர்பலருஞ்சற்றினர். (௫௧)

ஆன்றமையெறிபடையமுடித்தார்கலி
வான்ரெட்டர்மேருவைவளைத்ததாமென
ஊன்றினதேரினனுயர்ந்ததோளினன்
தோன்றினன்யாவருந்துணுக்கமெய்தவே. (௫௨)

அசம்புறுமதகரிபுரவியாடகத்
தசம்புறுசயந்தனமரக்கர்தாடர
விசம்புறுதூளியான்வெண்மைமேயின
பசம்பரிபகலவன்னைப்பொற்றேரரோ. (௫௩)

வனந்துகன்பட்டனமலையின்வானுயர்
கனந்துகன்பட்டனகடல்கரீந்தன
இனந்தொகுதூளியாலிசைப்பதென்னினிச்
சினந்தொகுநெடுங்கடற் று சேனைசெல்லவே. (௫௪)

நிலைமிசைவிசம்பிடைநெருக்கலானெடு
மலைமிசைமலையினம்வருவபோன்மலைத்
தலைமிசைதலைமிசைதாலிச்சென்றனர்
கொலைமிசைநஞ்செனக்கொதிக்குநெஞ்சினார். (௫௫)

* தூஷணன்-(யாவரையும்) நித்திப்பவன்; கரனுடைய தம்பி. திரி
சிரர்-மூன்று தலைகளையுடையவன்.

† சேனை-நால்வகைப்படைக்கும் பொதுப்பெயராயினும் ஈண்டு
சினமிகுதிபற்றிக் காலாட்படை மாத்திரையாய் நின்றது.

வேறு.

வந்ததுசேனைவெள்ளம்வள்ளியோன்மருங்குமாய
பந்தமாலினையொளப்பற்றறுபெற்றியோர்க்கும்
உந்தருநிலயதாகியுடனுறைந்துயிர்கடம்மை
அந்தகற்களிக்குநாய்போலரக்கிமுன்னாகவம்மா.

(௫௬)

தூரியக்குரலின்வானின்முகிநக்கணந்துணுக்கங்கொள்ள
வார்சிலையொலியினஞ்சியுருமெலாமறுக்கங்கொள்ள
ஆர்கலியார்ப்பினுட்கியசைவுறவரக்கர்சேனை
போர்வனத்திருந்தவீரருறைவிடம்புக்கதன்றே.

(௫௭)

வாய்புலந்தழிந்தமெய்யின்வருத்தத்தவழியின்யாண்டும்
ஓய்விலரிமிர்துவீங்குமுயிர்ப்பினவுலந்தகண்ண
தீயவர்க்கேனைவந்துசேர்ந்தமைதெரியச்சென்று
வேய்தெரிந்துரைப்போன்றபுள்ளொடுவிலங்குமம்மா.

(௫௮)

தூளியின்படிலைவந்துதொடர்வுறமரமுந்தூறும்
தாளிடையொடியுமோசைசடவொலிப்பக்கானத்
தாளியுமரியுமஞ்சியிரிதருமலக்கேணுக்கி
மீளிரெய்யம்பினருஞ்சேனைமேல்வந்ததுளதென்றுன்னு.

(௫௯)

மின்னின்றசிலையன்வீரகவசத்தன்விசித்தவாளன்
பொன்னின்றவடிம்பின்வாளிப்புட்டிலன்புகையுநெஞ்சன்
நின்னின்றுகாண்டியான்செய்நிலையெனவிரும்பினேரா
முன்னின்றபின்வந்தோனைநோக்கினன்மொழியலுற்றான்.

(௬௦)

நெறிக்கொண்மாதவர்க்குமுன்னேநேர்ந்தனெனிருதராவி
பறிக்குவென்யானேயென்றபழமொழிபழுதுருமே
வெறிக்கொள்பூங்குழலினுளவீரநீவேண்டினன்யான்
குறிக்கொடுகாத்தியின்னேகொல்வெனக்குழுவையென்னு.

(௬௧)

மரன்படர்கானமெங்குமதர்படவந்தசேனை
கரன்படையென்பதெண்ணிக்கருநிறக்கமலக்கண்ணன்
சரன்படர்புட்டில்கட்டிச்சாபமுந்தரித்தான் * றள்ளா
உரன்படர்தோளின்† மீளாக்கவசமிட்டுடைவாளார்த்தான்.

(௬௨)

மீளருஞ்செருவின்விண்ணுமென்மேல்வந்தாலும்
நாளுலந்தழியுமென்றேநாளுனக்குரைப்பதென்னே

* தள்ளாவுரம் - எவராலும் வெல்லமுடியாத வலிமை.

† மீளாக்கவசம் - ஸ்ரீராமபிரானுடலினின்றும் பிறர்க்கணையால்
பெயர்த்துவிட முடியாத வலியகவசம்.

ஆளியின் றுப்பினியிவ்வமரெனக்கருளினின்றென்
தோளினைத்தின்னுதின் நசோம்பினைத்துடைத்தியென்றான். (௬௩)

என் நனனினையவீரணிசைந்திலனி ராமனைந் தும்
குன் நனதோளினுற்றலுள்ளத்தினுணரக்கொண்டான்
அன் றியுமண்ணலானைமறுக்கிலனங்கைகடப்பி
நின் நனனிநுந்தான்கண்ணீர்நிலனுற்புலர்கின்றாள்பால். (௬௪)

குழையுறுமதியம்பூத்தகொம்பனாள் குழைந்துசோரத்
தழையுறுசாலனின் றுந்தனிச்சிலைதறித்தமேரு
மழையெனமுழங்குகின் றவாளெயிற்றரக்கர்காண
முழையினின்றெழுந்துசெல்லுமடங்கலின் முனிந்துசென்றான். (௬௫)

தோன்றியதோன் நறன்னைச்சுட்டினள்காட்டிச்சொன்னாள்
வான்றொடர்மூங்கிநந்தவயங்குவெந்தியிதென்னத்
தான்றொடர்குலத்தையெல்லாந்தொலைக்குமாசமைந்துநின்றான்
என் றுவந்தெதிர்த்தவீரணிவனிகலிராமனென்ன. (௬௬)

கண்டனன்கனகத்தேதர்மேற்கதிரவன்கலங்கிரீங்க
விண்டனினின் றவென்றிக்கரனெனும்விலங்கற்றேளான்
மண்டமர்யானேசெய்திம்மானிடன்வலியைநீக்கிக்
கொண்டனன்வாகையென்றுபடைனரைக்குறித்துச்சொன்னான். (௬௭)

மானிடனொருவன்வந்தவலிகெழுசேனைக்கம்மா
காளிடமில்லையென்னுங்கட்டுரைகலந்தகாலே
யானுடைவென்றியென்றும்யாவருங்கண்டுநிறிர்
ஊனுடையிவனையானேயுன்குவெனாயிரையென்றான். (௬௮)

அவ்வுரைகேட்டுவந்தா * நகம்பனென் நமைந்தகலவிச்
செவ்வியானொருவனையசெப்புவென்செருவிற்சால
வெவ்வியராதனன்றேறவீரரிலாண்மைவீர
இவ்வயினுளவாந்தியநிமித்தமென்றியம்பலுற்றான். (௬௯)

வேறு.

குருதிமாமழைசொரிந்தனமேகங்கள் குமுறிப்
பருதிவானவனூர்வளைப்புண்டதுபாராய்
கருதுவீரரின் கொடிபிசைக்காக்கையின் கணங்கள்
பொருதுவீழ்வனபுலம்புவநிலம்படப்புரள்வ. (௭௦)

வாளின்வாய்களைவீவளைக்கின் றனவயவர்
தோளுநாட்டமுமிடந்துடிக்கின் றனநூங்கி
மீளிமொய்ம்பரினிலுளவீழ்க்கின் றனவிரவி
நூளியோடுகின் றுளைக்கின் றநரிக்குலம்பலவால். (௭௧)

* ஆகம்பன்-(போரிற்) சலநமில்லாதவன்.

பிடியெலாமதம்பெய்திடப்பெருங்கவுள்வேழம்
ஒடியுமான்மருப்புலகமுங்கம்பிக்குமுயர்வான்
இடியும்வீழ்ந்திடுமெரிந்திடும்பெருந்திசையெவர்க்கும்
முடியின்மாலகன்புலாலொடுமுழுமுடைநாறும். (௭௨)

இனையவாகலின்மானிடனொருவனென்றிவனை
நினையலாவதொன்றன்றநீதியானின்ற
வினையெலாஞ்செய்துவெல்லலாந்தன்மையனல்லன்
புனையும்வாகையாய்பொறுத்தியென்னுரையெனப்புகன்றான். (௭௩)

உரைத்தவாசகங்கேட்டலுமுலகெலாமுலையச்
சிரித்துநின்றவென்சேவகந்தேவரைத்தேய
அரைத்தவம்மியாமலங்கெழிற்றேளமர்வேண்டி
இரைத்துவீங்குவமானிடற்கெளியிவாவென்றான். (௭௪)

என்னுமாத்திரத்தெறிபடையிடியெனவிடியா
மன்னர்மன்னவன்மதூலையவளைந்தனவளைந்து
பின்னும்வாலுளைமடங்கலைமுனிந்தனவேழம்
துன்னிநொலெனச்சுடுகினத்தரக்கர்தந்தொருதி. (௭௫)

வளைந்தகாலையில்வளைந்தனவிராமன்கைவரிவில்
விளைந்தபோரையுமாவதும்விளம்புதும்விசையால்
புளைந்தபாய்பரிபுரண்டனபுகர்முகப்பூட்டகை
உளைந்தமால்வரையுருபிடிபடவொடிந்தென்ன. (௭௬)

சூலமற்றனவற்றனசுடர்மழுத்தொகைவான்
மூலமற்றனவற்றனமுரட்டண்டு * பிண்டி
பாலமற்றனவற்றனபகழிவெம்பகுவாய்
வேலுமற்றனவற்றனவில்லொடுபல்லம். (௭௭)

தொடிதுணிந்தனதொளொடுதாமரந்துணிந்த
அடிதுணிந்தனகடக்களிற்சொடுநெடுந்தேர்
கொடிதுணிந்தனகுரகத்தந்துணிந்தனசூலமா
முடிதுணிந்தனமுனையொடுதுணிந்தனமுசலம். (௭௮)

கருவிமாவொடுகார்மதக்கைம்மலைக்கணத்தோ
டுருவிமாதிரத்தோடினசுடுசரமுதிரம்
அருவிமாரியிற்றேறங்கினதவனியிலரக்கர்
திருவின்மார்பகந்திறந்தனதுறந்தனசிரங்கள். (௭௯)

ஒன்றுபத்துநூறியிரகோடியென்றுணராத்
துன்றுபத்தியவிராகவன்சுடுசரந்துரப்பச்

* பிண்டிபாலம்-பீலித்தண்டு, எஃகம் என்பனவாம்.

சென்றுபத்திரத்தலையென மலைதிரண்டென்னக்
கொன்றுபத்தியிற்ருவித்தனபிணப்பெருங்குன்றம். (அ௦)

காடுகொண்டகாருலவைகள்சுதழெழிக் துவச்
சூடுகொண்டனவெனத்தொடர்குருதியீத்தேதான்
ஐடுகின்றனவறுகுறையயிலம்புவிண்மேல்
ஓடுகின்றனவுயிரையுந்தொடர்வனவொத்த. (அ௧)

கைகள்வாரொடுகளம்படக்கழுத்தறக்கவசம்
மெய்கள்போழ்படத்தாள்விழுவருவிடநிருதர்
செய்யமாத்தலைசிந்தினதிசையுறச்சென்ற
தையலார்நெடுவிழியெனக்கொடியனசரங்கள். (அ௨)

மாரியாக்கியவடிக்கணைவரைபுரைநிருதர்
பேரியாக்கையின்பெருங்கரையின்றொறும்பிறங்க
ஏரியாக்கினயாறுகளியற்றினநிறையச்
சோரியாக்கினபோக்கினவனமெனுந்தொன்மை. (அ௩)

அலைமிதந்தனகுருதியின்பெருங்கடலரக்கர்
தலைமிதந்தனநெடுந்தடிமிதந்தனதடக்கை
மலைமிதந்தனவாம்பரிமிதந்தனவயப்போர்ச்
சிலைமிதந்தனகொடியொடுமிதந்தனதேதர்கள். (அ௪)

ஆயகாலையினனல்விழித்தார்த்திகலரக்கர்
தீயவார்கணைமுதலியதெறுசினப்படைகள்
மேயமால்வரையொன்றினைவளைத்தனமேகம்
தூயதாரைகள்சொரிவனவாமெனச்சொரிந்தார். (அ௫)

சொரிந்தபல்படைதுணிபடத்துணிபடச்சரத்தால்
அரிந்துபோந்தனசிந்திடத்திசைதிசையகற்றி
நெரிந்துபார்மகண்முதுகிறவனமுற்றுநிறைய
விரிந்தசெம்மயிர்க்கருந்தலைமலையெனவீழ்த்தான். (அ௬)

கவந்தபந்தங்கள்களித்தனகுளித்தகைம்மலைகள்
சிவந்துபாய்ந்தவெங்குருதியிற்றிருகியசினத்தால்
நிவந்தவெந்தொழினிருதர்தநெடுகிணந்தெவிட்டடி
உவந்தவன்கழுதுயிர்சுமந்துளுக்கியதும்பர். (அ௭)

மருடருங்களிவஞ்சனை * வளையெயிற்றரக்கர்
கருடனஞ்சறுகண்மணிகாகமுங்கவர்ந்த
இருடரும்புரத்திழுதையர்பழுதுறற்கெளிதே
அருடருந்திறத்தனன்றிவலியதுண்டாமோ. (அ௮)

* வளையெயிறு-வளைந்தபற்கள், வக்கிரத்தந்தங்கள்.

வேறு.

பல்லாயிரமிருள்கிறியபகலோனெனவொளிரும்
வில்லாளனைமுனியாவெயிலயிலாமெனவழியாக்
கல்லார்மழைகணமாழுகில்கடைநாள்விடுவனபோல்
எல்லாமொருதொடையாவுடனெய்தார்வினைசெய்தார். (அக)

எறிந்தாரெனவெய்தாரெனநினைந்தாரெனவெறிய
அறிந்தாரெனவறியாவகையயில்வாளியினறுத்தான்
செறிந்தாரையும்பிறிந்தாரையுஞ்செறுத்தாரையுஞ்சினத்தால்
மறிந்தாரையும்வலித்தாரையும்டித்தான்கிலைபிடித்தான். (க0)

வானத்தனகடலின்புறவலயத்தனமதிசூழ்
மீனத்தனமிளர்குண்டலமினூனத்தனமிடல்வெங்
கானத்தனமலையத்தனதிசைசுற்றியகரியின்
தானத்தனகாகுத்தனசரமுந்தியசிரமே. (கக)

மண்மேலனமலைமேலனமழைமேலனமதிதோய்
விண்மேலனநெடுவேலயின்மேல்கீழுனமிடலோர்
புண்மேலனகுருதிப்பொழிதிரையாறுகள்பொங்கத்
திண்மேருவைநகுமார்பினையுருவித்திரிசரமே. (கஉ)

பொலந்தாரினரனலிண்கைபொதிகண்ணினரெவரும்
வலந்தாங்கியவடிவெம்படைவிடுவார்சரமழையால்
உலந்தாருட்கடலோடுறவுலவாவுடலுற்றார்
அலந்தார் * நிசிசரராமெனவிமையோரொடுமார்த்தார். (கங)

ஈர்ச்செறிகமலத்தனவிரதத்திரள்புளினம்
வீரக்கரிமுதலைக்குலமிதக்கின்றனவுதிக்கும்
பாரக்குடர்மிடைபாசடைபடர்கின்றனபலவான்
மூரித்திரையுதிரக்கடன்முழுகிக்கமுதெழுவே. (கச)

அழைத்தார்சிலரயர்ந்தார்சிலரழிந்தார்சிலர்கழிந்தார்
உழைத்தார்சிலருயிர்ந்தார்சிலருண்டார்சிலர்புரண்டார்
குழைத்தாழ்திரைக்குருதிக்கடல்குளித்தார்சிலர்கொலையாய்
மழைத்தாரைகள்பட்பாரிடைமடிந்தார்சிலருடைந்தார். (கரு)

உடைந்தார்களைநகைசெய்தனருடேரினருடைய
அடைந்தார்படைத்தலைவீரர்கள்பதினாவருமயில்வாள்
மிடைந்தாரநெடுங்கடற்றூனையர்மிடல்வில்லினர்விரிநீர்
கடைந்தார்வெருவுறமீதெழுதுவாமெனக்கொடியார். (கௌ)

நாகத்தனியொருவில்லியைநளிர்முப்புரர்முன்னாள்
மாகத்தினைவளைவுற்றனரெனவள்ளலமதியார்

* நிசிசரர்-இரவில் (மிக்கவலிமைகொண்டு) சஞ்சரிப்பவர்.

ஆகத்தெழுக்கனல்கண்வழியுக்வுற்றெதிரமுன்றார்
மேகத்தினேநிகர்வில்லியைவளைத்தார்செருவினைத்தார். (கூஎ)

எய்தார்பலரெறிந்தார்பலர்மழுவுாச்சினரெழுமால்
பொய்தார்பலர்புடைத்தார்பலர்கிடைத்தார்பலர்பொருப்பாப்
பெய்தார்மழையிதிர்த்தாரெரிபிறைவாளெயிற்றரக்கர்
வைதார்பலர்தெழித்தார்பலர்மலையாமெனவளைத்தார். (கூஅ)

தேர்பூண்டனவிலங்கியாவையுஞ்சிலைபூண்டெழுகொலையால்
பார்பூண்டனமதமாகரிபலிபூண்டனபரிமாத்
தார்பூண்டனவுடல்பூண்டிலதலைவெங்கதிர்தழிவர்
னார்பூண்டனபிரிந்தாலெனவிரிந்தாருயிருலந்தார். (கூக)

* மால்பொத்தினமறவோருடன்மழைபொத்தினவழிசெம்
பால்பொத்தினநதியிற்றிளர்படிபொத்தினபடர்வான்
மேல்பொத்தினகுழவிண்ணவர்விழி + பொத்தினர்விரைவெங்
கால்பொத்தினந்நமன்றாதுவர்கடிதுற்றயிர்கவர்வார். (கூஓ)

பேயேறினசெருவேட்டெழுபித்தேறினர்பிலவாய்
நாயேறினதலைமேனெடுநரியேறினவெரிகால்
வாயேறினவடிவாளியின் + வானேறினர்வந்தார்
தீயேறிகலரியேறெனமுகிலெறெனச்செறிந்தார். (கூஔ)

தலைசிந்தினவிழிசிந்தினதழல்சிந்தினதரைமேல்
மலைசிந்தினபடிசிந்தினவரிசிந்தினமழைபோல்
சிலைசிந்தினகணைசிந்தினதிசைசிந்தினதிசையோ
டுலைசிந்தினபொறிசிந்தினவுயிர்சிந்தினவுடலம். (கூஉ)

வேறு.

படைப்பெருந்தலைவரும்படைத்தேர்களும்
உடைத்தடம்படைகளுமொழியவுற்றெதிர்
விடைத்தடர்ந்தெதிர்ந்தவர்வீரன்வாளியால்
முடைத்தவெங்குருதியின்கடலின்மூழ்கினார். (கூ௩)

சுற்றுறநோக்கினர்தொடர்ந்தசேனையில்
அற்றிலதலையெனுமாக்கைகண்டிலர்
தெற்றினரெயிறுகடிருகினாரசினம்
முற்றினிராமனைமுடுகுதேறினார். (கூ௪)

ஏழிருதேரும்வந்திமைப்பின்முன்பிடைச்
சூழ்வனகணைகளிற்றுணியதூறினான்

* மால்-தப்பிப்பிழைக்க வழிகாணுது கொண்ட மயக்கம்.

+ பொத்துதல்-மூடுதல்.

+ வானேறினர்-இறந்தனர்.

ஆழியும்புரவியுமானுமற்றவை
ஊழிவெங்காலெறியோங்கலொத்தவே. (க00)

அழிந்தனதேரவரவனிகீண்டுக
இழிந்தனர்வரிசிலையெடுத்தகையினர்
ஒழிந்திலர்சரங்களையுருமினேறெனப்
பொழிந்தனர்பொழிகனல்பொடிக்குங்கண்ணினார். (க0சு)

நூறியசரமெலா நூறுங்கவாளியால்
நூறுசெய்தவரிசிலையெழுதேழையும்
ஆறினொடாறுமோரிரண்மெம்பினால்
கூறுசெய்தமர்த்தொழிற்கொதிப்பைநீக்கினான். (க0௭)

வில்லிமுந்தனைவரும்வெகுளிமீக்கொளக்
கல்லுயர்நெடுவரைகடிதினேந்தினார்
ஒல்லையினுருத்துயர்விசும்பினேங்கினின்
மெல்லுயர்பொறியுக்கவெறிதன்மேயினார். (க0அ)

* கலைகளின்பெருங்கடல்கடந்தகல்லியான்
இலைகொள்வெம்பகழியேழிரண்டுவாங்கினான்
கொலைகொள்வெஞ்சிலையொடுபுருவங்கோட்டினான்
மலைகளுந்தலைகளுமவிழுந்தமண்ணினே. (க0க)

படைத்தலைத்தலைவர்கள்படலும்பல்படை
புடைத்தடர்ந்தெதிரழல்புரையுங்கண்ணினார்
கிடைத்தனரக்கர்க்கீழுமேலுமாய்
அடைத்தனர்திசைகளையமரஞ்சினார். (கக0)

முழங்கினபெரும்பணமூரிமால்கரி
முழங்கினவரிசிலைமுடுகுநாணெவி
முழங்கினசங்கொடுபுரவிமுற்றுற
முழங்கினவரக்கர்த்தமுக்கினார்ப்பரோ. (ககக)

வேறு.

வெம்படைநிருதர்வீசவிண்ணிடைமிடைந்தவீரன்
அம்பிபடையறுக்கச்சிந்தியற்றனபடுமென்றஞ்சி
உம்பருமிரியல்போனாருலகெலாமுலைந்துசாய்ந்த
கம்பமிறிசையினின் நகளிற்றுங்கண்ணிமைத்தவனேற. (ககஉ)

வேறு.

அத்தலைத்தானையனளவிலாற்றலன்
முத்தலைக்குரிசில்பொன்முடியன்முக்கணன்

* கலைகள்-தனுவேதமுதலிய நூல்கள்.

கைத்தலைச்சூலமேயனையகாட்சியான்
வைத்தலைப்பகழியான்மழைசெய்வில்லினன். (ககந)

அன்னவனடுவுறவாழியுழியீ
தென்னவந்தெங்கணுமிரைத்தசேனையுள்
தன்னிகர்வீரனுந்தமியன்வில்லினன்
துன்னிருளிடையதோர்விளக்கிற்றேன்றினன். (கக௪)

ஒங்கொளியாளினனுருமினர்ப்பினன்
வீங்கியகவசத்தன்வெய்யகண்ணினன்
ஆங்கவனணிக்கெதிரணிகளாகநேர்
தாங்கினனிராமனுஞ்சரத்தின்ருனையால். (கக௫)

தாளிடையற்றனதலையும்ற்றன
தோளிடையற்றனதொடையும்ற்றன
வாளிடையற்றனமழுவும்ற்றன
கோளிடையற்றனகுடையும்ற்றன. (கக௬)

கொடியொடுகொடுஞ்சின்புரவிக் கூட்டறப்
படியிடைபடிந்தனபருத்ததேர்ப்பனை
நெடியவன்கடகரிபுரண்டநெற்றியின்
இடியொடுமுறிந்துவீழ்சிகரமென்னவே. (கக௭)

அற்றனசிரமெனவறிதேற்றற்றல்
கொற்றவெஞ்சிலச்சரங்கோத்துவாங்குவார்
இற்றவரிருதவரெழுந்துவிண்ணினைப்
பற்றினமழையெனப்படைவழங்குவார். (கக௮)

கேடகத்தடக்கையர்கிரியின்றேற்றத்தர்
ஆடகக்கவசத்தர்கவந்தமாடுவ
பாடகத்தரம்பையர்மருளப்பல்வித
நாடகத்தொழிலினைநடிப்பவொத்தவே. (கக௯)

கவரிவெண்குடையெனுநுரையகைம்மலைச்
சுவறருசுநவமாழ்சுழியதண்டிறைப்
பவரினப்படுமணிக்குவிக்கும்பண்ணைய
உவரியைப்புதுக்கினவுதிரயாற்றோ. (க௨௦)

* சண்டவெங்கடுங்கணைதடியத்தாஞ்சில
திண்டிறல்வனையெயிற்றரக்கர்தேவராய்

* சண்டவெங்கடுங்கணை-மேகம்பொருந்திய கொடியபாணங்கள்
நமன்போன்ற கொடியகணைகளுமாம்.

வண்டுழல்புரிசுழன்மடந்தைமாரொடும்
கண்டனர் தம்முடைக்கவந்தநாடகம். (௧௨௧)

ஆய்வளைமகளிரோடமரீட்டத்தர்
தூயவெங்கடுங்கணை துணித்ததங்கடோள்
பேயொருதலைகொளப்பிணங்கிவாய்களின்
நாயொருதலைகொளநகையற்றூர்சிலர். (௧௨௨)

தெரிகணைமூழ்கலிற்றிறந்தமார்பினர்
இருவினைகடந்துபோயும்பரெய்தினார்
நிருதர்தம்பெரும்படைநெடிதுநின்றவன்
ஒருவனென்றுள்ளத்தினுலவுற்றூரரோ. (௧௨௩)

கைக்கரியன்னவன்பகழிகண்டகர்
மெய்க்குலம்வேரொடுந் துணித்துவீழ்த்தின
மைக்கருமனத்தொருவஞ்சன்மாண்பிலன்
பொய்க்கரிகூறியகொடுஞ்சொல்போன்றவே. (௧௨௪)

அஞ்சிறை * யறுப்தமடைந்தகீடத்தைத்
தஞ்செனத்தன்மயமாக்குந்தன்மைபோல்
வஞ்சகத்தரக்கரைவளைத்துவள்ளரூன்
செஞ்சரத்தூய்மையாற்றேவராக்கினான். (௧௨௫)

வலங்கொள்போர்மானிடன்வலிந்துகொன்றமை
அலங்கல்வேலிராவணற்கறிவிப்பாமெனச்
சலங்கொள்போரரக்கர்தமுருக்கடாங்கின
இலங்கையினுற்றவக்குருதியாற்றோ. (௧௨௬)

சூழ்ந்ததார்பெடும்படைபகழிசுற்றுறப்
போழ்ந்துயிர்குடித்தலிற்புரளப்பொங்கினான்
தாழ்ந்திலன்முத்தலைத்தலைவன்சோரியின்
ஆழ்ந்ததேரம்பரத்தோட்டியார்க்கின்றான். (௧௨௭)

ஊன்றியதேரின்னுருமின்வெங்கணை
வான்றெட்டர்மழையெனவாய்மையாவர்க்கும்
சான்றெனநின்றவத்தருமமன்னவன்
தோன்றறன்றிருவுருமறையத்துவினான். (௧௨௮)

தூவியசரமெலாந்துணியவெங்கணை
எவினனிராமனுமேவியேழிரு
பூவியல்வாளியாற்பொலங்கொடேரழித்
தாவிவெம்பாகணையழித்துமாற்றினான். (௧௨௯)

அறுபதம்-சினையாகுபெயராய் அறுகாற்பறவையையுணர்த்திற்று.

அன்றியுமக்கணத்தமரார்த்தெழப்
பொன்றெறிவடிம்புடைப்பொருவில்வாளியால்
வன்றெழியீயவன்மகுடமாத்தலை
ஒன்றெழித்திரண்டையுமுருட்டினனோ, (கந௦)

தோழிந்தவ்வழித்திரிசிராவெனும்
பேரழிந்ததனினுமறம்பிழைத்திலன்
வாரழிந்துமிழ்சிலவானநாட்டுழிக்
காரிழிந்தாலெனக்கணைகள்சிற்தினன். (கந௧)

ஏற்றியதுதலின்னிருண்டகார்மழை
தோற்றியவிலலொடுந்தொடரமீயிசைக்
காற்றிடையழிந்தெனக்கார்முகத்தையும்
மாற்றரும்பகழியாலறுத்துமாற்றினன். (கந௨)

வேறு.

வில்லிமுந்தனனென்னினும்விழித்தவாண்முகத்தின்
எல்லிமுந்திலனிமுந்திலன்வெங்கதமிழக்கும்
சொல்லிமுந்திலன்றோள்வலியிமுந்திலன்சொரியும்
கல்லிமுந்திலனிமுந்திலன்கறங்கெனத்திரிதல். (கந௩)

ஆளிரண்டுநூறுளவெனவந்தரத்தொருவன்
மூளிரும்பெருமாயவெஞ்செருமுயல்வானைத்
தாளிரண்டையுமிரண்டுவெங்கணைகளாற்றடிந்து
தோளிரண்டையுமிரண்டுவெங்கணைகளாற்றுணித்தான். (கந௪)

அற்றதாளொடுதோளினனயிலெயிரிலங்கப்
பொற்றைமாமுழைப்புலாலுடைவாயினன்புகுந்து
பற்றவாதரிப்பான்றினேநாக்கினன்பரியான்
கொற்றவார்சிலச்சரங்கொடுதலையையுங்குறைத்தான். (கந௫)

திரிசிராவெனுஞ்சுகரமண்சேர்தலுஞ்செறிந்த
நிருதரோடினர்தூணன்விலக்கவுநில்லார்
பரிதிவாளினர்கேடகத்தடக்கையர்பரந்த
குருதிநீரிடைவார் * கழல்கொழுங்குடர்தொடக்க. (கந௬)

கணத்தின்மேனின்றவானவர்கைபுடைத்தார்த்தார்
பணத்தின்மேனிலங்குழியுறக்கால்கொடுபதைத்தார்
நிணத்தின்மேல்விழுந்தமுந்தினர்சிலர்சிலர்நிவந்த
பிணத்தின்மேல்விழுந்துருண்டனருயிர்கொடுபிழைப்பார். (கந௭)

* கழல்-வீரர்காலில் அணிகின்ற அணி.

வேய்ந்தவாளொடுவேலிடைமிடைந்தனவெட்ட
ஒய்ந்துளார்கிலருலந்தனருதிரரீர்யாற்றில்
பாய்ந்துகால்பறித்தழுந்தினார்கிலர்கிலர்பய்த்தால்
நீந்தினார்நெடுங்குருதியங்கடல்புக்குநிலையார்.

(கநஅ)

கச்சம்வாளுந்தங்காறொடர்ந் * தீர்வனகாணார்
அச்சமென்பதொன்றுருவுகொண்டாலெனவழிவார்
உச்சவீரன்கைச்சுசுரநிருதர்நெஞ்சருவத்
தச்சநின்றனகண்டனரவவழித்தவிரந்தார்.

(கநக)

மண்டியோடினார்கிலர்நெடுங்கடகரிவயிற்றில்
புண்டிறந்தமாமுழையிடைவாளொடம்புகுவார்
தொண்டைநீங்கியகவந்தத்தைத்துணைவரீயெம்மைக்
கண்டிலெனென்புகலெனக்கைதலைக்கொள்வார்.

(கச௦)

அனையராகியவரக்கரையாண்டொழிற்கமைந்த
வினையநீங்கியமனித்தரைவெருவன்மினன்ன
நினையுநானுமக்குரைப்பதுமுண்டெனநின்றே
துணையும்வாம்பரித்தேரினன்றாடணன்சொன்னான்.

(கச௧)

வச்சையாமெனும்பயமனத்துண்டெனவாமும்
கொச்சைமாந்தரைக்கோல்வளைமகளிருங்குசார்
நிச்சயம்மெனாங்கவசந்தானிலைநிற்பதன்றி
அச்சமென்னுமீதாருயிர்க்கருந்துணையாமோ.

(கச௨)

† பூவராவுவேற்புரந்தரோடுதான்பொன்ற
மூவரோடுதான்முன்னின்றமுட்டியமுனையில்
ஏவரோடினாராக்கதர்நுமக்கிடைந்தோடும்
தேவரோடுகற்றறிந்துளிராமெனத்திகைத்தீர்.

(கச௩)

இங்கொர்மானிடற்கித்தனைவீரர்களிடைந்தீர்
உங்கைவாளொடுபோய்விழுந்தூர்புகலுற்றீர்
கொங்கைமார்பிடைக்குளிப்புறக்களிப்புற்றுங்கொழுங்கண்
நங்கைமார்களைப்புல்லுதிரோர்நலநுகர்வீர்.

(கச௪)

செம்புகாட்டியகண்ணிணைபாலெனத்தெளிந்தீர்
வெம்புகாட்டிடைநுழைதொறும்வெரிநுற்பாய்ந்த
கொம்புகாட்டுதிரோதடமார்பிடைக்குளித்த
அம்புகாட்டுதிரோகுலமங்கையர்க்கம்மா.

(கச௫)

* ஈர்தல்-இழுத்தலும் பிளத்தலுமாம்.

† பூவராவுவேல்-இலைபோலும் அராவுவேல், பொலிவுற்ற அராவிய
வச்சிராயுதமுமாம்.

வக்கமிங்கிதன்மேலுமுண்டேயிகன்மணிதன்
ஆக்கும்வெஞ்சுமத்தாண்மையவ்வமரர்க்குமரிதாத்
தாக்கரும்புயத்துங்குலத்தலைமகன் நங்கை
பூக்கொடன்றிபுமுதுகொடும்போம்பழிமுயன்றீர். (கசக)

ஆரவாழ்க்கையின்வணிகராயமைதிரோவயில்வேல்
* வீரவாட்கொடுவேன்மடுத்தமுதுதிரோவெறிபோர்த்
தீரவாழ்க்கையிற்றெவ்வரைச்செருவிடைப்பறித்த
வீரவாட்கையிரெங்ஙனம்வாழ்திரோவிளம்பீர். (கசஎ)

என்றுதானுந்தன்னெறிகடற்சேனையுபிறைநீர்
நின்றகாண்டிரென்னெடுஞ்சிலவலியெனநேராச்
சென்றுதாக்கினன்றேவருமருள்கொண்டிதிகைத்தார்
நன்றுகாத்தியென்றிராமனுமெதிர்செலநடந்தான். (கசஅ)

ஊடறுப்புண்டமொப்படைக்கையொடுமுயர்ந்த
கோடறுப்புண்டகுஞ்சரங்கொடிஞ்சொடுகொடியின்
காடறுப்புண்டகாலியதேற்கதிர்ச்சாலி
கூடறுப்புண்டவெனக்கழுத்தறுப்புண்டதூரகம். (கசக)

துருவியோடினவுயிர்நிலைசெரந்துரந்த
கருவியோடினகச்சையுங்கவசமுங்கழல
அருவியோடினவெனவழிகுருதியாறொழுசு
உருவியோடினகேடகத்தட்டொடுமுடலம். (கடு0)

ஆய்ந்தகங்கபத்திரங்கள்புக்கரக்கரதாவி
தோய்ந்ததோய்விலாப்பிறைமுகச்சரஞ்சிரந்துமித்த
காய்ந்தவெஞ்சரநிருதர்தங்கவசமார்புருவப்
பாய்ந்தவஞ்சகரிதயமும்பிளந்தனபல்லம். (கடுக)

ஆடணன்விசெடுசரம்யாவையுந்துணிய
மாடுநின் நவர்வழங்கியபடைகளுமாற
ஆடல்கொண்டணனளப்பரும்பெருவலியரக்கர்
கூடநின் நவக்குரைகடல்வறன்படக்குறைத்தான். (கடுஉ)

ஆர்த்தெழுந்தனர்வானவருவரைமரத்தோ
உர்த்தெழுந்தனருருதியின்பெருநதியிராமன்
தூர்த்தசெஞ்சரந்திசைதொறுந்திசைதொறுந்தொடர்ந்து
போர்த்தவெஞ்சினத்தரக்கரைப்புரட்டினபுவியில். (கடுந)

தோன் றுமால்வரைத்தொகையெனத்துவன்றியநிணச்சே
றபாழ்வயிற்றலகையைப்புகல்வதெனமர்வேட்

* வீரவாட்கொடுவெழுமடுத்தமுதுதிரோ எனப் பிரதியந்தரம்.

டுன்றினுரெலாமுலந்தனரொல்லையிலொழிந்தார்
கான்றவின்னுயிர்காலனுங்கவர்ந்துமெய்ம்மற்றந்தான். (கருசு)

களிறுதேர்பரிகடித்தவர்முடித்தலைகவந்தம்
ஒளிநுபல்படைத்தங்குலத்தரக்கர்த * முடலம்
வெளிநுசேர்நிணம்பிநங்கியவடுக்கலின்மீதாக்க
குளிநுதேர்கடிதோட்டினன்னாடணன்கொதித்தான். (கருடு)

அறங்கொளாதவராக்கைகளுக்கியவடுக்கல்
பிறங்கிண்புண்கணிப்பிலபெருங்கடுவிசையால்
கற்குபோன்றளதாயினும்பிணப்பெருங்கட்டத்
திறங்குமேறும்த்தேர்பட்டதியாதெனவுரைப்பாம். (கருசு)

அரிதினெய்தினனையெந்துகொய்யுளப்பரிமா
உருளுமாயியதொருதனித்தேரின்னுலகத்
திருளநீக்கியலிந்துவிற்பொலிகின்நவிராமன்
தெருளும்வார்க்கணக்கூற்றெதிராவிசென்றென்ன. (கருள)

சென்றதேரையுஞ்சிலையுடைமலையெனத்தேர்மேல்
நின்றதூடணன்நன்னையுநோக்கிய † நிமலன்
நன்றுநன்றுநின்னிலையெனவருளிறைநயந்தான்
என்றகாலத்தவ்வெய்யவன்பகழிமூன்றெய்தான். (கருஅ)

தூரவட்டவெண்டிசைகளைத்தனித்தனிசுமக்கும்
பாரவெட்டிநோடிநண்டினிநென்றுபார்புரக்கப்
பேரவிட்டவனுதலணியோடையிந்நிறமும்
வீரபட்டிகைபட்டனவிண்ணவர்வெருவ. (கருக)

எய்தகாலமும்வலியுநல்லெனநினைந்திராமன்
செய்த ‡ சேயொளிமுறுவலன்கடுங்கண்தேரிந்தான்
நொய்தினங்கவனென்றிந்பரித்தேர்படதூறிக்
கையின்வெஞ்சிலையுத்தொளிக்கவசமுங்கடிந்தான். (கருஓ)

தேவரார்த்தேழமுனிவர்கடிசைதொறுஞ்சிலம்பும்
ஒலிவாழ்த்தொலிநாற்கடண்முழக்கெனவோங்கக்
காவடாவிதுவல்லையெனையெனக்கணையொன்
தேவனொனவெனையிநுடைநெடுந்தலையிழந்தான். (கருக)

வேறு.

தம்பிதலையற்றபடியுந்தயரதன்சேய்
அம்புபடையைத்துணிபடுத்ததுமறிந்தான்

* உடலம்-உறுப்புகளறுபடாமல் வீழ்ந்திறந்த சரீரம்.

† நிமலன்-மலரகிதன்.

‡ சேயொளி-செம்மையொளி.

வெம்புபடைவிறகைவிசயக்கரன்வெருண்டான்
கொம்புதலைகட்டியகுலக்கரிகடுப்பான். (க௬௨)

அந்தகனுமுட்கிடவரக்கர்கடலோடும்
சிந்தரம்வயப்புரவிதேர்திசைபரப்பி
இந்துவைவளைக்குமெழிலிக்குலமெனத்தான்
வந்துவரிவிறகைமதயானையைவளைத்தான். (க௬௩)

அடங்கலிக்கொடுந்தொழிலரக்கரவ் * வனந்தன்
படங்கிழிதரப்படிதனிற்பலவிதப்போர்
கடங்கலுழ்தடங்களிமுதேர்பரிகடாலித்
தொடங்கினர்நெடுந்தகையும்வெங்கணைதூரந்தான். (க௬௪)

துடித்தனகடக்கரிதுடித்தனபரித்தேர்
துடித்தனமுடித்தலைதுடித்தனதொடித்தோள்
துடித்தனமணிக்குடர்துடித்தனதசைத்தோல்
துடித்தனகழற்றுணைதுடித்தனவிடத்தோள். (க௬௫)

வாளின்வனம்பேவலின்வனம்வார்கிலைவனந்திண்
தோளின்வனமென்றிவைதுவன்றிரிநுதப்போர்
ஆளின்வனநின்றதனையம்பின்வனமென்னும்
கோளின்வனவன்குமுவினிற்ருறைபடுத்தான். (க௬௬)

தானுருவுகொண்டதருமந்தெரிசரந்தான்
மீனுருவுமேருவைவிலங்குருவுமேலாம்
வானுருவுமண்னுருவும்வாளுருவிவந்தார்
ஊனுருவுமென்னுமிதுணர்த்தவுமுரித்தோ. (க௬௭)

அன்றிடைவளைந்தவர்குலங்கொளாடங்கச்
சென்றுலைவுறும்படிதெரிந்துகணைசிந்த
மன்றிடைநலிந்துவலியோர்கொளியோரைக்
கொன்றனர்நுகர்ந்தபொருளிற்கடிதுகொன்ற. (க௬௮)

கடுங்கரனெனப்பெயர்படைத்தகழல்வீரன்
அடங்கலுமரக்கரழிவுற்றிடவழன்றான்
ஒடுங்கலினிணக்குருதியோதமதினுள்ளான்
நெடுங்கடலின்மந்தரமெனத்தமியனின்றான். (க௬௯)

செங்கணைரிசிந்தவரிவிற்பகழிசிந்தப்
பொங்குருதுப்புணரிபுட்டுகையுநெஞ்சன்
கங்குமொடுகாகமிடையக்கடலினோடும்
வங்கமெனலாயதொருதேரின்மிசைவந்தான். (க௭௦)

* அந்தன்-அந்தமில்லாதவன்.

செறுத்திற்றுதியிற் புவனிதீயவெழுதியின்
மறத்தின்வயிரத்தொருவன்வந்தணுகுமுந்தைக்
கறுத்தமணிகண்டர்கடவுட்சிலைகரத்தால்
இறுத்தவனும்வெங்கணைதெரிந்தனனெதிர்த்தான். (கஎக)

தீயுருவகால்விசையசெவ்வியனவெவ்வாய்
ஆயிரம்வடிக்கணையரக்கர்பதியெய்தான்
தீயுருவகால்விசையசெவ்வியனவெவ்வாய்
ஆயிரம்வடிக்கணையிராமனும்றுத்தான். (கஎஉ)

ஊழியெரியிற்கொடியபாய்ப்கழியொன்பான்
எழலகினுக்குமொருநாயகனுமெய்தான்
சூழ்சுடர்வடிக்கணையவற்றெதிர்தொடுத்தே
ஆழிவரிவிற்கரனுமன்னவையறுத்தான். (கஎங்)

* கள்ளவமர்மாயவினைகல்லியின்வினேத்தான்
வள்ளலுருவைப்பகழிமாரியின்மறைத்தான்
உள்ளமுலைவுற்றமரோடினரொளித்தார்
வெள்ளெயிறிதழ்ப்பவளவீரனும்வெகுண்டான். (கஎச)

வேறு.

முடிப்பெனின்ரொருமொய்கணையாலெனாத்
தொடுத்தநின்றயர்தோளுநவாங்கினான்
பிடித்ததிண்சிலேபேரகல்வானிடை
இடிப்பிடுஞ்சைபடக்கடித்திறதே. (கஎடு)

வெற்றிகூறியவானவர்வீரன்வில்
இற்றபோதுதுணுக்கமுற்றேறங்கினார்
மற்றொர்வெஞ்சிலையின்மைமனக்கொளா
அற்றதாலெம்வலியெனவஞ்சினார். (கஎசு)

என்னுமாத்திரத்தேநத்தியகார்முகம்
சின்னமென்றுத்தனிமையுஞ்சிந்தியான்
மன்னர்மன்னவன்செம்மன்மரபினால்
பின்னுறத்தன்பெருங்கரநீட்டினான். (கஎஎ)

கண்டுநின்றுகருத்துணர்ந்தானென
அண்டர்நாதன்றடக்கையினத்துணை
பண்டுபேர்மழுவாளியைப்பண்பினால்
கொண்டவிலைவருணன்கொடுத்தனன். (கஎஅ)

* கள்ளவமர்-உருமறைந்து நின்ற செய்யும்போர்.

கொடுத்தவில்லையக்கொண்டனிற்த்தினுன்
எடுத்துவாங்கிவலங்கொண்டிடக்கையில்
பிடித்தபோதுநெறிபிழைத்தோர்க்கெலாம்
துடித்தவாலிடக்கண்ணொடுதோளுமே.

(க௭௯)

ஏற்றிநாணிமையாமுனெடுத்தது
சூற்றினொருங்குணிக்கக்குனித்தெதிர்
ஆற்றினவொழியந்தேர்சரம்
தூற்றினுண்பொடிபடதூற்றினுன்.

(க௮௦)

எந்திரத்தடந்தேரழிந்தானிழந்
தந்தரத்திடையார்ந்தெழுந்தம்பெலாம்
சந்தரத்தனிவில்லிதன்றோனெனும்
மந்தரத்தின்மழையின்வழுங்கினுன்.

(க௮௧)

தாங்கினிற்றதயரதராமனும்
தூங்குதூணியிடைச்சுடுசெஞ்சரம்
வாங்குகின்றவலக்கையொர்வாளியால்
வீங்குதோளொடுபார்யிசைவீழ்த்தினுன்.

(க௮௨)

வலக்கைவீழ்த்தலுமற்றைக்கையால்வெற்றி
உலக்கைவானத்தூருமெனவோச்சினுன்

* இலக்குவற்குமுன்வந்தவிராமனும்
விலக்கினொருவெங்கதிர்வாளியால்.

(க௮௩)

விராவருங்கடுவள்ளெயிறிற்றபின்
அராவழன்றதனையதன்றற்றலால்
மராமரங்கையில்வாங்கிவந்தெய்தினுன்
இராமனங்கொர்தனிக்கணையேவினுன்.

(க௮௪)

வரமரக்கன்படைத்தலின்மாயையின்
உரமுடைத்தன்மையாலுலகேழையும்
பரமுருக்கியபாவத்தினல்வலக்
கரமெனக்கரன்கண்டமுற்றானரோ.

(க௮௫)

ஆர்த்தெழுந்தனராடினர்பாடினர்
தூர்த்தமைந்தனர்வானவர்தூய்மலர்

† தீர்த்தனும்பொலிந்தான்கதிரோன்றிசை
போர்த்தமென்பனிபோக்கியதென்னவே.

(க௮௬)

* இலக்குவற்குமுன்வந்த-போர்க்கொலங்கொண்ட இளையபெரு
மானைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டுவந்த என்றும் இலக்குவற்குமுன்னே பிற
ந்தோனென்னலுமியையும்.

† தீர்த்தன்-பரிசுத்தன், ஆலோசனைக்காரன், நியமிப்பவன், மேன்மை
புடையவன்.

முனிவர்வந்துமுறைமுறைமொய்ப்புற
இனியசின்னையிராமனுமேகிஞன்
அனிகவெஞ்சமத்தாருயிர்போகத்தான்
தனியிருந்தவுடலன்னதையல்பால்.

(கஅ௭)

விண்ணினீங்கியவெய்யவர்மேனியில்
புண்ணினீரும்பொடிகளும் * போயுக
அண்ணல்வீரனைத்தம்பியுமன்னமும்
கண்ணினீரினிற்பா தங்கமுவிஞர்.

(கஅ௮)

† மூத்தமொன்றின்முடிந்தவர்மொய்ப்புணீர்
நீத்தமோடிநெடுந்திசைநேருறக்
கோத்தவேலைக்குரலெனவானவர்
ஏத்தவீரனினிதிருந்தானரோ.

(கஅ௯)

இங்குநின்றதுரைத்துமிராவணன்
தங்கைதன்கைவயிறுதகர்த்தனன்
கங்குலன்னகரனைத்தழீஇநெடும்
பொங்குவெங்குருதிப்புரண்டாளரோ.

(க௯௦)

ஆக்கினேன்மனத்தாசையவ்வாசையென்
மூக்கினோடுமுடியமுடிந்திலேன்
வாக்கினாலுங்கள்வாழ்வையுநாளையும்
போக்கினேன்கொடியேனென்றுபோயினான்.

(க௯௧)

அலங்கல்வேற்கையரக்கரை ‡ யாசறக்
குலங்கள்வேறுப்பான்குறித்தாருயிர்
கலங்குகுறைவன்போர்நெடுங்காலென
இலங்கைமாநகர்நொய்திற்சென்றெய்தினான்.

(க௯௨)

ஈ-வது, கரன்வதைப்படலம்-முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௫௫௯.

* போயுக-நீங்க. † மூத்தம்-முகூர்த்தம்.

‡ அரக்கரை பாவத்தைப்போக்கித் தேவராக்குந் தன்மையைபுடைய
ராமபாணத்துக்கு இரையாக்கக் குறித்தாளென்பார் 'ஆசற' என்றார்.

* எ-வது, மாரீசன்வதைப்படலம்.

இரைக்குநெடும்பணையாக்கரிற்ந்தனைமறந்தனள்போலிராமன் றுங்க
வரைப்புயத்தினிடைக்கிடந்தேபராசைமனங்கவற் றவாற்றாளாகித்
திரைப்பரவைப்பேரகழித்திண்ணகரிற்கடிதோடிச்சீதைதன்மை [ஓ.
உரைப்பெனைச் + சூர்ப்பணகைவரவிருந்தானிருந்தபரிசுரைத்துமன்
நிலையிலாவுலகினிடைநிப்பனவுநடப்பனவுநெறியினீந்த
மலரின்மேனான்முகற்கும்வகுப்பரிதுதுனிப்பதொருவரம்பிலாற்றல்
உலாவிலாவகையுழந்தருமமெனநினைந்தவெலாமுதவுந்தச்சன்
புலனெலாந்தெரிப்பதொருபுனைமணிமண்டபமதனிற் பொலியமன்றோ.
பண்டலங்குதிசைக்களிற்றின்பணைமருப்பினிணையொடியப் படர்ந்தபொ
வண்டலங்களுறவீங்கியோங்குதயமால்வரையின்விளங்கமீதில் [ற்றோள்
குண்டலங்கள் குல்வரையைவல்வருவானிரவிகொழுங்க திர்குழ்கற்றை
மண்டலங்கள்பன்னிரண்டுநாலந்தாய்ப்பொலிந்தவெனவயங்கமன்றோ.
புலியினதருடையானும்பொன்னுடைபுனைந்தானும்பூவினும்
நலியும்வலத்தால்லர்தேவரினிங்கியாவரினிநாட்டலாவார்.
மெலியுமிடைதடிக்குமுலைவையிளந்தோட்செயரிக்கண்வென்றிமாதர்
வலியநெடும் + புலவியினும்வணங்காதமகுடநிரைவயங்கமன்றோ. (ச)
வாளுலா § முழுமணிகள்வயங்கொளியின் ரெகைவழங்கவயர்க்குன் தத்
தோளெலாம்படிசமந்தவிடவரவின்படநிரையிற்றோன்றவான்ற
நாளைலாம்புடைதயங்கநாமநீரிலங்கையிற்றான்வாரியிட்ட
கோளெலாங்கிடந்தநெடுஞ்சிறையன்னரிதையாரங்குலவமன்றோ. (ஈ)

வேறு.

ஆய்வரும்பெருவலியாக்கராதிடோர்
நாயகர்நளிர்மணிமகுடநண்ணலால்
தேய்வுறத்தேய்வுறப்பெயர்ந்துசெஞ்சுடர்
ஆய்மணிப்பொலன்கழலடிநின்றார்ப்பவே. (ஈ)

* மாரீசன்-மிக்கமாயையில்வல்ல ஓரரக்கன்; சர்ச்சரனென்னும்
யாழ்வுனது புத்திரானை சகேதுவின்மகளாகிய தாடகையின் குமாரன்.

† சூர்ப்பணகை-சூர்ப்பணகா என்றவடசொல் ஆவீறு ஐயாயிற்று
இப்பெயர்-சூர்ப்பம் நகம் எனப்பிரிந்து முறம்போன்ற (வடிவமுடைய)
நகமுள்ளவளென்று ஏதுப்பொருள்படும். இது அவளுக்கு வடிவுபற்றி
வைக்கப்பட்ட காரணக்குறியாகிய இயற்பெயர்.

‡ புலவியாவது-ஆடவரும் மகளிரும் இன்பநிலையில் அவ்வின்ப
த்தை மிகுவிக்கும்பொருட்டு ஒருவரோடொருவர் கோபித்தல். - § முழு
மணி-உத்தமவிலக்கணம் நின்றந்த இரத்தினம், ஒளிநிரம்பிய இரத்தினம்.

மூவகையுலகினுமுதல்வர்முந்தையோர்
ஒவ்வருதவியபரிசினோங்கல்போல்
தேவருமவுணருமுதலினோர் திசை
தூவியநறுமலர்க்குப்பைதுன்னவே. (௭)

இன்னபோதிவ்வழினோக்குமென்பதை
உன்னலர்கரதலஞ்சமந்தவுச்சியர்
மின்னவிர்மணிமுடிவிஞ்சைவேந்தர்கள்
துன்னினர்முறைமுறைதுறையிற்சுற்றவே. (௮)

மங்கையர்திறத்தொருமாற்றங்கூறினும்
தங்களையாமெனத்தாழுஞ்சென்னியர்
அங்கையுமுள்ளமுங்குவிந்தவாக்கையர்
சிங்கவேறெனத்திறந்தித்தர்சேரவே. (௯)

அன்னவனமைச்சரைநோக்கியாண்டொரு
நன்மொழிபகரினுநடுங்குஞ்சிந்தையர்
என்னைகொல்பணியெனவிறைஞ்சுகின்றனர்
கின்னரர்பெரும்பயங்கிடந்தநெஞ்சினர். (௧௦)

பிரகரநெடுந்திசைப்பெருந்தண்டேந்திய
கரதலத்தண்ணிலக்கண்ணினோக்கிய
நாகினராமெனநடுங்குநாவினர்
உரகர்கடம்பனமுலைந்துகுழவே. (௧௧)

திசையுறுகரிகளைச்செற்றுத்தேவனும்
வசையுறக்கைலையைறித்துவானெலாம்
அசையுற்புரந்தரனடர்த்ததோள்களின்
இசையினைத் * தும்புருவிசையினைத்தவே. (௧௨)

சேணுயர்நெறிமுறைதிறம்பலின்றியே
பாணிகள்பணிசெயப்பழுதில்பண்ணிடை
வீணையினரம்பிடைவினைத்ததேமறை
வாணியி† ஞாநன்செவியின்வார்க்கவே. (௧௩)

வேறு.

மேகமென்றுருத்திகொண்டிலின்னவர்தருவும்விஞ்சை
நாகமுஞ்சரந்ததிந்தேம்புனலொடுமளாவிநவ்வித்
தோகையர்துகிலிற்றேரூயுமென்பதோர் துணுக்கத்தோடும்
சீகரமகரவேலைக்காவலன்சிந்தமன்னே. (௧௪)

* தும்புரு-நாரதன்போல இசைபாடுதலிற்சிறந்தவனும், கந்தருவர்
களுக்குக் குருவுமான ஒருமுனிவன். இவனதுவீணை கலாவதி.

† நாரதன்-ஆத்தமஞானத்தை உபதேசிப்பவன்; மனிதர்களுக்கு
ள்ள ஒற்றுமையைக் கெடுப்பவன். இவரதுவீணை மகதி. சரஸ்வதிவீணை
கச்சபீ.

நறைமலர்த்தாதுந்தேனுநளிரெடுமுகுடகோடி
முறைமுறையறையச்சிந்திமுரிந்துகுமணியுமுத்தம்
தறையிடையுதாழமுன்னந்தாங்கினன்றமுலிவாங்கித்
துறைதொறுந்தொடர்ந்துநின்று * சமீரணன்றுடைப்பமன்னே. (௧௫)

வேறு.

மின்னுடைவேத்திரக்கையர்மெய்புகத்
துன்னெடுங்கஞ்சுகத்துகிலர்சோர்விலர்
பொன்னெடுவெள்ளியும்புரந்தராதியர்க்
கின்னியன்முறைமுறையிருக்கையவே. (௧௬)

சூலமேமுதலியதுறந்துசுற்றிய
சேலையாற்சிறியவாய்புதைத்துச்செங்கையின்
தோலுடைநெடும்பிணைதுவைக்குந்தோறெலாம்
காலன்வந்திசைக்குநாட்கடிகைகூறவே. (௧௭)

நயங்கிளர்நானெய்யளாவிநந்தலில்
வியங்கருப்பூரமென்பஞ்சின்மீக்கொளீஇக்
கயங்களின்மரைமலர்க்காடுபூத்தென
வயங்கெரிக்கடவுளும்விளக்கமாட்டவே. (௧௮)

அதிசயமளிப்பதற்கருளறிந்துநற்
புதிதலர்கற்பகத்தருவும்பொய்யிலாக்
கதிர்நெடுமணிகளுங்கறவையான்களும்
நிதிகளுமுறைமுறைநின்றூட்டவே. (௧௯)

குண்டலமுதலியகுலங்கொள்பேரணி
மண்டியபேரொளியவங்கவீசலால்
உண்டுகொலிரவினியுலகமேழினும்
எண்டிசைமருங்கினுபிருளின்றென்னவே. (௨௦)

கங்கையேமுதலியதீர்த்தகன்னியர்
கொங்கைகள்சுமந்திடைகொடியினெல்கிடச்
செங்கையினரிசியுமலருஞ்சிந்தினர்
மங்கலமுறைமுறைகூறிவாழ்த்தவே. (௨௧)

ஊருவிற்றேரன்றியவுயிர்பெய்யோலியம்
காரினிற்செருக்கியகலாபமஞ்ஞாபோல்
வார்விசிக்கருவியோர்வகுத்தபாணியின்
நாரியரருநடநடிப்பேநாக்கியே. (௨௨)

இருந்தனனுலகங்களிரண்டுமொன்றுந்தன்
அருந்தவமுடைமையினளவிலாற்றலில்

* சமீரணன்-நன்றாகச்சஞ்சரிப்பவன் அதாவது வாயுதேவன்;

பொருந்தியவிவரவணன்புருவக்கார்முகக்
கருந்தடங்கண்ணியர்கண்ணின்வெள்ளத்தே. (௨௩)

சூர்ப்பணகை இராவணனரண்மனையின் வடக்குக்
கோபுரவாயிலில் வருதல்.

தங்கையுமவழித்தலையிற்றாங்கிய
செங்கையன்சோரியின்றரைசேந்திழி
சொங்கையன்மூக்கினன்ருமழயில்காதினன்
மங்குலினொலிபடத்திறந்தவாயினன். (௨௪)

* முடிமிடைவாயிலின்முறையிட்டார்கலிக்
கடையுக்கடலொலிகாட்டக்கார்துவான்
குடதிசைச்செக்கரிற்சேந்தகூந்தலான்
வடதிசைவாயிலின்வந்துதோன்றினான். (௨௫)

இதுமுதல் பத்தொன்பது கவிகளில், அவளது நிலையைக்கண்டு
அரக்கர் துயருறுதலைக் கூறுகிறார்.

தோன்றலுந்தொன்னகரக்கர்தோகையர்
என்றெதிர்வயிறுலத்திரங்கியேங்கினார்
மூன்றுலகுடையவன் நங்கைமூக்கிலன்
தான் நனியவன்வரத்தரிக்கவல்லரோ. (௨௬)

பொருக்கெனநோக்கினர்புகல்வதோர்கிலர்
அரக்கருமிரைத்தனரசனியாமெனக்
கரத்தொடுகரங்களைப்புடைத்துக்கண்களை
நெருப்பெழவிழித்துவாய்மடித்துநிற்கின்றார். (௨௭)

இந்திரன்மேலதோவுலகமீன்றபேர்
அந்தணன்மேலதோவாழியானதோ
சந்திரமௌலிபாற்றங்குமேகொலோ.
அந்தரமென்றுநின்றழல்கின்றார்சிலர். (௨௮)

செப்புறற்குரியவர்தெவ்வரயாருளர்
முப்புறத்துலகமுமடங்கமூடிய
இப்புறத்தண்டத்தோர்க்கியைவதன்றிது
† அப்புறத்தண்டத்தோராமென்றார்சிலர். (௨௯)
என்னையேயிராவணன் நங்கையென்றபின்
அன்னையெயென்றடிவணங்கலன்றியே

* முடிமிடைவாயிலின்-பல அரசர்களுடைய கிரீடங்கள் நெருங்கிய
இராவணனது அரண்மனைவாயிலில், சிகரங்கள் நெருங்கிய கோபுர
வாயிலின் என்றும் பொருள்படும்.

† அப்புறத்தண்டம்-பகிரண்டம், வெளியண்டம்,

உன்னவேயொண்ணுமோவொருவராலிவள்
தன்னையேயரிந்தனடானென்றாட்சிலர். (நட௦)

போரிலான்புரந்தரனேவல்லுண்டனன்
ஆருலாநேமியானுற்றேரூற்றுப்போய்
நீரினெருப்பினுன்பொருப்பினுனினி
ஆர்கொலாமீதெனவகைகின்றாட்சிலர். (நட௧)

சொற்பிறந்தார்க்கிதுதுணியவொண்ணுமே
இற்பிறந்தார்க்கியைவசெய்திலன்
* கற்பிறந்தாளெனக்கடன்கொலாமிவள்
† பொற்பிறந்தார்க்கினன்புகன்றென்றாட்சிலர். (நட௨)

தத்துறுசின்தையர் தளருந்தேவரிஸ்
பித்துறவல்லரேபிழைப்பில்குழ்ச்சியார்
முத்திறத்துலகையுமுடிக்கவெண்ணுவார்
இத்திறம்புணர்த்தனரென்கின்றாட்சிலர். (நட௩)

இனியொரு ‡ கற்பமுண்டென்னினன்றியே
வனைகழல்வயங்குவாள்வீரர்வல்லரோ
பனிவருங்காணிடைப்பழிப்பினென்புடை
முனிவரர்வெகுளியின்முடிபென்றாட்சிலர். (நட௪)

கரையறுதிருநகர்க்கருங்கணங்கைமார்
நிரைவளைத்தளிர்க்கைகனெனரித்துநோக்கினர்
பிரையுறுபாலெனநிலையின்பின்றிய
உரையினரொருவர்முன்னொருவரோடினார். (நட௫)

முழுவினில்வீணையின்முரளியாழினில்
தழுவியகுழலினிற்சங்கிற்றரையில்
எழுகுரலின்றியேயென்றுமில்லதோர்
அழுகுரல்பிறத்ததவ்விவங்கைக்கன்றரோ. (நட௬)

கள்ளுடைவள்ளமுங்களித்ததும்பியும்
உள்ளமுமொருவழிகிடக்கவோடினார்
வெள்ளமுநாணுறவிரிந்தகண்ணினார்
தள்ளுறுமருங்கினர்தழீஇக்கொண்டேகினார். (நட௭)

நாந்தகவுழுவரைநாட்டுந்தண்டத்தர்
காந்தியமனத்தினர்புலவி ி கைம்மிகச்

* கற்பு-பதிவிரதாதருமம்.

† பொற்பு-பொலிவு.

‡ கற்பம்-காலத்தின் ஒருபேரெல்ல; பிரமனது ஆயுட்காலம்.

§ கைம்மிக-மிகவும் அதிகப்பட, எல்லமிக,

சேந்தகணதிக முஞ்சிவந் துநீருக

வேந்தனுக்கினையவடாளின்வீழ்ந்தனர்.

(நஅ)

பொற்றலைமரகதப்புகநேர்வுறச்

சுற்றியமணிவடந்தாங்குமூசலின்

முற்றியவாடலின்முனிவுற்றேங்கினார்

சிற்றிடையலமரத்தெருவுசேர்கின்றார்.

(நக)

எழுவெனமலையெனவெழுந்ததோள்களைத்

தழுவியவளைத்தளிர்நெகிழ்த்தாமரை

முழுமுகத்திருகயன்முத்திலைகள்

பொழிதரச்சிலருளர்பொருமிவிம்முவார்.

(ச0)

(ஃ வ ழு).

நெய்நிலையவேலரசனேருநரையில்லான்

இந்நிலையுணர்ந்தபொழுதெந்நிலையெனென

மைந்நிலைநெடுங்கண்மழைவானிலையதாகப்

பொய்நிலைமருங்கினர்புலம்பினர்புரண்டார்.

(சக)

மனந்தலைவருங்கணவரின்சுவைமற்ற்தார்

கனந்தலைவருங்குழவொசிந்துகலேசோர

நனந்தலையகொங்கைகடதும்பிடநடந்தார்

அனந்தரிளமங்கையரமுங்கியயர்கின்றார்.

(சடி)

அங்கையினரன்கயிலகொண்டதிறலையன்

தங்கைநிலயிங்கிதுகொலென்றுதளர்கின்றார்

கொங்கையிணைசெங்கையின்மலைந்துகுலேகோதை

மங்கையர்கணங்கையெதிர்வந்துவீழுகின்றார்.

(சங்.)

இலங்கையில்லங்குமிவையெய்தலிலெவென்றும்

வலங்கையிலிலங்குமயின் * மன்னனுள்ளென்ன

நலங்கையிலகன்றதுகொனம்மினெனநைந்தார்

கலங்கலினிலங்கணிணைவாரிகலுக்கின்றார்.

(சச)

சூர்ப்பணகை இராவணனடியில் விழுந்துபுரளுதல்.

என்றினையவன்றுயரிலங்கைநகரெய்த

நின்றவரிருந்தவரோடோடுநெறிதேடக்

குன்றினடிவந்துபடிகொண்டலெனமன்னன்

பொன்றிணிகருங்குழல்விழுந்தனள்புரண்டாள்.

(சசி)

* மன்-பெருமை; அதனைபுடையவன், மன்னன்.

இதுமுதல் நட-கவிகள் அப்பொழுது உலகத்திலுண்டான
குழப்பத்தைக் கூறும்.

மூடின திருட்படலை மூவுலகுமுற்றச்
சேடனும் வெருக்கொடுசிரக்குவைநெளித்தான்
ஆடின * குலக்கிரியருக்கனுமயிர்த்தான்
ஓடின திசைக்கரிகளும் பருமொளித்தார். (சக)

விரிந்த வலயங்கண்மிடைதோள் படரமீதிட
டெரிந்த நயனங்களெயிறின்புறமெரிப்ப
நெரிந்த புருவங்களிடைநெற்றியினை முற்றத்
திரிந்த புவனங்கள் வினைதேவருமயிர்த்தார். (சஎ)

தென்றிசைநமன் றனெடுதேவர்குலமெல்லாம்
இன்றி றுதிவந்த துநமக்கெனவிருந்த
நின்ற யிர்நடுங்கிபுடல்விம்மிநிலைநில்லார்
ஒன்றுமுரையாடலிலரும்பரினெடிம்பர். (சஅ)

இராவணன் சூர்ப்பண்கையை இதுசெய்தவர் யார் என்றல்.

மடித்தபிலவாய்க் கொறுமவந்துபுகைமுந்தத்
துடித்ததொடர்மீசைகள்சுறுக்கொளவுயிர்ப்பக்
கடித்தகதிர்வாளெயிறுமின்களுலமேகத்
திடித்தவருமொத்தூறியாவர்செயலென்றான். (சக)

சூர்ப்பண்கை விடைகூறுதல்.

கர்ணிடையடைந்துபுலிகாவல்புரிகின்றார்
மீனுடைநெடுங்கொடியினோன்னையர்மேல்கீழ்
ஊனுடையுடம்புடைமையோருவமையொவ்வா
மானிடர்தடிந்தனர்கள்வாளுருவியென்றான். (௩௦)

இராவணன் கோபித்து நடந்ததை விவரமாகக் கூறு என்றல்.
செய்தனர்கண்மானிடரெனத்திசையனைத்தும்
எய்தநகைவந்தெதரிசிந்தினகணெல்லாம்
நொய்தவர்வலித்தொழினுவன் றமொழியொன்றே
பொய்தவிர்பயத்தையொழிபுக்கபுகலென்றான். (௩௧)

இதுமுதல் ஆறுகவிகள் ஒருதொடர்; சூர்ப்பண்கை
விவரமாகக்கூறும் விடை.

மன்மதனையொப்பர்மணிமேனிவடமேரு
தன்னெழிலழிப்பர் திரடோளின்வலிதன்னால்

* குலகிரிகள்-கைலாசம், இயமம், மந்தரம், விந்தியம், நிஷதம், ஏமகூடம், நீலம், கந்தமாநகம் என்பன.

என்ன தனையிப்பொழுதிசைப்பதுலகேழின்
நன்மதனழிப்பொரரிமைப்பி * னனிவில்லான். (௫௨)

வந்தனை முனித்தலைவர்பாலுடையர்வானத்
திந்துவின்முகத்தெறிநீரிலெழுநாளக்
கந்தமலரைப்பொருவுகண்ணர்கழல்கையர்
அந்தமிறவத்தொழிலராவையொப்பார். (௫௩)

வற்கலையர்வார்கழலர்மார்பினணிதூலர்
விற்கலையர்வேதமுறைநாவர்நனிமெய்யர்
உற்கலையருன்னையொர்துகட்டனையுமுன்னார்
சொற்கலையெனத்தொலைவிநாணிகன்சுமந்தார். (௫௪)

† ஆறுபுலனஞ்சினமரக்கரையெனச்சென்
நேறுநெறியந்தணரியம்பவுலகெல்லாம்
வேறுமெனுங்ங்னஞ்ஞலம்வேரொடுமடங்கக்
கோறுமெனமுந்தையொருஞ்ஞறவுகொண்டார். (௫௫)

மாரருளரேயிருவரோருலகின்வாழ்வார்
வீரருளரேயவரின்வில்லதனின்வல்லார்
ஆரொருவரன்னவரையொப்பவர்களைபா
ஒரொருவரேயிறைவர்மூவரையுமொப்பார். (௫௬)

தராவலயநெய்யுழவன்றயாதப்பேர்ப்
பராவருவத்தொருவன் ‡ மைந்தர்பழியில்லார்
விராவருவனத்தவன்விளம்பவுறைகின்றார்
இராமனுயிலக்குவனுமென்பர்பெயரென்றார். (௫௭)

இதுமுதல் நான்குக்கவிகள் இராவணன் தன்னை வெறுத்தல்.

மருந்தனையதங்கைமணிநாசிவடிவாளால்
அரிந்தவருமானிட § ரரிந்துமுயிர்வாழ்வார்
விருந்தனையவாளொடுமவிழித்திறையும்வெள்கா
இருந்தனனிராவணனுயின்னுயிர்கொடினனும். (௫௮)

கொற்றமதுமுற்றிவலியாலரசுகொண்டேன்
உற்றபயன்மற்றிதுவொல்காவுரையிறந்தேசன்
முற்றவுலகத்துமுதல்வீரர்முடியெல்லாம்
அற்றபொழுதத்திதுபொருந்துமெனலாமே. (௫௯)

* நனி-விசேடித்த உரிச்சொல்.

† ஆறுபுலன், “மக்கள்தாமே யாற்றியுயிரே” என்ற தொல்காப்பியத்தால் மக்களெனப்படுவார் ஐம்பொறியுணர்வேயன்றி மலமென்பதோரறிவு முடையராத லுணர்க.

‡ மைந்து-இளமை, வலிமை, அழகு; அதனையுடையவர், மைந்தர்.

§ அறிந்து முயிர்வாழ்வாரென்றும் பாடம்.

மூளுமுள தாயபழியென்வயின்முடித்தோர்
ஆளுமுளவாமவரதாருயிருமுண்டாம்
வாளுமுளதோதவிடமுண்டவன்வழங்கும்
நாளுமுளதோளுமுளநாஹுமுளென்னேறே. (௬௦)

இது இராவணன் தன்மனத்தை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுவது.

* புத்துறவுறப்பழிபுகுந்ததெனநாணித்
† தத்துறுவதென்னைமனனே தளரலம்மா
எத்துயருனக்குள தினிப்பழிசுமக்கப்
பத்துளதலைப்பகுதிதோள்கள்பலவன்றே. (௬௧)

இராவணன் கரன்முதலியோர் அவர்களைக்
கொன்றிலரோ? என்றல்.

என்றுரைசெயாநகைசெயாவெரிவிழிப்பான்
வன்றுணையிலாவிருவர்மானிடரைவாளால்
கொன்றிலர்களாநெடியகுன்றுடையகானில்
நின்றகரனேமுதலினோர்நிருதரென்றான். (௬௨)

வேறு.

அதற்குச் சூர்ப்பணகை விடை கூறத்தொடங்கல்.

அற்றவனுரைத்தலோமெழுதியிருவிக்கண்ணன்
எற்றியவயிற்றன்பாரினிடைவிழுந்தேங்குகின்றான்
சுற்றமுந்தொலைந்ததையநொய்தெனச்சுமந்தகையள்
உற்றதுதெரியும்வண்ணமொருவகையுரைக்கலுற்றான். (௬௩)

சூர்ப்பணகை செய்துகூறல்.

சொல்லென்றென்வாயிற்கேட்டார்தொடர்ந்தெழுசேனையோடும்
கல்லென்றவொலியிற்சென்றார்கரன்முதற்கானவீரர்
எல்லொன்றுகமலச்செங்கணிராமனென்றிசைத்தவேந்தல்
வில்லொன்றிற்கடிகைமூன்றிலேநினர்விண்ணினென்றான். (௬௪)

அதுகேட்டு இராவணன் சோகமும் கோபமும் ஒருங்குஅடைதல்.

தாருடைத்தானையோடுதம்பியர்தமியன்செய்த
போரிடைமடிந்தாரென்றவுரைசெவிபுகாதமுன்னம்
காரிடையுருமின்மாரிகனலொடுபிறக்குமாபோல்
நீரொடுநெருப்புக்கான்றநிறைநெடுங்கண்களெல்லாம். (௬௫)

* புதுமை + உறவு = புத்துறவு; பண்புப்பெயர் நிறுபோய்த் தன்
னொன்று இரட்டிற்று. இனி புத்துற-புதுமையாக, உற-மிகவும், பழி
புகுந்தது என்றலுமொன்று.

† தத்துறுவது-அலைவது.

இராவணன் சூர்ப்பணகையை நீ அவருக்குச்செய்த
குற்றம் என்? என்றல்.

ஆயிடையெழுந்தசீற்றத்தழுந்தியதுன்பமாழித்
தீயிடையுக்குருவியிற்சீற்றத்திற்கூற்றஞ்செய்ய
நீயிடையிழைத்தகுற்றமென்னகொன்னினையின்னே
வாயிடையிதழுமூக்கும்வலிந்தவர்கொய்யவென்றான். (சூசு)

அதற்கவள் கூறும் விடை.

என்வயினுற்றகுற்றம்யாவர்க்குமெழுதொணாத
தன்மையனிராமேனாந்தாமரைதவிரப்போந்தான்
மின்வயின்மருங்குல்கொண்டாள்வேய்வயின்மென்றோள்கொண்டாள்
பொன்வயின்மேனிகொண்டாள்பொருட்டினுற்புகுந்ததென்றாள். (சூசு)

இராவணன் அவள் யார்? என்ன, சூர்ப்பணகை
விரித்துக் கூறலுறல்.

ஆரவளென்னலோமரக்கியுமையவாழ்த்து
தேரவடிதண்டகொங்கைசெம்பொன்செய்குலிகச்செப்புப்
பாரவள்பாதந்தீண்டப்பாக்கியம்படைத்ததம்மா
பேரவள்சீதையென்றுவடிவெலாம்பேசலுற்றாள். (சூஅ)

இதுமுதல் கக-கவிகள் சூர்ப்பணகை பலவாற்றால்
சீதையை வருணித்தல்.

காமரமுரலும்பாடல்கள்எனக்கனிந்தவின்கொற்
நேறமலர்நிரந்தகூந்தந்நேறவர்க்குமணங்காமென்னத்
தாமரையிருந்த * தையல்சேடியாந்தரமுமல்லன்
யாமுரைவழங்குமென்பதேழைமைப்பாலதன்றோ. (சூக)

மஞ்சொக்குமளகவோதிமழையொக்கும்வடித்தகூந்தல்
பஞ்சொக்குமடிகள்செய்யபவளத்தின்விரல்களைய
அஞ்சொற்களமுதிலள்ளிக்கொண்டவள்வதனமைதீர்
கஞ்சத்தினளவிந்நேறனுங்கடலினும்பெரியகண்கள். (எ0)

ஈசனார்கண்ணின்வெந்தானென்னுமிதிமுதைச்சொல்லிவ்
வாசநாளேதியானைக்கண்டனவல்லவாற்றால்
பேசலாந்தகைமைத்தல்லாப்பெரும்பிணிபிணிப்பீண்ட
ஆசையாலழிந்துதேய்த்தானநங்கனவ்வுருவம்மா. (எக)

தெவ்வுலகத்துங்காண்டிசிரத்தினிற்பணத்தினோர்கள்
அவ்வுலகத்துங்காண்டியிலகடலுலகிற்காண்டி
வெவ்வுலையுற்றேவிலைவாளினவென்றகண்ணாள்
இவ்வுலகத்தாளங்கம்யாவர்க்குமெழுதொணதாள். (எஉ)

* தையல்-அழகு; அதினையுடையாளுக்குப் பண்பாகுபெயர்.

தோளையேசொல்லுகேசைடர்முகத்துலவுகின்ற
வாளையேசொல்லுகேசைவல்லவைவழுத்துகேசை
மீளவுந்திகைப்பதல்லாற்றனித்தனிவிளம்பலாற்றென்
நாளையேகாண்டியன்றோனுனக்குரைப்பதென்றே. (எங்)

வில்லொக்குறுதலென்றாலும்வெலாக்கும்விழியென்றாலும்
பல்லொக்குமுத்தென்றாலும்பவளத்தையிதழென்றாலும்
சொல்லொக்கும்பொருளொவ்வாவாற்சொல்லலாமுமையுண்டோ
நெல்லொக்கும்புல்லென்றாலுநேருரைத்தாகவற்றே. (எசு)

இந்திரன்சகியைப்பெற்றாநிருமூன்றுவதன்தேதான்மன்
தந்தையுமுமையைப்பெற்றான்ருமரைச்செங்குணும்
செந்திருமகளைப்பெற்றான்சீதையைப்பெற்றாய்நீயும்
அந்தரம்பார்க்கினன்மையவர்க்கில்லையுனக்கேயையா. (எடு)

பாகத்திலொருவன்வைத்தான்பங்கயத்திருந்தபொன்னை
ஆகத்திலொருவன்வைத்தான்ந்தணனாவில்வைத்தான்
மேகத்தின்பின்னைமுன்னேவென்றபுண்ணிடைமையுமீயும்
மாகத்தேதாள்வீரபெற்றாலெங்குமனம்வைத்துவாழ்த்தி. (எசு)

பின்னைபோற்பேச்சினைப்பெற்றபின்பிழைக்கலாற்றாய்
கொன்னைபாகின்மசெல்வமவருக்கேகொடுத்தியைய
வள்ளலேயுனக்குரல்லென்மற்றுநின்மனையிலவாமும்
கின்னைபோன்மொழியார்க்கெல்லாங்கேடுகுழ்கின்தேனன்றே. (எஎ)

தேர்த்தவல்குற்சீதைதவர்தமுலகினிம்பர்
வார்த்தகொங்கையார்தம்வயிறுத்தாளுமல்லள்
தார்த்தகமலத்தாளைத்தருக்கினர்கடையச்சங்க
நீர்த்தத்தனைவெல்வாணிலந்தந்துநிரம்பிற்றன்றே. (எஅ)

மீன்கொண்டோடும்வேலமேகலையுலகமேத்தத்
தேன்கொண்டோடுங்குடந்தற்கிற்றிடைச்சீதையென்னும்
மான்கொண்டோடுநீயுள்வாள்வலியுலகங்காண
யான்கொண்டோடும்வண்ணிராமனைத்தருதியென்பால். (எக)

தருவதுவிதியேயென்றற்றவம்பெரிதுடையேனும்
வருவதுவருநாளன்றிவந்துகைகூடவற்றே
ஒருபதுமுகமுங்கண்ணுமுருவமுமார்புந்தோள்கள்
இருபதும்படைத்தசெல்வமெய்துவதினிரீயெந்தாய். (அ0)

சூர்ப்பணகை இவளை யெடுக்கையிலிது செய்யப்பட்டேன் என்றல்.

இன்னவடன்னையுன்பாலுய்ப்பலென்றெடுக்கலுற்ற
என்னையவ்விராமன்றம்பியிடைபுகுந்திலங்குவாளால்

முன்னே மூக்கரிந் துவிட்டான் முடிந்ததென் வாழ்வுமுன்னின்
சொன்னபி னுயிரைப் பான் றுணிந்தனென்னன் சொன்னான். (அக)

அதுகேட்டு இராவணன் மிக்க காமமடைதல்.

கோபமுமறனுமானக்கொதிப்புமென்றினையவெல்லாம்
பாபநின் றிடத்துநில்லாப்பெற்றிபோற்பற்றுவிட்ட
தீபமொன்றொன்றையுற்றுவென்னலாஞ்செயலிற் புக்க
தாபமுங்காமநோயுமாருயிர்கலந்தவன்றே. (அஉ)

இதுமுதல் அடு-கவிகள் இராவணனது காமவேதனையைக்கூறும்.

கரணையும் றந்தான் றங்கை மூக்கினைக்கடிந் துநின்றான்
உரணையும் றந்தானுற் றபழியையும் றந்தான் வெற்றி
அரணையுங்கொண்டகாமனம்பி னுன் முன்னேப்பெற்ற
வரணையும் றந்தான்கேட்டமங்கையைமற் றதிலாதான். (அங)

சிற்றிடைச்சீதையென்னுநாமமுஞ்சிந்தைதானும்
உற்றிரண்டொன்றாய்நின்றொலொன்றொழித்தொன்றையுன்ன
மற்றொருமனமுமுண்டோமறக்கலாம்வழிமற் றியாதோ
கற்றனர் * ஞானயின்றேற்காமத்தைக்கடக்கலாமோ. (அச)

மயிலுடைச்சாயலானவஞ்சியாமுன்னநீண்ட
எயிலுடையிலங்கைநாதனிதயமாஞ்சிநையில்வைத்தான்
அயிலுடையரக்கனுள்ளமவ்வழிமெல்லமெல்ல
வெயிலுடைநாளினுற் றவெண்ணெய்போல்வெ தும்பிற்றன்றே. (அடு)

விதியதுவலியினுமேலுளவினைவினானும்
பதியுறுகேடுவந்துகுறுகியபயத்தினானும்
கதியுறுபொறியின்வெய்யகாமநோய்கல்லிநோக்கா
மதியிலிமறையச்செய்ததீமைபோல்வளர்ந்ததன்றே. (அசு)

பொன்மயமானங்கைமனம்புகப்புன்மைபூண்ட
தன்மையோவரக்கன் றன்னையயர்த்ததோர்தகைமையாலா
மன்மதன்வாளிதூவிநலிவதோர்வலத்தனான
வன்மையைமாற்றுமாற்றல்காமத்தேவதிந்ததன்றே. (அள)

இராவணன் சபையைவிட்டுத் தன்மனையினுள்ளே செல்லுதல்.

எழுந்தனனிருக்கைநின்றண்டேழலகத்துளோரும்
மொழிந்தனராசியோசைமுழங்கினசங்கமெங்கும்
பொழிந்தனபூவின்மாரிபோயினர்புறத்தோரெல்லாம்
அழிந்தழிந்தையோடுமடக்கக்கோயில்புக்கான். (அஅ)

* ஞானமாவது-முத்திரிலையையும் மற்றைப் பிரபஞ்சநிலைகளையும்
சந்தேச விபரீதங்களின்றி உள்ளபடியறிதல்.

ஆரணியகாண்டம்

பூவினால்தேவயந்தாசெய்தபொங்குபேரமளிகொங்கைத்
தேவிமார் குழுவுநீங்கச்சேர்ந்தனன்சேர்தலோடும்
நாவிநாறோதிநவ்விநயனமுங்குயமும்புக்குப்
பாவியாக்கொடுத்தவெம்மைபயப்பயப்பரந்ததன்றே.

(२क)

வே. ஸு.

நூக்கலாகலாதகாநூறுநூறுகோடியாப்
பூக்கவாசவாடைவீசீதநீர்பொதிந்தமென்
சேக்கைவீகிரிந்துதிக்கயங்குளட்டைவென்றதோள்
ஆக்கைதீயவள்ளநையவாவிவேவதாயினன்.

(50)

தாதுகொண்டடீதமேவுசந்தசுந்தமென்றறிப்ப
போதுகொண்டடுத்தபோதுபொங்குதீமருந்தினால்
வேதுகொண்டதென்னமேனிரெவந்துவெந்துவிம்முதி
ஊதுவன்றருத்திபோலுயிர்த்துயிர்த்துயங்கினான்.

(५५)

தாவியாதுதிதெதுதையலாளைமெய்யுறப்
பாவியாதபோதிலாதபாவமானழபானல்வேல்
காவியானகண்ணிமேனிகாணமுஞ்ஞமாசையால்
ஆவியாலநொந்துநொந்தமுஞ்சுவாணுமாயினன்.

(52)

பரங்கிடந்தமா திரம்பரித்தபாழியானையின்
கரங்கிடந்தகொம்பொழந்திரங்குவென்றகாவலன்
மரங்குடைந்ததும்பிபோலநங்கன்வாளிவந்துவந்
துரங்குடைந்துநொந்துநொந்துளைந்துளைந்தொதுங்கினன்.

(五)

கொன்றை துன்றுகோதையோடொர்கொம்புவந்தெனஞ்சுடை
நின்றதுண்டுகண்டதென்றழிந்தழுங்கூர்மையான்
மன்றறங்கலங்கன்மாடன்வாளிபோலமல்லிகைத்
தென்றல்வந்தெதிர்த்தபோதூழுவாணுமாயினான்.

(55)

இராவணன் மாளிகையை விட்டு ஒருசேரையை யடைதல்.

அன்னகாலையத்குசின்றெழுந்தழுங்குசின்றையான்
இன்னவாறுசெய்வென்னெற்றெண்ணிலானிரங்குவான்
பன்னுகோழிபமாலையாய்ப்பழித்தசொற்
பொன்னரைக்கவங்கொர்சோலையுடுபோயினன்.

(五十五)

வேறு.

அந்தச் சோலையின் வரடணனை.

மாணிக்கம்பனசம்வாழைமரகதம்வயிரந்தேமா
ஆணிப்பொன்வேங்கைகோங்கமரவிந்தராசம்புகம்

சேணுய்க்குநீலஞ்சாலங்குருவிந்தந்தென்னம்வெள்ளி
பாணித்தென்பளிங்குநாகம்பாடலம்பவளமன்றே.

(கக)

அங்கு ஒருமண்டபத்தில் ஒருபடுக்கையிற் சேர்தல்.

வானுறவிவந்தசெங்கேழ்மணிமரந்துவன்றிவான
மீனொடுமலர்கடம்மில்வேற்றுமைதெரிதேற்றாத்
தேனுஞ்சோலநாப்பட்செம்பொன்மண்டபத்துளாங்கோர்
பாணிநவமளிசேர்த்தான்பையுளுற்றுயங்கினைவான்.

(க௭)

அங்குப் பறவைகள் இராவணனுக்கு அஞ்சி மௌனமாயிருத்தல்.

கனிகளின்மலரின்வந்தகள்ளுண்டுகளிகளன்ன
வனிதையர்மழலையின்சொற்கிள்ளையுங்குயிலும்வண்டும்
இனியனமிழ்ந்துகின்றயாவையுமில்லக்கேவந்தன்
முனியுமென்றவிந்தவாயமூங்கையர்போன்றவன்றே.

(க௮)

வசந்தகாலம் வருதல்.

பருவத்தால்வாடைவந்தபசும்பனியங்கபாணம்
உருவிப்புக்கொளித்தபுண்ணிற்குளித்தலுமுளைந்துவிம்மி
இருதுத்தான்யாதடாவென்றியம்பினியம்பலோடும்
வெருவிப்போய்ச்சிசிரநீங்கிவேனில்வந்திறுத்ததன்றே.

(கக)

இராவணனது தாபம் தணிவுபெறமை.

வன்பணைமரமுந்தீயமலைகளுங்குளிரவாமும்
மென்பனியெரிந்ததென்றால்வேனிலவிளம்பலாமோ
அன்பெனும்விடமுண்டாரையாற்றலாமருந்துமுண்டோ
இன்பமுந்துன்பந்தானுமுள்ளத்தோடியைந்தவன்றே.

(க௦௦)

அவன் சரத்தாலத்தைக் கொணரக் கட்டளையிடுதல்.

மாதிரத்திறுதிகாறுந்தன்மனத்தெழுந்த * மையல்
வேதனைவெப்பஞ்செய்யவேனிலும்வெதுப்புங்காலே
யாதிதிங்கிதனின்முன்னைச்சிசிரநீந்தினைநீக்கிக்
கூதிராம்பருவந்தனைக்கொணருதிர்விரைவினென்றன்.

(க௦௧)

அதுவும் தபிக்கவே அவன் எல்லாப்பருவத்தையும் ஒழிக்கவென்றல்.

கூதிர்வந்தடைந்தகாலகொதித்தனகுவவுத்திண்டோள்
சீதமுஞ்சுடுமோமுன்னைச்சிசிரமேகாணிதென்றான்
ஆதியாயஞ்சுமன்றேயருளலதியற்றவென்ன
யாதுமிங்கிருதுவாகாதியாவையுமகற்றுமென்றான்.

(க௦௨)

* மையல்வேதனை-மோகத்துன்பம்.

இருதுவொன்றுமில்லாத அச்சமயத்துநிலமையின் வருணனை.
என்னலுமிருதுவெல்லாமேகினயாவுந்தத்தம்
பன்னரும்பருவஞ்செய்யாயோகிபோற்பற்றுநீத்த
பின்னருமலகமெல்லாம்பிணிமுதற்பாசம்வீசித்
துன்னருந்தவத்தினெய்துந் * துறக்கம்போற்றேரூன்றிற்றன்றே. (க0௩)

தாபம் ஒழியாமை.

கூலத்தாருலகமெல்லாங்குளிர்ப்பொடுவெதுப்புநீங்க
சீலத்தாராக்கன்மேனிரெய்யின்றியெரிந்ததன்றே
காலத்தால்வருவதொன்றோகாமத்தாற்கனலும்வெந்திச்
சீலத்தாலவிவதன்றிச்செய்யத்தாவதுண்டோ. (க0௪)

தாபந்தணியாத அவன் சந்திரனைக்கொணர்க என்றல்.
நாரமுண்டெழுந்தமேகந்தாமமைவனையநாளு
சாரமுண்டிருந்தசீதசந்தனந்தளிர்மென்றோதோ
டாரமுண்டிருந்துஞ்சிந்தையயர்கின்றனயனின்றரை
நாரமுண்டென்பரோடியிந்துவைக்கொணர்மினென்றான். (க0௫)

சந்திரன் வருதல்.

வெஞ்சினத்தரக்களுண்டலியனகர்மீதுபோதும்
நெஞ்சிலொதுங்குகின்றிறைறமதியோனேநாக்கி
அஞ்சலெவருதிநின்னையலுத்தனனரசனென்னச்
சஞ்சலந்துறந்துதானச்சந்திரனுதிக்கலுற்றான். (க0௬)

சந்திரோதயவருணனை: சந்திரன் இராவணனை வருத்துதல்.

அயிருறக்கலந்தநன்னீராழிநின்றாழிநீத்துச்
செயிருறக்கலந்ததாண்டோர்தேய்வுவந்துற்றபோது
வயிரமுற்றுடைந்துசென்றோர்வலியவற்செல்லுமாபோல்
உயிர்தெறக் + காலனென்பாடுஞ்சுதனனுதயஞ்செய்தான். (க0௭)

பராவருங்கதிர்களுங்கும்பரப்பிப்பிடர்ந்துவானில்
தராதலத்தெவரும்பேனாவவனையேசலிக்குரீரால்
அராவணைதுயிலுமண்ணல்காலமோர்ந்தற்றேரூர்க்கி
இராவணனுயிர்மேலுய்த்ததிகிரியுமென்னலானான். (க0௮)

அருகுறுபாலின்வேலையமுதெலாமனைந்துவாரிப்
பருகினன்பரந்துபாய்ததிலாச்சுடர்ப்பனிமென்கற்றை
நெறியுறுபுருவச்செங்கணரக்கற்குருப்பிரோப்பண்
உருகியவெள்ளியள்ளிவீசிளுலொத்ததன்றே. (க0௯)

* துறக்கம்-முத்தியுலகம், சுவர்க்கம்.

+ காலன்-காலத்தை அறுதியிடுபவன்.

மின்னிலந்திரிந்ததன்னவிழுநிலாமிதிலெழுந்த
செந்நெலங்கழனிநாடன்றிருமகள்செவ்விகேளா
நன்னலந்தொலைந்துசோருமாக்களைநாளுந்தோலாத்
* துன்னலனொருவன்பெற்றபுகழெனச்சட்டதன்மே.

(கக0)

சூரியனை ஏன்கொணர்தீர்? என்றல்.

கருங்கழற்காலனஞ்சங்காவலன்கருத்துநோக்கித்
தருங்கதிர்ச்சிதயாக்கைச்சந்திரற்றருதிரென்ன
முருங்கியதணலின்மூரிவிடத்தினைமுகக்குஞ்சீற்றத்
தருங்கதிரருக்கன் நன்னையாரழைத்தீர்கனென்றான்.

(ககக)

ஏவலாளர் சந்திரனை என்றல்.

அவ்வழிச்சிலதரஞ்சியாதியாயருளில்லாரை
இவ்வழித்தருதுமென்பதியம்பலாயியல்பிற்றன்றால்
செவ்வழிக்கதிரோனென்றுந்தேரின்மேலன்நிவாரான்
வெவ்வழித்தெனிணுந்திங்களவிமானத்தின்மேலதென்றார்.

(ககஉ)

வேறு.

இராவணன் சந்திரனைன்றறிந்து அவனை வெறுக்கத் தொடங்கல்.
பணந்தாமுல்குற்பனிமொழியார்க்கன்புபட்டார்படுங்காமக்
குணந்தான்முன்னமறியாதான்கொதியாநின்றான்மதியாலே
தணந்தாமரையின்நறிப்பகைஞனென்னுந்தன்மையொருதானே
உணந்தானுணர்வுற்றவன்மேலிட்டியிர் தந்துய்க்கடிரைசெய்வான்.

()

தேயாநின்றாய்மெய்வெழுத்தாயுள்ளங்கறுத்தாய்நிலத்திரிந்து
காயாநின்றயொருநீயுங்கண்டார்சொல்லக்கேட்டாயோ
பாயாநின்றமலர்வாளிபறியாநின்றாரின்மையால்
ஓயாநின்றேனுயிர்காத்தற்குரியார்யாவருபுதியே.

(ககச)

ஆற்றாராகிற்றம்மைக்கொண்டடங்காரோவென்னொருயிர்க்குக்
கூற்றாயின்மருவுச்சனகிகுவளைமலர்ந்ததாமரைக்குத்
தோற்றாயதனைகங்கரிந்தாய்மெலிந்தாய்வெதும்பத்தொடங்கினாய்
† மாற்றார்செல்வங்கண்டழிந்தால்வெற்றியாக ‡ வற்றாமோ.

(ககரு)

இராவணன் சூரியனையும் பகலையும் வரவழைத்தல்.

என்னப்பன்னியிடருழவாவிர்வோடிவனைக்கொண்டகற்றி
முன்னைப்பகலும்பகலோனும்வருகவென்றான்மொழியாமுன்
உன்னற்கரியவுபுதிபுயிரவுமொழிந்தவொருநொடியில்
பன்னற்கரியபகலவனும்பகலும்வந்துபரந்தவால்.

(ககசு)

* துன்னலன்-சேராதவன். † மாற்றார்-மனம் மாறுபடுதலையுடைய
வர். ‡ வற்று-வல்லது; பண்படிக்குறிப்புமுற்று.

இதுமுதல் கட-கவிகள் அவ்வுதயகாலவருணனை.

இருக்கின்றமொழியாரெரிமுகத்தினீந்தநெய்யினவீர்செம்பொன்
உருக்கியனையகதிர்பாயவனல்போல்விரிந்ததுயர்கமலம்
அருக்கெனய்தவமைந்தடங்கிவாழாவடாதபொருளெய்திச்
செருக்கியிடையேதிருவிழந்தசிறியோர்போன்றசேதாம்பல். (ககஎ)

நாணினின்றவொளிமழுங்கிநடுங்காநின்றவுடம்பினனாய்ச்
சேணினின்றபுறஞ்சாய்ந்துகங்குற்றாரம்பின்செல்லப்
பூணின்வெய்யோனொருதிசையேபுகுதப்போவான்புகழ்வேந்தர்
ஆணைசெல்லநிலையழிந்தவரசர்போன்றானல்லாண்டான். (ககஅ)

வேறு.

மணந்தபேரன்பரைமலரின்சேக்கையுள்
புணர்ந்தவரிடையொருவெகுளிபொங்கலாற்
* கணங்குழைமகளிர்கள் கங்குனீங்கிட
உணர்ந்திலர்கனவினுமுடரீர்த்திலர். (ககக)

தள்ளுறுமுயிரினர்தலைவரீங்கலால்
நள்ளிரவிடையுறுநடுக்கரீங்கலர்
கொள்ளையினலர்தருகுவனாண்மலர்
கள்ளுகுவனவெனக்கலுமுங்கண்ணினார். (கஉ0)

அணைமலர்ச்சேக்கையுளாடரீர்த்தனர்
பணைகளைத்தழுவியபவளவல்லிபோல்
இணைமலர்க்கைகளினிறுகவின் ஠ னுயிர்த்
துணைவரைத்தழுவினர்துயில்கின்றார்சிலர். (கஉக)

அளியினங்கடந்தொறுமார்ப்பவாய்கதிர்
ஒளிபடவுணர்ந்திலவுறங்குகின்றன
தெளிவிலவின்றுயில்விலையுஞ்சேக்கையுள்
களிகளைநிகர்த்தனகளிநல்யானையே. (கஉஉ)

விரிந்துறைதுறைதொறுமீளக்கம்யாவையும்
ளரிந்திழுதல்கலவொளியிழந்தன
அருந்துறைநிரம்பியவுயிரினன்பரைப்
பிரிந்துறைதருங்குலப்பேதைமாரினே. (கஉங)

‡ புனைந்திதழிரிஞ்சுறுபொழுதுபுல்லியும்
வனைந்திலவைகறைமலருமாமலர்

* கணம்-கூட்டம்.

† உயிர்த்துணைவர்-உயிர்போன்ற துணைவரென உவமத்தொகை.

‡ புனைதல்-அழகுசெய்தல் “பொன்னியற்புனை தோட்டியால்”
என்புழி இப்பொருட்டாதல் காண்க. (புறநானூறு கச-வது பாட்டு.)

நனந்தலைமளியிற்றுயிலுநங்கைமார்
அனந்தரினெடுங்கேணெடொத்தவாமரோ. (கஉச)

இச்சையிற்றுயில்வதற்கியாவர்கண்களும்
நிச்சயம்பகலுந்தமிமைகணிக்கல
பிச்சையுமிடுதுமென் றுணர்வுபேணலர்
வச்சையர்நெடுமனைவாயிலானவே. (கஉடு)

நஞ்சுறுபிரிவினைநாளினீளமோர்
தஞ்சுறவிடுவதோர்தயாவுதாங்கலால்
வெஞ்சிறைநீங்கியவினையினுரென
நெஞ்சுறக்களித்தனநெய்ப்புள்ளெலாம். (கஉசு)

நாண்மதிக்கல்லதுநடுவெணய்திய
ஆணையினீக்கலாவலரிற்பாய்வன
* மாண்வினைபயன்படாமாந்தர்வாயில்சேர்
பாணரிற்றளர்த்தனபாடற்றும்பியே. (கஉஎ)

அருமணிச்சாளரமதனிநூடுபுக்
கெரிகதிரின் றுயிலெழுப்பியேற்றவும்
மருளொடுதெருளுறுநிலையர்மங்கையர்
தெருளுறமெய்ப்பொருடெளிந்திலாரினே. (கஉஅ)

ஏவலின்வன்மையெண்ணேற்றலர்
நாவலரியற்றியநாளினுமதூல்
காவலினினிதுணர்கணிதமாக்களும்
கூவுறுகோழியுந் துயில்வுகொண்டவே. (கஉக)

இராவணன் அப்பொழுது சூரியனைச் சந்திரனென்றல்,
இனையனயுலகினினிகழுமெல்லையில்
கனைகழலாக்கனுங்கண்ணிளேனக்கினான்
நினைவுறுமனத்தையுநெருப்பிற்றீக்குமால்
அனையவத்திங்களேயாகுமாலென்றான். (கஉஓ)

ஏவலர் சூரியனே என்று உணர்த்தல்.

திங்களோவன்றிதுசெல்வசெங்கதிர்
பொங்குனைப்பச்சையம்புரவித்தோதால்
வெங்கதிர்சுடுவதெயன்றிமெய்புறத்
தங்குதண்கதிர்சுடத்தகாதென்றார்சிலர். (கஉக)

* மாண்வினை-பாடலின் தன்மையை யுணர்ந்து கேட்டு மகிழ்தலும்
பாணர்க்கு வேண்டியபடி கொடுத்துப் பெருமையை யடைதலுமாகிய
செயல்களாம்.

வேறு.

இராவணன் இளம்பிறையைக் கொணர்க என்றல்.

நீலச்சிகரக்கிரியன்னவனின் றவெய்யோன்

ஆலத்தினும்வெய்யனக ற்றியரற்றுதின் ற

வேலைக்குரலைத்தவிர்கென் றுவிலக்கிமேலை

மாலைப்பிறைப்பிள்ளை யைக்கடவுதிர்வல்லையென்றான்.

(கநஉ)

இளம்பிறை தோன்றுதல்.

சொன்னுனிருதர்க்கிறையம்மொழிசொல்லலோடும்

அந்நாளினிரம்பியவம்மதியாண் * டொர்வேலை

முந்நாளினிளம்பிறையாகிமுளைத்ததென்றால்

எந்நாளுமருந்தவமன்றியியற்றலாமோ.

(கநங)

இராவணன் பிறையைப் பழித்தல்.

குடபாலின்முளைத்ததுகண்டகுணங்கடையான்

வடவாவனலன்றெனின்மண்பிடர்வைத்தபாம்பின்

விடவாளெயிற்றன்றெனினென்னைவெகுண்டமலை

அடவாளுருவிக்கொடுதோன்றியதாசுமன்றே.

(கநச)

தாதுண்சடிவத்தலைவத்ததுதண்டரங்கம்

மோதுங்கடலிற்கிடைமுந்துபிறந்தபோதே

ஓதுங்கடுவைத்தன்மிடற்றினொளித்ததக்கோன்

ஈதுங்கடுவாமெனவெண்ணியவெண்ணமன்றே.

(கநரு)

உருமொக்கவலைந்துயிர் துங்கியதிங்களோடித்

திருமிச்சிறுபின்பிறைநீமைகருவந்ததில்லை

கருமைக்கறைநெஞ்சினினஞ்சுகலந்தபாம்பின்

பெருமைச்சிறுமைக்கொருபெற்றிகுறைந்ததுண்டோ.

(கநசு)

இராவணன் இருளைத்தருக என்றல்.

கன்னக்கனியும்பிருடன்னையுங்காண்மென்றே

முன்னைக்கதிர்நன்றிதகற்றுதிர்முன்புசான்ற

என்னைச்சுகுமென்னினிவ்வேழுலகத்தும்வாழ்வேவர்

பின்னைச்சிலருய்வரென் † றங்கொருபேச்சுமுண்டோ.

(கநஎ)

அந்தகாரவருணனை.

ஆண்டப்பிறைநீங்கலுமெய்தியதந்தகாரம்

நீண்டற்கெளிதாய்ப்பலதேய்ப்பனதேயக்கலாகி

வேண்டிற்கரபத்திரத்தீர்த்துவிழுத்தலாகிக்

காண்டற்கினிதாய்ப்பலகந்துதிரட்டலாகி.

(கநஅ)

* ஒருவேலை-ஒருபுறத்தில், எல்லை.

† அங்கு-அசை.

முருடீர்ந்துருட்டற்கெளிதென்பதென்முற்றுமுற்றிப்
பொருடங்கில்கேள்விச்சுடர்புக்குவழங்கலின்றிக்
குருடங்கிதென்னக்குறிக்கொண்டிகண்ணோட்டங்குன்றி
அருடீர்ந்தெருஞ்சிநகரிதென்பதவ்வந்தகாரம்.

(௧௩௧)

இராவணன் இருளைப் பழித்தல்.

விள்ளாதுசெறிந்திடைமேலுறவோங்கி * யெங்கும்
நள்ளாதிருளந்தகன்ஞாலம்விழுங்கலோடும்
எள்ளாதுலகியாவையும்யாவரும்வீயுமென்ப
துள்ளாதுமிழந்தான்விடமுண்டவொருத்தனென்றான்.

(௧௪௦)

வேலைத்தலைவந்தொருவன்வலியால்விழுங்கும்
ஆலத்தினடங்குவதன்றிதறிந்துணர்ந்தேன்
ஞாலத்தொடுவிண்முதல்யாவையுநாவினக்கும்
காலக்கனல்கார்விடமுண்டுகறுத்ததன்றே.

(௧௪௧)

இராவணன் சீதையை உருவெளித்தோற்றத்திலே கண்டு
கூறும் வார்த்தை.

அம்பும்மனலுநுழையாக்கனவந்தகாரத்
தும்பர்மழைகொண்டயலொப்பரிதாயதுப்பின்
கொம்பர்குரும்பைக்குலங்கொண்டதுதிங்கடாங்கி
வெம்புந்தமியேன்முன்வீளக்கெனத்தோன்றுமன்றே.

(௧௪௨)

மருளுவந்தமயக்கோமதிமற்றுமுண்டோ
தெருளாதிதென்னேதிணிமையிழைத்தாலுமொவ்வா
இருளுடிருகுண்டலங்கொண்டமிருண்டீலச்
சுருளோடும்வந்தோர்சுடர்மாமதிதோன்றுமன்றே.

(௧௪௩)

† புடைகொண்டெழுகொங்கையுமல்குலும்புல்கிளிற்கும்
இடைகண்டிலமல்லதெல்லாவுருவந்தெரிந்தாம்
விடநுங்கியகண்ணுடையாரிவர்மெல்லமெல்ல
மடமங்கையராயென்மனத்தவராயினாரே.

(௧௪௪)

பண்டேயுலகேழினுமுள்ளபடைக்கணரைக்
கண்டேனிவர்போல்வதொர்பெண்ணுருக்கண்டிலேனூல்
உண்டேயெனின்வேறினியெங்கையுணர்த்தினின்ற
வண்டேறுகோதைமடவாரிவராகுமன்றே.

(௧௪௫)

இராவணன் சூர்ப்பணகையை யழைக்க என்றல்.

பூண்டிப்பினியானுறுகின்றதுதான்பொருதான்
தேண்டிக்கொடுவந்தனன்செய்வதொர்மாறுமுண்டோ

* எங்கும் நள்ளாது-யாதேதாரிடத்தையும் விட்டிடாமல்.

† புடை-பக்கம்; திரட்சியுமாம்.

காண்டற்கினியாளுருக்கண்டவட்கேட்கு * மாற்றல்
நண்டிப்பொழுதேவிரைந்தெங்கையைக்கடவுகென்றான். (௧௬௬)

சூர்ப்பணகை இராவணனிடத்து வருதல்.

என்றனெனலுங்கடிதேகினர்கடவுமெல்லே
வன்றாணிருதக்குலம் † வேரறமாய்த்தல்செய்வான்
ஒன்றாதகாமக்கனலுட்டெறலோடுநாசி
பொன்றாழ்குழைதன்னெனும்போக்கினள்போய்ப்புகுந்தாள். (௧௬௭)

இராவணன் அவனோடுநோக்கி இவள் சீதைதாளு என வினவல்.
பொய்ந்நின் நெருஞ்சிந்கொடியான்புகுந்தானோடுநோக்கி
நெய்ந்நின் நகர்வாளவனெருநோக்குநங்காய்
மைந்நின் நவாட்கண்மயினின்றெனவந்தென்முன்னர்
இந்நின் நவளாங்கொலியம்பியசீதையென்றான். (௧௬௮)

அவள் தனது உருவெளித்தோற்றத்தின்படி இராமனென்றல்.
செந்தாமரைக்கண்ணெடுஞ்செங்கனிவாயினெடுங்
சந்தார்தடந்தோளொடுத்தாழ்தடக்கைகளோடும்
அந்தாரகலத்தொடுஞ்சனக்குன் நமென்ன
வந்தானிவனாகுமவ்வல்லிராமனென்றான். (௧௬௯)

சூர்ப்பணகையை நோக்கி நமதுகாக்ஷி மாறுபடுவதென்? என்றல்.
பெண்பாலுருநாளிதுகண்டதுபேதைநீயீண்
டெண்பாலுயிலாததொராணுருவென்றியென்னே
கண்பாலுறுமாயைகவற்றுதல்கற்றநம்மை
மண்பாலவரேகொல்லினைப்பவர்மாயென்றான். (௧௭௦)

அவள் இராவணனை நோக்கி நீ கண்ட பெண்ணுரு
உருவெளித்தோற்றமே என்றல்.
ஊன்றுமுணர்வப்புறமொன்றினுமோடலின்
ஆன்றுமுளதாநெடிதாசைகனற்றநின்றாய்க்
கேன்றுனெதிரேவிழிநோக்குபிடங்கடோறும்
தோன்றுமனையாளிதுதொன்னெறித்தாகுமென்றான். (௧௭௧)

நீ இராமனைக்கண்டது என்னே? எனற்கு அவள் விடைகூறல்.
அன்னா துகூறவரக்கலுமன்னதாக
நின்னாலவிராமனைக்காண்குறுநீரெனென்றான்
எந்நாளவனென்னையித்தீர்வருமின்னல்செய்தான்
அந்நான்முதல்யானுமயர்த்திலனாகுமென்றான். (௧௭௨)

* ஆறு-வழி. ஆற்று-தலைக்கடைவாயில்.

† வேரறமாய்த்தல்-நீர்மூலமாக்குதல், சந்ததியுமறத்தொலைத்தல்.

சீதையைக்கவர்த்துவரும்படி சூர்ப்பணகை

இராவணனுக்குக் கூறுதல்.

ஆமாமதக்குமெனக்கையொடாவிரைய
வே * மால்வினையேற்கினியென்விடிவாகுமென்னக்
கோமானுலகுக்கொருநீகுறைகின்றதென்னே
பூமாண்குமலாடனைவவ்வுதிபோதியென்றான்.

(கூடுங்)

இராவணன் காமநோயால் மரணுவத்தெதப்பிடுதல்.

என்றளகன்றளவரக்கனுமீடழிந்தான்
ஒன்றனுமுணர்ந்திலனாவிடிலந்துசோர்ந்தான்
நின்றருநடுங்கினர்நின்றனாநாளினாலே
பொன்றதுளையினனத்துணைபோலுமன்றே.

(கூடுச)

இராவணன் தனது வெப்பந்தீர்த்தற்பொருட்டுச்
சந்திரகாந்தமண்டபஞ் செய்ந்தசொல்லல்.

இறந்தார்பிறந்தாரெனவின்னுயிர்பெற்றமன்னன்
மறந்தானுணர்ந்தானவண்மாடுநின்றாரைநோக்கிக்
கறந்தாலெனநீர்தருசந்திரகாந்தத்தாலே
சிறந்தார்மணிமண்டபஞ்செய்க்கெனச்செப்புகென்றான்.

(கூடுகி)

தெய்வத்தச்சன் சந்திரகாந்தமண்டப மியற்றல்.

வந்தானெடுவானுறைதச்சன்மனத்துணர்ந்தான்
† சிந்தாவினையன்றியுஞ்செய்வினையானுஞ்செய்தான்
அந்தாமநெடுந் ‡ தறியாயிரத்தாலமைந்த
சந்தார்மணிமண்டபந்தாமரையோனுநாண்.

(கூடுசு)

காந்தமமுதின்றளிகால்வனகாலமீனின்
வேந்தனொளியன்றியுமேலொடுகீழ்விரித்தான்
பூந்தென்றல்புகுந்துறைசாளரமும்புனைந்தான்
ஏந்துமணிக்கற்பகச்சீதளக்காலிழைத்தான்.

(கூடுஎ)

இராவணன் மண்டபங்காண வருதல்.

ஆணிக்கமைபொற்கைமணிச்சுடரார்விளக்கம்
சேணுற்றிருள்சீப்பவத்தெய்வமடந்தைமார்கள்
பூணிற்பொலிவார்புடையெந்திடப்பொங்குதோளான்
மாணிக்கமானத்திடைமண்டபங்காணவந்தான்.

(கூடுஅ)

* மால்வினையேற்கு-வேட்கைச்செயலையுடைய எனக்கு, பெரிய
திவினையையுடைய எனக்கு. † சிந்தாவினை-மாநஸகர்மம்; மனத்தால்
நினைத்தவளவில் நிருமித்தல்; குறைவற்றதெவலை.

‡ தறியாயிரத்தாலமைந்தமண்டபம்-ஆயிரக்கால் மண்டபம்.

இராவணனது பரிசாரகப்பெண்களின் முகவொளி.

அல்லாயிரகோடியுக்கியதொத்தேதேனும்
நல்லார்முகமானளிர்வானிலவீன்றநாமப்
பல்லாயிரகோடிபணிச்சுடரீன்றதிங்கள்
எல்லாமுடனாயிருளோடியிரிந்ததன்றே. (௧௫௯)

அம்மண்டபத்தைச் சூழ்ந்த சோலையிலுள்ள கற்பக
விருட்சங்களின் காந்திவிசேடம்.

பொற்புற்றனமாமணியொன்பதும்பூவினின்
கற்பத்தருவின் கதிர்நாணிழற்கற்றைநாற
அற்புற்றழியப்பகலாக்கியதாலருக்கன்
நிற்பத்தெளிகின் துநீள்சுடர்மேன்மையன்றே. (௧௬௦)

இராவணன் மண்டபத்தினுட் புருதல்.

ஊரேசைமுதற்பொறியாவையுமொன்றினொன்று
தேரூநிலையுற்றதொர்சிந்தையன்செய்கையோரான்
வேரூயபிறப்பிடைவேட்கைவிசித்ததீர்ப்ப
மாரேருடலுற்றெனமண்டபம்வந்துபுக்கான். (௧௬௧)

நெயறு.

இராவணன் அங்குப் பூம்பள்ளியை யடைதல்.

தண்டலிற்வஞ்செய்வோர்தாம்வேண்டியதரவேநல்கும்
மண்டலமகரவேலையமுதொடும்வந்ததென்னப்
பண்டருசுரும்புசேரும்பசுமரமுயிர்த்தபைம்பொற்
றண்டளிர்மலரிற்செய்தசீதளச்சேக்கைசார்ந்தான். (௧௬௨)

அங்குத் தென்றற்காற்று வீசுதல்.

நேரிழைமகளிர்கூந்தனிறைநனைவாசநீந்து
வேரியஞ்சரளச்சோலைவேனிலான்விருந்துசெய்ய
ஆர்கலியமுவந்தந்தமருந்தெனவொருவராவி
தீரினுமுதவற்கொத்ததென்றல்வந்திறுத்த * தன்றே. (௧௬௩)

அத்தென்றலுக்கு இராவணன் வருந்துதல்.

சாளரத்தாவெந்துதவழ்தலுந்தரித்தேற்றூன்
நீளரத்தங்கள்சிந்துநெருப்புகநோக்குநீரான்
வாழ்மனைபுகுந்ததாண்டோர்மாசணம்வரக்கண்டன்ன
கோளுறக்கொதித்துவிம்மியுழையரைக்கூவிச்சொன்னான்: (௧௬௪)

* அன்றே-ஈற்றசை; அப்பொழுதே யெனினுமாம்.

இராவணன் வாயில்காவலரை யழைத்துவரச் சொல்லுதல்.

கூவலினுயிர் த்தசின்னீருலகினைக்குப்புற்றென்னத்
தேவரினொருவனென்னையின்ன லுஞ்செய்யத்தக்கான்
ஏவலின்ன நிவந்திங்கிவவழியெய்திற்றென்னஞ்சு
காவலினுழையர் தம்மைக்கொணருதிர்கடிதினென்றான். (க௯௬)

வாயில்காவலனொருவன் இராவணனுக்குச் சமாதானங்கூறல்.

அவ்வழியுழையரோடியாண்டவற்கொணர்தலோடும்
வெவ்வழியமைந்தசெங்கண்வெருவுறநோக்கிவெய்யோன்
செவ்வழிதென்றலோற்குத்திருத்தினைக்கொலென்ன
இவ்வழியிருந்தகாலத்தடையவற்கில்லையென்றான். (க௯௭)

(இங்கே ஒருசெய்யுள் விபெட்டுப்போனதென்று தெரிகிறது; அது இவ்வார்த்தை கேட்டவுடன் இராவணன் பரிசனங்களை நோக்கி தேவர்கள் தம்மம் இச்சைப்படி வந்து தந்தமக்கு வேண்டியபடி செய்வ தானால் எனது கட்டளையும் வலிமையும் என்னபயனுடையன? பலதிசை களிலுமுள்ள காற்றுகளை யெல்லாம் நீங்கள் இக்கணமே ஒடிப்பிடித்து வந்து சிறையிடுங்கள் என்று கட்டளையிட்டான் என்னுங் கருத் துடையது.)

இராவணன் ஏவலரை நோக்கி மந்திரிகளை யழைக்க என்றல்.

காற்றினோன் மன்னை வாளாமுனிதலிற் கண்டதில்ல
கூற்றுவந்தென்னையின்னே குறுகுமாற்குறித்தவாற்றால்
வேற்றருங்கருங்கட்சீதைமெய்யருள்புனையெனென்றால்
ஆற்றலாலடுத்ததெண்ணுமமைச்சரைக்கொணர்திரென்றான். (க௯௮)

ஏவலர் அழைக்க அமைச்சர் விரைந்து வருதல்.

ஏவினசிலதரோடியேயெனுந்துணையினெங்கும்
கூவினர்கூவலோடுங்குறுகினர்கொடித்திண்டோர்
மாவின்சிவிகைமேலர்மும்மதக்களிற்றர்வையத்
தேவரும்வானந்தன்னிற்றேவரும்சிந்தைசிந்த. (க௯௯)

மந்திரிகளுடன் ஆலோசித்து இராவணன் மாரசனிடஞ் சொல்லுதல்.

வந்த * மந்திரியரோடுமாசறமனத்தினெண்ணிச்
சிந்தையினினைந்தசெய்யுஞ்செய்கையன்றெளிவினெஞ்சன்
அந்தராஞ்செவ்வதாண்டோர்விமானத்திலாருமின்றி
இந்தியமடக்கிரின் மமாரசனிருக்கைசேர்ந்தான். (க௯௯)

மாரசன் இராவணனை எதிர்கொண்டு உபசரித்தல்.

இருந்தமாரசனந்தவிராவணனெய்தலோடும்
பொருந்தியபயத்தன்சிந்தைபொருமுற்றுவெருவுகின்றான்

* மந்திரி - மந்திரியென்ற வடசொல்லின் திரிபு; ஆலோசனை யுடையவனென்று பொருள்படும். மந்திரம்-ஆலோசனை,

கருந்தடமலையன் னுனையெதிர்கொண்டுகடன்களையாவும்
திருந்தியசெய்துசெவ்வித்திருமுகநோக்கிச்செப்பும்.

(௧௭0)

வேறு.

மாரீசன் இராவணனை நீ வந்த காரியம் என் ? என்றல்.

சந்தமலர்த்தண்கற்பகநீழற்றலைவற்றும்
அந்தகனுக்குமஞ்சவடுக்குமரசாள்வாய்
இந்தவனத்தென்னின்னலிருக்கைக்கெளியோரின்
வந்தகருத்தென்சொல்லுதியென்றான் நுன்கின்றான்.

(௧௭௧)

இராவணன் கூறும் விடை.

ஆனதனைத்துமாவிதரித்தேனயர்கின்றேன்
போனதுபொற்புமென்மைபுமற்றென்புகழோடும்
யானதுனக்கின்றெறங்குநுரைக்கேனினிதென்றோ
வானவருக்குநானதடுக்கும்வசைமன்றோ.

(௧௭௨)

வன்மைதரித்தோர்மானுடர்மற்றங்கவர்வாளால்
நின்மருகிக்குநாசியிழக்குநிலநெரந்தார்
என்மரபுக்குநின்மரபுக்குமிதன்மேலோர்
புன்மைதெரிப்பின்வேறினியென்றேற்புகல்வேலோய்.

(௧௭௩)

திருகுசினத்தார்முதிர்மலைந்தார்சிறியோர் * நான்
பருகினரென்றால்வென்றநலத்தின்பழியன்றோ
இருகைசுமந்தாயினிதினிருந்தாயிகல்வேலுன்
மருகருலந்தாரொருவன்மலைந்தான்வரிவில்லால்.

(௧௭௪)

வெப்பழியாதென்னெஞ்சுமுலந்தேதன்விளிகின்றேன்
ஒப்பழிவென்றேற்போர்செயலொல்லேனுடன்வாழும்
துப்பழிசெவ்வாய்வஞ்சியைவெளவத்துணைகொண்டிட்
டிப்பழிநின்றற்றீரியவந்தேதனிவணென்றான்.

(௧௭௫)

அதுகேட்ட மாரீசன் உடன்படாது மறுத்துக் கூறத்தொடங்குதல்.

இச்சொலனைத்துஞ்சொல்லியரக்கனெனிகின்ற
† கிச்சினுருக்கிட்ய்த்தனென்னனக்கிளராமுன்
சிச்சியெனத்தன்மெய்ச்செவிபொத்தித்தெருமந்தான்
அச்சமகற்றிச்செற்றமனத்தேதாடறகின்றான்.

(௧௭௬)

மாரீசன் எதிர்மறுத்துக் கூறும் வார்த்தை.

மன்னுநீநின்வாழ்வைமுடித்தாய்மதியற்றாய்
உன்னுன்னறீதுழவினையென்றேற்புணர்கின்றேன்

* நான்பருகுதல் - ஆயுளையொழித்தல். † கிச்சு - நெருப்பு.

இன்னொருஞ்சேனனுமுரைப்பலிதமென்னைச்
சொன்னானன்றையன்னவனுக்குத்துணிவெல்லாம். (௧௭௭)

அற்றகரத்தேதோடுன்றிலதீயேயனன்முன்றில்
பற்றினையுய்த்தாய்ப்பற்பலகாலம்பசிகூட
உற்றுயிருள்ளேதேயவுலந்தாயுழையன்றே
பெற்றனைசெல்வம்பின்னதிகழ்ந்தாற்பெறலாமோ. (௧௭௮)

திறத்திறனாலோசெய்தவமுற்றித்திருவுற்றாய்
மறத்திறனாலோசொல்லுதிசொல்லாய்மறைவல்லோய்
அறத்திறனாலேயய்தினையன்றேவதுதீயும்
புறத்திறனாலேயின்னுமிழக்கப்புகுவாயோ. (௧௭௯)

* நாரங்கொண்டார்நாடுகவர்ந்தார்நடையல்லா
வாரங்கொண்டார்மற்றொருவர்க்காய்மனைவாரும்
தாரங்கொண்டாரென்றிவர்தம்மைத்தருமந்தான்
ஈருங்கண்டாய் † கண்டகருய்ந்தாரெவரையா. (௧௮௦)

அந்தரமுற்ற ‡ னகலிகைபொற்பாலழிவுற்றான்
இந்திரனொப்பாரெத்தனையோர்தாமிழிபுற்றார்
செந்திருவொப்பாரெத்தனையோர்நின்றிருவுண்பார்
மந்திரமற்றருற்றதுரைத்தாய்மதியற்றாய். (௧௮௧)

செய்தாயேனுந்தீவினையோடுமபழியல்லால்
எய்தாதெய்தாதெய்தினிராமனுலகின்றான்
வைதாலன்னவாளிகள்கொண்டும்வழியோடும்
கொய்தானன்றேகொற்றமுடித்துன்குழுவெல்லாம். (௧௮௨)

என்றாலென்னையெண்ணலையேநீகரனென்பான்
நின்றானைக்குமேலுளனென்னுநிலையம்மா
தன்றானைக்குற்றரோடுமாளத்தனுவொன்றால்
கொன்றான்முற்றுங்கொல்லமனத்திற்குநிகொண்டான். (௧௮௩)

வெய்யோர்யாரேவீரவிராதன்றுணைவெய்யோர்
ஐயோபோனும்பொடுமும்பர்க்கவனென்றால்
உய்வார்யாரேநம்மினெனக்கொண்டுணர்தோறும்
நையாநின்றேனீயிதுரைத்துநலிவாயோ. (௧௮௪)

* நாரம்-ஈண்டு அன்பு.

† கண்டகர் - முட்டேபோன்றவர்; பிறர்க்கு உபத்திரவஞ் செய்பவரென்றபடி.

‡ அகலிகை - அஹல்யா என்னும் வடமொழியின்திரிபு; இச்சொல்லுக்கு அழகில்லாமை யில்லாதவளென்று பொருள்; மிக்க அழகுடையவளென்று கருத்து; ஹல்யம் - அழகின்மை.

மாண்டார்மாண்டார்நீயினிமாள்வார்தொழில்செய்ய
வேண்டாவேண்டாசெய்கெனினுய்வான்விதியுண்டோ
ஆண்டாராண்டாரெத்தனையென்கோவறநோனார்
ஈண்டாரீண்டாரீன்றவரெல்லாமிலரன்றோ.

(கஅடு)

எம்பிக்கும்மென்னன்னை தனக்குமிறுதிக்கோர்
அம்புய்க்கும்போர்வில்லி தனக்குமயனிற்சும்
தம்பிக்குநம் * மாண்மைதவிர்ந்தேசயநிற்கும்
கம்பிக்கும்மென்னெஞ்சவனென்றேகவல்கின்றேன்.

(கஅசு)

நின்னுஞ்சென்றும்வாழ்வனயாவுநிலையாவால்
பொன்றும்மென்றும்மெய்ம்மையுணர்ந்தாம்புலயாடற்
கொன்றும்முன்னையென்னுரைகொள்ளாயுயர்செல்வத்
தென்றும்மென்றும்வைகுதியையாவினியென்றான்.

(கஅஎ)

வேறு.

அதுகேட்டு இராவணன் மாரீசன்மேற் கோபித்தல்.

கங்கைசடைவைத்தவனெடுங்கயிலவெற்போர்
அங்கையினெடுத்தவன்தாடெழின்மணித்தோள்
இங்கொர்மணித்தற்கெளியவென்றையெனத்தன்
வெங்கணெரியப்புருவமீதுறவிடைத்தான்.

(கஅஅ)

நிகழ்ந்ததைநினைத்திலையெனெஞ்சினிலயஞ்சா
திகழ்ந்தனையெனக்கிளையநங்கைமுகமெங்கும்
அகழ்ந்தனையதொப்புறவமைத்தவரையையா
புகழ்ந்தனை † தனிப்பிழைபொறுத்தனெனினதென்றான்.

(கஅக)

மாரீசன் மீண்டும் உறுதிமொழி கூறல்.

தன்னைமுனிவுற்றதறுகட்டகவிலோனைப்
பின்னைமுனிவுற்றிடுமெனத்தவிர்தல்பேணு
துன்னைமுனிவுற்றனகுலத்தைமுனிவுற்றாய்
என்னைமுனிவுற்றிலையிதென்னெனவிசைத்தான்.

(கக0)

எடுத்தமலையேநினையினீசனிகல்வில்லாய்
வடித்தமலையேயிதுவலித்தியெனவாரிப்
பிடித்தமலநாணிடைபிடித்தொருவன்மேனார்
ஒடித்தமலையும்பர்முககிற்றமலையன்றோ.

(ககக)

யாதுமறியாயுரைகொளாயிகலிராமன்
கோதைபுனையாமுனையிர்கொள்ளைபடுமன்றே

* ஆண்மை - பெளருஷம்.

† தனி பிழை-ஒருகுற்றம்; ஒப்பற்ற (பெரும்) பிழையென்றும்
பொருள் கொள்ளலாம்.

பேதைமதியாலிஃதொர்பெண்ணுருவமென்றாய்
சீதையுருவோநிருநர்தீவினையதன்றே. (ககஉ)

உஞ்சுபிழையாயுறவினோடுமெனவுன்ன
நெஞ்சுபறைபோதுமதுநீநினையகில்லாய்
அஞ்சுமெனதாருயிரறிந்தருகுநின்றார்
நஞ்சுதுகர்வாரையிதுநன்றெனலுநன்றே. (ககங)

ஈசன்முதன்மற்றுமிமையோருலகும்நறைத்
தேசமுதன்முற்றுமொரிமைப்பினுயிர் தின்ப
* கோசிகனம்மத்தகடவுட்படைகொதிப்போ
டாசிலகணிப்பிலவிராமனருணிற்ப. (ககச)

ஆயிரமடற்கையுடையாணமமுவாளால்
ஏயெனுமிமைப்பினுயிர்செற்றவெதிரில்லோன்
மேயவிற்றன்முற்றுவரிவெஞ்சிலயினோடும்
தாயகன்வலித்தகைமையாமுறுதகைத்தேதா. (ககரு)

வேதனைசெய்காமவிடமேலிடமெலிந்தாய்
தீதுரைசெய்தாயினையசெய்கைசுதைவன்றே
மாதுலனுமாய்மரபின்முந்தையுறவந்தேன்
ஈதுரைசெய்தேனதனையெந்தைதவிர்கென்றான். (ககசு)

இராவணன் மார்சனைச் சினந்து கூறல்.

என்னவுரையத்தனையுமெத்தனையுமெண்ணச்
சொன்னவனையேசின்வரக்கர்பதிசொன்னான்
அன்னையுயிர்செற்றவனையஞ்சியுறையின்றாய்
உன்னையொருவற்கொருவனென்றுணர்கைநன்றே. (ககஞ)

திக்கயமொளிப்பநிலதேவர்கெடவானம்
புக்கவரிருக்கையுரைவித்துலகம்யாவும்
† சக்கரநடத்துமெனையோதயரதன்நன்
மக்கணலிகிற்பரிதுநன்றுவலியன்றே. (ககஅ)

மூவுலகினுக்கு ‡ மொருநாயகமுடித்தேன்
மேவலர்கிடைக்கினிதன்மேலினியதுண்டோ
ஏவல்செயுகிற்பியெனதானைவழியெண்ணிக்
காவல்செயுமைச்சர்கடன்கடவதுண்டோ. (ககக)

* கோசிகன்-கௌசிகனென்ற வடசொல்லின் விகாரம்; குசிகனது
குலத்திற் பிறிந்தவனென்று பொருள்படும்; குசனே குசிகனெனவும்
வழங்கப்படுவன்.

† ஆஞ்ஞையைச் சக்கரமென்றல் கவிசமயம்.

‡ ஒருநாயகம்-ஏகாதிபத்தியம்.

மறுத்தனெய்னப்பெறினுநின்னைவடிவாளால்
ஒறுத்தென்மனக்குறைமுடிப்பதொழிகல்லேன்
வெறுப்பனகிளத்தலுறுமித்தொழிலவிட்டென்
குறிப்பின்வழிநிறியுயிர்கொண்டுழலினென்றான்.

(உ00)

வேறு.

மாரீசன் ஆய்ந்து அடங்குதல்.

அரக்கனஃதுரைத்தலோடுமறிந்தனைடங்கிறெஞ்சும்
தருக்கினர்கெடுவரன்றேறத்துவநிலையிற்றன்றோ
செருக்கினிற்றீர்துமென்பார்தம்மினாச்செருக்கரென்ற
உருக்கியசெம்பினுற்றநீரெனவுரைக்கலுற்றான்.

(உ.0௧)

மாரீசன் இராவணனுக்கு இணங்கிக்கூறும் வார்த்தை.

உன்வயினுறுதிநோக்கியுண்மையினுணர்த்தினேன்மற்
றென்வயினிறுதிநோக்கியசச்சத்தாலிசைத்தேனல்லேன்
நன்மையுந்தீமையன்றோநாசம்வந்துற்றபோது
புண்மையினுற்றநீராய்செய்வதுபுகறியென்றான்.

(உ0௨)

இராவணன் மாரீசனைநோக்கி சீதையைத்தருக என்றல்.

என்றலுமெழுந்துபுல்லியெறியவெகுளிநீங்கிக்
குன்றெனக்குவிந்ததோளாய்மாரவேள்கொதிக்குமம்பால்
பொன்றலினிராமனம்பாற்பொன்றலேபுகழுண்டன்றோ
தென்றலைப்பகையைச்செய்தசீதையைத்தருதியென்றான்.

(உ0௩)

மாரீசன் அதற்கு யான் செய்யவேண்டுவது என் ? என்றல்.

ஆண்டையானையகூறவரக்கரோரிருவரோடும்
பூண்டவென்மானந்தீரத்தவவனம்புக்கபோழ்தில்
தூண்டியசரங்கன்பாயத்துணைவர்பட்டுருளவஞ்சி
மீண்டயான்சென்றுசெய்யும்வினையென்கொல்விளம்புகென்றான்.

(உ0௪)

சீதையை மாயையால் வஞ்சித்துக் கவரவேண்டும் என்றல்.

ஆயதாங்கனையகூறவரக்கர்கோனையநொய்துன்
தாயையாருயிருண்டானையான்கொலச்சமைந்துநின்றேன்
போயையாபுணர்ப்பதென்னெயென்பதுபொருந்திற்றன்றோ
மாயையால்வஞ்சித்தன்றோவெளவுதலவனையென்றான்.

(உ0௫)

மாரீசன் போர்வெற்றியால் சீதையைக்கொள்ளுதலே சிறப்பு என்றல்.

புறத்தினியுரைப்பதென்னே * புரவலன்றேறவிதன்னைத்
திறத்துழியன்றிவஞ்சித்தெய்துதல்கிறுமைத்தாகும்

* புரவலன்-அரசர்குலத்தான், சக்கரவர்த்தி குமாரன், காத்தற்
றெழிற் கடவுளாகிய திருமாலின் அம்சமானவன்.

அறத்துளதொக்குமன்றேறயமர்த்தலைவென்றுகொண்டுள்
மறத்துறைவளர்த்திமன்னவென்னமாரீசன்சொன்னான். (௨௦௬)

அதிதகுதியன்றென்று இராவணன் காரணங்காட்டல்.

ஆனவனுரைக்கநக்கவரக்கர்கோனவரைவெல்லத்
தானையும்வேண்டுமோவென்றடக்கைவாடக்கதன்றே
எனையரிநக்கிற்றானுந்தயியளாயிநக்குமன்றே
மானவளாதலாலேமாயையின்வலித்துமென்றான். (௨௦௭)

மாரீசன் சிந்தைப்படுதல்.

தேவியைத்தீண்டாமுன்னமியன்றலைசரத்திற்சிந்திப்
போம்வகைபுணர்ப்பனென்றுபுந்தியாற்புகல்கின்றேற்கும்
ஆம்வகையாயிற்றில்லையார்விதிவிளைவையோர்வார்
எவதுசெய்வதல்லாலில்லவேறென்றென்றெண்ணான். (௨௦௮)

மாரீசன் மாயமாளுதற்கு உடன்படுதல்.

என்னமாமாயம்யான்மற்றியற்றுவதியம்புகென்றான்
பொன்னின்மாளுகிப்புக்குப் * பொன்னைமால்புணர்த்துக்கென்ன
அன்னதுசெய்வெனென்னாமாரீசனமைந்துபோனான்
மின்னும்வேலரக்கர்கோனும்வேறெருநெறியிற்போனான். (௨௦௯)

வேறு.

இது கவிக்கூற்று.

மேளுவன்வில்வலிகண்டமையால்
தானாகவமைந்துசமைந்திலனால்
மானாகுதியென்றவன்வாய்மொழியால்
போனான்மனமுஞ்செயலும்புகல்வாம். (௨௧௦)

மாரீசனது மனநிலை.

வெஞ்சுற்றநினைந்துகும்வீரரைவே
நஞ்சுற்றுமறுக்குறுமாழ்குழிநீர்
நஞ்சுற்றுறுமீனினடுக்குறுமால்
நெஞ்சுற்றதொர்பெற்றநினைப்பரிதால். (௨௧௧)

மாரீசன் இராமனுள்ளிட்டத்தையடைதல்.

அக்காலமும்வேள்வியினன்றிவளே
டெக்காலுநலிந்துமொரீறுபெறான்
முக்காலின்முடிந்திடுவான்முயல்வான்
புக்கானவிராகவன்வைகுபுனம். (௨௧௨)

* பொன்-பொன்னிற்மானவன்; பொன்போல் அருமையானவன்,
திருமகளின் அம்சமானவன்.

மாரீசன் பொன்மானுருவங்கொண்டு எதிர்வரல்.

தன்மானமிலாததயங்கொளிகால்
மின்வானமுமண்ணுமிளங்குவதோர்
பொன்மானுருவங்கொடுபோயினனால்
நன்மானனையாடனை * நாடுறுவான். (உகந்)

அந்த மானை மான்கள் பலவுந் தொடர்தல்.
கலைமான்முதலாயினகண்டவெலர்ம்
அலைமானுறுமாயைவந்தனவால்
நிலையாமனவஞ்சனைநேயமிலா
† விலைமாதர்கண்யாரும்விழுந்தெனவே. (உகச)

அப்பொழுது சீதை மலர்கொய்து வருதல்.
பொய்யாமெனவேவாதுபுறஞ்சொலினால்
நையாவிடைநோவநடந்தனளால்
வைதேகிதன் ‡ வால்வளைமென்கையெனும்
கொய்யாமலரான்மலர்கொய்துறுவாள். (உகரு)

சீதை மாயமானைக் காணுதல்.
உண்டாகியகேடுடையார்துயில்வாய்
எண்டானுமியைந்தியையாவுருவம்
கண்டாரெனலாம்வகைகண்டனளால்
பண்டாருமுருவிடர்பாடுறுவாள். (உகசு)

சீதை அந்த மானினிடத்து விருப்பங்கொள்ளல்.
காணாவிதுகைதவமென்றுணரான்
§ பேணாதநலங்கொடுபெண்ணளால்
வாணையிராவணன்மாளுதலால்
வீணாளிநம்புவிமேவுதலால். (உகௌ)

அதனைப்பிடித்துத்தாச் சொல்லும்பொருட்டுச் சீதை
இராமனிடம் வருதல்.
நெற்றிப்பிறையாண்முனநின்றிடலும்
முற்றிப்பொழிகாதலின்முந்துறுவாள்
பற்றித்தருகென்பெனெனப்பதையா
§ வெற்றிச்சிலைவீரனைமேவினளால். (உகஅ)

* நாடுறு, உறு-துணைவினை.

† விலைமாதர்-தமது மெய்யின்பத்தைப் பொருட்கு விலைப்படுத்தும் மகளிர். ‡ வால்-வெண்மையும் ஒண்மையுமாம்.

§ பேணாதநலம்-விரும்பத்தகாத அழகு; பாராட்டத்தகாத ஆசை எனறும் பொருள்கொள்ளலாம். § வெற்றிச்சிலை-விசயகோதண்டம்.

அந்தமானைக்குறித்துச் சீதை இராமனிடம் பிரஸ்தாபித்தல்.

ஆணிப்பொனிஞ்சியதாய்க் திரால்
சேணிற்சுடர்கின்றது * திண்ணெசலிகால்
மாணிக்கமயத்தொருமானுளதால்
காணத்தகுமென்றனன்கைதொழுவாள். (௨௧௯)

இராமன் அதனைப்பார்க்க விரும்புதல்.

இம்மானிலத்தினிலில்லையென
எம்மானிதெனச்சிறிதெண்ணல்செயான்
செம்மானவன்சொற்கொடுதெமலரோன்
அம்மானுமருத்தியனையினால். (௨௨௦)

அப்பொழுது இலக்குமணன் ஒன்றுகூறத்தொடங்கல்.
ஆண்டங்கிளையோனுரையாடினால்
வேண்டும்மெனலால்வினைவன்றிதெனான்
பூண்டுஞ்சுபொலங்கொடியேயதுநாம்
காண்டும்மெனும்வள்ளல்கருத்துணர்வான். (௨௨௧)

இலக்குமணனை மாயமானென்றல்.

காயங்கனகம்மணிகால்செவிவால்
பாயும்முருவோடிதுபண்பெனலால்
மாயம்மெனலன்றிமனக்கொளவே
எயும்மிறைறையுறவென்றளவே. (௨௨௨)

இராமன் அதனை மறுத்துக்கூறல்.

நில்லர்வுலகின்னிலநர்மையினால்
வல்லர்ருமுணர்ந்திலர்மன்னுயிர்தாம்
பல்லாயிரகோடிபரந்துளவால்
இல்லாதனவில்லையிளங்குமரா. (௨௨௩)

என்னென்றுநினைத்ததிழைத்துளநம்
கன்னங்களின்வேறுளகாணுதுமால்
பொன்னின்னெனளிமேனிபொருந்நியவேழ்
அன்னங்கள்பிறந்ததறிந்திலையோ. (௨௨௪)

அவ்வளவிற்கு சீதை அதுபோய்விடுமே என வருந்தல்.

முறையும்முடிவும்மில்லமொய்யுயிரென்
நிறைவன்னிளையானெடியம்பினனால்
பறையுந்துணையன்னதுபன்னெறிபோய்
மறையும்மெனவேழைவருந்தினளால். (௨௨௫)

* திண்ணெசலி-நெறித்த காது.

வேறு.

இராமன் சென்று அந்தமாணைக் காணுதல்:

அனையவள்கருத்தையுன்னாவஞ்சனக்குன் றமன்னுன்
புனையிழைகாட்டதென்றுபோயினுன்பொருதசின்தைத்
கனைகழற்றம்பிபின்புசென் றனன்கடக்கவொண்ணு
வினையெனவந்தூநின் றமாவென்திரிவிழித்ததன்றே. (உஉ௬)

இராமன் அந்தமாணைக் கொண்டாடுதலும் அதன் மூலகாரணமும்.

நோக்கியமாணேநோக்கி * நுதியிழைமதியினொன்றும்
தூக்கிலனன்றிதென்றானதன்பொருள்சொல்லலாகும்
† சேக்கையினரவுநீங்கிப்பிறந்துதேவார்செய்த
பாக்கியமுடைமையன்றேவன்னதுபழுதுபோமோ. (உஉ௭)

இராமன் இலக்குமணனுக்கு அந்தமாரின் அழகை யெடுத்துக்காட்டல்.
என்னொக்குமென்னலாகுமிளையவவிதனைநோக்காய்
தன்னொக்குமுலமையல்லாற்றினையொக்குமுலமையுண்டோ
பன்னக்கதரளமொக்கும்பசும்புன்மேற்படருமென்னு
மின்னொக்குஞ்செம்பொன்மேனிவெள்ளியின்விளங்கும்புள்ளி. (உஉ௮)

வரிசிவமறைவலோனேமானிதன் வடிவையுற்ற
அரிவையர்மைந்தர்யாரேயாதாங்கூர்கிலாதார்
உருகியமனத்தவாகியூர்வனபற்பபயாவும்
விரிசுடர்விளக்கங்கண்டவிட்டில்போல்வீழ்வகாணாய். (உஉ௯)

இலக்குமணன் அந்தமாணைப்பற்றிப் பராமுகமாகக் கூறல்.

ஆரியனையகூறவன்னதுதன்னைநோக்கிச்
‡ சீரியதன்றிதென்றுசின்தையிற்றெளிந்ததம்பி
காரியமென்னையீண்டுக்கண்டதுகனகமாறல்
வேரியந்தெரியல்வீரமீள்வதேமேன்மையென்றன். (உ௩0)

சீதை இராமனை அதைப்பிடித்துத்தரும்படி வேண்டிதல்.

அற்றவன்பகராமுன்னமநகனையழகியாளும்
கொற்றவன்மைந்தமற்றைக்குழைவுடையுழையவல்லே
பற்றினைதருதியாயிற்பதியிடையவதியெய்தப்
பெற்றுழியினிதுண்டாடப்பெற்றக்கருந்தகைமைத்தென்றாள். (உ௩௧)
இராமன் அதனைப்பிடிக்க உடன்படுதலை இலக்குமணன் தடுத்துக்கூறல்.
ஐயநுண்மருங்குனங்கையஃதுரைசெய்வவையன்
செய்வெனென்றமையேநோக்கித்தெளிவுடைச்செம்மல்செப்பும்

* நுதி-நுட்பம், கூர்மை.

† சேக்கையினரவு-படுக்கையாகிய ஆதிசேஷன்.

‡ சீரியதன்று-நன்மை விளைப்பதன்று.

வெய்யவல்லரசுக்கர்வஞ்சம்விரும்பினார்வினையிற்செய்த
கைதவமானென் றண்ணல்காணுதிகடையினென்றான். (௨௩௨)

இராமன் இதனைப்பிடிக்கத்தொடங்குதலிற் குற்றமில்லை என்றல்.
மாயமேன்மடிவாமன்றேறவாளியின்மடிந்தபோது
காய்சினத்தவரைக்கொன்றுகடன்கழித்தோழுமாதும்
தூயதேற்பற்றிக்கோடுஞ்சொல்லியவிரண்டினென்றும்
தியதேயுரைத்தியென்றன்றேறவரையிடுக்கண்டிரப்பான். (௨௩௩)

இலக்குமணன் ஆராய்ச்சியின்றி வேட்டையாடச் செல்லல்
தகுதியன்று எனல்.

பின்னின்றாரினையரென்றுமுணர்கிலம்பிடித்தமாயம்
என்னென்றுந்தெளிதேற்றும்யாவதீதென்றுமோராம்
முன்னின்றார்முறையினின்றார்முனிந்துள்வேட்டமுற்றல்
பொன்னின் நவயிரத்தோளாய்புகழுடைத்தாமன்றென்றான். (௨௩௪)

இராமன் அதனை மறுத்துக்கூறல்.

பகையுடையரக்கரென்றும்பலரென்றும்பயிலுமாயம்
மிகையுடைத்தென்றும்பூண்டவிரதத்தைவிடுதுமென்றல்
நகையுடைத்தாகுமன்றேறயாதலினன்றீதென்னாது
* தகையுடைத்தம்பிக்கந்நாட்சதுமுகன்றதைசொன்னான். (௨௩௫)

இலக்குமணன் நான் சென்று பிடித்துக்கொண்டு வருவேன் என்றல்.
அடுத்தவுமெண்ணிச்செய்தலண்ணலையமைதியன்றேற
விடுத்திதன்பின்னின்றார்கள்பலருளரெனினும்வில்லால்
தொடுத்தவெம்பகழிதூவித்தொடர்ந்தனென்விரைந்துசென்று
படுக்குவெனதுவன்றாயிற்பற்றினென்கொணர்வெனென்றான். (௨௩௬)

சீதை இராமனைநோக்கி நீ பிடித்துத்தருவாயல்லேபோலும் என்றல்.
ஆயிடையன்னமன்னா முதுகுத்தனையசெய்ய
வாயிடை + மழலையின்சொற்கினியினிற்சுழறிமாழ்கி
நாயகநீயேபற்றிநல்கலைபோலுமென்னாது
சேயரிக்குவனாமுத்தஞ்சிந்துபுசிதறிப்போனான். (௨௩௭)

இராமன் மாணப் பிடித்தற்குச் செல்லத் தொடங்கல்.

போனவன்புலவிநோக்கிப்புரவலன்பொலன்கொடாராய்
மானிதுநானேபற்றிவல்லையின்வருவெனன்றேற
கானியன்மயிலன்னுளைக்காத்தனையிருத்தியென்னா
வேனகுசரமும்வில்லும்வாங்கினன்விரையலுற்றான். (௨௩௮)

* தகை-யோக்கியதை; தக்கநற்குண நற்செய்கைகளையுடைமை.

+ மழலை-கிரம்பாமென்சொல்.

அங்ஙனமே இலக்குமணன் சீதையைக் காத்துநின்றல்.
முன்னமுகவாய்வந்தமுவரினொருவன்போனான்
அன்னமார்சனென்றேறயயிர்த்தனெனிதனையைய
இன்னமுகாண்டிவாழியேகெனவிருகைகூப்பிப்
பொன்னொளபுக்கசாலகாத்தனன்புறத்தூறின்றே. (உ௩௧)

இராமன் மானைத் தொடர்தல்.
மந்திரத்தினையோன்சொன்னவாய்மொழிமனத்துக்கொள்ளான்
சந்திரற்குவமைசான்றவதனத்தாள்சலத்தைநோக்கிச்
சிந்தரப்பவள்ச்செவ்வாய்முறுவலன்சிகரச்செவ்விச்
சந்தரத்தோளினுன்மானினைத்தொடரலுற்றான். (உ௪௦)

அந்த மான் பிக்கவிரைவாய் ஓடுதல்.
* மிதித்ததுமெல்லமெல்லவெறித்ததுவெருவிமீதிற்
குதித்ததுசெவியைநீட்டிக்குரபதமுரத்தைக்கூட்டி
உதித்தெழுமுழைதயுள்ளமென்றிவையுருவச்செல்லும்
கதிக்கொருகல்லிவேறேகாட்டியதொத்ததன்றே. (உ௪௧)

இராமன் பிக்கவிசையோடு அந்தமானைத் தொடர்தல்.
நீட்டினானுலகமுன்றுநின்றெடுத்தனந்தபாதம்
மீட்டுநாமுரைத்தற்கம்மாவேறுமோரண்டமுண்டோ
ஒட்டினுன்றொடர்ந்ததன்னையொழிவறநிறைந்ததன்மை
காட்டினுன்றியன்றக்கடுமையார்கணிக்கற்பாலார். (உ௪௨)

அந்த மான் ஓடும் வகை.
சுன்றிடையிவருமேகக்குழுவிடைக்குதிக்குங்கூடச்
சென்றிடினகலுந்தாழிற்றீண்டலாந்தகைமைத்தாகும்
† நின்றதேபோலநீங்குகிதிவழிநேயநீட்டும்
மன்றலங்கோதைமாதர்மனமெனப்போயிற்றம்மா. (உ௪௩)

இராமன் அதனை மாயமானென்று கருதுதல்.
காயம்வேறுகிச்செய்யுங்கருமம்வேறுகின்றன்றே
எயுமேயென்னின்முன்னமெண்ணமேயிளவற்குண்டே
ஆயுமேலுறுதல்செல்லாமரக்கரானவர்கள்செய்த
மாயமேயாயதேநான்வருந்தியதென்றான்வள்ளல். (உ௪௪)

வேறு.

இராமன் மனபோக்கையறிந்து மாரீசன் தப்பியோடி உய்யமுயலுதல்.
பற்றுவானினியல்லன்பகழியால்
செற்றுவானிற்செலுத்தலுற்றானென

* வாயுவேக மனோவேகங்களைக்காட்டிலும் வேகமாய் ஒடிற்று
அந்த மான் என்பது கருத்து.

† நின்றதேபோல நீங்கும் என்றதுவரையில் தன்மைநவீற்சியணி.

மற்றமாயவரக்கன்மனக்கொளா
உற்றவேகத்தினும்பரிஞோங்கினான்.

(உசடு)

இராமன் அம்புதொடுத்தல்.

அக்கணத்தினிலையனும்வெய்யதன்
சக்கரத்திற்றகைவரிதாய்தோர்
செக்கர்மேனிப்பகழிசெலுத்தினான்
புக்கதேயம்புக்கின்னுயிர்போக்கெனா.

(உசசு)

மாரீசன் கதறிக்கொண்டு விழுந்து இறத்தல்.

நெட்டிலைச்சரம்வஞ்சனைநெஞ்சுறப்
பட்டதப்பொழுதேதபகுவாயினால்
அட்டதிக்கினுமப்புறமும்புக
விட்டழைத்தொருகுன்றெனவீழ்ந்தனன்.

(உசஎ)

அதுகண்டு இராமன் இலக்குமணனைக் குறித்துக் கொண்டாடுதல்.

வெய்யவன்றனுருவொடுவீழ்தலும்
செய்யதன்றெனச்செப்பியதம்பியை
ஐயன்வல்லனென்றொருயிர்வல்லனான்
உய்யவந்தவன்வல்லனென்றுன்னினான்.

(உசஅ)

இறந்துவிழுந்த வடிவத்தைப்பார்த்து இராமன் மாரீசனென்றறிதல்.

ஆசைநீளத்தாற்றின்னவீழ்ந்தவந்
ரீசன்மேனியைநின்னுடனோக்கினான்
மாசின்மாதவன்வேள்வியின்வந்தமா
ரீசனேயிவனென்பதுந்தேறினான்.

(உசக)

இவன்கதறியகுரலால் சீதை வருந்துவளேயென்று இராமன் சிந்தித்தல்.

உழைத்தவாளியுரம்புகப்புல்லியோன்
இழைத்தமாயையினென்றாலாலிசைத்
தழைத்ததுண்டதுகேட்டயர்வெய்துமால்
மழைக்கணையென்றுள்ளம்வருந்தினான்.

(உடு0)

இலக்குமணன் சீதைக்குத் தேறுதல்சொல்லக்கூடு மென்று
இராமன் கருதல்.

மாற்றமின்னதுமாயமாரீசனென்
றேற்றமுன்னுணர்ந்தானெனினென்னுடை
ஆற்றேருமறிவினனாதலாற்
றேற்றமாலினையோனெனத்தேறினான்.

(உடுக)

இராமன் சிந்தையோடு திரும்புதல்.

மாள்வதேதொருளாகவந்தானலன்
சூழ்வதோர்பொருளுண்டிவன்சொல்லினால்
மூள்வதேதமதுமுடியாமுனம்
மீள்வதேதலெனன்றவன்மீண்டனன்.

(உடுஉ)

எ-வது, மாரீசன்வதைப்படலம்-முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-அகக்.

* அ-வது, சடாயு வயிர் நீத்த படலம்.

கவிக்கூற்று: பிராட்டியின்செய்தியைக் கூறத்தொடங்குவோ மென்றல்.

சங்கடுத்ததனிக்கடன்மேனியாற்

கங்கடுத்தநிலைமையறைந்தனம்

கொங்கடுத்தமலர்க்குழற்கொம்பனாட்

கிங்கடுத்ததகைமையியம்புவாம்.

(க)

மாயமானின் கூக்குரல்கேட்ட பிராட்டி வருந்தியது.

எயிறலைத்துமுழைதிறந்தேற்கிய

செயிர்தலைக்கொண்டசொற்செவிசேர்தலும்

குயிறலத்திடையுற்றதொர்கொள்கையாள்

வயிறலைத்துவிழுந்துமயங்கினாள்.

(உ)

பிடித்தநல்கிவ்வுழையெனப்பேதையேன்

முடித்தனென் * முதல்வாழ்வெனமொய்குழல்

கொடிப்படிந்ததெனநெடுங்கோளரா

இடிக்குடைந்ததெனப்புரண்டேங்கினாள்.

(ஈ)

சீதை இலக்குமணனை வெறுத்துக்கூறல்.

குற்றம்வீந்தகுணத்தினெங்கோமகன்

மற்றைவாளரக்கன்புரிமாயையால்

இற்றுவிழ்ந்தனென்னவுமென்னயல்

நிற்றியோவினையோயொருநீயென்றாள்.

(ஐ)

(ஐ வு.)

இலக்குமணன் சீதைக்குத் தேறுதல் கூறல்.

எண்மையாருலகினிலிராமற்கேற்றமோர்

திண்மையாருளரெனல்செப்பற்பாலதோ

பெண்மையாலுரைசெயப்பெறுதிராலென

† உண்மையானனையவட்குணரக்கூறினாள்.

(ஐ)

ஏழுமேகடலுலகேழுமேழுமே

சூழுமேழ்மலையவைதொடர்ந்தகுழல்வாய்

வாழுமேழையர்சிறுவலிக்குவாளமர்

தாழுமேயீராகவன்றனிமைதையலீர்.

(ஐ)

* ஜடாயு-பலமயிர்கள் சேர்த்துத் திரித்த ஜடையையுடையவர், மிகுந்த ஆயுளுடையவர்; இறகில் உயிரையுடையவர்; இவருக்குப் பெரிய உடையார் என்றும் பெயர்.

† கொழுநீருகெடிகடவாரும் வாழ்க்கையினும் சிறப்புடைய வாழ்வு வேறு குலமகளிர்க்கு இன்றாதலால் அத்தலைமைவிளங்க 'முதல்வாழ்வு' எனப்பட்டது. ‡ உண்மையான்-நயாவாதி.

பாரெனக்கனலெனப்புனலெனப் * பகாப்
பேரெனத்திசையெனமுனியிற்பேருமால்
காரெனக்கரியவக்கமலக்கண்ணை
யாரெனக்கருதியில்விடரினாழ்கின்றீர். (எ)

இடைந்துபோய்ச்சிசுரற்கிராமனெவ்வம்வந்
தடைந்தபோதழைக்குமேயழைக்குமாமெனின்
மிடைந்தபேரண்டங்கண்மேலகீழின
உடைந்துபோமயன்முதலுயிருந்தீயுமால். (அ)

மாற்றமென்பகர்வதுமண்ணும்வானமும்
போற்றவன்றிரிபுரமெரித்தபுங்கவன்
ஏற்றினின்றெறய்தவில்லிற்றதெம்பிரான்
ஆற்றலினமைவதோராற்றலுண்மையோ. (க)

காவலனீண்டிநீர்கருதிற்றெய்துமேல்
மூவகையுலகமுமுடியுமுந்துள
தேவருமுனிவருமுதலசெவ்வியோர்
எவரும்வீந்துளாரறமுமெஞ்சுமால். (க0)

பரக்கவென்பகர்வதுபகழிபண்ணவன்
துரக்கவங்கதுபடத்தொலைந்துசோர்கின்ற
அரக்கனவ்வுரையெடுத்தரற்றினானதற்
கிரக்கமுற்றிரங்கலிரிஞத்திரீண்டென்றான். (கக)

சீதை இலக்குமணனை மீளவும் பழித்தல்.

என்றவனியம்பலுமெடுத்தேற்றத்தன்
கொன்றனவின்னலன்கொதிக்குமுள்ளத்தன்
நின்றநின்னிலையிதுநெறியிற்றன்றென
வன்றறுகண்ணினன்வயிர்த்துக்கூறுவான். (கஉ)

சீதை நெருப்பில் விழுந்து இறப்பேன் என்றல்.

ஒருபகல்பழகிஞருயிரையீவரால்
பெருமகனுலெவுறுபெற்றிகேட்டுநீ
வெருவலசின்றனைவேறென்யானினி
எரியிடைவீழ்ந்துயிரிற்பெனீண்டெனா. (கங)

* பகாப்பேர்-என்றது,இடைவிடாமல் சஞ்சரிப்பது என்ற பொருளைத்தந்து, வாயுவுக்கு ஒரு காரணக்குறியாம்; ஸதாகதி, ஸமீரணன், பவநன் என்ற வாயுவின் வடமொழிப்பெயர்கள் இப்பொருள்படுவன வாதலால், பகாப்பேர். என்பது-அவற்றின் மொழிபெயர்ப்பாய் வந்ததொரு பெயரெனக் கொள்க. பகா - பகாமல்; ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம். பெயர் என்ற வினை, பேர் என மருவிற்று. 'பகர்பேர்' என்று பாடமோதி மற்றுஞ்சொல்லப்படுகிற பேர்; அதாவது-இங்குக் கூறப்படாத காற்று என்பாரும் உளர்,

இலக்குமணன் சீதையை வணங்கி விலக்குதல்.

தாமரைவனத்திடைத்தாவுமன்னம்போல்
தாமவெங்காட்டெரிதொடர்கின்றாடனைச்
சேமவிற்குமரனும்விலக்கிச்சீறடிப்
பூமுகநெடுகிலம்புல்லிச்சொல்லுமால்.

(கச)

இலக்குமணன் செல்லவுடன்பட்டுக் கூறுந் தணிவுரை.

துஞ்சுவதென்னைநீர்சொற்றசொல்லையான்
அஞ்சுவென்மறுக்கிலெனவலந்தீர்த்தினி
* இஞ்சிருமடியனேனேனுகின்றனென்
வெஞ்சினவியினவெல்லவல்லமோ.

(கரு)

இலக்குமணன் விடைபெறுதல்.

போகின்றேனடியனென்பொருந்திவந்துகே
டாகின்றதரசன்றனனைநீர்மறுத்
தேகென்றிரிருக்கின்றிந்தமியிரென்றுபின்
வேகின்றிசந்தையான்விடைகொண்டேகினான்.

(கக)

அப்பொழுது இலக்குமணன் அடைந்த சிந்தை.

இருப்பனெனெரியிடையிறப்பராலிவர்
பொருப்பினையானிடைப்போவெனையெனின்
† அருப்பமில்லேகெவந்தடையுமாருயிர்
விருப்பனெற்கென்செயலென்றுவிம்மினான்.

(கஎ)

இலக்குமணன் ஒருவாறு துணிதல்.

அறந்தனாலழிவிலதாகினுக்கலாம்
இறந்துபாடிவர்க்குறுமிதனினிவ்வழி
துறந்துபோமிதனையேதுணிவென்றெல்லினைப்
பிறந்துபோந்திதுபடும்பேதையெனெனா.

(கஅ)

சடாயு பாதுகாக்கும் என்றுசொல்லி இலக்குமணன் செல்லல்.

போவதுபுரிவல்லயன்புகுந்ததுண்டெனின்
காவல்செயெருவையின்றலைவன்கண்ணுறும்
ஆவதுகாக்குமென்றறிவித்தவ்வழித்
தேவர்செய்தவத்தினுற்செம்மலேகினான்.

(கக)

* இங்கு எனபது இஞ்சு எனத்திரிந்தது, எதுகை நோக்கியதோர் போலிவழக்கு.

† அருப்பம்-அரண். “வீங்கு சிறைவியலருப்பம் (புறநானூறு-கஎ) இனி, அருப்பம்-அருமையுமாம் “அடிநிலைதளர்க்கு மருப்பமுமுடைய” (மலைபடுகடாம் ௨௨௨.)

இராவணன் சந்நியாசிவேடங்கொண்டு சீதையிடத்தில் வருதல்.

இளை யவனே கலுமி நவபார்க்கின் ற
வலையெயி ற்றி ராவணன் வஞ்சமுற் றுவான்
முளைவரித் * தண்டொருமூன்று மூப்பகைத்
தளையரி தவத்தவர் வடிவுந் தாங்கினான். (உ௦)

ஊணில னாமெனவுலர்ந்த மேனியன்
சேனெறி வந்ததே தார்வருத்தச் செய்கையன்
பாணியினடத் திடைப்படிக்கின் றுனென
வீணையினிசைபடவே தம்பாடுவான். (உ௧)

பூப்பொதிய விழ்ந்த நடை யன்பூதலம்
தீப்பொதிந்தா மெனமி திக்குஞ்செய்கையன்
காப்பருநடுக்கு றங்காலன்கையினன்
மூப்பெனும்பருவமு முனியமுற் றினான். (உ௨)

தாமரைக்கண் ணெடேர் தவத்தின் மாலையன்
ஆமையினி ருக்கையன் வலாந்த வாக்கையன்
நாமநூன்மார் பினன ணுகினனோ
நாமனத்தருந்த தியிருந்த குழல்வாய். (உ௩)

இராவணன் பர்ணசாலையாயிலில் வந்து இதில்
உள்ளார் யார்? என்றல்.

தோமறுசாலையின்வாயி றுன்னினினான்
நாமுதற்குழறிடநடுங்கு சொல்லினான்
யாவிரிவ்விருக்கையுளிருந் துளீரென்றான்
தேவருமருள் கொளத்தெரிந்த மேனியான். (உ௪)

சீதை இராவணமுனியை எதிர்கொள்ளுதல்.

தோகையுமிவ்வுழித் தேமில்சின்தனை
சேகறுநோன்பின ரென்னுஞ்சின்தையான்
பாகியல்கிளவியான்பவளக்கொம்பர்போன்
நேருமினீண்டெனவெ திர்வந்தெய்தினான். (உ௫)

இராவணன் சீதையைப் பார்த்தல்.

வெற்பிடைமதமெனவியர்க்குமேனியன்
அற்பினிற்றிரைபுரளாசைவேலையன்
பொற்பினுக்கணியினப்பு கழின்சேக்கையைக்
கற்பினுக்கரசியைக்கண்ணி னேக்கினான். (உ௬)

* தண்டொருமூன்று-அரசு, புரசு, மூங்கில் என்னும் மூன்றுவகைக்
கோல்களையும் ஒன்றாகமுறுக்கிச் சேர்த்தது திரிதண்டமாம்.

சீதையைக் கண்டவள்விலே இராவணன் வேட்கை
நோய் விஞ்சிப் படும் அவத்தை.

தூங்கலினுருவினைச்சொல்லினும்பரும்
ஓங்கியவழிகினுருவங்காண்டலும்
எங்கினன்மனநிலையாதென்றுன்னுவாம்
வீங்கினமெலிந்தனவீரத்தோள்களே. (௨௭)

புனமயிற்சாயலினெழிலிற்பூநறைச்
சுனைமடுத்தாண்டிசைமுரலுந்தும்பியின்
இனமெனக்களித்துளதென்பதென்னவன்
மனமெனக்களித்தது * கண்ணின்மாலையே. (௨௮)

சேயிதழ்த்தாமரைச்சேக்கைதீர்ந்திவண்
மேயவண்மணிநிறமேனிகாணுதற்
கேயுமேயிருபதிங்கிமைப்பிண்டங்கள்
ஆயிரமில்லெயன்றல்லெய்தினான். (௨௯)

† அரைகடையிட்டமுக்கோடியாயுவும்
புரைதபுதவத்தின்யான்படைத்தபோதுமே
நிரைவளைமுன்கையிந்நின்றநங்கையின்
கரையறுநன்னலக்கடற்கென்றுன்னினான். (௩௦)

தேவருமவுணருந்தேவிமாரொடும்
கூவல்செய்தொழிலினர் ‡ குடிமைசெய்திட
மூவுலகமுமிவர்முறையினளயான்
ஏவல்செய்துங்குவெனினியென்றுன்னினான். (௩௧)

உளைவுறுதுயர்முகத்தொளியிதாமெனின்
முளையெயிறிலங்கிடுமுறுவலென்படும்
தளையலிழ்குமுலிவட்கண்டுதந்தவென்
இளையவட்களிப்பெனென்னரசென்றெண்ணினான். (௩௨)

அம்முனிவனுக்குச் சீதை வருகவென்று உபசாரமொழி கூறல்.

§ ஆண்டையானையனவுன்னியாசைமேல்
மூண்டெழுசிந்தனைமுறையிலோன்றனைக்
காண்டலுங்கண்ணினீர் துடைத்தகற்பினான்
ஈண்டெழுந்தருளுமென்றினையகூறினான். (௩௩)

* கண்களிருபதாதலின்-கண்ணின்மலை எனப்பட்டது.

† அரைகடையிட்டமுக்கோடி-அரையென்னும் எண்ணைக்கடையில்
எழுதப்பட்ட மூன்றுகோடி என்க.

‡ குடிமை-பரம்பரையாச்செய்யும் அடிமை.

§ ஆண்டையான்-அவ்விடத்தான்,

சீதை தந்த ஆசனத்தில் அம்முனிவன் வீற்றிருத்தல்.

ஏத்தினனெய்தலுமிருத்திரீண்டென
வேத்திரத்தாசனம்வீதியினல்கிணள்
மாத்திரிதண்டயல்லைத்தவஞ்சனும்
பூத்தொடர்சாலையினிருந்தபோழ்தினே.

(நச)

அப்பொழுது சராசரங்கள் அஞ்சிநடுங்கல்.

நடுங்கினமலைகளுமரனுநாவவிந்
தடங்கினபறவையும்விலங்குமஞ்சின
படங்குறைந்தொதுங்கினபாம்பும்பாதகக்
கடுந்தொழிலரக்களைக்காணுங்கண்ணினே.

(நடு)

அம்முனி சீதையைநோக்கி இப்பர்ணசாலுக்கு

உரியவர் யார்? என்றல்.

இருந்தவன்யாவதிவ்விருக்கையிங்குறை
இருந்தவன்யாவனீர்யாரையென்றலும்
வீருந்தினரிவ்வழி * விரகிலாரெனப்
பெருந்தடங்கண்ணவன்பேசன்மேயினள்.

(நசு)

அதற்குச் சீதை விடைகூறுதல்.

தயாதன்றெல்குலத்தலைவன்றம்பியோ
டியர்குலத்தன்னசொலுச்சியேந்தினான்
அயர்விலதிவ்வழியுறையுமன்னவன்
பெயரினைத்தெரிகுதிர்பெருமையீரென்றான்.

(நௌ)

அம்முனிவன் சீதையை நீர் யார்மகள் என்றல்.

கேட்டனென்கண்டிலென்கெழுவுகங்கைநீர்
நாட்டிடையொருமுறைநண்ணினேன்மலர்
வாட்டடங்கண்ணினீர்யாவன்மாமகள்
காட்டிடையரும்பகல்கழிக்கின்றீரென்றான்.

(நௌ)

அதற்குச் சீதை விடைகூறுதல்.

அனகமாரெறிபடரடிகணும்மலால்
நினைவதோர்தெய்வம்வேறிலாதநெஞ்சினான்
சனகன்மாமகள்பெயர்சனகி * காருத்தன்
மனைவியானென் நனண்மறுவில்லகற்பினான்.

(நக)

சீதை அம்முனிவனை நீர் எங்கு நின்று வருகிறீர்? என்றல்.

அவ்வழியினையனவுரைத்தவாயிழை
வெவ்வழிவருந்தினிர்வினைந்தழப்பினீர்

* விரகிலார்-தம்மை இத்தன்மையாரென்று அறிந்தில்லாதவர்.
விரகு-அறிவு “விரகறியாளர்” (புறப்பாட்டு-௨௬௧.)

† காருத்தன்-கருஸ்தனென்னும் அரசனது மரபில்தோன்றியவன்;
சீதை தன்கணவன்பெயர் சொல்லாமல் வம்சத்தின்பெயரைச் சொல்லி
யதுகவனிக்க; காருத்தனென்றபெயர், இந்திரனைவாகனமாகக்கொண்டு
சென்று அசுரரையழித்து அமரரையளித்த அரசனது மரபினர்.

இவ்வழியிருவினகடக்கவெண்ணினிர்
எவ்வழிநின்றியிங்கெய்தினீரென்றான்.

(சு0)

அதற்கு அவன் கூறும் விடை.

இந்திரங்கிந்திரனெழுதலாகலாச்
சந்தரனன்முகன்மரபிற்றேன்றினான்
அந்தரத்தோடுமெவ்வுலகுமாஸ்கின்றான்
மந்திரத்தருமறைவைகுநாவினான்.

(சக)

ஈசனாடிருந்தபேரிலங்குமால்வரை
ஊசுவேரோடும்பறித்தெடுக்குழற்றத்தான்
* ஆசைகள்சுமந்த † பேரளவில்யானைகள்
பூசல்செய்மருப்பினைப்பொடிசெய்தோலினான்.

(சஉ)

நிற்பவர்கடைத்தலைநிறைந்துதேவரே
சொற்பகும்ற்றவன்பெருமைசொல்லுங்கால்
கற்பகமுதலியநிதியங்கையன்
பொற்பகமானநீரிலங்கைப்பொன்னகர்.

(சங)

மேனகைதிலோத்தமைமுதலவேழையர்
வானகந்துறந்துவந்தவன் நன்மாட்சியால்
ஊனமிலடைப்பைகால்வருடலொண்ணசெருப்
பானவைமுதற்றொழிலவரதாருமே.

(சச)

சந்திரனிரவியென்பவர்கடாமவன்
சிந்தனைவழிநிலதிரிவர்தேசடை
இந்திரன்முதலியவமரணீண்டவன்
கந்தடுகோயிலின்காவலாளரே.

(சரு)

பொன்னகரத்தினும்பொலங்கொணுகர்தம்
தொன்னகரத்தினுந்தொடர்ந்தமாநிலத்
தெந்நகரத்தினுமினியவீண்டவன்
நன்னகரத்தனநவையிலாதன்.

(சசு)

தாளுடைமலருளான் நந்தவந்தமில்
தாளுடைவாழ்க்கையனாரிபாகத்தன்

வாளுடைத்தடக்கையன்வாரிவைத்தவெங்
கோளுடைச்சிறையின்ன்குணங்கண்மேன்மையான்.

(சஎ)

வெம்மைதீரோழக்கினன்விரிந்தகேள்வியன்
‡ செம்மையோன்மன்மதன் திகைக்குஞ்செவ்வியன்

* ஆசைகள்-திக்குகள். † பேரளவில்யானை-மிகப்பெரியயாளை.

‡ செம்மை-நடுவுநிலைமை. நெருமன்கோலன்னசெம்மைதாங்கி (மதுரைக்காஞ்சி-சகக.)

எம்மையோரனைவருமிவைவரென்றெனும்
மும்மையோர்பெருமையுமுற்றும்பெற்றியான்.

(சஅ)

அனைத்துலகினுமழகமைந்தநங்கையர்
எனைப்பலரவன் நனதருளினிச்சையோர்
நினைத்தவருருகவுமுதவநேர்கிலன்
மனக்கினியாளொருமாதர்நாவான்.

(சக)

ஆண்டையானரசுவீற்றிருந்தவந்கர்
வேண்டியான்சில்பகலுறையவேண்டினேன்
நீண்டனெனிருந்தவற்பிரிந்தநெஞ்சினேன்
மீண்டனெனென் நனன்வியையமுன்னுவான்.

(சூ)

அம்முனியை நோக்கிச் சீதை நீவிர் அரக்கருளில்
வாழ்வானேன் என்றல்.

வேதமும்வேதியருளும்வெண்கலாச்
சேதனைமன்னுயிர் தின்னுந்தீவினைப்
பாதகவரக்கர்தம்பதியின்வைருதற்
கேதுவென்னுடலமுமிகையென்றெண்ணுவீர்.

(சுக)

வனத்திடைமாதவர்மருங்குவைகலிர்
புனத்திருநாட்டிடைப்புனிதருர்புக
நினைத்திலிர் நநெறிநினைக்கிலாதவர்
இனத்திடைவைகினிரென்செய்திரென்றான்.

(சுஉ)

வேறு.

அதற்கு அம்முனியின் விடைகூறுதல்.

மங்கையிஃதுரைத்தல்கேட்டவரம்பிலான்மறுவிற்பீர்தார்
வெங்கண்வாளரக்கரென்னவெருவலமெய்ம்மைநோக்கின்
திங்கள்வாண்முகத்தினையத்தேவரிற்றீயரல்லர்
எங்கள்போலியர்க்குநல்லார்நிருதரேபோலுமென்றான்.

(சுகஉ)

சீதை தீயவரைச் சேர்ந்தவரும் தீயவரே என்றல்.

சேயிழையன்னசொல்லத்தீயவர்ச்சேர்தல்செய்தார்
சூயவரல்லர்சொல்லிற்றென்னெறிதொடர்ந்தோரென்றான்
மாயவல்லரக்கர்வல்லர்வேண்டெருவரிக்கவென்ப
தாயவளறிதேற்றருளாதவினயலொன்றெண்ணான்.

(சுச)

அதற்கு இராவணன் கூறும் சமாதானம்.

அயிர்த்தனளாகுமென்றேரையுறவகத்துக்கொண்டான்
பெயர்த்ததுதுடைக்கவெண்ணிப்பிறிதுறப்பேசலுற்றான்
மயக்கமுழுவகமுன்றின்வாழ்பவர்க்கணையவல்லோர்
இயற்கையிற்றிரியினல்லாலியற்றலாநெறியென்னென்றான்.

(சுகக)

சீதை இனி இராமனால் அரக்கர் அழிய
உலகுஇன்புறம் என்றல்.

திறந்தெரிவஞ்சனச்சொற்செப்பலஞ்செப்பமிக்கான்
அறந்தருவள்ளிண்டிங்கருந்தவமுயலுநாளுள்
மறந்தலைதிரிந்தவாழ்க்கையரக்கர்தம்வருக்கத்தோடும்
இறந்தனர்முடிவர்பின்னரிடரில்லுலகமென்றாள். (௫௭)

அதற்கு இராவணன் மனிதர் அரக்கரைக் கொல்ல
வல்லரோ? என்றல்.

மானவளுரைத்தலோடுமானிடரரக்கர்தம்மை
மீனெனமிளிருங்கண்ணயேவரறவெல்வரென்னின்
யானையினினைத்தையெல்லாமிளமுயல்கொல்லும்பின்னும்
கூனுகிர்ப்படங்கலேற்றைக்குருளோமன்கொல்லுமென்றான். (௫௮)

அதற்குச் சீதை, விராதன் கரன் முதலியோரை இராமன்
கொன்றதை நீர் அறியீரோ? என்றல்.

மின்றிரண்டனைய * பங்கிவிராதனும்வெகுளிபொங்கக்
கன்றியமனத்துவென்றிக்கரன்முதற்கணக்கிலோரும்
பொன்றியபூசலொன்றுக்கேட்டிலிர் பேரலுமென்றாள்
அன்றவர்க்குத்தனன்னிமழைக்கணீரருவிசோர்வாள். (௫௮)

மற்றும் சீதை அரக்கரனைவரும் விரைவில் அழிவர் என்றல்.

வாளரிவள்ள நன்னாலில்லக்கைமாகிருதரெல்லாம்
கேளோடுமறியுமாறும்வானவர்கிளருமாறும்
நாளையேகாண்டிரன்றே நறவையிலிருணர்கிலீரோ
மீளருந்தருமந்தன்னைவெல்லுமோபாவமென்றாள். (௫௯)

அதுகேட்டு இராவணன் கோபங்கொள்ளுதல்.

தேனிடையமுதளாயவன்னமென்சிலசொன்மால
தாணுடைச்செவிகளுடுதவமுறத்தளிர் த்துவீங்கும்
ஊனுடையுடம்பினுனுமுருகெழுமானமூன்ற
மானிடர்வலியரென்றமாற்றத்தாற்சீற்றம்வைத்தான். (௬௦)

இராவணனது கோபவார்த்தை.

சீறினனுரைசெய்வானச்சிலைவலிப்புல்லியோர்கட்
கீரெருமனிதன்செய்தானென்றெடுத்தியம்பினையெல்
தேறுதிநாளையேவ்விருபதுதிண்டோள்வாடை
வீறியபொழுது † பூனாவீயெனவீவனன்றே. (௬௧)

மேருவைப்பறிக்கவேண்டின்விண்ணினையிடிக்கவேண்டி
னீரினைக்கலக்கவேண்டினெருப்பினையவிக்கவேண்டின்

பாரிணையெடுக்கவேண்டி ந்பலவினைசிலசொல்லேழாய்
யாரொனக்கருதிச்சொன்னுயிராவணற்கரிதென்னென்றான். (கூஉ)

அதற்குச் சீதை கூறுந் தக்க சமாதானவார்த்தை.

அரண்டருதிரடோள்சாலவுளவெனிநூற்றலுண்டோ
கரண்டநீரிலங்கைவேந்தைச்சினைவைத்தகழற்கால்வீரன்
திரண்ட * தோள்வனத்தையெல்லாஞ்சிறியதோர்பருவந்தன்னில்
இரண்டுதொளொருவனன்றோமமுவினாலெறிந்தானென்றான். (கூங்)

இராவணன் பெருங்கோபங்கொண்டு மாயைத்
துறவிவேடத்தை விடுத்தல்.

என்றிவருரைத்தலோடுமெரிந்தனநயனந்திக்கிற்
சென்றன திரடோள்வானந்தீண்டினமகுடந்தின்கை
ஒன்றொடொன்மடித்தமேகத்துருமெனவெயிற்றிறிஇனா
மென்றனவெகுளிபொங்கவிட்டதுமாயவேடம். (கூசு)

சீதை சங்கிக்குமளவில் அவன் தன்உருவங்காட்டல்.

இருவினை துறந்தமேலாரல்லன்கொலிவென்னெறண்ணி
அரிவையுமையெய்தாவாரிவன்றொன்னென்றும்
தெரிவருநிலையளாகத்தீவிடத்தரவந்தானே
உருகெழுசீற்றம்பொங்கிப்பணம்பிரித்துயர்ந்ததொத்தான். (கூரு)

அப்பொழுது சீதை அஞ்சிநடுநடுங்கிய நிலைமை.

ஆற்றவெந்துயரத்தன்னாளாண்டுற்றவலக்கேணக்கின்
எற்றமென்னினைக்கலாகுமெதிரெடுத்தியம்பலாகும்
மாற்றமொன்றில்லைசெய்யும்வினையில்லைவரிக்கலாகாக்
கூற்றம்வந்துற்றகாலத்துயிரெனக்குலைவுகொண்டாள். (கூசு)

இராவணன் சீதையை வெருட்டிப்பேசுதல்.

விண்ணவரேவல்செய்யவென்றவென்வீரம்பாராய்
மண்ணிடைப்புழுவின்வாழுமானிடர்வலியரென்றாய்
பெண்ணென்பிழைத்தாயன்றேறலுன்னையான்பிசைந்துதின்ன
எண்ணுவெனண்ணிற்பின்னையென்னுயிரிழப்பெனென்றான். (கூஎ)

உடனே இராவணன் அவனைச் சமாதானப்படுத்தித்
தன்கருத்தைப் புலப்படுத்தல்.

குலைவுறலன்னமுன்னம்யாரையுங்கும்பிடாவென்
தலைமிசைமகுடமென்னத்தனித்தனியினிதுதாங்கி
அலகில்பூணரம்பைமாதரடிமுறையேவல்செய்ய
உலகமீரேழுமாளுஞ்செல்வத்துளுறையதியென்றான். (கூஅ)

* தோள்வனம்-தோளின் தொகுதி.

அதுகேட்டவுடனே சீதை இராவணனை நிர்த்தித்தல்.

செவிகளைத் தளிக்கையாலேசிக் குறச்சேமஞ்செய்தான்
கவினுமவெஞ்சிலக்கைவென்றிக்காகுத்தன்கற்பினேனைப்
புவியிடையொழுக்கேநாக்காப்பொங்கெரிப்புனிதரீயும்
* அவியைநாய்வேட்டென்னவென்சொரையரக்கவென்றோ. (சுசு)

சீதை இராவணனை அதட்டிப்பேசுதல்.

புன்னுனைநீரினெய்தாப்போதலேபுரிந் துநின் ம
இன்னுயிரிழுத்தலஞ்சியிற் பிறப்பழிதலுண்டே
மின்னுயிர்த்துருமிற்சீறும்வெங்கணைவிரவாமுன்னம்
உன்னுயிர்க்குறுதிநோக்கினொளித்தியாலோடியென்றாள். (எ0)

உன்கணவனம்பு என்னை யாதுஞ்செய்யமாட்டாது என்று
இராவணன் கூறுதல்.

என்றவளுரைக்கநின் மவிரக்கமிலரக்கனெய்த
உன்றுணைக்கணவனம்பவ்யுயர்திசைசுமந்தேவாங்கல்
வன்றிறன்மருப்பினொற்றன் மடித்தவென்மாப்பின்வந்தால்
குன்றிடைதொடுத்திவிட்டபூங்கணைகொல்லதென்றாள். (எக)

இராவணன் மீண்டும் இன்சொற்கூறிச் சீதையை வணங்குதல்.

அணங்கினுக்கணங்களுய்நின்னொசைநோயகத்துப்பொங்க
உணங்கியவுடம்பினேனுக்குயிரினையுதவி டும்பர்க்
கணங்குழைமகளிர்க்கெல்லாம்பெரும்பதங்கைக்கொளென்னோ
வணங்கினனுலகந்தாங்குமலையினும்வலியதோளான். (எஉ)

வேறு.

அப்பொழுது பிராட்டி அலறிக்கதறல்.

தறவாயவன்வந்தடிதாழுதலும்
கறவாள்படவாவிசலங்கினள்போல்
இறைவாவினையோயெனவேங்கினளால்
பொறைதானுயிர்போவதுபோற்புகல்வான். (எங்)

இராவணன் சீதையைத் தரையுடனே பெயர்த்தெடுத்தல்.

ஆண்டாயிடைதீயவ டு னுயிழையைத்
தீண்டாலெனுமேலுரைசிந்தைசெயாத்
தூண்டானெனலாழுயர்கோள்வலியாற்
தீண்டானிலமயோசனைகீழொடுமேல். (எசு)

* அவி-ஹவீஸ் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு; மந்திரபூர்வமாக
அக்கினியில் ஒடிஞ்செய்யப்படும் நெய்முதலிய தேவருணவு.

† உம்பர்கணங்குழை மகளிர்க்கெல்லாம் பெரும்பதம் என்றது-எல்
லாத்தேவர்களையும் வென்று திரிலோகாதிபத்தியத்தைக்கைக்கொண்ட
நன்கு உரியவளாதலை.

‡ ஆயிழை-தோந்தெடுத்தணிந்த சிறந்த ஆபரணங்களையுடையவள்.

இராவணன் சீதையைத் தரையோடு எடுத்துத் தேரில் வைத்துக்
கொண்டு ஆகாயமார்க்கமாக எழுதல்.

கொண்டானுயர்தேர்மிசைகோல்வனையாள்
கண்டாடனதாருயிர்கண்டிலளால்
மண்டானுறுமின்னின்மயங்கினளால்
விண்டான்வழியாவெழுவான்விரைவான். (எடு)

பிராட்டி சோகித்துப் புலம்பலுறல்.
விடுதேரெனவெங்கனல்வெந்தழியும்
கொடிபோல்புரள்வாள்சூலவாளயர்வாள்
துடியாவிழுவாடியராலெழுவாள்
கடிதாவறனையிதுகாவெனுமால். (எசு)

சீதை பலபொருள்களையும் நோக்கி இரங்கிக்கூறும் மொழிகள்.

மலையேமரனேமயிலேருயிலே
கலையேபிணையேகளிறேபிடியே
நிலையாவுயிரேநிலேதேறினர்போய்
உலையாவலியாருழைநீருரையீர். (எஎ)

செஞ்சேவகனார்நிலைநீர்தெரிவீர்
மஞ்சேபொழிலேவனதேவதைகாள்
அஞ்சேலெனநல்குதிரேலடியேன்
உஞ்சாலதுதானிழிபோவுரையீர். (எஅ)

நிருதாதுயர்வேரநீண்முகில்போல்
சுரதாரைகள்வீசினிர்சார்கிலிரோ
வரதாவினையோய்மறுவேதுமிலாப்
பரதாவினையோய்பழிபூணுதிரோ. (எக)

கோதாவரியேகுளிர்வாய்குழைவாய்
மாதாவனையாய்மனனேதெளிவாய்
ஒதாதுணர்வாருழையோடினேபோய்
நீதான்வினையேனிலைசொல்லலையோ. (அ0)

முந்துஞ்சுனைகாண்முழைவாழ்நிகாள்
இந்தநிலவேனாடுமெடுத்தகைநா
லைந்துந்தலைபத்துமலைந்துலையச்
சிந்தும்படிகண்டுசிரித்திடுவீர். (அக)

வேறு.

இராவணன் சீதைவார்த்தையைப் பரிகசித்தல்.

ஏன்றின்னபலவும்பன்னியிரியலுந்நரந்நுவானைப்
பொன்றுன்னுபுணர்மென்கொங்கைப்பொலங்குழாய்போரிலென்னைக்

கொன்றுன்னீமீட்பர்கொல்லம்மானிடர்கொள்கவென்றோ
வன்றின்கையெறிந்துநக்கான்வாழ்க்கைநாள்வறிதுவீழ்வான். (அஉ)

சீதை இராவணனைநோக்கி நீ வல்லவனாயின் தேரைச்
செலுத்தாதே என்றல்.

வாக்கினுலன்னொன்சொல்லமாயையால்வஞ்சமாறென்
ருக்கினையாக்கியுன்னையாருயிருண்ணுங்கூற்றைப்
போக்கினுய்ப்புருந்துகொண்டுபோகின்றாய்பொருதுநின்னைக்
காக்குமாகாண்டியாயிற்கடவலுன்னேறையென்றாள். (அங்)

மற்றும் சீதை இராவணனைநோக்கி நீ அச்சத்தாலேயே
வஞ்சனைசெய்தாய் என்றல்.

மீட்டுமொன்றுரைசெய்வாணீவீரனேல்லிரைவினமற்றுன்
கூட்டராமரக்கர்த்தம்மைக்கொன்றுகைகொங்கைமூக்கும்
வாட்டினூர்வனத்திலுள்ளார்மானிடரென்றவார்த்தை
கேட்டுமிம்மாயஞ்செய்ததச்சத்தின்கிளர்ச்சியன்றோ. (அச)

மனிதரோடு பொருதல் எனக்கு இழிவன்றோ? என்று
இராவணன் கூறல்.

மொழிதருமளவினங்கைகேளிதுமுரணில்யாக்கை
இழிதருமனிதரோடேயான்செருவேற்பெலன்றால்
விழிதருநெற்றியான் நன்வெள்ளிவெற்பெடுத்ததோட்குப்
பழிதருமதனிற்சாலப்பயன் நரும்வஞ்சமென்றாள். (அரு)

சீதை இராவணனை நிந்தித்தல்.

பாவையுமதனைக்கேளாத்தங்குலப்பகைஞர்தம்பால்
போவதுகுற்றம்வாளிற்பொருவதுநாணம்போலாம்
ஆவதுகற்பினுரைவஞ்சிக்குமாற்றலேயாம்
எவமென்பழிதானென்னையிரக்கமிலரக்கர்க்கென்றாள். (அசு)

அச்சமயத்தில் சடாயு வந்து எதிர்த்தல்.

என்னுமவ்வேலையின்கணங்கடாபோவதென்றோ
நின்னிலென்றிடித்தசொல்லனெருப்பிடைப்பரப்புங்கண்ணன்
மின்னெனவிளங்கும்வீரத்துண்டத்தன்மேருவென்னும்
பொன்னெடுங்குன் நம்வானின்வருவதேபோலுமெய்யான். (அஎ)

பாழிவன்கிரிகளெல்லாம்பறித்தெழுந்தொன்றோடொன்று
பூழியினுதிர்விண்ணிற்புடையுறக்கிளர்ந்துபொங்கி
ஆழியுமுலகுமொன்றாயழிதரமுழுதும்வீசும்
ஊழிவெங்காற்றிதென்னவிருகிறழுகைதமோத. (அஅ)

வேறு.

சாகைவன்றலையொடுமரமுந்தாழ்மேல்
மேகமும்விண்ணின்மீச்செல்லம்பிசை
மாகவெங்கலுழனும்வருகின்றனென
நாகமும்படமொளித்தொதுங்கியைவே. (அக)

யானையும்யாளியுமுதலயாவையும்
காடுநொடுமரத்தொடுதூறுகல்லிவை
மேனிநைந்திருசிறைவீச்சினேறலால்
வானமுங்கானமுமாறுகொள்ளவே. (கஓ)

* உத்தமன்றேறவியையுலகொடோங்குதேர்
வைத்தனையேகுவதெங்குவானினே
டித்தனை திசையையுமறைப்பெனீண்டெருப்
பத்திரச்சிறைகளைவிரிக்கும்பண்பினான். (கக)

வந்தனெனருவையின்மன்னன்மாண்பிலான்
எந்திரத்தேர்செலவொழிக்குமெண்ணினான்
சிந்திரக்கால்சிரஞ்செக்கர்குடிய
கந்தரக்கைலையைநிகர்க்குங்காட்சியான். (கஉ)

வேறு.

சடாயு சீதைக்கு அபயங்கூறல்.

ஆண்டுற்றவணங்கினையஞ்சவெனாத்
திண்டுற்றிலெனன்றுணர்சிந்தையினான்
மூண்டுற்றெழுவெங்கதமுற்றிலனால்
மீண்டுற்றுரையாடலைமேயினனால். (கங)

சடாயு இராவணனைநோக்கிக் கூறுங் கோபவார்த்தைகள்.

கெட்டாய்கிளையோடுநின்வாழ்வையெலாம்
சுட்டாயிதுவென்னதொடங்கினேநீ
பட்டாயெனவேகொடு பத்தினியை
விட்டேகுதியால்விளிகின்றிலயால். (கச)

பேதாய்பிழைசெய்தனைபே டு ருலகின்
மாதாவனையாளமனக்கொடுநீ
யாதாகினீனத்தனையெண்ணபிலாய்
ஆதாரநினக்கினியாருளரோ. (கதி)

உய்யாமன்மலைந்துமராருயிரை
மெய்யரீகவிராமன்விருந்திடவே

* உத்தமன்-புருஷோத்தமன்.

பத்ரீ-அக்கினிசாக்ஷியாய் விவாகஞ்செய்துகொள்ளப்பட்டமனைவி.

ட உலகின்மாதா-லோகமாதா.

கையாரமுதந்துகொடந்தகனூர்
ஐயாபுதிதுண்டதறிந்திலையோ. (க௬)

கொடுவெங்குகொல்லியவந்ததன்மேல்
விடுமுண்டைகடாவலிரும்பினையே
அடுமென்பதுணர்ந்திலையாயினும்வன்
கடுவுண்டியிரின்னிலைகாணுதியோ. (க௭)

எல்லாவுலகங்களுமிந்திரனும்
அல்லாதவர்மூவருமந்தகனும்
புல்வாய்புலிகண்டதுபோல்வரலால்
வில்லாளரைவெல்லுமிடுக்குளரோ. (க௮)

இம்மைக்குறேவாடுமிறந்தழியும்
வெம்மைத்தொழிலிங்கிதன்மேலிலயால்
அம்மைக்கருமாநகந்தருமால்
எம்மைக்கிதமாகவிதெண்ணினே. (க௯)

முத்தேவரின்மூலமுதற்பொருளாம்
அத்தேவரிம்மானிடராதலினால்
எத்தேவரொடெண்ணுவதெண்ணமிலாப்
பித்தேறினயாதல்பிழைத்தனையால். (க௧௦)

புரம்பற்றியபோர்விடையோனருளால்
வரம்பெற்றவுமற்றுளவிஞ்சைகளும்
உரம்பெற்றனவாவனவுண்மையினோன்
சுரம்பற்றியசாபம்விடுத்தனையே. (க௧௧)

வாளுள்பவன்மைந்தன்வனேத்தவிலான்.
தானேவரினின்றதுதடுப்பரிதால்
நானேயவணுய்ப்பெனிந்நன்னுதலைப்
போனிகடிதென்றுபுகன்றிடலும். (க௧௨)

இராவணன் மறுத்துக்கூறும் வார்த்தைகள்.

கேட்டானிருதர்க்கிறகேட்குழிகள்தன்
வாட்டாரைநெருப்புக்கவாய்மடியா
ஒட்டாயினிரீயுரைசெய்குநரைக்
காட்டாய்கடிதென்றுகன்னுரையா. (க௧௩)

வரும்புண்டரம்வாளியின்மார்புருவிப்
பெரும்புண்டிறவாவகைபேருகிரீ
இரும்புண்டநிர்மீள்கினுமென்னுழையிற்
கரும்புண்டசொன்மீள்கிலள்காணுதியால். (க௧௪)

வேறு.

அதுகேட்டுச் சீதை மிகவும்வருந்த, சடாயு அவட்கு உறுதிகூறல்.

என்னும்மளவிற்பயமுன்னினிரட்டியெய்த
அன்னம்மயர்கின்றதுநோக்கியரக்கனயாக்கை
சின்னம்முறுமிப்பொழுதேசிலையேந்திரங்கள்
மன்னன் மகன்வந்திலனென்றுவருந்தலன்னை. (க0௫)

முத்துக்கனபோன்முதத்தாலிமுலைக்கண்வீழ்த்
தத்துற்றயரேறலைதாலபலத்தினேலும்
கொத்தொப்பனகொண்டுவன்கொண்டனவென்றவாசை
பத்திற்குமின்றே * பலியீவதுபார்த்தியென்றான். (க0௬)

சடாயுவுக்கும் இராவணனுக்கும் நடந்தபோரைக் கூறுதல்.

இடிப்பொத்தமுழக்கினிருஞ்சிறைவீசியெற்றி
முடிப்பத்திகளைப்படியிட்டமுழங்குதுண்டம்
கடிப்பக்கடிதுற்றவன்காண்டகுநீண்டவீணைக்
கொடிப்பற்றியொடித்துயர்வானவராசிகொண்டான். (க0௭)

அக்காலையரக்கணுக்குருக்கன்னகண்ணன்
எக்காலமுமின்னதொரிடழிவுற்றிலாதான்
நக்கானுலகேழுநடுங்கிடநாகமன்ன
கைக்கார்முதத்தோடுகடைப்புருவங்குனித்தான். (க0௮)

சண்டப்பிறைவாளெயிற்றான்சரதாரைமாரி
மண்டச்சிறகர்லடித்தான்சிலவள்ளுகிரால்
கண்டப்படுத்தான்சிலகாலனுங்காணவுட்கும்
துண்டப்படையாற்சிலதுண்டதுண்டங்கள்கண்டான். (க0௯)

மீட்டும்மணுகாரெடுவெங்கணந்தநாகம்
வாட்டிங்கலுமுனைவன்றலைத்தின்மீதும்
நீட்டிற்றெழுக்கெனுநேமியன்சேமவிந்கால்
கோட்டும்மளவின்மணிக் குண்டலங்கொண்டெழுந்தான். (க௧0)

எழுந்தான்றடமார்பினிலேழிளோடேழுவாளி
அழுந்தாதகமுன்றிடப்பெய்தெடுத்தார்த்தரக்கன்
பொழிந்தான்புகர்வாளிகண்மீளவும்போர்ச்சடாயு
விழுந்தானெனவஞ்சினர்விண்ணவர்வெய்துயிர்த்தார். (க௧௧)

புண்ணிற்புதுநீர்பொலியப்பொழிபுள்ளின்வெந்தன்
மண்ணிற்கீரனேமுதலோருதிரத்தின்வாரி

* பலி-தேவர்க்கு இடும் உணவு.

கண்ணிற்கடலென்று நுகர்ந்ததுகான்றுமீள்
விண்ணிற்பொலிகின்றதொர்வெண்ணிறமேகமென்ன. (ககஉ)

ஒத்தானுடனேயுயிர்த்தானுருத்தானவன்றோள்
பத்தோடுபத்தினெடுமபத்தியிற்றத்திமூக்கால்
கொத்தாநகத்தாற்குடையாச்சிறையாற்புடையா
முத்தாரமார்பிற்க * வசத்தையுமூட்டறுத்தான். (ககங)

அறுத்தானையரக்கனுமைம்பதொடைம்பதம்பு
செறித்தான் றடமார்பிற்செறித்தலுந்தேவராஞ்சி
வெறித்தார்வெறியாமுனிராவணன்விலைப்பல்லால்
பறித்தான்பறவைக்கிறைறவிண்ணவர்பண்ணையார்ப்ப. (ககச)

எல்லிட்டவெள்ளிக்கயிலைப்பொருப்பீசனோடு
மல்லிட்டதாளாலெடுத்தான்சிலவாயின்வாங்கி
வில்லிட்டியர்ந்தநெடுமேகமெனப்பொலிந்தான்
சொல்லிட்டவன்றோள்வலியாருளர்சொல்லவல்லார். (ககரு)

மீளாரிற்றத்தாயிரங்கண்ணவன்விண்ணினோடு
வாளாலொறுத்தான்சிலவாயிடைநின்றும்வாங்கித்
தாளாலிறுத்தான் றழல்வண்ணன் றடக்கைவிலைத்
தோளாலிறுத்தான் றுணைத்தாதைதனன்பிற்றோழன். (ககசு)

ஞாலம்படுப்பான் றனதாற்றலுக்கேற்றநல்லில்
மூலம்மொடிப்புண்டதுகண்டுமுனிந்தநெஞ்சன்
ஆலம்மிடற்றுன்புரமட்டொரம்புபோலும்
சூலம்மெடுத்தானெறிந்தான்மறந்தோற்றிலாதான். (ககஎ)

ஆற்றினிவனென்றுணராநெனதாற்றல்காணென்
தேற்றாநெருவைக்கிறைமுத்தலையெடுகமார்பின்
மேற்றாநிதுசெய்பவர்யாரெனவிண்ணுளோர்கள்
தோற்றாதுநின்றாந்தமேதான்புடைகொட்டியார்த்தார். (ககஅ)

பொன்னோக்கியர்தம்புலனோக்கிய ட புன்கனோரும்
இன்னோக்கியரில்வழியெய்தியநல்லிருந்தும்
தன்னோக்கியநெஞ்சடையோகியர்தம்மைச்சாரந்த
மென்னோக்கியர்நோக்கமுமாமெனமீண்டதவ்வேல். (ககக)

வேகம்முடனவேலிழந்தான்படைவேடுறடாமுன்
மாகம்மறையும்படிநீண்டவயங்குமான்றேர்ப்

* கவசத்தையு மூட்டு அறுத்தான்-கவசத்தின் பூட்டுகளைத் துணித்
தான்.

† புன்கண்-வாடிய கண். பொருளின்மை துன்பத்துள் துன்பமாத
லால் வறியவர் புன்கனோர் எனப்பட்டனர்.

பாகன்றலையப்பறித்துப்படர்கற்பினுள்பால்
மோகம்படைத்தானுனைவெய்தமுகத்தெறிந்தான். (கஉ௦)

எறிந்தானதுநோக்கியிராவணனெஞ்சினுற்றல்
அறிந்தான்முனிந்தாண்டதொராடகத்தண்டுவாங்கிப்
பொறிந்தாங்கெரியின்சிகைபொங்கியெழப்படைத்தான்
மறிந்தானெருவைக்கிைறமால்வரைபோலமண்மேல். (கஉ௧)

மண்மேல்விழுந்தான்விழேலாமுவயங்குமான்தேறர்க்
கண்மேலொளியுந்தொடராவகைதான்கடாவி
விண்மேலெழுந்தானெழுமெல்லியலானும்வெந்தீப்
புண்மேலனுழையத்துடிக்கின்றனள்போற்புரண்டான். (கஉ௨)

கொழுந்தேயனையாள்ருழைந்தேங்கியகொள்கைகண்டான்
அழுந்தேதலவலத்திடையஞ்சலையன்னையென்றோ
எழுந்தானுயிர்ந்தானடவெங்கினிப்போவதென்றோ
விழுந்தானவன்தேறிமிசைவிண்ணவர்பண்ணையார்ப்ப. (கஉ௩)

பாய்ந்தானவன்பன்மணித்தண்டுபறித்தெறிந்தான்
ஏய்ந்தார்கதித்தேர்ப்பரியெட்டிடுனெட்டிடுமெஞ்சித்
தீந்தாசறவீசியத்திண்டிறற்றுண்டவாளால்
காய்ந்தான்கவாந்தானுயிர்காலனுங்கைவிதிர்த்தான். (கஉ௪)

திண்டேரழித்தாங்கவன்றிண்புறஞ்சேர்த்ததுணி
விண்டான்மறைப்பச்செறிகின்றனவில்லிலாமை
மண்டாரமர்தான்வழங்காமையின்வச்சைமாக்கள்
பண்டாரமொக்கின்றனவள்ளுகிராற்பறித்தான். (கஉ௫)

* மாச்சிச்சிரம்பாய்ந்தவன்மார்பினுந்தோள்கண்மேலும்
ஒச்சிச்சிறகாற்புடைத்தான்கடித்தானுலையா
மூச்சிற்றவிராவணனும்முடிசாய்த்திருந்தான்
போச்சித்தனைபோலுநின்றற்றெலனப்புகன்றான். (கஉ௬)

அவ்வேலயினேமுனிந்தான்முனிந்தாற்றலன்ன
வெவ்வேலரக்கன்விடலாம்படைவேறுகாணான்
இவ்வேலயினையிவனின்னுயிருண்பெனென்றோச்
செவ்வேபிழையாநெடுவாளுறைத்தீர்த்தெறிந்தான். (கஉ௭)

வலியின்றலேதாற்றிலன்மாற்றருந்தெய்வவாளால்
நலியுந்தலையென்றதுவன்றியும்வாழ்க்கைநாளும்

* மாச்சிச்சிரம்-மிக்கவிநாதம், மகாசித்ரம், பெரிய சிச்சிலிக்குருவி
என்று பொருள்கூறுதலும் ஈண்டு பொருந்தும், பெருங்கழுநூ என்பதும்
பொருந்தும். சிச்சிரமென்பது கழுநெண்ணும் பொருளதாதற்கு மேற்
கோள் கிடைத்திலது.

மெலியுங்கடைசென்றுளதாகலின்விண்ணின்வேந்தன்
குலிசம்மெறியச்சிறையற்றதொர்குன்றின்வீழ்ந்தான்.

(கஉஅ)

சடாயு விழுந்ததைக் கண்ட பிராட்டி பட்ட துயரம் கூறல்.

விரிந்தார்சிறைகீழுறவீழ்ந்தனம்மண்ணின்விண்ணோர்
இரிந்தாரிழந்தாடுணையென்னமுணிக்கணங்கள்
பரிந்தார்படர் * விண்வினாட்டவர்பைம்பொன்மாரி
சொரிந்தாரதுநாக்கியசீதைதுளக்கமுற்றாள்.

(கஉக)

வெள்கும்மரக்கன்னெடுவிண்புகவார்த்துமிக்கான்
தொள்கின்றலையெய்திமானெனச்சோர்ந்துரைவான்
உள்கும்முயிர்க்கும்முயங்கும்மொருசார்புகர்ணாள்
கொள்கொம்பொடியக்கொடிவீழ்ந்ததுபோற்குலைந்தாள்.

(கஉ௦)

வேறு.

வன்றுணையுளனெனவந்தமன்னனும்
பொன்றினனெனக்கினிப்புகவெனென்கின்றாள்
இன்றுணைபிரிந்திரிந்தின்னலெய்திய
அன்றிலம்பெடையெனவரற்றினாரோ.

(கஉ௧)

பின்னவனுரையினமறுத்துப்பேதையேன்
அன்னவன்றினக்கடிதகற்றினேன்பொரு
மன்னவன்சிறையறமயங்கினென்விதி
இன்னமுமெவ்வினையிற்றுமோவெனா.

(கஉ௨)

அல்லலுற்றேனைவந்தஞ்சலென்றவீந்
நல்லவன்றேற்படேதநரகன்வெல்வதே
வெல்வதும்பாவமோவேதம்பொய்க்குமோ
இல்லையாவறமெனவிரங்கியெங்கினாள்.

(கஉ௩)

† நாணிலேனுரைகொடுநடந்தநம்பியீர்
நீணிலையறநெறிநின்றனோர்க்கெலாம்
ஆணியையுந்தையர்க்கமைந்தவன்பனைக்
காணியவம்மெனக்கலங்கிவிம்மினாள்.

(கஉ௪)

கற்பழியாமையென்கடமையாயினும்
பொற்பழியாவலம்பொருந்தும்போர்வலான்
விற்பழியுண்டதுவினையினென்வந்த
இற்பழியுண்டதென்றிரங்கியெங்கினாள்.

(கஉ௫)

* விண்வினாட்டவர்-நித்தியகுரிகள்.

† நாணுவது-செய்யத்தகாதவற்றில் உள்ளமொடுங்குதல்; இலச்சை.
தகாதகாரியத்தில் முயலும்படி இராமனைத் தான் தூண்டியதுமன்றி
இலக்குமணனையும் தன்னைப்பிரிந்து செல்லும்படி தகுதியில்லாது ஏவிய
தனால் 'நாணிலேன்' என்று தன்னைத்தானே பழித்துக்கொண்டாள்.

எல்லியல்விசம்பிடையிருந்தேமியாய்
சொல்லியலாய்நெறிதொடர்ந்ததோழமை
நல்லியலருங்கடன்கழித்தநம்பியைப்
புல்லுதியோவெனப்பொருமிப்பொங்கினான்.

(கநக)

அப்பொழுது இராவணன் சீதையுடனே விரைந்து அப்பாற்செல்லுதல்.

ஏங்குவாடன்மையுமிற்கிழந்தவன்
ஆங்குறுதன்மையுமரக்கேனக்கினான்
வாங்கினன்றேறரிடைவைத்தமண்ணெறும்
வீங்குதோண்மீக்கொடுவிண்ணினேன்கினான்.

(கந௭)

அப்பொழுது சீதை மூர்ச்சித்துத் தரையிற் கிடத்தல்.

விண்ணிடைவெய்யவனேகும்வேகத்தால்
கண்ணெடுமனமவைசுழன்றகற்பினான்
உண்ணிறையுணர்வழிந்தொன்றுமோர்ந்திலன்
மண்ணிடைத்தன்னையும்றந்துசாம்பினான்.

(கநஅ)

இராவணன் அப்பாற் செல்லுதலைக் கண்ட சடாயு இரங்கல்.

ஏகினனரக்கனுமெருவைவேந்தனும்
மோகவெந்துயர்ச்சிறிதாறிமூர்ச்சியா
மாகமேனோக்கினன்வஞ்சன்வல்லையில்
போகுதல்கண்டகம்புலர்ந்துசொல்லுவான்.
வந்திலர்மைந்தர்நம்மருகிக்கய்திய
வெந்துயர்துடைத்தனரென்னுமெய்ப்புகழ்
தந்திலர்விதியினர்தருமவேலியைச்
சிந்தினர்மேலினிச்செயலென்னாங்கொலோ.

(கநக)

(கச௦)

வெற்றியருளரெனின்மின்னினுண்ணிடைப்
பொற்றொடிக்கிந்நிலைபுகுதற்பாலதோ
உற்றதையின்னதென் னுணரகிற்றிலேன்
சிற்றவைவஞ்சனைமுடியச்செய்ததோ.

(கசக)

பஞ்சணைபாம்பணையாகப்பள்ளிசேர்
அஞ்சனவண்ணேயிராமனாதலால்
வெஞ்சினவரக்கனல்வெல்லற்பாலனோ
வஞ்சனையிழைத்தனன்கள்ளமாயையால்.

(கசஉ)

வேரநவரக்கரைவென்றுவெம்பழி
தீருமென்சிறுவனுந்தீண்டவஞ்சுமால்
ஆரியன்றேறவியையரக்கனன்மலர்ப்
பேருலகளித்தவன்பிழைப்பிச்சாபத்தால்.

(கசந)

பருஞ்சிறையின்னபன்னியுன்னுவான்
அருஞ்சிறையுற்றனளாமெனாமம்
பொருஞ்சிறையிற்றேற்பூவைகற்பெனும்
இருஞ்சிறையிறுதெனவிடருநீங்கினன்.

(கசச)

சடாயு சோர்ந்து துயில்கொள்ளல்.

அஞ்சிறைறகுருதியாலழிந்துசோர்வுற
வஞ்சியைமீட்கிலேனென்னுமானமும்
செஞ்செவேமக்கள்பாற்சென்றகாதலும்
நெஞ்சுறத்துயின்றன * னுணர்வுநீங்கலான்.

(கசடு)

இராவணன் சீதையைக்கொண்டுபோய்

அசோகவனத்திற் சிறைறவைத்தல்.

வஞ்சியையரக்கனும்வல்லகொண்டுபோய்ச்
செஞ்செவேதிருவுருந்தீண்டவஞ்சுவான்
நஞ்சியலரக்கியர்நடுவணையிடைச்
சிஞ்சபவனத்திடைச்சிறைறவைத்தானரோ.

(கசசு)

இலக்குமணன் செய்தியைக்கூறத் தொடங்கல்.

இந்நிலையினையவன்செயலியம்பினும்
பொன்னிலமானின்பின்றொடர்ந்துபோகிய
மன்னிலையறிகெனமங்கையேவிய
பின்னிலையவனிலேபேசுவாமரோ.

(கசஎ)

சீதையின் தனிமைக்காக இலக்குமணன் சிந்தித்தல்.

ஒருமகடனிமையையுன்னியுள்ளுறும்
பருவரன்மீதிடப்பதைக்குநெஞ்சினான்
பெருமகன் றனைத்தனிபிரிந்துபேதுறும்
திருநகர்தீருமப்பரதன்செய்கையான்.

(கசஅ)

இலக்குமணன் இராமனைக் காணுதல்.

தெண்டிரைக்கலமெனவிரைவிற்செல்கின்றான்
புண்டரீகத்தடங்காடுபூத்தொரு
கொண்டல்வந்திழிந்தெனக்கோலத்தான் றனைக
கண்டனன்மனமெனக்களக்குங்கண்ணினான்.

(கசக)

இராமன் இலக்குமணனைக் காணுதல்.

துண்ணெனுமவ்வுரைதொடரத்தோகையும்
பெண்ணெனும்பேதைமைமயக்கப்பேதினால்

* உணர் நீங்கலான் என்றது, எப்பொழுதும் நிலைகுலையாத நல்லறிவுடையானென்ற இயல்பை விளக்குவதோடு இப்பொழுது உயிரொழிந்தில னென்ற செய்தியையும் விளக்கும்.

உண்ணிறைசோருமென்றாசலாமெக்

கண்ணனுமிளவிலக்கண்ணுற்றானரோ.

(கடு0)

வேறு.

இலக்குமணன் வருதலின் காரணத்தை இராமன்
உள்ளபடி ஆலோசித்தல்.

புன்சொற்கடந்தபருவாயர்க்கணுரைபொய்யெனதுபுகல்வாள்
வன்சொற்கடந்துமடம்ங்கையேவநிலேதேரவந்தமருளே
தன்சொற்கடந்துதளர்கின்றநெஞ்சமுடையேன்மருங்குதனியே
என்சொற்கடந்துமனமுந்தளர்ந்தவிளவீரன்வந்தவியல்பே. (கடுக)

இராமன் இலக்குமணனைத் தழுவி வந்தகாரணத்தை வினவல்.
என்றுன்னியென்னவிதியார்முடிப்பதெனவெண்ணினின்றவினையப்
பொன்றுன்னுவின்கைவயவீரன்வந்துபுனைதாளிறைஞ்சபொழுதில்
பின்னுன்னுதூலின்மணிமார்பமுந்தவிரைவோடுபுல்லியருகா [ன்.
நின்னுன்னிவந்திலையென்கொலென்று * நெடியோன்விளம்பநொடிவா

இலக்குமணன் தான்வந்த காரணங் கூறல்.

இல்லாநிலத்தினிசையாதவெஞ்சொலெழுவஞ்சியேவமுறையால்
வல்வாயர்க்கணுரையாகுமென்னமதியாண்மறுக்கமுறுவாள்
நில்லாதுமற்றிதறிபோதியென்னநெடியோய்புயத்தின்வலியென்
சொல்லான்மனத்தினடையாள் சினத்தின்முனிவோடுகின்றுதுவள்வாள்
ஏகாதுநிறியெனின்யானெருப்பினிடையீழ்வெனென்றுமுடிகா
மாகானகத்தினிடையோடலோடுமனமஞ்சிவஞ்சவியேன்
போகாதிருக்கினிநவாதிருக்கைபுணரானெனக்கொடுணரா
ஆகாதிருக்கையநென்றெனக்கொடிவண்வந்ததென்னவமலன். (கடுச)

நடந்தசெயல்க்குறித்து இராமன் சிந்தித்தல்.

சாவாதிருத்தலிலளானதுற்றதஃதோதடுக்கமுடியா
ஆவாவலக்கணுறுவாளுரைத்தபொருளோவகத்தினடையா
காவாநிலத்தின்வருமேதமற்றதொழியாதுகைக்கொடகல்ப
போவார்பிரிக்கமுயல்வார்புணர்த்தபொருளாபிதென்றுதெருளா. (கடுரு)

இராமன் இலக்குமணனைநோக்கிச் சிலகூறல்.

வந்தாய்திறத்தினுளதன்றுகுற்றமடவாண்மறுக்கமுறுவாள்
சிந்தாகுலத்தொடுரைசெய்தசெய்கையதுநீருமென்றுதெளிவாய்
முந்தேதடுக்கவொழியாதெடுத்தவினையேன்முடித்தமுடிவால்
அந்தோகெடுத்திதனவுன்னியுன்னியழியாதவுள்ளமழிவான். (கடுகூ)

* நெடியோன்-மூத்தவன்; இனி, திருக்கலியாண குணகணங்க
ளாற் பெரியவனும், திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில் கீண்டு வளர்ந்தவனும்
நெடிய விசுவரூபமுடையவனுமாம்.

இனித் தாமதஞ்செய்யலாகா தென்று இராமன் விரைந்து
பர்ணசாலைக்கு மீளுதல்.

பாணிக்கநின் றுபயனாவதென்னைபயில்புவையன்ன குயிலைக்
காணிற் கசுத்ததுயர் தீருமன்றியவலில்லையென் றுகடுகிச்
சேணுற்றகன் றநெறியூடுசென் றுசிலவாளியன்னவிசைபோய்
ஆணிப்பசும்பொன்னையாளிருந்தவலிர்சோலைவல்லையணுகா. (கடுஎ)

ஓவது.

அங்குச்சீதையைக் காணாமல் இராமன் வருந்தல்.

ஒடிவந்தனன்சாலையின்சோலையினுதவும்
தோடிவந்தபூஞ்சரிசூழலாடனைக்காணன்
கூடுதன்னுடையதுபிரிந்தாருயிர்குறியா
நேடிவந்ததுகண்டிலதாமெனநின்றன். (கடுஅ)

கைத்தசின்னையன்கனங்குழைணங்கினைக்காண
துய்த்துவாழ்தரவேறொருபொருளிலானுதவ
வைத்தமாரிதிமண்ணெடுமறைந்தனவாங்கிப்
பொய்த்துனோர்கொளத்திகைத்துநின்றினையும்போன்றான். (கடுக)

அப்பொழுது உலகத்திலுண்டான குழப்பத்தைக் கூறல்.

மண்சுழன்றதுமால்வரைசுழன்றதுமதியோர்
எண்சுழன்றதுசுழன்றதவ்வெறிகடலேழும்
விண்சுழன்றதுவேதமுஞ்சுழன்றதுவிரிஞ்சன்
கண்சுழன்றதுசுழன்றதுகதிரொடுமதியும். (ககஉ)

அறத்தைச்சீறுங்கொலருளையேசீறுங்கொலமரர்
திறத்தைச்சீறுங்கொன்முனிவரைச்சீறுங்கொறியோர்
மறத்தைச்சீறுங்கொலென்கொலோமுடிவென்றமறையின்
நிறத்தைச்சீறுங்கொனெடுத்தகையோனெனநடுங்கா. (ககக)

நீலமேனின்னெடியவன்மனநிலதிரிய
மூலகாரணத்தவனெடுமுடிவுறமுற்றும்
காலமாமெனக்கடையிகணிக்கரும்பொருள்கள்
மேலகீழுறக்கீழுனமேலுறம்பேவலை. (ககஉ)

சீதையைக் கொண்டிபோனவனைத் தொடர்வோம் என்று

இலக்குமணன் கூறல்.

தேரினாழியுந்தெரிந்தனந்தீண்டுதலஞ்சிப்
பாரினோடுகொண்டகழிந்ததும்பார்த்தனம்பயனின்
றொருந்தன்மைய்தென்னென்பதுரனிலாதவர்போல்
னாரம்போதன்முன்றொடர்துமென்றினையவன்றொழுவும். (ககந)

அதற்கு இராமன் உடன்பட, இருவரும் தேர்ச்சுவட்டின் வழியே செல்லல்.

ஆமதேயினியமைவதென் றமலனுமெய்யில்
தாமவார்களைப்புட்டி லுமுதலியதாங்கி
வாமமால்வரைமரணிவைமழ தரவயவர்
பூமிமேலவன்றே றர்சென் றநெடுநெறிபோனார். (ககச)

தரையில் தேர்ச்சுவடு மறைந்தமை கண்டு இராமன் திகைத்தல்.
மண்ணின்மேலவன்றே றர்சென் றசுவடெலாமாய்ந்து
விண்ணி னோங்கியதொருநிலமெய்யுறவெந்த
புண்ணினா டுறுவேலெனமனமிகப்புழுங்கி
எண்ணினுமினிச்செய்வதென்னிவலேயென்றான். (ககசு)

தேர்சென்ற தென்திசையை நோக்கிச் செல்வோம் என்று
இலக்குமணன் கூறல்.
தெற்குநோக்கியதெனும்பொருடெரிந்தத்திண்டேர்
மற்குநோக்கியதிரன்புயத்தண்ணலேவானம்
விற்குநோக்கியபகழியினெடிதன்றுவிம்மி
நிற்குநோக்கிதென்பயத்ததென்றினையவனேர்ந்தான். (ககசு)

அங்ஙனம் தெற்கேசெல்லும் வழியில் வீணக்கொடி
வீழுந்து கிடக்கக் காணுதல்.
ஆகுமன்னதேகருமென் றத்திசைநோக்கி
ஏகியோசனையிரண்டுசென்றாரிடையெதிர்த்தார்
மாகமால்வரைகால்பொரமறிந்ததுமானப்
பாகவீணையின்கொடியொன்றுகிடந்ததுபார்மேல். (ககசு)

கண்டு சங்கிக்கையில் இராமன் ஒன்று கூறலுறல்.
கண்டுகண்டகரோடுமக்காரிகைபொருட்டால்
அண்டரா தியர்க்காரமர்வினைந்ததென்றயிர்த்தார்
துண்டவாளினிற்சுடர்க்கொடிதுணிந்ததென்றுணரப்
புண்டரீகக்கண்புனல்வரப்புரவலன்புகல்வான். (ககசு)

சடாயு போர்செய்திருப்பா ரென்று இராமன் கூறல்.
நோக்கினாலையநொய்திவணய்தியநுந்தை
மூக்கினாலிதுமுறிந்தமைமுடிந்ததான்மொய்ம்பின்
தாக்கினாடுவடுத்ததுதெரிகிலந்தமியன்
யாக்கைதேம்பிடுமெண்ணரும்பருவங்களிற்ந்தான். (ககசு)

ஆயின் விரைவிற்செல்வோம் என்று இலக்குமணன் கூறல்.
நன்றுசால்வருக்கருமிடுக்கினனாமும்
சென்றுகூடலாம்பொழுதெலாந்தடுப்பதுதிடனூல்

வென்றுமீட்கினுமீட்குமால்வேறுறவெண்ணி
நின்றுதாழ்ந்தொருபயனிளையென்றலுநெடியோன்.

(கஎ0)

இராமலக்குமணர் அப்பாற் செல்லுகையில்
வில்முறிந்து கிடத்தலைக் காணுதல்.

தொடர்வதேநலமாமெனப்படிமிசைச்சுற்றிப்
படருங்காவெனக்கறங்கெனச்செல்லுவார்பார்த்தார்
மிடல்கொள்வெஞ்சிலைவிண்ணிடுவின்முறிந்தென்னக்
கடலின்மாயிர் திரையெனக்கிடந்ததுகண்டார்.

(கஎக)

இராமன் அவ்வில்லின் வலிமையையும், அதைத்
துணித்தவனது ஆற்றலையும் வியந்துகூறல்.

சிலைகிடந்ததாலிலக்குவதேதவரீர்கடைந்த
மலைகிடந்தெனவலியதேவடிவினான்மதியின்
* கலைகிடந்தெனக்காட்சியனிதுகடித்தொடித்தான்
நிலைகிடந்தவாரோக்கென்றோக்கினனின்றான்.

(கஎஉ)

அவர்கள் பின்னுஞ் செல்லுகையில் சூலத்தையும்,
அம்பரூத்தாணிகளையும் காணுதல்.

நின்றுபின்னருநெடுநெறிகடந்துறநிமிரச்
சென்றுநோக்கினர்திரிசிகைத்திணிநெடுஞ்சூலம்
ஒன்றுபல்கணைமழையுறுபுட்டிலோரிரண்டு
குன்றுபோலவட்கிடந்தனகுருகினருற்றார்.

(கஎங)

அவர்கள் மற்றுஞ்செல்லுகையில் நவசங்கிடக்கக் காணுதல்.

மறித்துஞ்சென்றனர்வானிடையங்குறவழங்கி
எறிக்குஞ்சோதிகள்யாவையுந்தொக்கனவெனலாம்
நெறிக்கொள்கானகமறைதரநிருதர்கோனெஞ்சின்
பறித்துவீசியகவசமுங்கிடந்ததுபார்த்தார்.

(கஎச)

குதிரைகளும் சாரதியும் இரத்தவெள்ளமும் கிடக்கக்கண்டு

சடாயு விழுந்துகிடக்குமிடத்துக்கு அருகில் வருதல்.

காண்கிடந்ததுமறைதரக்கால்வயக்கலிமாத்
காண்கிடந்துழிசாரதிகிடந்துழிசார்த்தார்
காண்கிடந்தொளிருதிரமுங்கிடந்துளதுலகின்
காண்கிடந்ததுபோல்பவன்கிடந்துழிவந்தார்.

(கஎடு)

அவர்கள் குண்டலங்களையும் மற்றும்பல அணிகளையுங் காணுதல்.

குண்டலங்குதங்கைத்தலம்விதிர்த்தனர்கவினார்
குண்டலந்துறந்திதுதியின்விரிகதிர்வெய்யோன்

* கலை-சந்திரன், பங்கு.

மண்டலம்பலமண்ணிடைக்கிடந்தனமணியின்
குண்டலம்பல * குலமணிப்பூண்களின்ருவியல்.

(கஎசு)

இராமன் தம்பியைநோக்கி சடாயுவுடன் பலர் பொருதனர்
போலும் என்றல்.

தோளணிக்குலம்பலவுளகுண்டலத்தொகுதி
வாளிமைப்பனபலவுளமணிமுடிபலவால்
† நாளனைத்தையுங்கடந்தனன்றமியனந்தாதை
யாளிபோல்பவர்பலருளர்பொருதனரினையோய்.

(கஎஎ)

அதற்கு இலக்குமணன் பொருதவன் இராவணன்போலும் என்றல்.
திருவினாயகனுரைசெயச் ‡ சமித்திரைசிங்கம்
தருவீனீளியதோள்பலதலைபலவென்றால்
பொருதுதாதையையித்தனைநெறிக்கொடுபோனான்
ஒருவனையவனிராவணனொமெனவுரைத்தான்.

(கஎஅ)

இராமன் சடாயு விழுந்துகிடத்தலைக் காணுதல்.
மடலுண்டடியதாரினையோன்றினமதியா
மிடலுண்டடங்கடயுக்கோக்கினன்விரைவான்
உடலுண்டடியருகுதியம்பரவையினும்பர்க்
கடலுண்டடியவரையெனத்தாதையைக்கண்டான்.

(கஎக)

இராமன் சடாயுவின்மேல் விழுந்து புலம்பல்.
துள்ளியோங்குசெந்தாமரைநயனங்கள்சொரியத்
துள்ளியோங்கியவமலன் நன்றனியுயிர்த்தத்தை
வள்ளியோன்றிருமேனியிற்றழனி நவண்ணன்
வெள்ளியோங்கலிளஞ்சனமலையெனவீழ்ந்தான்.

(கஅ0)

இராமன் மூர்ச்சித்துத் தெளிந்து புலம்பலுறுதல்.
உயிர்த்திலன்னொருநாழிகையுணர்விலன்கொல்லென்
றயிர்த்ததம்பிபுக்கங்கையினெடுத்தனனருவிப்
புயற்கலந்தநீர்தெளித்தலும்புண்டரீகக்கண்
பெயர்த்துப்பைப்பயவயர்வுதீர்த்தினையனபேசும்.

(கஅக)

வேறு.

சடாயுவைக்குறித்து இராமன் புலம்பல்.
தந்தாதையரைத்தனயர்கொலேநேர்த்தார்
முந்தாரேயுள்ளார்முடிந்தான்முனையொருவன்

* குலமணி-உயர்ந்தசாதியிரத்தினம்.

† நாளனைத்தையுங் கடந்தனன்என்றது-மிகமுதிர்ந்த மூப்புடையவ
ரென்றவாறு.

‡ சமித்திரை-(கணவனுக்குச் சமயோசிதமான அறிவு கூறி உதவு
வதில்) நல்லதோழன் போன்றவனென்று பொருள்; தசாதன்மனைவி.

எந்தாயோவெற்காகநீயுபிறந்தனையோ
அந்தோவினையேனருங்கூற்றமாளேனே. (கஅஉ)

பின்னுறுவதோராதேபேதுறுவென்பெண்பாலான்
தன்னுறுவதீர்ப்பான்றனியுறுவதோராதே
உன்னுறுவதீர்த்தாயோருறுவமில்லாதேன்
என்னுறுவான்வேண்டியிடருறுவேனென்றேயே. (கஅங)

மாண்டேனையன்றேமறைமையார்சுறைமுடிப்பான்
பூண்டேன்விரதமதனானுயிர்பொறுப்பேன்
நீண்டேன்மரம்போலநின்றொழிந்தபுன்றொழிலேன்
வேண்டேனீம்மாமாய்ப்புன்பிறவிவேண்டேனே. (கஅச)

என்றாரம்பற்றுண்ணவேன்றையைச்சான்றேயைக்
கொன்றானுநின்றன்கொலையுண்டெகிடந்தாய்
வன்றாட்சிலையேந்திவாளிக்கடல்சுமந்து
நின்றேறனுநின்றேறனெமரம்போனின்றேறனே. (கஅடி)

சொல்லுடையாரென்போலினியுளரோதொல்வினையேன்
* இல்லுடையாள்காணவிற்சுடையாயெண்ணிலாப்
பல்லுடையாயுண்ணைப்படையுடையான்கொன்றகல
வில்லுடையேனின்றேன்விற்சுடையேனல்லேனே. (கஅசு)

இங்ஙனம் புலம்புகையில் சடாயு சிறிது மூர்ச்சைசெதளித்தல்.
அன்றாபலபலவும்பன்னியமூமயங்கும்
தன்னேரிலாதானுந்தம்பியுமத்தன்மையனும்
உன்னாவுணர்வுசிறிதுண்முனைப்பப்புள்ளரசும்
இன்னாவுயிர்ப்பானிருவரையுநோக்கினான். (கஅஎ)

சடாயு இராமலக்குமணரைக் கண்டதனால் மகிழ்தல்.
உற்றதுணராதாயிருலயவெய்துயிர்ப்பான்
கொற்றவனைக்கண்டான்றனுள்ளங்குளிர்ப்பற்றான்
இற்றவிருசிறகுமின்னுயிருமேழலகும்
பெற்றனையொத்தான்பெயர்த்தேதன்பழியென்றான். (கஅஅ)

சடாயு அவர்களை அருகில்அழைத்து உச்சிமோந்தல்.
பாக்கியத்தாலின்றென்பயனில்பழியாக்கை
போக்குகின்றேன்கண்ணுற்றேறன்புண்ணியரேவம்பினென்று
தாக்கியரக்கன்மகுடத்தலைதுமித்த
மூக்கினாலுச்சிமுறைமுறையேமோக்கின்றான். (கஅஈ)

* இல் உடையாள்-வீட்டுக்கு உரிமையுடையவன்; இல்லறவாழ்க்கைத்துணைவி.

சடாயு இரங்கிக்கூறும் வார்த்தை.

வஞ்சனையால்வந்தவரவென்பதென்னுடைய
நெஞ்சகமேமுன்னேநினைவித்ததானாலும்
அஞ்சொன்மயிலையருந்ததியைநீங்கினிரோ
எஞ்சலிலாவாற்றலிருவீருமென்றுரைத்தான்.

(கக௦)

வேறு.

அப்பொழுது இலக்குமணன், நடந்தசெய்தியைத் தான்
அறிந்தவரையில் கூறுதல்.

என்றவனியம்பலுமினையகோமகன்
ஒன்றுமாண்டுறுபொருளொழிவுருவகை
வன்றிறன்மாயமான்வந்ததாதி யா
நின்றதுநிகழ்ந்ததுநிரப்பினாரோ.

(கக௧)

சடாயு அவர்கட்குத் தேறுதல்வார்த்தை கூறத்தொடங்கல்.

* ஆற்றலோனவ்வுரையறையவாணையால்
எற்றுணர்ந்தெண்ணியவ்வெருவைவேந்தனும்
மாற்றருந்துயரவர்மனக்கொளாவகை
தேற்றுதனன்றெனவினையசெப்புவான்.

(கக௨)

சடாயு தேறுதல் கூறல்.

† அதிசயமொருவராலமைக்கலாகுமோ
துதியறுபிறவியினின்பதுன்பந்தான்
விதிவயமென்பதைமேற்கொளாவிடின்
மதிவலியான்விதிவெல்லவல்லமோ.

(கக௩)

தெரிவுறுதுன்பம்வந்தான் றச்சிந்தையை
யெரிவுசெய்தொழியுமதிழுதைநீரதால்
பிரிவுசெய்துலகெலாம்பெறுவிப்பான்றலை
அறிவுசெய்விதியினார்க்கரிதுண்டாகுமோ.

(கக௪)

அலக்கணுமின்பமுமணுகுநாளிவை
விலக்குவமென்பதுமெய்யிற்றுகுமோ
இலக்கமுப்புரங்களையெய்தவில்லியார்
தலைக்கலத்திரத்ததுதவத்தின்பாலதோ.

(கக௫)

பொங்குவெங்கோளராவிசம்புபூத்தன
வெங்கதிர்ச்செல்வனைவிழுங்கிநீங்குமால்
அங்கண்மாஞாலத்தைவிளக்குமாய்க் திர்த்
திங்களுமொருமுறைவளருந்தேயுமால்.

(கக௬)

* ஆற்றல்-வல்லமை, புத்திபலமுமாம்.

† அதிசயம்-புதுமை, அதிகமுமாம்.

அந்தரம்வருதலுமனையதீர்தலும்

சந்தரத்தோளினிந்தொன்மைநீரவால்

மந்திரவிமையவர்குருவின்வாய்மொழி

இந்திரனுற்றனவெண்ணவொண்ணுமோ.

(௧௧௭)

தடைக்கரும்பெருவலிச்சம்பரப்பெயர்க்

கடைத்தொழிலவுணரூற்குலிசக்கையினுன்

படைத்தனன்பழியதுபகழிவில்வலாய்

துடைத்தனனுந்தைதன்குவவுத்தோளினால்.

(௧௧௮)

வேறு.

பிள்ளைச்சொற்கிளியனானைப்பிரிவுறலுற்றபெற்றி

தள்ளுற்றவறமுந்தேவர்துயரமுந்தந்தேயால்

கள்ளப்போரரக்கரென்னுங்களை யினைக்களைந்துவாழ்தி

புள்ளிற்றும்புலனில்பேய்க்குந்தாயன்னபுலவுவேலோய்.

(௧௧௯)

வடுக்கண்வார்கூந்தலானையிராவணன்மண்ணினேனும்

எடுத்தனனேருவானையெதிர்த்தெனதாற்றல்கொண்டு

தடுத்தனெனாவதெல்லாந்தவத்தரன்ந்தவாளால்

படுத்தனனிற்குவீழ்ந்தேனிதுவின்றுபட்டதென்றான்.

(௨௦௦)

அதுகேட்டவுடனே இராமன் கொண்ட கோபம்.

சுடறினமாற்றஞ்சென்றுசெவித்துளைகுறுகாமுன்னம்

ஊறினவுதிரஞ்செங்கணுயிர்த்தனவுயிர்ப்புச்செந்தீ

ஏறினபுருவமேன் * மேலிரிந்தனசுடர்களெங்கும்

கீறினதண்டகோளங்கிழிந்தனகிரிகளெல்லாம்.

(௨௦௧)

அப்பொழுது பிரபஞ்சத்திலுண்டான தடுமாற்றம்.

† மண்ணகந்திரியநின்றமால்வரைதிரியமற்றைக்

கண்ணகன்புனலுங்காலுங்கதிருநெருங்கியக்காவல்

விண்ணகந்திரியமேலெவிரிஞ்சுணுந்திரியயீரன்

எண்ணரும்பொருள்களெல்லாமென்பதுதெரிந்ததன்றே.

(௨௦௨)

இராமன் கோபாவேசத்தோடு சிலகூறத் தொடங்கல்.

குறித்தவெங்கோபம்யார்மேற்கொள்ளுறுங்கொல்லென்றஞ்சி

வெறித்துநின்றலகமெல்லாம்விம்முறுகின்றவேலைப்

பொறிப்பிதிர்படலைச்செந்தீப்புணையொடுபொடிப்பப்பொம்மென்

றெறிப்பதோர்முழுவதேறென்றவிராமனுமியம்பலுற்றான்.

(௨௦௩)

* மேலிழந்தனவென்றுமபாடம்.

† அப்பொழுது மண்ணகந்திரிதல்முதலியவற்றின் அருமானத்தால் “ஸர்வம் விஷ்ணுமயம்ஜகத்” என்றபடி உலகமுழுவதும் எம்பெருமானது சொரூபமாகவேயிருக்கு மியல்பு அறியப்பட்ட தென்க.

இராமன் கூறும் கோபவார்த்தை.

பெண்டனியொருத்திதன்னைப்பேதைவாளரசுக்கன்பற்றிக்
கொண்டனனேகநீயிக்கோளுறக்குலங்கல்செல்லா
எண்முகையிறுதியானவுலகங்களிவற்றையின்னை
கண்டவானவர்களோடுங்கலையுமாநின்றதுகாண்டி..

(20ச)

தாரகையுதிருமாறுந்தனிக்கதிர்பிதிருமாறும்
பேரகல்வானமெங்கும்பிறங்கெரிபிறக்குமாறும்
நீரொடுகிலனுங்காலுநின்றவுங்கிடந்தயாவும்
வேரொடுமழியுமாறும்விண்ணவர்வினியுமாறும்.

(20இ)

இக்கணமொன்றினின்றவேழிநேடேழுசான்ற
மிக்கனபோன்றுதோன்றுமுலகங்கள்வினியுமாறும்
திக்குடையண்டுகோளப்புறத்துநீந்திநீரின்
மொக்குளினுடையுமாறுங்காணெனமுனியும்வேலை.

(20ஈ)

அப்பொழுது சூரியன் மறைய யாவும் அஞ்சுதல்.

வெஞ்சுடர்க்கடவுண்மீண்டுமேருவின்மறையலுற்றான்
எஞ்சலிறிசையினின்றயானையுமிரியல்போய
துஞ்சினவுலகமெல்லாமென்பதென்றுணிந்தநெஞ்சின்
அஞ்சினனினையகோவுமயலுளொர்க்கவதியுண்டோ.

(20எ)

சடாயு இராமனுக்குக் கூறும் தணிவுரை.

இவ்வழிநிகழும்வேலையெருவைகட்கிவைவன்யாதும்
செவ்வியோய்முனியல்வாழிதேவருமுனிவர்தாமும்
வெவ்வலிவீரநின்னல்வேறுமென்றேமுற்றியவார்
எவ்வலிகொண்டுவெவ்வாரிராவண்ணன்செயலையென்றான்.

(20அ)

நாட்செய்தகமலத்தண்ணனல்கினநவையிலாற்றல்
தோட்செய்தவீரமென்னிற்கண்டனைசொல்லுமுண்டோ
தாட்செய்தகமலத்தானேமுதலினர்தலைபத்துள்ளாற்
காட்செய்கின்றார்களன்றியறஞ்செய்கின்றார்களயாரே.

(20க)

தெண்டிரையுலகத்தன்னிற்செறுநர்மாட்டேவல்செய்து
பெண்டின்வாழ்வரன்றேறியிதுவன்றேதேவர்பெற்றி
பண்டிலகளந்தோனல்கப்பாற்கடலமுதமந்நாள்
உண்டிலராயினிந்நாளன்னவர்க்குய்தலுண்டோ.

(20க)

வம்பிழைகொங்கைவஞ்சிவனத்திடைத்தமியன்வைகக்
கொம்பிழைமானின்பின்போய்க்குலப்பழிகுட்டிக்கொண்டார்
அம்பிழைவரிவிற்செங்கையையன்மீராயுங்காலே
உம்பிழையென்பதல்லாலுலகஞ்செய்பிழையுமுண்டோ.

(20க)

ஆதலான்முனிவாயல்லையருந்ததியனையக்ம்பிற்
காதலாயிரநீக்கித்தேவர்தங்கருத்துமுற்றி
வேதநூன்முறையின் * யாவும்விதியுளிரிதுவிவேகம்
திதுளதுடைத்தியென்றான்சேவடிக்கமலஞ்சேர்வான். (உகஉ)

இராமன் உலகத்தார்மேற் கொண்ட கோபந் தணிதல்.
புயனி நவண்ணாண்டப்புண்ணியன்புகன் றசொல்லைத்
தயரதன்பணியிதென்னச்சிந்தையிற் றமுவிநின்றான்
அயலினிமுனிவதென்னையரக்கரைவருக்கந்தீர்க்கும்
செயலினிச்செயலென்றெண்ணிக் † கண்ணியசிற்றந்தீரந்தான். (உகங)

பின்பு சடாயு உயிர்தீர்த்தல்.

ஆயபினமலன்றானுமையநீயமைதியென்ன
வாயிடைமொழிந்ததன் நிற்றொருசெயலுமுண்டோ
போயதவ்வரக்கெனங்கேடிகலெனப்புள்ளின் வேந்தன்
ஓய்வினனுணர்வுந்தேயவுரைத்திலனுயிருந்தீரந்தான். (உகச)

சடாயு பரமபதமடைதல்.

சீதங்கொண்மலருளோனுந்தேவருமென்பதென்னே
வேதங்கள் காண்கிலாமைவெளிநின்றே மறையுமலீரன்
பாதங்கள் கண்ணிற் பார்த்தான் படிவங்கொண்டியபஞ்ச
பூதங்கள் விளியுநாளும் போக்கிலாவுலகம்புக்கான். (உகடு)

அப்பொழுது அனைவரும் இரங்கி சடாயுவை நன்குமதித்தல்.

வீடவனெய்தும்வேலைவிரிஞ்சனே முதலமேலோர்
ஆடவர்க்கரசனெடுதம்பியுமழுதுசோரக்
காடமர்மரமுமாவுங்க ந்களுங்கரைந்துசாய்ந்த
சேடரும்பாரினோர்க்குங்கரஞ்சிரஞ்சேர்ந்தவன்றே. (உகசு)

பின்பு இராமன் தம்பியைநோக்கிக் கூறிய இரங்கன்மொழி.

அறந்தலைநின்றிலாதவரக்கனிஞண்மைதீரந்தேன்
துறந்தனென் றவஞ்செய்கேளுதுறப்பெருவுயினைச்சொல்லாய்
பிறந்தனென்பெற்றுநின்றபெற்றியாற்பெற்றதாதை
இறந்தனனி ருந்துளேன்யானென் செய்கேனிளவென்றான். (உகஎ)

இலக்குமணன் அரக்கரையழித்தலே செய்தற்பாற்று என்றல்.

என்றலுமினையகோவவ்விறையினையிறைஞ்சியாண்டும்
வென்றியாய்விதியின் மன்மைபழியலவிளைந்ததொன்றே
நின்றினினைவதென்னெருக்கியவ்வரக்கர்தம்மைக்
கொன்றபின்னே ருவெய்யகொடுத்தயர்குளிப்பதென்றான். (உகஅ)

* யாவும் என்றது-உலகாளுதல் வேள்விசெய்தல் முதலியவற்றைக் குறிக்கும். † கண்ணுதல்-கருதுதல்.

எந்தையியம்பி நெறன்னையெண்மையனாகியேழைச்
சந்தவார்குழலினுளைத்து நந்தனை தணிதியேனும்
உந்தையையுயிர்கொண்டானையுருண்ணுமற்றமில்லாச்
சிறந்தையாகிநின்று * செய்தவஞ்செய்கையென்றான். (உகக)

இராமன் இனிச் சடாயுவுக்குச் சரமக்கிரியை செய்வோம் என்றல்.
அவ்வழியிளவல்கூறவறிவனுமயர்வுநீங்கி
இவ்வழியினையவெண்ணினேழைமைப்பாலதென்ற
வெவ்வழிபொழியுங்கண்ணீர்விலக்கினன்விரிந்ததாதை
செவ்வழியுரிமையாவுந்திருத்துவஞ்சிறுவவென்றான். (உஉ௦)

சடாயுவுக்கு இராமன் அந்திமக்கிரியைசெய்தல்.
இந்தனமெனையவென்னக்காரகிலீட்டத்தோடும்
சந்தனங்குவித்துவேண்டுந்தருப்பையுந்திருத்திப்பூவும்
சிந்தினன்மணலின்வேதிதீர்தரவியற்றித்தெண்ணீர்
தந்தனன்றதைதன்னைத்தடக்கையானெடுத்துச்சார்வான். (உஉ௧)

எந்தினனிருகைதன்னாலேற்றினன்மந்தன்மேல்
சாந்தொடமெலருநீருஞ்சொரிந்தனன்றிலயின்சாரல்
காந்தெரிகளுலமுட்டிக்கடன்முறைகடவாவண்ணம்
நேரந்தனனிரம்புநன் னூன்மந்திரநெறியின்வல்லான். (உஉ௨)

கிளித்தனகளித்தமேனிதாமரைக்கெழுவுசெம்பூத்
துளித்தனவனையவென்னத்துள்ளிசோர்வெள்ளக்கண்ணன்
குளித்தனன்கொண்டலாற்றுக்குளித்தபின்கொண்டநன்னீர்
அளித்தனரைக்கர்ச்செற்றசிறுத்தானவலந்திரந்தான். (உஉ௩)

மீட்டியுனியுரைப்பதென்னேவிரிஞ்சனேமுதலமேல்கீழ்
காட்டியவுயிர்களுல்லாமருந்தினகளித்தபோலாம்
† பூட்டியகைகளாலப்புள்ளினுக்கரசைக்கொள்கென்
றுட்டியநன்னீரையனுண்டநீரோத்ததன்றே. (உஉ௪)

சூரியாஸ்தமன வருணனை.
பல்வகைத்துறையும்வேதப்பலிக்கடன்பலவுமுற்றி
வெல்வகைக்குமரனின்றவேலையின்வேலசாரந்தான்
தொல்வகைக்குலத்தின்வந்தான் றுன்பத்தாற்புனலுந்தோய்த்து
செல்வகைக்குரியவெல்லாஞ்செய்குவானென்னவெய்யோன். (உஉ௫)

அ-வது, சடாயுவுயிர்நீத்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௧௦௩௬.

* செய்தவம்-சிறந்தவம், செய்தற்குரியதவம், அன்றி செவ்விய
தவமுமாம். † பூட்டியகைகள்-சேரவைத்த கைகள், சேரங்கை.

* கூ-வது, அயோமுசிப்படலம்.

இராமலக்குமணர் ஒருமலையிற் சேர்தலும், இருள் மிகுதலும்.

அந்திவந்தணுகும்வேலையவழியவருநீங்கிச்
சிந்தூர்ச்சென்னித்தாண்டோர்மைவரைச்சேக்கைகொண்டார்
இந்திரற்கடங்கல்செல்லாவிராக்கதரெழுந்ததென்ன
வெந்துயர்க்கூற்றமாயவிரியிருள்வீங்கிற்றன்றே. (க)

அவர்கள் அவ்விரவில் மிகப்பரிதபித்தல்.

தேனுகவருவிசிந்தித்தெருமாலுறுவபோலக்
கானமுமலையுமெல்லாங்கண்ணினீருகுக்குங்கங்குல்
மானமுஞ்சினமுந்தாமைமரணமுமைந்தர்சிந்தை
ஞானமுந்துயருந்தம்முண்மலையெனநலிந்தவன்றே. (உ)

மெய்புறவுணர்வுசெல்லாவறிவினைவினையினூக்கும்
பொய்யுறுபிறவிபோலப்போக்கரும்பொங்குங்கங்குல்
நெய்யுறுநெருப்பின்வீங்கிநிமிர்ந்தரவுயிர்ப்புள்ளக்
கையறவுகுகின்றாராற்காணலாங்கரையிற்றன்றே. (ங)

இராமபிரான் அவ்விரவுமுழுவதுஞ் சிறிதூர் துயில்கொள்ளாமை.

யாமதுதெரிததேற்றாமின்னகைச்சனகியென்னும்
காமருதிறுவநீத்தோமுகமதிகாண்கிலாதோ
தேமருதெரியல்வீரன்கண்ணெனத்தெரிந்தசெய்ய
தாமரைக்குற்போதுங்குவியலாத்தன்மையென்றே. (ச)

பெண்ணியற்றீபமன்னபேரெழிலாட்டிமாட்டு
நண்ணியபிரிவுசெய்த * நவையிலாநவையினுள்ளத்
தெண்ணியதறிததேற்றாமிமைத்திலவிராமென்னும்
புண்ணியன்கண்ணும்வன்றேட்டம்பிகண்போன்றவன்றே. (ஊ)

சந்திரோதயம்.

வண்டொளர்கோதைச்சீதைவாண்முகம்பொலியவானிற்
கண்டனெனென்னுவிர்நகாங்கொருகாதல்காட்டத்
தண்டமிழ்த்தென்றலென்னுங்கோளராத்வழுஞ்சாரல்
விண்டலம்விளங்குஞ்செவ்விலெண்மதிவிரிந்ததன்றே. (ஈ)

நிலவு இராமனை வருத்துதல்.

களியுடையனக்கக்கள்வன்கரந்துறைகங்குற்காலம்
நெய்ப்பிடித்துலகமெங்கும்விளக்கியநிலவின்வெள்ளம்

* அயோமுசி-இரும்புக்குச்சுமமான முகத்தையுடையவள்.

† நவையென்றது சீதையைப்பிரிந்த வருத்தம். தான் காப்பாற்ற வேண்டிய தருமபத்தினியைப் பிரிந்ததனால் வருந்துவது நியாயமே யென்பதை விளக்க, நவையிலா என்ற அடைமொழி அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

நளியிருப்பிழம்பென்றீண்டுஞ்சொடுகலந்தநாகத்
துளையெயிற்றுன்றலுற்றதாமெனச்சுட்டதன்றே.

(ஏ)

இராமன் சீதையை நினைத்து வருந்துதல்.

இடம்படுமானத்துன்பயிருடரவெண்ணிற்றீர்தான்
விடம்பரந்தனையதாயவெண்ணிலாவெதுப்பீரன்
படம்பரந்தனையவல்குற்பால்பரந்தனையவின்சொற்
றடம்படுசண்ணினுடன்றனிமையையினையலுற்றான்.

(அ)

ஓவறு.

மடித்தவாயன்வயங்குமுயிர்ப்பினன்
துடித்துவீங்கியொடுங்குறுதோளினன்
பொடித்தண்டளிர்ப்பூவொடுமால்கரி
ஒடித்தகொம்பினையாடிற்றதுன்னுவான்.

(க)

வாங்கும்வில்லன் * வரும்வருமென்றிரு
பாங்குநீனெறிபார்த்தனளோவெனும்
வீங்கும்வேலைவிரிதிரையாமென
ஓங்கியோங்கியொடுங்குமுயிர்ப்பினன்.

(க0)

தன்னினைந்திலனென்பதுசாலுமே
மின்னினைந்தவிலங்குமெயிற்றினன்
நின்னிலென்றுநெருங்கியபோதவள்
என்னினைந்தனளோவெனவெண்ணுமால்.

(கக)

நஞ்சகாலுநகைநெடுநாகத்தின்
வஞ்சவாயின்மதியெனமட்குவான்
வெஞ்சினஞ்செயரக்கர்தம்வெம்மையை
அஞ்சினுன்கொலென்றையுறுமாலென்பான்.

(கஉ)

பூண்டமானமும்போக்கருங்காதலும்
தூண்டநின்றிடையோமுறுமாருயிர்
மீண்டுமீண்டுவெதுப்பவெதும்பினன்
வேண்டுமோவெனக்கின்னமும்வில்லென்பான்.

(கங)

வில்லைநோக்கிநருமிகவீங்குதோட்
கல்லைநோக்கிநருங்கடைக்கால்வரும்
சொல்லைநோக்கித்துணுக்கெனுந்தொன்மறை
எல்லைநோக்கினர்யாவருநோக்குவான்.

(கச)

* வரும் வரும் என்ற அடுக்கு - தன்னை மீட்பதற்கு இராமன் வருவது நிச்சயமென்ற கருத்தை விளக்கிற்று.

சு-திர்வாடைவெங்குந்றினேநோக்கினன்
வேதவேள்விவிதிமுறைமேவிய
சீதையென்வயிற்நீர்ந்தனனோவெனும்
* போதகம்மெனப்பொம்மெனயிர்ப்பினன்.

(௧௫)

நின்னுபல்லுயிர்காத்ந்ருநேர்தயான்
என்றுணைக்குலங்கையொரேந்திமை
தன்றுயர்க்குத்தகவிலெனயினேன்
நன்றுநன்றென்வலியெனநாணுமால்.

(௧௬)

சாயுந்தம்பிதிருத்தியதண்டளிர்
தியுமங்கவைதீர்கெனுஞ்செவ் ட விருந்
தாயுமாவிபுழுங்கவழுங்குமால்
வாயுநெஞ்சம்புலரமயங்குவான்.

(௧௭)

பிரிந்தவேதுகொல்பேரபிமானங்கொல்
தெரிந்ததில்லைதிருமலர்க்கண்ணிமை
பொருந்தவாயிரங் ட கற்பங்கள்போக்குவான்
இருந்துகண்டிலன்கங்குலினீற்றோ.

(௧௮)

வென்றிவேற்கையினவலைமெலலாம்
ஒன்றுபோலவுலப்பிலநாள்கடாம்
நின்னுகாண்டியன்றேநெடுங்கங்குரான்
இன்றுநீள்வதற்கேதுவெனென்னுமால்.

(௧௯)

சந்திரோபாலம்பனம் (சந்திரனைப்பழித்தல்.)

நீண்டமாலையினியினித்தமும்
மீண்டுமீண்டுமெலிந்தனைவென்குவாய்
பூண்டபூணவள்வாண்முகம்போதர
நண்டுசாலவிளங்கினையென்னுமால்.

(௨௦)

நீணிலாவினிசைநிறைதன்குலத்
தாணியாயபழிவரவன்னது
நாணிநாடுகடந்தனனாகொலோ
சேணுலாந்தனித்தேரவனென்னுமால்.

(௨௧)

சுட்டகங்குனெடிதெனச்சோர்கின்றான்
முட்டமைந்தநெடு டி முடக்கோடுகு

* போதகம்-யானைக்கன்று; பருவப்பெயராகாமல் யானையென்ற
மாத்திரமாய்கின்றது. ட விருந்து-புதுமை. ட கற்பம்-பிரமனாபுள்.

ட சூரியன் சாரதியான அருணன் துடையில்லாதவனாகலால் முட
க்கோன் எனப்பட்டான்; இதுபற்றி இவனுக்கு வடமொழியில் அநுரு
என்று ஒருபெயர். இவன் கருடனது தமையன்.

கட்டிவாளரக்கன்க திரோனையும்
இட்டனன்கொலிருஞ்சிறையென்னுமால். (உஉ)

துடியினேரிடைதோன்றலளாமெனிற்
கடியகாரிருட்கங்குலின்கற்பம்போய்
முடியமாகின்முடியுமீழ்மூரிகீர்
நெடியமாரிலமென்னநினைக்குமால். (உ௩)

திறத்திதைன * செய்தவத்தோருற
ஒறுத்துஞாலத்துயிர் தமையுண்டிழல்
மறத்தினூர்கள்வலிந்தனர்வாழ்வரேல்
அறத்தினூலினியாவதென்னெனுமால். (உ௪)

மனமதன் செயலேக் கூறுதல்.

தேனின்றெய்வத்திருநெடுநாட்சிலைப்
பூநின்றெய்யும்பொருகணைவீரனும்
மேனின்றெய்யவிமலனைநோக்கினுன்
தானுந்தேர்கிலனாய்த்தமொறுவான். (உ௫)

உழந்தயோகத்தொருமுதல்கோபத்தால்
இழந்தமேனியுமெண்ணியிரங்கினுன்
கெழுந்தகைக்கொருவன்மைகிடைக்குமேல்
பழந்துயர்க்குப்பரிவுறும்பான்மையால். (உ௬)

இரவு கழிதல்.

நீலமாயநிறத்தனினைப்பிடைச்
சூலமாகத்தொலைவுறுமெல்லையின்
மூலமா † மலர்முன்னவன்முற்றுறும்
காலமாமெனக்கங்குல்கழிந்ததே. (உ௭)

வேறு.

இராமன் வருத்தம்.

வெள்ளஞ்சிலம்புபாற்கடலின்விரும்புந் துயிலவெறுத்தனியும்
கள்ளஞ்சிலம்பும்பூங்கோதைகற்பின்கடலிற்படிவாற்குப்
புள்ளஞ்சிலம்பும்பொழில்சிலம்பும்புனலுஞ்சிலம்பும்புண்கோலம்
உள்ளஞ்சிலம்புஞ்சிலம்பாவாலுயிருண்டாகும்வகையுண்டோ. (உ௮)

மயிலும்பெடையுமுடன் றிரியமானுங்கலையுமருவிவரப்
பயிலும்பிடியுங் ‡ கடகரியும்வருவதிரிவபார்க்கின்றான்

* திறத்தினூயினவென்னும் பாடம்.

† மலர்முன்னவன் முற்றுறுங்காலம்-பிரமகற்பம், இது இங்கு மிக்க
நீட்சிக்கு உவமை கூறப்பட்டது.

‡ கடகரி-மதம்பிடித்தயானை; கடம் - கன்னம்; அதிலுண்டாகும்
மதத்துக்கு இலக்கணை.

சுயிலங்கரும்புஞ்செழுந்தேனுங்குழலும்பாழங்கொழும்பாகும்
அயிலமுதுஞ்சுவைந்தமொழியைப்பிரிந்தாலழியானே. (உக)

சூரியோதயம்.

முடிநாட்டியகோட்டுதயத்துமுற்றவுற்றன்முதுகங்குல்
விடிநாட்கண்டுங்கிளிமிழற்றுமென்சொற்கேளாவீரற்காண்
டடிநாட்செந்தாமரையொதுங்குமன்னமில்லாலயானடைத்த
சுடிநாட்கமலத்தெனவவிழ்த்துக்காட்டுவான்போற்கதிர்வெய்யோன். ()

பொழிலேநோக்கும்பொழிலுறையும்புள்ளேநோக்கும்பூங்கொம்பின்
எழிலேநோக்குமிளமயிலினியுல்பைநோக்குமியல்பானான்
குழிலேநோக்கிக்கொங்கையினைக்குவட்டைநோக்கியக்குவட்டின்
தொழிலேநோக்கித்தன்னுடையதோளேநோக்கிநாள்கழிப்பான். (ஙக)

இராமலக்குமணர் தேடிச் செல்லுதல்.

அன்னகாலயினவீரனடியின்வணங்கிநெடியோயப்
பொன்னைநாடாதிண்டிருத்தல்பொருளோவென்னப்புகழோனும்
சொன்னவரக்கனிருக்குமிடந்துருவியறிதுந்தொடர்ந்தென்ன
மின்னுஞ்சிலையார்மல்தொடர்ந்தவெயில்வெங்கானம்போயினரால். ()

வேறு.

ஆசைசுமந்தநெடுங்கரியன்னார்
* பாசிலைதுன்றுவனம்பலபின்னாக்
காசறுகுன்றிநொடாறுகடந்தார்
யோசனையொன்பதொடொன்பதுசென்றார். (ஙங)

மட்படிசெய்ததவத்தினின்வந்த
கட்படிகோதையையாடினர்காணார்
உட்படிகோபமுயிர்ப்பொடுபொங்கப்
புட்படியுங்குளீர்† கார்ப்பொழில்புக்கார். (ஙச)

சூரியாஸ்தமனம்.

ஆரியர்சிந்தையலக்கணறிந்தான்
நாரியையெங்கணுநாடினாடிப்
பேருலகெங்குமுழன்றனன்பின்னா
மேருவைவெங்கதிர்மீளமறைந்தான். (ஙரு)

எங்கும் இருள் மூடுதல்.

அரண்டருஞ்செறியஞ்சனபுஞ்சம்
முரண்டனபோலிருளெங்கணுமுந்தத்
தெருண்டறிவில்லவார்சிந்தையின்முந்தி
இருண்டனமாதிரமெட்டுமிரண்டும். (ஙசு)

* பாசிலை-பண்புப்பெயர் ஈறுபோய் ஆதிநீண்டது.

† கார்ப்பொழில்-பெரியதொருசோலை;மேகந்தவழும்சோலையுமாம்

அவ்விருவரும் அங்கு ஓர் பளிக்கறையில் தங்குதல்.

* இளிக்கறையின்சொலியைந்தனபூவை
கிளிக்கறையும்பொழில்சூசுகவேலி
ஒளிக்கறமண்டிலமொத்துளதாங்கோர்
பளிக்கறைகண்டதில்வைகல்பயின்றார். (௩௭)

இராமன் கட்டளைப்படி இலக்குமணன் நீர்கொணரச் செல்லுதல்.

அவ்விடையெய்தியவண்ணலிராமன்
வெவ்விடைபோலிளவீரனைவீர
இவ்விடைநாடினைநீர்கொணர்கென்றான்
தெவ்விடைவில்லவனுந்தனிசென்றான். (௩௮)

அயோமுகி இலக்குமணனைக் கண்டு காமுறுதல்.

எங்கணுநாடினனீரிடைகாணான்
சிங்கமெனத்தமியன்றிரிவாளை
அங்கவனத்து† அயோமுகியான
வெங்கணரக்கிவிரும்பினள்கண்டாள். (௩௯)

நன்மதியோர்புகன்மந்திரநாமச்
சொன்மதியாவரவிறொடர்கிற்பாள்
தன்மதனோடுதன்வெம்மைதணிந்தாள்
மன்மதனோடுவென்னுமனத்தாள். (௪௦)

அழுந்தியசிந்தையரக்கியலக்கண்
எழுந்துயர்காதலின்வந்தெதிரின்றினர்
புழுங்குமென்ஓவொடுபுல்லுவெனன்றி
விழுங்குவெனவெனவிம்மலுழன்றாள். (௪௧)

இரந்தனெனய்தியபோதிசையாது
கரந்தனென்னிகொண்டுகடந்தென்
‡ முரஞ்சினின்மேவிமுயங்குவெனென்று
விரைந்தெதிர்வந்தனையினும்வெய்யாள். (௪௨)

அயோமுகியின் தன்மை.

உயிர்ப்பினெருப்புமிழ்கின் நன்னொன்ற
எயிற்றின்மலைக்குலமென்றினிதுண்ணும்
வயிற்றுவயக்கொடுமாசுணம்வீசு
கயிற்றினிசைத்தமுலைக்குழிகண்ணாள். (௪௩)

* இளி - ஏறிகைகளிலொன்று. † அயோமுகிஎன்ற வடமொழிப் பெயர்-இரும்பினாலாகியதுபோன்ற முகமுடையவென்று பொருள்படும்.

‡ முழைஞ்சு என்பது முரஞ்சு என எதுகைநோக்கித் திரிந்தது. முரஞ்சு-சூகை.

பற்றியகோளரியாளிபணிக்கண்
தெற்றிய * பாதசிலம்புசிலம்ப
இற்றுகயாவையுற்றுமந்நாள்
முற்றியஞாயிறுபோலுமுகத்தாள்.

(சச)

ஆழிவறக்கமுகக்கவமைந்த
† மூழையெனப்பொலிமொய்பிலவாயாள்
கூழைபுறத்துவிநிந்ததொர்கொட்பால்
ஊழிநெருப்பினுருத்தனையொப்பாள்.

(சசி)

தடிதடவத்தலைபலதழுவத்தாள்
நெடிதடையக்குடர்கேழுமுநிணத்தூண்
படிதடவப்பலபாவமிசைக்கும்
கடிதடவத்தினருருமுகநிப்பாள்.

(சசு)

இவையிறையொப்பனவென்னவிழிப்பாள்
அவைகுளிரக்கடிதழுவமெயிற்றூள்
குவைகுலையக்கடல்குவியவலைப்பாள்
நவையில்புவித்திருநாணநடப்பாள்.

(சசு)

ஐளரவச்சரிதாழ்கைநிரைத்தாள்
ஆளரவப்புலியாரமணைத்தாள்
யாளியினப்பலதாலியிசைத்தாள்
கோளரியைக்கொடுத்தாழ்குழையிட்டாள்.

(சஅ)

இலக்குமணன் அயோமுகியைக் காணுதல்.

நின் நனளாசையினீர்கலுமுங்கண்
குன்றிகர்ப்பகுளிர்ப்பவிழிப்பாள்
மின்றிரிகின்றவெயிற்றின்விளக்கால்
கன்றிருளிற்றிரிகோளரிகண்டான்.

(சசு)

இலக்குமணன் அவளை அரக்கியென்று அறிதல்.

பண்டையினாசியிழந்துபதைக்கும்
திண்டிறலாறொடுதாடகைகீராள்
கண்டகராயவரக்கர்கணத்தேதார்
ஒண்டொடியாமிவளென்பதுணர்ந்தான்.

(சுடு)

இலக்குமணன் அயோமுகியை நீ யார் என்று வினாவல்.
பாவியராமிவர்பண்பிலர்நம்பால்
மேவியகாரணம்பேறிலையென்பான்

* 'பாத சிலம்பு தரித்தாள்' என்றும் பாடம். † 'மூழை-மூழை' என்
பதன் 'பட்டல்' மூழையென்றேகொண்டு அகப்பெயென்று கூறினுமாம்.
மூழை-மூக்கையுமாம்.

மாவியல்கானின்வயங்கிருள்வந்தாய்
யாவனடியுரைசெய்கடிதென்றான்.

(ருக)

அயோமுகி தான்வந்த காரணத்தைக் கூறுதல்.

பேசினனங்கவள்பேசுநராணன்
ஊசலுமுன்முழிசிந்தையநுந்தான்
நேசமிலன்பின்ளாயினுநின்பால்
ஆசையின்வந்தவயோமுகியென்றான்.

(ருஉ)

பின்னுமுரைப்பவள்பேரெழில்வீரா
முன்னமொருத்தர்தொடாமுலையோடும்
பொன்னின்மணித்தடமார்புணர்ந்தென்
இன்னுயிரைக்கடிதீகுதியென்றான்.

(ருங)

அவள் வேண்டுகையை இலக்குமணன் மறுத்தல்.

ஆறியசிந்தையளஃதுரைசெய்யச்
சீறியகோளரிகண்கள்சிவந்தான்
மாறிலவார்கணையிவ்வுரைவாயில்
கூறிடினின்னுடல்கூறிடுமென்றான்.

(ருச)

அயோமுகி தலைமேற்கைகூட்பி மீண்டும் இலக்குமணனை வேண்டிதல்.

மற்றவனவ்வுரைசெப்பமனத்தால்
செற்றிலள்கைத்துணைசென்னியின்வைத்தாள்
கொற்றவநீயெனைவந்துயிர்கொள்ளப்
பெற்றிடி * னின் னுபிறந்தனெனென்றான்.

(ருரு)

வெங்கதமில்லவள்பின்னருமேலாய்
இங்குநறும்புனாடுதியேனுன்
அங்கையினாலெனையஞ்சலையென்றால்
கங்கையினீர்கொணர்வென்கடிதென்றான்.

(ருசு)

இலக்குமணன் அயோமுகியை அச்சமுறுத்தல்.

சுமித்திரைசேயவள்சொன்னசொல்லன்
சுமித்திலனின்னிருகாதொடுநாசி
துமிப்பதன்முன்பகலென்பதுசொல்ல
இமைத்திலனின் னனளின்னநினைந்தான்.

(ரு௭)

* பிறந்து வெகுநாளாயும் பிறப்பெடுத்ததற்குப் பயகை இலக்குமணனைக்கூடாது காலம் வீணைகழித்தமையாற் கீழ்ச்சென்றகாலங்களைப் பிறவாத நாளாகவே வைத்து அவனைக் கூடப்பெறும் அந்தநாளையே தான் புதிதாகப் பிறந்தநாளாகக் கருதி 'இன்றுபிறந்தனென்' என்றான். இனி, காமநேயரால் இறந்துபோன்றுள்ள தனது உயிரை இவ்வீரனுடைய சேர்க்கையாலேயே பெறுவதாக இவள் நினைத்தமையால், 'பிழைத்தது புனர்ஜன்மம்' என்றபடி 'இன்று பிறந்தனென்' என்றாளுமாம்.

அயோமுகி இலக்குமணனை எடுத்துச்செல்லக் கருதுதல்.

எடுத்தனெனேகினென்னென்முழைதன்னுள்

அடைத்திவன்வெம்மையகற்றியபின்னை

உடற்படுமாலுடனெயுறுநன்மை

திடத்திதுவேநலனென்றயல்சென்றாள்.

(௫௮)

அயோமுகி இலக்குமணனை எடுத்துச் செல்லுதல்.

மோகனையென்பதுமுந்திமுயன்றாள்

மாகநெடுங்கிரிபோலியைவவ்வா

ஏகினளும்பரினின்துவொடேகும்

மேகமெனும்படிநொய்தினின்வெய்யாள்.

(௫௯)

மந்தரம்வேலயில்வந்ததும்வானத்

திந்திரனூர்பிடியென்னலுமானாள்

வெந்திறல்வேல்கொடுகூரடும்வீரச்

சந்தரனூர்தருதோகையுமொத்தாள்.

(௬௦)

அயோமுகி இலக்குமணனைத் தழுவுதல்.

ஆங்கவண்மார்பொடுகையினடங்கிப்

பூங்கழல்வார்சிலமீளிப்பொலிந்தான்

வீங்கியவெஞ்சினவீழ்மதவெம்போர்

ஓங்கலுரிக்குருகுத்திரனெத்தான்.

(௬௧)

இலக்குமணன் வாராததுகண்டு இராமன் தேடத்தொடங்குதல்.

இப்படியேகினள்ளன்னவளிப்பால்

அப்பிடைதேடிநடந்தவெனவித்

துப்புடைமால்வரைதோன்றலனென்றா

* வெப்புடைமெய்யுடைவீரன்விரைந்தான்.

(௬௨)

வேறு.

இராமன் இலக்குமணனைப்பற்றிப் பலவாறு சிந்தித்து வருந்துதல்.

வெய்தாகியகானிடைமேவருநீ

ரைதாதலினோவயலொன்றுளதோ

நொய்தாய்வரவேகமுநொய்திலனால்

எய்தாதொழியானிதுவென்னைகொலாம்.

(௬௩)

நீர்கண்டனையிவ்வழிநேடினைபோய்ச்

சார்கொண்டெனவித்துணைசார்கிலனால்

வார்கொண்டணிகொங்கையைவவ்வினர்பால்

போர்கொண்டனேனொபொருளுண்டிதெனா.

(௬௪)

* வெப்பு-விரகதாபமும், தாகதாபமும், தம்பியைக் காணாமையா
லான தாபமும்.

அஞ்சொற்கிளியன்னவணங்கினைமுன்
வஞ்சித்தவிராவணன்வவ்வினனே
நஞ்சிற்கொடியானடலைத்தொழிலால்
துஞ்சுற்றனனேனவிதியின்றுணிவால். (சுரு)

வரிவிற்கையெனருயிர்வந்திலனால்
தருசொற்கருதேனருதையலையான்
பிரிவுற்றனெனென்பதொர்பீழைபெருத்
தெரிவுற்றிடவாவியிழந்தனனே. (சுசு)

உண்டாகியகாரிருளோடொருவென்
கண்டானயல்வேருருகண்ணிலனால்
புண்டானுறுநெஞ்சபுழுங்குறுவேன்
எண்டானிலெனெங்குநாடுகெனே. (சுஎ)

தள்ளாவினையேன்றனியாருயிராய்
உள்ளாயொருநீயுமொளித்தனையோ
பிள்ளாய்பெரியாய்பிழைசெய்தனையால்
கொள்ளாவுலகுன்னையிதோகொடிதே. (சுஅ)

பேராவிடர்வந்தனபேர்க்கவலாய்
தீராவிடர்தந்தனைதெவ்வர்தொழும்
வீராவெனையிங்ஙனவெறுத்தனையோ
வாராய்புறமித்தனைவைகுதியோ. (சுஈ)

என்னைத்தருமெந்தையென்னையரைப்
பொன்னைப்பொருகின்றபொலங்குழையான்
தன்னைப்பிரிவேனுளெனவதுதான்
உன்னைப்பிரியாதவுயிர்ப்பலவே. (எ0)

பொற்றேடிவர்கின்றபொலங்குழையான்
தற்றேடிவருந்துதவம்புரிவேன்
நிற்றேடிவருந்தநிரப்பினையோ
வெற்றேடினைவந்தவிளங்களிறே. (எக)

இன்றேறயிறவாதொழியேனெமரோ
பொன்றொழியார்புகல்வாருளரோ
ஒன்றுகியவுன்கினையோரையெலாம்
கொன்றாய்கொடியாயிதுவுங்குணமோ. (எஉ)

மாந்தாமூதன்மன்னவர்தம்வழியில்
வேந்தாகைதுறந்தபின் * மெய்யுறவோர்

* மெய்யுறவோர் என்றது, தந்தைதாய்முதலிய உள்ளன்புடைய சுற்றத்தாரை; தேகபந்துக்களென்றபொருளில்மெய்யுறவோர்என்றமாம்

தாந்தாமொழியத்தமியேனுடனே
போந்தாயெனைவிட்டனைபோயினையோ. (எங்)

என்னுவுரையாவெழும்வீழும்புருந்
துன்னுவுணர்வோய்வுறுமொன்றல்வால்
மின்னுதிடியாதிருள்வாய்வினைவீ
தென்னுவெனுமென்றனிநாயகனே. (எச)

நாடும்பலகுழல்கடோறுநடந்
தோடும்பெயர்சொல்லியுனைந்துயிர்போய்
வாடும்வகைசோருமயங்குறுமால்
ஆடுங்களிமாமதயானையான். (எடு)

கமையாளொடுமென்னுயிர்காவலினின்
றிமையாதவனித்துணைதாழ்வுறுமோ
சுமையாவுலக்டிழுறெல்லினையேன்
அமையாதுகொல்வாழ்வறிவேனெனுமால். (எசு)

இராமன் தற்கொலை செய்யத் துணிதல்.

அற்ப்பாலுளதேலவன்முன்னவனுய்ப்
பிற்ப்பானுறின்வந்துபிறக்கவென
மற்ப்பால்வடிவாங்கொடுமென்னுயிரைத்
துற்ப்பானுறுகின்றதொடர்ச்சியின்வாய். (எள)

இலக்குமணன் அயோமுகியை அங்கபங்கப்படுத்தல்.
பேர்த்தானெடுமாயையினிற்பிரியா
சார்த்தானவண்சிபிடித்தினையோன்
சோர்த்தாளிடுபூசல்செவித்துனையில்
சோர்த்தார்தலுமேதிருமாறெருளா. (எஅ)

வேறு.

இராமன் அக்குரலால் அரக்கியென்று துணிதல்.
பரற்றருகானகத்தரக்கர்பல்கழல்
முரற்றருவெஞ்சமமுரல்கின்றொருதிர்
உரற்றியவோசையன்றொருத்தியுறுபட்
டரற்றியகுரலவளரக்கியேகொலாம். (எஊ)

இராமன் ஆக்கினையாஸ்திரத்தை யெடுத்துவிட முயலுதல்.

அங்கியினெடும்படைவாங்கியங்கது
செங்கையிற்கரியவன்றிரிக்குமெல்லையில்
பொங்கிருளப்புறத்துலகம்புக்கது
கங்குலும்பகலெனப்பொலிந்துகாட்டிற்றே. (அ0)

நெடுவரைபொடிப்படரிவந்தமாமரம்
ஒடிவுறநிலமகஞ்ஞலையுங்கெலாம்
சடசடவெனுமொலிதழைப்பத்தாக்குமா
முடுகினனி ராமன்வெங்காலின்மும்மையான்.

(அக)

இலக்குமணன் வந்த இராமனை வருந்தாதே யென்று சொல்லிக்
கிட்ட இராமன் மகிழ்தல்.

ஒருங்குயர்ந்துலகின்மேலுழிப்பேர்ச்சியுள்
கருங்கடல்வருவதேயனையகாட்சித்தன்
பெருந்துணைத்தம்முனைநோக்கிப்பின்னவன்
வருந்தலைவருந்தலைவள்ளியோயென.

(அஉ)

வந்தனெனடியேனென்வருந்தல்வாழிரின்
* அந்தமிலுள்ளமென் றறியக்கூறுவான்
சந்தமென் றளிர்புரைசரணஞ்சார்ந்தனன்
சிந்தினநயனம்வந்தனையசெய்கையான்.

(அங)

ஊற்றுறுகண்ணினீரொழுகநின் றவன்
ஏற்றிளங்கன் நினைப்பிரிவுற்றெங்கணும்
ஆற்றலினாற்றுவதரிதினெய்திய
பாற்றிளம்பான்முலையாவின்பான்மையான்.

(அச)

இராமன் இலக்குமணனை நோக்கி மனநெகிழ்தல்.

தழுவின்னப்பன்முறைதாரைக்கண்ணினீர்
கழுவின்னாண்டவன் † கனகமேனியை
வழுவின்னயாமெனமனக்கொடேங்கினேன்
எழுமெனமலையெனவியைந்தேதாளினாய்.

(அரு)

என்னையங்கெய்தியதியம்புவாயென
அன்னவனஃதெலாமறியக்கூறலும்
இன்னலுமுவகையுமிரண்டெய்தினான்
தன்னலாதொருபொருடனக்குமேலிலான்.

(அசு)

இராமன் இலக்குமணனைத் தேற்றுதல்.

ஆய்வுறுபெருங்கடலகத்துளேயவன்
பாய்திரைவருதொறும்பரிதற்பாலனும்
தீவினைப்பிற்வெவஞ்சிறையிற்பட்டயாம்
நோயுறுதுயரெனநுடங்கேனெனமையோ.

(அஎ)

* அந்தமில் உள்ளம்-மயக்கமற்ற மனம், அழிவற்றமனமெனினு
மாம். † கனகமேனி-சுவணவண்ணன்.

இராமன் இலக்குமணனைப் புனைந்துகூறுதல்.

மூவகையமரமுலகமும்மையும்
மேவரும்பகையெனக்காகமேல்வரின்
ஏவரேகடப்பவரம்பிநீயுளை
யாவதே தவலியினியரணும்வேண்டுமோ. (அஅ)

பிரிபவர்யாவரும்பிரிகபேரிடர்
வருவனயாவையும்வருகவார்கழற்
செருவலிவீரநிற்றீருமல்லது
பருவரெனவயிற்பயிலற்பாலதோ. (அக)

இராமன் இலக்குமணனை நோக்கி அரக்கியைக் கொல்லாமை
யைப்பற்றி வினாவல்.

வன்றொழில்வீரபோர்வலியரக்கியை
வென்றுபோர்மீண்டனெனவிளம்பினாய்
புன்றொழில்னையவன்புகன் றசீற்றத்தால்
கொன்றிலேபோலுமாற்கூறுவாயென்றான். (க0)

இலக்குமணன் மறுமொழி கூறல்.

துளைபடுமுக்கொடுசெவி துமித்துகத்
தளையினகிலொடுதடிந்துநீக்கிய
அளவையிற் பூசலிட்டரற்றினுளென
இளையவன்விளம்பினின் திருகைகூப்பினான். (கக)

இராமன் இலக்குமணனைத் தழுவுதல்.

தொல்லிருடனைக்கொலத்தொடர்கின்றோயும்
கொல்லலைநாசியைக்கொய்துநீக்கினாய்
வல்லை * மனுமுதன்மரபினையெனப்
புல்லினனுவகையிற்பொருமிவிம்முவான். (கஉ)

இராமலக்குமணர்-நீர்பருகி ஒரு மலையில் தங்குதல்.

பேரருந்துயரற்பேர்ந்துளோரென
வீரனுந்தம்பியும்விடிவுநோக்குவார்
வாருணநினைந்தனர்வானநீரினால்
† தாரணித்தங்கொருகிரியிற்றங்கினார். (கங)

* மனு-சூரியனது மகன்; இவனே, இச்சூரியகுலத்து அரசர்க்கெல்
லாம் முதல்வன்; வைவசுவதமநுவெனப் பிரசித்திபெற்றவன்.

† தாரணித்தல்-உடம்புதரித்தல்.

இராமன் பள்ளிகொள்ளல்.

கல்லகல் * வெள்ளிடைக்கானகத்துள
பல்லவமலர்கொடுபடுத்தபாயலின்
எல்லையிறுயிரிஹொருந்துசாய்ந்தனன்
மெல்லடியிளையவன்வருடவீரனே.

(௧௪)

இராமன் விரகவேதனையால் வருந்துதல்.

மயிலியல்பிரிந்தபின்மானநோயினால்
அயில்விலஹொருபொருளவலமெய்தலால்
துயில்விலனென்பதுசொல்லற்பாலதோ
உயிர்நெடிதுயிர்ப்பிடைபூசலாடுவான்.

(௧௫)

இராமன் விரகதாபத்தால் வருந்திக் கூறல்.

மானவண்மெய்யிறைமறக்கலாமையின்
ஆனதோவன்றெனினரக்கர்மாயமோ
கானகமுழுவதுங்கண்ணிஹொக்குங்கால்
சானகியுருவனத்தோன்றுந்தன்மையே.

(௧௬)

கருங்குழந்தேசயரிக்கண்ணிற்கற்பினோர்
கருங்கலமருங்குவந்திருப்பவாசையால்
ஒருங்குறத்தழுவுவாஹென்றுங்காண்கிலேன்
மருங்குல்பாலானதோவடிவுமெல்லவே.

(௧௭)

புண்டரிகப்புதுமலரிற்றேறன்பொதி
தொண்டையஞ்சேயொளித்துவர்த்த † வாயமு
துண்டனெனீண்டவளுழையளல்லளால்
கண்டியிலன்றியுங்கவவுண்டாகுமோ.

(௧௮)

மண்ணினும்வானினும் நறைழன்று
எண்ணினும்பெரியதோரிடர்வந்தெய்தினால்
தண்ணறுங்கருங்குழந்தசனகன்மாமகள்
கண்ணினுநெடியதோகொடியகங்குலே.

(௧௯)

சந்திரோபாலம்பனம்.

அப்புடையலங்குமீனமருமார்கலி

‡ உப்புடையிந்துவென்றுதித்த § ஆழித்தீ

* வெள்ளிடை-மேல்மறைவில்லாத இடம்.

† வாயமுது உண்ணல்-அதரபானம் பருகல்.

‡ உப்பு-அழகு. § ஊழித்தீ-பிரளயகாலத்தில் கடலினின்று

வெளிக்கிளம்பி உலகத்தையழிக்கும் வடவாழகாக்கினி.

வெப்புடைவிரிக திர்விரிப்பெய்யெலாம்
கொப்புளம்பொடித்ததோகொதிக்கும்வானமே.

(க00)

சூரியோதயம்.

இன்னனவின்னனபன்னியீடழி
மன்னவர்மன்னவன்மதியங்கினான்
அன்னதுகண்டனனல்கினுனெனத்
அன்னியசெங்க திர்ச்செல்வன்றேன்றினான்.

(க0க)

க-வது, அயோமுகிப்படலம்-முற்றிற்று.

அவ் திருவிருத்தம்-ககநா.

க0-வது, கவந்தப்பட்டலம்.

இராமலக்குமணர் சீதையைத் தேடிச்செல்லுதல்.

நிலம்பொறையிலதெனநிரந்த † கற்பினான்
நலம்பொறைகூர்தருமயிலநாடிய
அலம்புறுபறவையும்ழுவவாமெனப்
புலம்புறுவிடியலிற்கடிதுபோயினார்.

(க)

வேறு.

இராமலக்குமணர் நடுப்பகலில் கவந்தவன மடைதல்.

ஐயைந்தடுத்தயோசனையினிரட்டியடவிபுடைபடுத்த
வையந்திரிந்தார்க திரவனும்வானினாப்பண்வந்துற்றான்
எய்யஞ்சிலக்கையிருவருஞ்சென்றிருந்தே தீட்டியெவ்வயிரும்
கையின்வளைத்துவயிற்றடக்குங்கவந்தன்வனத்தின்கண்ணுற்றார்.

(உ)

வேறு.

அக்கவந்தன்கையில் அகப்பட்டவற்றின் தன்மை.

† எறுப்பினங்கடையுறையானேயமுதல்
உறுப்புடையுயிரெலாமுலைந்துசாய்ந்தன
வெறிப்புறுநோக்கினவெருவுகின்றன
பறிப்பருவலையிடைப்பட்டபான்மைய.

(ங)

‡ மரபுளிரிதுத்திலன்புரக்குமாண்பிலன்
உரனிலாநொருவனாட்டியிர்கள்போல்வன

† கற்பு-கணவனையே தெய்வமென்றுணர்தல்.

வெருவுவசிந்துவகுவிவவிம்மலோ
டிரிவனமயங்குவவியல்புநோக்கினார்.

(ச)

‡ மால்வரையுருண்டனவருவமாமரம்
கால்பிறிந்திடுவனகானயாறுகள்
மேலுளதிசையொடுவெளிகரப்பன
சூன்முதிர்மேகங்கள்சுருண்டிவீழ்வன.

(ரு)

இராமலக்ஷ்மணர் கவந்தன்கையில் அகப்படுதல்.

நாற்றிசைப்பரவையுமிறுதிநாளுநக்
காற்றிசைத்தெழுவெழுந்துலகைக்கால்பரந்
தேற்றிசைத்துரந்துவந்திடுங்குகின்றன
போற்றிசைசுற்றியகரத்துப்புக்குளார்.

(சு)

இராமலக்ஷ்மணர் கவந்தன்கைகளை அரக்கர்சேனை
யென்றுகருதி மகிழ்தல்.

தேமொழிதிறத்தினுலர்க்கர்சேனைவந்
தேமுறவளைந்ததென்றுவகையெய்தினார்
நேமிமால்வரைவரநெருக்குகின்றதே
யாமெனலாயகைம்மதிட்குளாயினார்.

(எ)

இது அரக்கர்சேனை யாதலால் அரக்கருளும் அருகிலுள்ளதுபோலும்
என்று இராமன் இலக்குமணனுக்குக் கூறுதல்.

இளவலைநோக்கினனி ராமனேழையை
யுளவுசெயிராவணனுறைபுழுருயிவ்
வளவையதாகுதலறிதியையநம்
கிளர்பெருந்துயரமுங்கீண்டதாமென.

(அ)

அரக்கர்சேனையன்று என்று இலக்குமணன் கூறுதல்.

முற்றியவரக்கர்தமுழங்குதானேயேய்
எற்றியமுரசொலியேங்குஞ்சங்கிசை
பெற்றிலதாகலிற்பிறிதொன்றாமெனச்
சொற்றனனினையவன்றொழுதுமுன்னினான்.

(க)

இலக்குமணன் இது பெருநாகமாயிருக்கலாம் என்று குறித்தல்.

தெள்ளியவமுதெழத்தேவர்வாங்கிய
வெள்ளெயிற்றரவந்தான்வேறொநாகந்தான்
தள்ளருவாலொடுதலையினுல்வளைத்
துள்ளுநக்கவர்வதெயொக்குழுவியாய்.

(க0)

‡ இக்குறியிட்ட மேன்மூன்றுகவிகளும் ஒருதொடர்.

இருவரும் கவந்தனெதிரிற் செல்லுதல்.

என்றிவைவிளம்பிடவிளவல்வாசகம்
நன்றெனநினைந்தனன்நடந்தநாயகன்
ஒன்றிரண்டியோசனையுள்புக்கோங்கறா
னின்நெனவிருந்தவக் * கவந்தனோர்சென்றார். (கக)

கவந்தனது தோற்றங் கூறல்.

வெயிற்சுடரிரண்டினைமேருமால்வரை
சூயிற்றியவாமெனக்கொதிக்குங்கண்ணினன்
எயிற்றிடைக்கிடையிருகாதமீட்டிய
வயிற்றிடைவாயெனுமகரவேலையான். (கஉ)

ஈண்டியபுலவரோடவுண † ரிந்துவைத்
தீண்டியநெடுவரைத்தெய்வமத்தினைப்
பூண்டியர்வடமிருபுடையும்வாங்கலின்
நீண்டெனக்கிடந்தனநிமிர்ந்தகையினான். (கங)

தொகைக்கனற்கருமகன்றுருத்தித்தும்பெனப்
புகைக்கொடிகனலொடுபொடிக்குழக்கினான்
பகைத்தகைநெடுங்கடற்பருகும்பாவகன்
சிகைக்கொழுந்திதுவெனத்திருகுநாவினான். (கச)

புரண்டிபாம்பிடைவரவெருவிப்புக்குறை
ஆரண்டனைநாடியோரருவிமால்வரை
முரண்டொகுமுழைதுழைமுழுவெண்டிங்களை
இரண்டுகூறிட்டெனவிலங்கெயிற்றினான். (கரு)

ஒதநீர்மண்ணிவைமுதலவோதிய
பூதமோரைந்திளிற்பொருந்திற்றன்றியே
வேததூல்வரன்முறைவிதிக்குமப்பெரும்
பாதகந்திரண்டியிர்படைத்தபண்பினான். (கசு)

வெய்யவெங்கதிர்களைவிழுங்குவெவ்வராச்
செய்தொழிலிலைதுயில்செவியின் ‡ ரெள்ளையான்

* வயிற்றுக்குள் தலையடங்கியமைபற்றி கவந்தம்போலத் தோற்ற முடையவனாயிருந்ததனால் இவனுக்குக் கவந்தனென்றுபெயர். கவந்தம்- கபந்தம் என்ற வடசொல்லின்திரிபு. இதற்கு தலையற்றதும் தொழிலு டன்கூடியதுமான உடல் என்றுபொருள்.

† இந்துவைத்தீண்டியநெடுவரை சந்திரனை அடைதூணைக்கொ ண்ட பெரியமலை; உயர்ச்சியாற் சந்திரமண்டலத்தை யளாவிய மலையெ ன்றலும் ஒன்று.

‡ தொள்ளை-தொளை. தொளை-துளை.

பொய்கிளர்வன்மையிற் புரியும்புன்மையோர்
வைகுறுநரகையுநகும்வயிற்றினான்.

(க௭)

முற்றியவுயிரெலா முருங்கவாரித்தான்
பற்றியகரத்தினன்பனைத்தபண்ணையிற்
றுற்றியபுகுதருந்தோற்றத்தால்யமன்
கொற்றவாய்தற்செயல்குறித்தவாயினான்.

(க௮)

ஓலமார்கடலெனமுழங்குமோதையான்
ஆலமேயெனவிருண்டமுன்றவாக்கையான்
நீலமானேமியிற்றலையநீக்கிய
காலநேமியிற்பெருங்கவந்தக்காட்சியான்.

(க௯)

இராமலக்ஷ்மணர் கவந்தனைக் காணுதல்.

தாக்கியதணப்பில்காலெறியத்தன்னுடை
மேக்குயர்கொடுமுடியிழந்தமேருநேர்
ஆக்கையினிருந்தவன்றன்னையவ்வழி
நோக்கினிருவருநுணங்குகேள்வியார்.

(௨௦)

இராமலக்ஷ்மணர் கவந்தன்வாயைக் காணுதல்.

நீர்புகுநெடுங்கடலடங்குநேமிசூழ்
பார்புகுநெடும்பகுவாயைப்பார்த்தனர்
சூர்புகலரியதோரரக்கர்தொன்மதில்
ஊர்புகுவாயிலோலிதுவென்றுன்னினார்.

(௨௧)

இலக்குமணன் கவந்தனைப் பூதமென்று கருதித் கவலை கொண்டு

இராமனிடம் கூறல்.

அவ்வழியினையவனமர்ந்துநோக்கிய
வெவ்வியதொருபெரும்பூதம்வில்லவாய்
வவ்வியதன்கையின்வனைத்துவாய்ப்பெயும்
செய்வதெனவெண்ணச்செம்மல்சொல்லுவான்.

(௨௨)

இராமன் இலக்குமணனை நோக்கிக் கூறல்.

* பாரிடமேயிதுபரவைசுற்றுறும்
† பாரிடமரிதெனப்பரந்தமெய்யது
பாரிடம்வலம்வரப்பரந்தகையது
‡ பாரிடந்தெடுத்தமாவனையபாழியாய்.

(௨௩)

* பாரிடம்-பூதம். † பாரிடம் என்பது பரு+இடம் என்று பிரிந்து, அகலிடம் என்று பொருள்படும். ‡ பாரிடம்-பூமி.

தோகையும்பிரிந்தனனெந்தைதுஞ்சினன்
வேகவெம்பழிசுமந்துழலவேண்டேலன்
ஆகலின்யானினியிதனுக்காமிட
மேகுதியீண்டுநின்நிளவலையென்றான்.

(உச)

ஈன்றவரிடர்படவெம்பிதுன்புறச்
சான்றவர்துயருறப்பழிக்குஞ்சார்வுமாய்த்
தோன்றலினென்னுயிர் துறந்தபோதலால்
ஊன்றியபெரும்பழி துடைக்கவொண்ணுமோ.

(உரு)

இல்லியல்புடையநீரளித்தவின்சொலாம்
வல்லியவ்வரக்கர்தம்மனையுளாளெனச்
சொல்லிநன்மலையெனச்சுமந்ததூணியென்
வில்லினென்செல்வெனோமிதிவேவந்தன்பால்.

(உச)

தனையவிழ்கோதையைத்தாங்கலாற்றலென்
இளைபுரிந்தளித்தன்மேலிவரந்தகாதேலன்
உளனெனவுரைத்தலினும்பரானென
விளைதனன்றாதலின்விளிதனன்றென்றான்.

(உஎ)

வேறு.

இலக்குமணன் மறுமொழி.

ஆண்டானின்னபன்னிடவையற்கிளவீரன்
ஈண்டியானுன்பின்னேகியபின்னிவ்விடர்வந்து
மூண்டான்முன்னேயாருயிரோடுமுடியாதே
மீண்டேபோதற்காமெனினன்றென்வினையென்றான்.

(உஅ)

என்றனென்னுப்பின்னுமிசைப்பாளிடர்தன்னை
வென்றானேறவீரர்களாவார் * விரவாரின்
தன்றய்தந்தைதம்முனைனுந்தன்மையர்முன்னே
பொன்றனென்றனீங்குவதன்றேரூபகழம்மா.

(உக)

மானேயன்னுடன்றொடுதம்முன்வரையாரும்
கானேவைக்கண்டியில்கொள்ளாதயல்காத்தற்
காளுனென்னேயென்றவர்முன்னேயவரின்றித்
தானேவந்தானென்றலின்வேரூர்தவறுண்டோ.

(உட)

என்றயுன்முன்னேவியயாவுமிசையின்னல்
பின்றதெய்திப்பேரிசையாளற்கழிவுண்டேல்
பொன்றமுன்னம்பொன்றுதியென்றனூரைபொய்யா
நின்றலன்றேரூரிந்பதுவாய்மைநிலையம்மா.

(உஉ)

* விரவார்-தன்றோடு கவ்வாதவர்; எனவே பகைவர்.

எற்பெற்றாளும்யானுமெனைத்தேதார்வகையாலு
நிற்பெற்றாட்குநிற்குநினைப்புப்பிழையாமல்
நற்பொற்றோளாய்நல்லவர்பேணநனிநிற்குஞ்
சொற்பெற்றான்மற்றாருயிர்பேணித்துறவேமால். (௩௨)

ஓதுங்காலப்பல்பொருண்முற்றுற்றொருவாத
வேதஞ்சொல்லுந்தேவரும்வீயுங்கடைவீயாய்
* மாதங்கத்தின்றுயந்திவ்வனத்தின்றலேவாமும்
பூதங்கொல்லப்பொன்றுதிபோலும்பொருளுண்டோ. (௩௩)

கேட்டார்கொள்ளார்கண்டவர்பேணர்கிளர்போரில்
தோட்டார்கோதைச்சோர்குழறன்னைத்துவளாமல்
மீட்டானென்னும்பேரிசைகொள்ளான்செருவெல்ல
மாட்டான்மாண்டானென்றபின்மேலும்வசையுண்டோ. (௩௪)

தணிக்குந்தன்மைத்தன்றெனினன்றித்தகைவாளால்
கணிக்குந்தன்மைத்தல்லவிடத்திற்கனல்பூதம்
பிணிக்குங்கையும்பெய்பிலவாயும்பிழையாமல்
துணிக்கும்வண்ணங்காணுதிதுன்பந்துறவென்றான். (௩௫)

இராமலக்ஷ்மணர் கவந்தனிடத்தில் ஒருவரினும் ஒருவர்
முற்பட்டுச் செல்லுதல்.

என்னமுன்னேசொல்லுமிளங்கோ † விறையோற்கு
முன்னேசெல்லமுன்னவனன்னுனினுமுந்தத்
தன்னேரில்லாத்தம்பிதடுப்பான்பிறரில்லை
யன்னோகண்டாரும்பரும்வெய்துற்றமுதாரால். (௩௬)

உ ள் று .

யாரென்று கவந்தன் கேட்க இருவரும் கோபங்கொள்ளுதல்.

இனையராகியவிருவருமுகத்திருகண்போற்
கணையும்வார்கழல்வீரர்சென்றணுகலங்கவந்தன்
வினையினெய்தியவீரர்நீர்யாவர்கொலென்ன
நினையுநெஞ்சினரிமைத்திலருருத்தனரின்றார். (௩௭)

* மாதங்கம்-யானை. மதங்கமுனிவரிடத்தினின்று உண்டானதெ
ன்று பொருள்.

† இறையோன்-கடவுள். இதற்கு (யாவர்மனத்திலுந்) தங்குகிறவ
னென்று பொருள். இறுத்தல்-தங்குதல். இறைமையுடையோன் என்று
மாம். இறைமை-தலைமை.

இராமலக்ஷ்மணர் கவந்தனது தோள்களை வெட்டித்தள்ளுதல்.

அழிந்துளாரல்லிக முந்தனரென்னையென்றழன்றான்
பொழிந்தகோபத்தன்புதுப்பொறியிர்ப்புறம்பொடிப்ப
விழுங்குவேனெனவீங்கலும்விண்ணுறவீரர்
எழுந்ததோள்களைவாள்களாலரிந்தனரிட்டார்.

(௩௮)

கைகள்அற்ற கவந்தனது தோற்றம்..

கைகளற்றுக்குருதியாரொழுகியகவந்தன்
மெய்யின்மேற்கொடுகிழக்குறப்பெருந்திவிரவும்
சையமாரெடுத்தாழ்வரைத்தனிவரைதன்னோ
டையம்நீங்கியபேரொழிலுவமையனான.

(௩௯)

அரக்கவுருவையொழித்துக் கவந்தன் நல்லுருப்பெற்று
ஆகாயத்தில் விளங்குதல்.

ஆளுநாயகனங்கையிற்றீண்டியவதனால்
மூளுஞ்சாபத்தின்முந்தியதீவினைமுடித்தான்
தோளும்வாங்கியதோமுடையாக்கையைத்துறவா
நீளநீங்கியபறவையின்விண்ணுறமிமிந்தான்.

(௪௦)

கவந்தன் ஆகாயத்தில் நின்று இராமனைத் துதித்தல்.

விண்ணினின்றவன் * விரிஞ்சனேமுதலினர்யார்க்கும்
கண்ணினின்றவனிவனெனக்கருத்துறவுணர்வான்
எண்ணிலன்னவன்குணங்களைவாய்திறந்திசைத்தான்
† புண்ணியம்பயக்கின்றுழியரியதெப்பொருளே.

(௪௧)

வேறு.

ஈன்றவனோவெப்பொருளுமெல்லாதீர்நல்லறத்தின்
சான்றவனோதேவர்தவத்தின்றனிப்பயனோ
மூன்றகவடாய்முளைத்தெழுந்தமூலமோ
தோன்றியிருவினையேன்சாபத்திடர்துடைத்தாய்.
‡ மூலமேயில்லாமுதல்வனேநீமுயலும்
கோலமேயார்க்குந்தெரிவரியகொள்கைத்தால்
ஆலமோவாலினடையாவடைகிடந்த
பாலனோவாதிப்பரனோபகராயே.

(௪௩)

* விரிஞ்சன்-பூதங்களைப் படைக்கிறவனென்றும் (அன்னப்) பற
வையால் தாங்கப்படுகிறவனென்றும் அவயவப்பொருள்.

† புண்ணியமாவது-பகவானுடைய அருக்கிரகம்.

‡ மூலமேயில்லா முதல்வனே-யாவும் உன்னிடத்தினின்று தோன்
றினவேயன்றி நீ ஒன்றினின்றுத் தோன்றாதவன் என்பது கருத்து.

காண்பார்க்குங்காணப்படுபொருட்குங்கண்ணாகிப்
பூண்பாய்போல்நிறியால்தொன்றும்பூனாதாய்
மாண்பாலுலகைவயிற்றொளித்துவாங்குதியால்
ஆண்பாலோபெண்பாலோவப்பாலோவெப்பாலோ. (சச)

ஆதிப்பிரமணூயாதிப்பரமணூ
ஓதியுறுபொருளுக்கப்பாலுண்டாயினூ
சோதிச்சுடர்ப்பிழம்புநீயென்றுசொல்லுகின்ற
வேதமுறைசெய்தால்வெள்காரோவேறுள்ளார். (சடு)

எண்டிசையுந்திண்சுவராவேழ்நிலவகுத்த
வண்டப்பெருங்கோயிற்கெல்லாமழகுடைய
மண்டலங்கண்மூன்றின்மே * லென்றுமலராத
புண்டரிகமொட்டின்பொகுட்டேபுரையம்மா. (சசு)

மண்பாலமரர்வரம்பாருங்காணாத
வெண்பாலுயர்ந்தவெரியோங்குநல்வேள்வி
புண்பாய்நீயூட்டுவாய்நீயிரண்டுமொக்கின்ற
பண்பாரநிவார்ப்கராய் † பரமேட்டி. (சஎ)

நிற்குநெடுநீத்தநீரின்முளைத்தெழுந்த
மொக்குளேபோலமுரணிற்றவண்டங்கள்
ஒக்கவுயர்ந்துணுளேதோன்றியொளிக்கின்ற
பக்கமறிதற்கெளிதோபரம்பரனே. (சஅ)

நின்செய்கைகண்டுநீனந்தனவோநீண்மறைகள்
உன்செய்கையன்னவைதான்சொன்னவொழுக்கினவோ
என்செய்தேன்முன்னமறஞ்செய்கையெய்தினார்
பின்செல்வதில்லாப்பெருஞ்செல்வநீதந்தாய். (சக)

மாயப்பிறவிமயனீக்கிமாசிலாக்
காயத்தைநல்கித்துயரின்கரையேற்றிப்
பேயொத்தேன்பேதைப்பிணக்கறுத்தவெம்பெருமான்
நாயொத்தேனென்னநலனிறைத்தேனென்றான். (கூ)

ஆகாயத்தில் திவ்வியசரீரத்தோடுநின்ற கவந்தனை இராமன் காணுதல்.

என்றாங்கினிதியம்பியின்றறியக்கூறுவெனேல்
ஒன்றாதுதேவருறுதிக்கெனவுன்னாத்

* என்று மலராத-எப்பொழுதும் மலராத, சூரியனால் மலராதது
மாம். என்று-சூரியன்; பெயர்ச்சொல்.

† பரமேஷ்டி-பரமே எல்லாவுலகத்தினுஞ் சிறந்ததாகிய பரமபதத்
தில், ஸதி-இருப்பவன் என்பது பொருள்.

தன்றையக்கண்ணுற்றகன்றினையதன்மையனாய்
நின்றானைக்கண்டானெறிநின்றார்நேர்நின்றான்.

(௩௧)

இராமன் இலக்குமணனுக்குக் கவந்தனைச் சட்டிக்காட்ட
அவன் கவந்தனை நீ யாரென்று வினாவல்.

பாராயினையவனேபட்டவிவன்வேறேறேயார்
பேராளன்றானையொளியோங்கும்பெற்றியனாய்
நேராகாயத்தின்மிசைநிற்கின்றனையிவனை
யாராயெனவவனுமார்கொலோநீயென்றான்.

(௩௨)

வேறு.

கவந்தன் தன்வரலாறு கூறுதல்.

சந்தப்பூணலங்கல்லீரதனுவெனுநாமத்தேனோர்
கந்தர்ப்பன்சாபத்தாலிக்கடைப்படுபிறவிகண்டேன்
வந்துநீர்மலர்க்கைதீண்டமுன்னுடைவடிவம்பெற்றேன்
எந்தைக்குமெந்தைநீரேயிசைப்பதுகேண்மினென்றான்.

(௩௩)

கவந்தன் இராமலக்ஷ்மணரை நோக்கி உங்களுக்குத்
துணைவேண்டும் என்றல்.

கணையுலாஞ்சிலையினீரைக்காக்குரின்மையேனும்
இணையிலாடன்னநாடற்கேயனசெய்தற்கேற்கும்
புணையிலாதவற்குவேலைபோக்கரிதன்னதேபோற்
றுணையிலாதவற்குமின்னாபகைப்புலந்தொலைத்துநீக்கல்.

(௩௪)

பழிப்பறுநிலமையான்மைபகர்வதென்பதும்பீடத்
துழிப்பெருந்தகைமைசான்றவந்தனனுயிர்த்தவெல்லாம்
அழிப்பதற்கொருவனானவண்ணலுமறிதிரன்றே
ஒழிப்பருத்திறல்பல்பூதகணத்தொடுமுறைபுமுண்மை.

(௩௫)

கவந்தன், சீதையைத்தேட நல்லுபாயஞ் சொல்லுதல்.

ஆயதுசெய்கையென்பதறத்துறைநெறியினெண்ணித்
தீயவர்ச்சேர்க்கிலாதுசெவ்வியோர்ச்சேர்த்துச்செய்தல்
தாயினுமுயிர்க்குநல்குஞ்சுவரியைத்தலைப்பட்டன
ளையேதோர்நெறியினெய்தி * யிரலையின்குன்றமேறி.

(௩௬)

* இரலையின் குன்றம்-ருசியமுக பருவதம். ருச்யமுகம் என்னும்
வடமொழிப்பெயர்க்கு-கலைமான்கள் ஒலியாமல் வாழப்பெறும் மலை
என்று பொருள்; அப்பெயர்க்கு ஞாபகமாக அதில் 'ருசியம்' என்னும்
முதல்மொழியின் பொருளைமாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு, அம்மலையை
இரலையின்குன்றம் என்று குறித்தார். இது நாமைகதேசே நாமக்கிரக
ணத்தின்பாற்படும். இரலை-கலைமான்.

கதிரவன்சிறுவனாகனகவாணி றத்தினுனை
எதிரெதிர்தழுவிநட்பினினி தமர்ந்தவனினீண்ட
வெதிர்பொருந்தோளி னுனைநாடுதல்விழுமிதென்றான்
அதிர்கழல்வீரர் தாமுமன்னதேயமைவதானார்.

(௫௭)

கவந்தன் செல்ல, இராமலக்ஷ்மணர் அன்றிரவில்
மதங்காச்சிரமம் அடைதல்.

ஆனவன்ரொழுதுவாழ்த்தியந்தரமெழுந்துபோனான்
மானவக்குமரர் தாமுமத்திசைவழிக்கொண்டேகிக்
கானமும்லேபுநீங்கிக்கங்குல்வந்திதுத்தகாலே
யானையினிரட்டையென்னமதங்கன திருக்கைசேர்ந்தார்.

(௫௮)

௧0-வது, கவந்தப்படலம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௧௧௪௯.

* ௧௧-வது, சவரி பிறப்பு நீங்கு படலம்.

மதங்காச்சிரமம் வர்ணனை.

கண்ணியதருதற்கொத்தகற்பகதருவுமென்ன
உண்ணியநல்குஞ்செல்வமுறுநறுஞ்சோலைஞாலம்
எண்ணியவின்பமன்றி த்துன்பங்களில்லயான
புண்ணியம்புரிந்தோர்வைகுந்துறக்கமேபோன்றதன்றே.

(௧)

இராமன் சவரியைக்கண்டு சேஷம் விசாரித்தல்.

அன்னதாமிருக்கைநண்ணியாண்டினின்றளவில்காலந்
தன்னையேநின்னதுநோற்குஞ்சவரியைத்தலைப்பட்டன்னாட்
கின்னுரையருளித்தீதின் திருத்தனைபோலுமென்றான்
முன்னிவந்திதுவென்றெண்ணலாவதோர்மூலமில்லான்.

(௨)

* சவரி-இவன், மதங்கரது சிஷ்யர்களுக்கு உபசாரஞ் செய்துகொண்டு அவ்வாச்சிரமத்திலேயே வசித்துவந்த துறவறம்பூண்ட ஓர் தவப் பெண். ஷட்திரியஸ்திரீயும் வைசியபுருஷனும் சேர்ந்து பிறந்தவர்களுக்கு சபரரென்று சொல்லுவர்; இச்சாதியாருக்கு தேன் கொண்டுவந்து விற்கும் தொழில். பிறப்பு நீங்குதல்-மறுபடியும் (பூலோகத்தில்) பிறவாத படி மோஷஷிடடைதல்.

சவரி இராமனுக்கு விருந்துசெய்து உபசரித்தல்.

ஆண்டவனப்பினத்தியமுதிழியருவிக்கண்ணன்
மாண்டதென்மாயப்பாசம்வந்ததுவரம்பில்காலம்,
பூண்டமாதவத்தின்செல்வம்போயதுபிறவியென்பான்
வேண்டியகொணர்ந்துநல்கவிருந்துசெய்திருந்தவேலை. (ங)

பிரமன் முதலியோர் தன்னைத் தத்தம் உலகிற்கு வரும்படி
அழைத்தனரென்று சவரி கூறுதல்.

ஈசனுங்கமலத்தோனுமிமையவராருமெந்தை
வாசவன்ருனுமீண்டிவந்தனர்மகிழ்ந்துநோக்கி
ஆசுறுதவத்திற்கெல்லையணுகியதிராமற்காய
பூசனைவிரும்பியெம்பாற்போதுதியென்றுபோனார். (ச)

சவரி இராமனைப் புகழ், இராமன் அவனைநோக்கி முகமன்கூறல்.

இருந்தனனெந்தையீண்டெய்துதியென்னுந்தன்மை
பொருந்திடவின்றுதானென்புண்ணியம்பூத்ததென்ன
அருந்தவத்தரசிதன்னையன்புறநோக்கிநங்கள்
வருந்துறுதுயரந்தீர்த்தாயம்மனைவாழியென்றார். (ரு)

சவரி அவர்களுக்குச் சக்கிரீவனுள்ளவிடத்துக்குச் செல்லும்
வழியைக் கூறுதல்.

அனகனுமினையகோவுமன்றவனுறைந்தபின்றை
வினையறுநோன்பினுமெய்ம்மையினோக்கிவெய்ய
துளைபரித்தேரோன்மைந்தனிருந்தவத்துளக்கில்குன்ற
நினைவரிதாயற்கொத்தநெறியெலாநினைந்துசொன்னான். (கூ)

சவரி கூறினவற்றை இராமன் கேட்டல்.

வீட்டினுக்கமைவதானமெய்நெறிவெளியிற்றாகக்
காட்டுறுமறிஞரென்னவன்னவள்கழறிற்றெல்லாங்
கேட்டனனென்பமன்னோகேள்வியாற்செவிகண்முற்றுந்
தோட்டவருணர்வினுண்ணுமமுதத்தின்சவையாய்நின்றான். (எ)

சவரி முத்தியடைய, இராமலக்ஷ்மணர் அப்பாற்செல்லுதல்.

பின்னவருமுன்றுபெற்றயோகத்தின்பெற்றியாலே
தன்னுடறுந்துதானத்தனிமையினினிதுசார்ந்தா
ளன்னதுகண்டவீரரசியமளவின்றெய்திப்
பொன்னடிக்கழல்களார்ப்பப்புகன்றமாநெறியிற்போனார். (அ)

சவரிபிறப்பு நீங்குபடலம்

ககா எ

இராமலக்ஷ்மணர் பம்பைப்பொய்கையை யடைதல்.

தண்ணெனுங்கானுங்குன் றுந் திசைகளுந்தவிரப்போனார்
மண்ணிடைவைகேரூ றும்வரம்பிலாமாக்களாடக்
கண்ணியவினாகளென்னுங்கட்டழல்கதுவலாலே
புண்ணியமுருகிற்றன்னபம்பையாம் * பொய்கைபுக்கார்.

(க)

கக-வது, சவரிபிறப்புநீங்குபடலம்-முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கஉ௦௩.

கம்பநாட்டாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆரணியகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆரணியகாண்டம்

படலங்களின் அட்டவணை.

க - வது.	விராதன்வதைப்படலம்	பக்கம்.	நட
உ	சரபங்கர்பிறப்புநீங்குபடலம்	,,	கஉ
நட	அகத்தியப்படலம்	,,	கஅ
சு	சடாயுகாண்படலம்	,,	உசு
ரு	சூர்ப்பணகைப்படலம்	,,	நஉ
சு	கரன்வதைப்படலம்	,,	ரு0
எ	மாரீசன்வதைப்படலம்	,,	எசு
அ	சடாயுவுயிரீந்தபடலம்	,,	கக0
கூ	அயோமுகிப்படலம்	,,	கசஉ
க0	கவந்தப்படலம்	,,	கருசு
கக	சவரிபிறப்புநீங்குபடலம்	,,	கசுரு

